

Acta hygienica, epidemiologica et microbiologica
Číslo 4/2007

Ochrana zdraví v českých technických normách

Předseda redakční rady: doc. MUDr. L. Komárek, CSc.
Členové: prof. MUDr. V. Bencko, DrSc., MUDr. J. Mika,
RNDr. F. Rettich, CSc., Mgr. J. Veselá, MUDr. J. Volf, Ph.D.

Vydává Státní zdravotní ústav v Praze
ISSN 1804-9613

ACTA HYGIENICA, EPIDEMIOLOGICA ET MICROBIOLOGICA
Číslo 4/2007 - 1. vydání - prosinec 2007

Ochrana zdraví v českých technických normách
(dvacáté pokračování)

Autoři: Alexandr Fuchs, Eva Navrkalová - SZÚ - CPL

Vydal Státní zdravotní ústav, Šrobárova 48, 100 42 Praha 10

Telefon redakce: 267082288, e-mail: ahemszu@szu.cz

OBSAH

ÚVOD	5
České technické normy vydané v lednu - červnu 2007	11
Třída 01 - Obecná třída	11
Třída 02 - Strojní součásti	15
Třída 03 - Strojní součásti - koroze a ochrana materiálu	15
Třída 04 - Slévárenství	16
Třída 05 - Svařování, pájení, řezání kovů a plastů	17
Třída 06 - Topení, průmyslové pece, vařidla a topidla	20
Třída 07 - Kotle	24
Třída 08 - Turbíny	28
Třída 09 - Spalovací motory pístové	29
Třída 10 - Kompresory, vakuová technika a pneumatická zařízení	29
Třída 11 - Čerpadla, hydraulická zařízení	30
Třída 12 - Vzduchotechnická zařízení	30
Třída 13 - Armatury a potrubí	32
Třída 14 - Chladicí technika	32
Třída 15 - Výrobky z plechu a drátu	33
Třída 16 - Výrobky z plechu a drátu	33
Třída 17 - Jemná mechanika	34
Třída 18 - Průmyslová automatizace	34
Třída 19 - Optické přístroje, zařízení pro kinematografii a reprografii	36
Třída 20 - Obráběcí stroje na kovy	39
Třída 21 - Tvářecí stroje	39
Třída 22 - Nástroje	40
Třída 23 - Nářadí	40
Třída 24 - Upínací nářadí	41
Třída 25 - Měřicí a kontrolní nářadí a přístroje	41
Třída 26 - Zařízení dopravní a pro manipulaci s materiálem	41
Třída 27 - Zdvihací zařízení, stroje pro povrchovou těžbu, stroje a zařízení pro zemní, stavební a silniční práce	45
Třída 28 - Kolejová vozidla	56
Třída 29 - Kolejová vozidla	57
Třída 30 - Silniční vozidla	57
Třída 31 - Letectví a kosmonautika	58
Třída 32 - Lodě a plovoucí zařízení	58
Třída 33 - Elektrotechnika - elektrotechnické předpisy	59
Třída 34 - Elektrotechnika	68
Třída 35 - Elektrotechnika	71
Třída 36 - Elektrotechnika	75
Třída 37 - Elektrotechnika - energetika	86
Třída 38 - Energetika - požární bezpečnost	88
Třída 39 - Zbraně pro civilní potřebu	92
Třída 40 - Jaderná technika	92
Třída 41 - Hutnictví, materiálové listy ocelí	93
Třída 42 - Hutnictví	93
Třída 43 - Hutnictví - strojní zařízení	94
Třída 44 - Hornictví	94
Třída 45 - Hlubinné vrtání a těžba ropy	95

Třída 46 - Zemědělství	97
Třída 47 - Zemědělské a lesnické stroje	99
Třída 48 - Lesnictví	101
Třída 49 - Průmysl dřevozpracující	101
Třída 50 - Výrobky průmyslu papírenského	103
Třída 51 - Strojní zařízení potravinářského průmyslu	104
Třída 52 - Strojní zařízení potravinářského průmyslu	105
Třída 56 - Výrobky potravinářského průmyslu	105
Třída 57 - Výrobky potravinářského průmyslu	107
Třída 58 - Výrobky potravinářského průmyslu	108
Třída 62 - Průmysl gumárenský, pryž	108
Třída 63 - Průmysl gumárenský, pryžové výrobky	109
Třída 64 - Plasty	109
Třída 65 - Výrobky chemického průmyslu	114
Třída 66 - Výrobky chemického průmyslu	116
Třída 67 - Výrobky chemického průmyslu	119
Třída 68 - Výrobky chemického průmyslu	122
Třída 69 - Strojní zařízení chemického průmyslu	123
Třída 70 - Výrobky ze skla a tavených hornin	125
Třída 71 - Sklo a tavené horniny - materiálové listy a výrobní zařízení	126
Třída 72 - Stavební suroviny, materiály a výrobky	126
Třída 73 - Navrhování a provádění staveb	129
Třída 74 - Části staveb	149
Třída 75 - Vodní hospodářství	150
Třída 76 - Poštovní služby	163
Třída 77 - Obaly a obalová technika	164
Třída 79 - Průmysl kožedělný	165
Třída 80 - Textilní suroviny a výrobky	166
Třída 81 - Strojní zařízení textilního průmyslu	167
Třída 82 - Stroje a zařízení pro úpravu povrchu	168
Třída 83 - Ochrana životního prostředí, pracovní a osobní ochrana, bezpečnost strojních zařízení a ergonomie	168
Třída 84 - Zdravotnictví	181
Třída 85 - Zdravotnictví	186
Třída 86 - Zdravotnictví	193
Třída 87 - Telekomunikace	193
Třída 88 - Průmysl polygrafický	194
Třída 90 - Kancelářské, školní a kreslicí potřeby	195
Třída 91 - Vnitřní zařízení	195
Třída 93 - Výstrojné zboží	196
Třída 94 - Výstrojné zboží	197
Třída 97 - Výměna dat	198
Třída 98 - Zdravotnická informatika	198
Třída 99 - Metrologie	199

OCHRANA ZDRAVÍ V ČESKÝCH TECHNICKÝCH NORMÁCH (DVACÁTÉ POKRAČOVÁNÍ)

ÚVOD

Toto číslo je dvacátým pokračováním recenzí (anotací) a záznamů českých technických norem a obsahuje ČSN, vydané v prvním pololetí 2007. Přehled o dosud vydaných Přílohách k AHEM (do konce roku 1998) resp. AHEM a časové rozmezí vydání nových nebo novelizovaných norem, které jednotlivá pokračování obsahovaly, je patrný z následující tabulky:

Číslo AHEM (přílohy AHEM):	Pokračování:	Obsahuje normy za:
2/1997		1/1997 – 5/1997
8/1998	2.	6/1997 – 5/1998
1/1999	3.	6/1998 – 10/1998
7/1999	4.	11/1998 – 5/1999
4/2000	5.	6/1999 – 12/1999
7/2000	6.	1/2000 – 6/2000
4/2001	7.	7/2000 – 12/2000
8/2001	8.	1/2001 – 6/2001
4/2002	9.	7/2001 – 12/2001
7/2002	10.	1/2002 – 6/2002
4/2003	11.	7/2002 – 12/2002
6/2003	12.	1/2003 – 6/2003
1/2004	13.	7/2003 – 12/2003
4/2004	14.	1/2004 – 6/2004
3/2005	15.	7/2004 – 12/2004
2/2006	16.	1/2005 – 6/2005
3/2006	17.	7/2005 – 12/2005
5/2006	18.	1/2006 – 6/2006
/2008	19.	7/2006 – 12/2006

Jak jsme uvedli v obsáhlém úvodu k šestému souboru recenzí (anotací) a záznamů českých technických norem (AHEM č. 7/2000), orientujeme se nyní na všechny nové a novelizované česky vydané normy a řadíme je podle jejich třídících znaků. O těch z nich, které se dotýkají široké problematiky ochrany zdraví, podáváme podrobnou informaci. U ostatních uvádíme pouze záznam, který obsahuje název normy, kdy vydána, popř. zda ruší normu dříve platnou. Bohužel nemůžeme recenzovat ty české technické normy, které byly vyhlášeny k přímému používání jejich anglického znění, protože je – na naši stálou objednávku – nedostáváme. Odkazujeme na jejich seznamy, pravidelně zveřejňované ve Věstníku ÚNMZ. Plný (anglický) text těchto norem je k dispozici v oddělení dokumentačních

služeb Českého normalizačního institutu (ČNI), Biskupský Dvůr 5, 110 02 Praha 1. Většinou – zejména pokud jde o problematiku, která se týká většího okruhu uživatelů - jsou dříve nebo později vydány i jejich překlady. (Zpoždění bývá 6 – 12 měsíců, výjimečně kratší dobu, ale někdy mnohem déle, i několik let.) Záměr vydat překlad zpravidla bývá, u norem vyhlášených k přímému používání jejich anglického znění, předem uveřejněn ve Věstníku ÚNMZ.

Pro podrobnější informace o ČSN, tj. o těch, které se alespoň dotýkají problematiky ochrany zdraví jsme zvolili název „recenze“, nikoliv „anotace“. Oba tyto pojmy nevyjadřují přesně charakter informací o českých technických normách, které podáváme. Naše recenze neobsahují kritiku obsahu normy, ale – pokud možno výstižnou - informaci o problematice, jíž se norma zabývá, především ve vztahu k ochraně zdraví. V plném rozsahu nemůžeme tedy použít oficiálních definic obsažených v ČSN ISO 214 (01 0148) – Dokumentace. Abstrakty pro publikace a dokumentaci, která byla vydána v únoru 2001. Tato norma rozumí recenzí „informativní abstrakt, ale předpokládá se, že k ní autor připojí hodnocení a výklad“. Anotací pak rozumí „stručný komentář nebo výklad dokumentu nebo jeho obsahu, nebo jen velmi stručný popis“. Z tohoto pohledu jsou tedy naše informace o nových technických normách v podstatě spíše recenzemi, nebo něčím „mezi recenzí a anotací“.

* - * - *

Dále pokládáme za potřebné zdůraznit ještě toto: V našich publikacích uvádíme u každé normy, která je byla připravena na základě zmocnění uděleného CEN Evropskou komisí a Evropským sdružením volného obchodu, i Směrnici EU, jejíž základní požadavky recenzovaná norma splňuje a současně český právní předpis, jímž byla citovaná směrnice převedena do českého právního řádu. Určitá část těchto směrnic byla transponována do českého právního řádu jako nařízení vlády, vydané na základě zákona č. 22/1997 Sb., v platném znění. Takto vydané normy se staly harmonizovanými, jestliže byly vyhlášeny v Ústředním Věstníku ES a následně i ve Věstníku ÚNMZ. Dále uvádíme přehled těch nařízení vlády, které se vyskytují u dále recenzovaných norem. Dále uvedený přehled je seřazen chronologicky podle vydání příslušné směrnice EU.

Směrnice EU o elektrických zařízeních nízkého napětí 73/23/EHS ve znění směrnice 93/68/EHS je v ČR zavedena nařízením vlády č. 17/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na elektrická zařízení nízkého napětí.

Směrnice EU o jednoduchých tlakových nádobách 87/404/EHS ve znění Směrnic 90/488/EHS a 93/68/EHS je v ČR zavedena nařízením vlády č. 20/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na jednoduchá tlaková nádoby.

Směrnice EU, která se týká hraček 88/378/EHS je v ČR zavedena nařízením vlády č. 19/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na hračky.

Směrnice EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS je v ČR zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky, jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky s označením CE, ve znění nařízení vlády č. 251/2003 Sb.

Směrnice EU, které se týkají materiálů a předmětů určených pro styk s potravinami tj. 89/109/EHS; 90/128/EHS; 82/711/EHS, včetně jejich změn 93/8/EHS a 97/48/EHS jsou v ČR zavedeny zákonem č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů v platném znění a vyhláškou č. 38/2001 Sb.,

o hygienických požadavcích na výrobky určené pro styk s potravinami a pokrmy, v platném znění.

Směrnice EU, která se týká elektromagnetické kompatibility 89/336/EHS doplněná směrnicemi 91/263/EHS, 92/68/EHS, 93/68/EHS a 93/97/EHS je v ČR zavedena nařízením vlády č. 616/2006 Sb., o technických požadavcích na výrobky z hlediska elektromagnetické kompatibility (ruší nařízení vlády č. 18/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výrobky z hlediska jejich elektromagnetické kompatibility).

Směrnice EU o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS, ve znění směrnic 93/68/EHS, 93/95/EHS a 96/58/EHS je v ČR zavedena nařízením vlády č. 21/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky.

Směrnice EU o vahách s neautomatizovanou činností 90/384/EHS ve znění Směrnice 93/68/EHS je v ČR zavedena nařízením vlády č. 326/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na váhy s neautomatizovanou činností.

Směrnice EU vztahující se na implantabilní zdravotnické prostředky 90/385/EHS je v ČR zavedena nařízením vlády č. 154/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na aktivní implantabilní zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Směrnice EU vztahující se na spotřebiče na plyných paliv 90/396/EHS, je v ČR zavedena nařízením vlády č. 22/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na spotřebiče plyných paliv.

Směrnice EU o požadavcích na účinnost teplovodních kotlů na kapalná a plyná paliva 92/42/EHS je v ČR zavedena nařízením vlády č. 25/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na účinnost nových teplovodních kotlů spalujících kapalná nebo plyná paliva, ve znění nařízení vlády č. 126/2004 Sb. a č. 42/2006 Sb.

Směrnice EU, která se vztahuje na výbušniny pro civilní použití 93/15/EHS je v ČR zavedena nařízením vlády č. 358/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výbušniny pro civilní použití a jejich uvádění na trh, ve znění pozdějších předpisů. (Novelou je nařízení vlády č. 416/2003 Sb., které vstoupilo v platnost 1. 5. 2004, dnem vstupu ČR do EU.)

Směrnice EU vztahující se na zdravotnické prostředky 93/42/EHS je v ČR zavedena nařízením vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů.

Směrnice EU, která se týká systémů, určených pro prostředí s nebezpečím výbuchu 94/9/EHS, je v ČR zavedena nařízením vlády č. 23/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zařízení a ochranné systémy určené pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu.

Směrnice EU o rekreačních plavidlech 94/25/EHS ve znění Směrnice 2003/44/ES je v ČR zavedena nařízením vlády č. 174/2005 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na rekreační plavidla, na částečně zhotovená rekreační plavidla a na jejich vybrané části, na vodní skútry a pohonné motory rekreačních plavidel a vodních skútrů.

Směrnice EU o obalech a obalových odpadech 94/62/EHS, je v ČR zavedena zákonem č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech) v platném znění.

Směrnice EU, která se týká výtahů 95/16/EHS, je v ČR zavedena nařízením vlády č. 27/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výtahy.

Směrnice EU o interoperabilitě transevropského vysokorychlostního železničního systému 96/48/ES ve znění Směrnice 2004/50/ES. V souladu s těmito směrnici (a některými dalšími) je vyhláška č. 352/2004 Sb., o provozní a technické propojenosti evropského železničního systému (tento předpis nevychází ze zákona č. 22/1997 Sb., v platném znění, ale ze zákona č. 266/1994 Sb., o drahách v platném znění). Jsou zapracovány do nařízení vlády č. 133/2005 Sb., o technických požadavcích na provozní a technickou propojenost evropského železničního systému (tento předpis vychází ze zákona č. 22/1997 Sb., v platném znění).

Směrnice EU vztahující se na tlaková zařízení 97/23/ES, je v ČR zavedena nařízením vlády č. 26/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na tlaková zařízení.

Nová směrnice EU vztahující se na strojní zařízení 98/37/ES, změněná směrnicí 98/79/ES je v ČR zavedena nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení.

Směrnice EU vztahující se na diagnostické prostředky in vitro 98/79/ES je v ČR zavedena nařízením vlády č. 453/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na diagnostické zdravotnické prostředky in vitro.

Směrnice 1999/5/ES o rádiových zařízeních a telekomunikačních koncových zařízeních je v ČR zavedena nařízením vlády č. 426/2000 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na rádiová a na telekomunikační koncová zařízení, ve znění nařízení vlády č. 483/2002 Sb., a nařízení vlády č. 251/2003 Sb.

Směrnice EU 2000/9/ES o lanových dráhách pro dopravu osob je v ČR zavedena nařízením vlády č. 70/2002 Sb., o technických požadavcích na zařízení pro dopravu osob.

Směrnice EU 2000/76/ES o spalovnách nebezpečných odpadů a Směrnice EU 2001/80/ES o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší z velkých spalovacích zařízení. O způsobu převedení těchto směrnic do českého právního řádu jsme v normách, v nichž jsou citovány, nenašli potřebný odkaz. Stalo se tak, nepochybně, některým právním předpisem z oblasti ochrany životního prostředí. (Viz např. ČSN EN 14789, ČSN EN 14790, ČSN EN 14791, ČSN EN 14792)

Směrnice EU o interoperabilitě transevropského konvenčního železničního systému 2001/16/ES. V souladu s touto směrnicí (a některými dalšími) je vyhláška č. 352/2004 Sb., o provozní a technické propojenosti evropského železničního systému (tento předpis nevychází ze zákona č. 22/1997 Sb., v platném znění, ale ze zákona č. 266/1994 Sb., o drahách v platném znění) a nařízení vlády č. 133/2005 Sb., o technických požadavcích na provozní a technickou propojenost evropského železničního systému (tento předpis vychází ze zákona č. 22/1997 Sb., v platném znění). Dále se zpravidla uvádí, že se směrnicí 2001/16/ES je také v souladu zákon č. 266/1994 Sb., o drahách v platném znění.

Směrnice EU týkající se energetického štítku 2002/31/ES je v ČR zavedena vyhláškou č. 442/2004 Sb., kterou se stanoví podrobnosti označování energetických spotřebičů energetickými štítky a zpracování technické dokumentace, jakož i minimální účinnost užití energie pro elektrické spotřebiče uváděné na trh, v platném znění.

K dále uváděným recenzím pokládáme za nutné uvést resp. zopakovat několik vysvětlivek:

1) V CEN/CENELEC i v ISO/IEC a logicky i v ČSN narůstá počet norem vydávaných po částech. Jak jsme opakovaně upozornili, bývá časový interval vydání jednotlivých částí velmi různý (měsíce i léta). U norem, vydávaných po částech, jsme důsledně zavedli informaci o jejich struktuře – pokud se nám jej podařilo zjistit. Chceme umožnit čtenářům, aby si učinili komplexní představu o obsahu celé sady; jednotlivé části jsou často vydávány ve velmi značném časovém rozpětí, nezřídka i několika let. Je ovšem třeba upozornit i na to, že v některých sadách nejsou obsazeny všechny části, a rovněž na skutečnost, že do soustavy ČSN nemohly být do současné doby převedeny všechny v evropské nebo mezinárodní normě publikované části.

2) V recenzovaných normách se velmi často vyskytují odkazy na jiné evropské nebo mezinárodní normy, které nejsou vždy převedeny do soustavy ČSN anebo jsme to nemohli ověřit. V originálních textech českých technických norem je ovšem pouze odkaz na „původní“ evropskou nebo mezinárodní normu (EN, ISO, IEC apod.). Počínaje šestnáctým pokračováním (AHM č. 2/2006) jsme zavedli novou citaci takových odkazů. Tam, kde jsme si jisti že citovaná norma byla převedena (převzata) do soustavy ČSN uvádíme buď (ČSN) – tedy ČSN v závorce – před citovanou evropskou/mezinárodní normou nebo za ní v závorce text z něhož je patrné, jak byla citovaná norma převzata. (Např. „v ČR jako ČSN EN 60300“, zatímco se odkazuje na IEC 60300, apod.) Pokud víme, že norma dosud nebyla převzata do soustavy ČSN uvádíme v závorce poznámku, že se tak do určité doby nestalo, konkrétně zhruba tento text. „Do ledna 2006 nebyla převzata do soustavy ČSN“ nebo „Do května 2006 v ČR nezavedena“. (Datum je vždy shodné s datem vydání recenzované normy.) Konečně tam, kde se nám nepodařilo zjistit, zda evropská či mezinárodní norma byla do soustavy ČSN převzata, ponecháváme pouze citaci/odkaz na evropskou nebo mezinárodní normu.

3) Stále častěji se vyskytují normy, které jsou do soustavy ČSN převáděny převzetím jejich originálního (anglického) textu. Většinou jsou dříve nebo později převedeny překladem. V případech, že se tak stane, bude recenze v našem přehledu uveřejněna s tím, že poznámkou recenzenta bude poukázáno na to, že „plným zněním“ se nahrazuje norma vyhlášená k přímému používání bez překladu. Pro snazší pochopení uvádíme standardní text použitý např. u ČSN ISO 3686-2: „*Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN ISO 3686-2 (20 0320) z května 2002 převzala ISO 3686-2:2000 schválením k přímému používání jako ČSN, tato česká technická norma ji přejímá překladem.*“ Je samozřejmé, že v každém konkrétním případě bude správně citováno číslo normy.

4) Naši čtenáři si nepochybně povšimli, že u mnoha norem, zejména elektrotechnických, zůstává po vydání nové normy v platnosti i norma starší (zpravidla téhož čísla) s tím, že je uvedeno konečné datum souběžné platnosti. U těchto norem doplňujeme tuto *Poznámku recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných/různých čísel.* (Slova *Poznámka recenzenta* v případech pod bodem 3 a 4 podtrhujeme, na rozdíl od jiných *Poznámek recenzenta.*)

Nepochybně za pozornost stojí i nárůst počtu platných českých technických norem, uvedený k 1. lednu sledovaného roku, který je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:	Navýšení oproti minulému roku o:
2007	28 978	927
2006	28 051	760
2005	27 291	789
2004	26 502	403
2003	26 099	210
2002	25 889	1123
2001	24 766	1266
2000	23 500	

Z uvedených čísel nelze dedukovat, že se významný nárůst počtu norem zpomalil. Výkyvy v „přírůstku“ norem oproti předchozím létům mohou být – do určité míry – jen „optický klam“. Od r. 2002 totiž výrazně stoupá počet bez náhrady rušených (zastaralých) českých technických norem. Ostatně „pokles“ počtů nových nebo novelizovaných norem není patrný z počtu recenzí v našich publikacích.

V tomto (již dvacátém) pokračování je recenzováno, resp. zaznamenáno 562 českých technických norem, sledovaných SZÚ v prvním pololetí 2007. Počty českých technických norem obsažených v publikacích AHEM v posledních letech jsou patrné z této tabulky:

Rok:	Pokračování:	Prvé pololetí:	Druhé pololetí:	Celkem:
2007	20 a 21	562		
2006	18. a 19.	493	451	944
2005	16. a 17.	620	579	1199
2004	14. a 15.	478	512	990
2003	12. a 13.	470	530	1000
2002	10. a 11.	427	515	942
2001	8. a 9.	431	528	959

Poznámka autorů: V dalším textu našeho přehledu je v některých třídách zmíněn meziroční nárůst norem a přesto uvádíme, že jsme žádnou nezachytili. Jsou to – bohužel – normy vydané k přímému užívání jejich anglického znění, které nedostáváme a nemůžeme recenzovat ani zaznamenat.

MUDr. Alexandr Fuchs, CSc

Eva Navrkalová

Státní zdravotní ústav
Centrum pracovního lékařství

České technické normy vydané v lednu - červnu 2007

Třída 01 - Obecná třída

Obsahuje všeobecné normy, a to zejména pro pojmy všech oborů a třídění, normální rozměry a statistické řízení jakosti, jakost, oblast spolehlivosti v technice, systémy environmentálního managementu, pro fyziku, mechaniku, akustiku, optiku, dále směrnice pro užití barev. Dále zvláštní normy pro technické výkresy, výkresy ve strojírenství, stavebnictví a dalších oborech, dokumentační normy, normy nejistoty resp. tolerance, výpočtové hodnoty ozubených kol, konstrukční směrnice, všeobecné zkušební metody, normy pro oblast zkušebnictví, akreditace a certifikace, pro systém technologické přípravy výroby, mechanizaci administrativních prací, konstrukční a montážní směrnice, pro bezpečnostní, informační a orientační značení a pro značky vůbec. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	1032
2006	1007
2005	963
2004	..946
2003	964
2002	926
2001	875
2000	827

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 16 nových nebo novelizovaných norem.

ČSN EN 45020 (01 0101) Normalizace a související činnosti. Všeobecný slovník. Obsahuje všeobecné termíny týkající se normalizace a souvisejících činností a jejich definice. Jeho účelem je přispět zásadním způsobem k vzájemnému porozumění mezi členy CEN, CENELEC a různými vládními i nevládními organizacemi zabývajícími se normalizací na mezinárodní, regionální a národní úrovni. Má být rovněž hlavním zdrojem pro výuku a vyhledávání informací, který ve stručnosti shrnuje základní teoretické a praktické zásady normalizace, certifikace a akreditace laboratoří. Cílem tohoto pokynu není opakovat definice termínů, které jsou náležitým způsobem definovány pro univerzální použití v jiných směrodatných mezinárodních slovnících. Česky, anglicky, francouzsky, německy, rusky, španělsky, italsky nizozemsky a švédsky je uvedeno názvosloví. Česky a anglicky je definováno cca 95 hesel. Norma je celá uvedena paralelně v českém i v anglickém jazyce. ČSN EN 45020 byla vydána v červnu 2007.

ČSN ISO 16269 (01 0233) Statistická interpretace údajů. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Pokyn pro statistickou interpretaci údajů, Část 2: Prezentace statistických údajů, Část 3: Testy odchýlení od normálního rozdělení, Část 4: Detekce a ošetření odlehlých hodnot, Část 5: Odhad a testy středních hodnot a rozptylů pro normální rozdělení včetně silofunkcí testů a Část 6: Stanovení statistických tolerančních intervalů, Část 7: Medián. Odhad a konfidenční intervaly, Část 8: Stanovení předpovědních intervalů. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN ISO 16269-6 (01 0233) Statistická interpretace dat. Část 6: Stanovení statistických tolerančních intervalů. Popisuje postupy pro určení tolerančních intervalů, které zahrnují alespoň specifikovaný podíl základního souboru se specifikovanou konfidenční úrovní. Nabízí se jak jednostranné, tak dvoustranné statistické toleranční intervaly, přičemž jednostranný interval má buď horní nebo dolní mez, zatímco dvoustranný interval má jak horní tak dolní mez. Jsou uvedeny dvě metody: parametrická metoda pro případ, když studovaný znak má normální rozdělení, a metoda nezávislá na rozdělení pro případ, když není k dispozici informace o rozdělení kromě toho, že toto rozdělení je spojitě. ČSN ISO 16269-6 byla vydána v dubnu 2007. Nahradila ČSN ISO 3207 z dubna 1993.

ČSN P ISO/TS 21749 (01 0291) Nejistoty měření v metrologických aplikacích. Opakovaná měření a hierarchické experimenty. Přejímá přístup použitý v *GUM*, *Poznámka recenzenta: Pokyny pro vyjadřování nejistoty měření, zpracované v ČSN P ENV 13005:2005 (01 4109)* a formuluje základní strukturu pro vyjadřování a kombinování složek nejistoty. K této základní struktuře připojuje statistický základ podepřený analýzou rozptylu (ANOVA) pro odhadování jednotlivých složek, zvláště těch, které jsou označovány jako vyhodnocení nejistot typu A, tedy založených na použití statistických metod. Pro úplnost je začleněn i stručný popis vyhodnocení nejistot typu B (nestatistické). Tato technická specifikace je použitelná pro širokou oblast měření, např. délek, úhlů, napětí, odporů, hmotnosti a hustot. ČSN P ISO/TS 21749 byla vydána v lednu 2007.

ČSN ISO 10014 (01 0335) Management kvality. Směrnice pro dosahování finančních a ekonomických přínosů. Tato norma je paralelně uvedena i v anglickém jazyce. Poskytuje směrnice pro dosahování finančních a ekonomických přínosů z aplikování zásad managementu kvality podle (ČSN EN) ISO 9000. Tato norma je určena pro vrcholové vedení organizace a doplňuje (ČSN EN) ISO 9004 pro oblast zlepšování výkonnosti. Poskytuje příklady dosažitelných přínosů a identifikuje metody a nástroje managementu, které mohou být nápomocny při dosahování těchto přínosů. Tato norma sestává ze směrnic a doporučení a není určena pro účely certifikace, pro zákonné ani smluvní použití. Poměrně rozsáhlá norma, cca 53 stran. ČSN ISO 10014 byla vydána v březnu 2007. Nahradila ČSN ISO/TR 10014 z listopadu 1999.

ČSN EN 61124 (01 0644) Zkoušení bezporuchovosti. Ověřovací zkoušky pro konstantní intenzitu poruch a konstantní parametr proudu poruch. Vydána v únoru 2007. Nahradila ČSN IEC 61124 z listopadu 1998.

ČSN EN 60706 (01 0661) Udržovatelnost zařízení. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Úvod, požadavky a program udržovatelnosti; Část 2: Požadavky na udržovatelnost a studie udržovatelnosti v etapě návrhu a vývoje; Část 3: Ověřování a sběr, analýza a prezentace dat; Část 4: Pokyn k plánování údržby a její zajištění; Část 5: Testovatelnost a diagnostické zkoušení a Část 6: Statistické metody pro hodnocení udržovatelnosti. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:*

ČSN EN 60706-2 (01 0661) Udržovatelnost zařízení. Část 2: Požadavky na udržovatelnost a studie udržovatelnosti v etapě návrhu a vývoje. Vydána v únoru 2007. Nahradila ČSN IEC 706-2 z ledna 1994.

ČSN EN 60706-3 (01 0661) Udržovatelnost zařízení. Část 3: Ověřování a sběr, analýza a prezentace dat. Vydána v dubnu 2007. Nahradila ČSN IEC 706-3 z prosince 1992.

ČSN EN 60812 (01 0675) Techniky analýzy bezporuchovosti systémů. Postup analýzy způsobů a důsledků poruch (FMEA). Je popsána analýza způsobů a důsledků poruch (FMEA – Failure Mode and Effects Analysis) a analýza způsobů, důsledků a kritičnosti

poruch (FMECA – Failure Mode, Effects and Criticality Analys) a je v ní uveden návod, jak se mohou tyto analýzy používat, aby se dosáhlo různých cílů. K tomu jsou v ní – uvedeny procedurální kroky nutné k provedení analýzy; – stanoveny vhodné termíny, předpoklady, ukazatele kritičnosti a způsoby poruch; - stanoveny základní principy; - uvedeny příklady nezbytných pracovních listů nebo jiných tabulkových formulářů. Všechny obecné kvalitativní úvahy uvedené pro analýzy FMEA lze aplikovat i na analýzy FMECA, která je rozšířením analýzy FMEA. ČSN EN 60812 byla vydána v lednu 2007. Nahradila ČSN IEC 812 z června 1992.

ČSN EN 61078 (01 0677) Techniky analýzy spolehlivosti. Blokový diagram bezporuchovosti a booleovské metody. Vydána v lednu 2007. S účinností od 1. 3. 2009 se nahrazuje ČSN IEC 1078 z listopadu 1993, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámku recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem různých čísel.*

ČSN EN 61165 (01 0691) Použití Markovových technik. V této normě je uveden návod pro použití Markovových technik k modelování a analýze systému a k odhadu ukazatelů bezporuchovosti, pohotovosti, udržovatelnosti a bezpečnosti. Tato norma je použitelná ve všech průmyslových odvětvích, ve kterých je nutno analyzovat systémy, které vykazují chování závislé na stavu. V Markovových technikách popsaných v této normě se předpokládají konstantní, na čase nezávislé intenzity přechodů mezi stavy. Takové techniky se často nazývají homogenní Markovy techniky. ČSN EN 61165 byla vydána v dubnu 2007. S účinností od 1. 7. 2009 se nahrazuje ČSN IEC 1165 ze září 1996, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámku recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem různých čísel.*

ČSN ISO 14063 (01 0963) Environmentální management. Environmentální komunikace. Směrnice a příklady. Poskytuje návod pro organizace k obecným zásadám, politice, strategii a činnostem spojeným jak s interní, tak externí environmentální komunikací. Používá prověřené a osvědčené přístupy komunikace, přizpůsobené konkrétním podmínkám existujícím v environmentální komunikaci. Je použitelná pro jakékoliv organizace bez ohledu na jejich velikost, druh, umístění, strukturu, činnosti, produkty a služby a bez ohledu na to, zda mají, nebo nemají zaveden systém environmentálního managementu. Tato norma není určena pro použití jako certifikační norma pro certifikační nebo registrační účely nebo pro stanovení jakýchkoliv jiných požadavků na shodu v rámci systému environmentálního managementu. Může být použita v kombinaci s jakoukoli normou souboru norem (ČSN EN) ISO 14000 nebo samostatně. Poznámka: Tabulka odkazů na normy souboru (ČSN EN) ISO 14000 je uvedena v Příloze A. Norma v čl. 2.1 definuje **environmentální komunikaci** takto: Proces, který organizace provádí k poskytování a získávání informací a k vedení dialogu s interními i externími zainteresovanými stranami v zájmu povzbuzení a sdílení pochopení environmentálních problémů, aspektů a celkového chování. Tato norma je celá uvedena paralelně v českém i v anglickém jazyce. ČSN ISO 14063 byla vydána v lednu 2007.

ČSN ISO 80000 (01 1300) Veličiny a jednotky. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecně, Část 2: Matematická znaménka a značky pro použití ve fyzikálních vědách a v technice, Část 3: Prostor a čas, Část 4: Mechanika, Část 5: Termodynamika, Část 7: Optika, Část 8: Akustika, Část 9: Fyzikální chemie a molekulová fyzika, Část 10: Atomová a jaderná fyzika, Část 11: Podobnostní čísla a Část 12: Fyzika pevných látek. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:

ČSN ISO 80000-3 (01 1300) Veličiny a jednotky. Část 3: Prostor a čas. Uvádí názvy, značky a definice veličin a jednotek prostoru a času. Podle potřeby jsou uvedeny též převodní činitele. ČSN ISO 80000-3 byla vydána v dubnu 2007. Nahradila ČSN ISO 31-1 z prosince 1994 a ČSN ISO 31-2 z prosince 1994.

ČSN ISO 80000-4 (01 1300) Veličiny a jednotky. Část 4: Mechanika. Uvádí názvy, značky a definice veličin a jednotek z mechaniky. Podle potřeby jsou uvedeny též převodní činitele. ČSN ISO 80000-4 byla vydána v dubnu 2007. Nahradila ČSN ISO 31-3 z prosince 1994.

ČSN EN ISO 22868 (01 1654) Lesnické stroje. Zkušební předpis pro hluk přenosných ručních lesnických strojů se spalovacím motorem. Technická metoda (třída přesnosti 2). Uvádí zkušební předpis pro stanovení, (a to účinně a za standardních podmínek), charakteristik emisí hluku přenosných ručních lesnických strojů poháněných spalovacím motorem, jako jsou řetězové pily, křovinořezy a vyžínače trávy. Charakteristiky emisí hluku zahrnují hladinu emisního akustického tlaku A na místě obsluhy a hladiny akustického výkonu A. Předpis je použitelný pro kontrolu výrobků výrobcem a také pro typové zkoušky. Předpokládá se, že získané výsledky bude možné použít k porovnání různých strojů nebo různých modelů stejného typu stroje. Ačkoliv hodnoty zjištěných emisí hluku jsou získány v náhradním provozu, jsou reprezentativní pro emise hluku ve skutečném pracovním prostředí. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES. *Poznámka recenzenta: V České republice jsou tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění.* ČSN EN ISO 22868 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN ISO 22868 z října 2005.

ČSN EN 61082 (01 3780) Zhotovování dokumentů používaných v elektrotechnice. *Struktura normy uvedena není. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN 61082-1 ed.2 (01 3780) Zhotovování dokumentů používaných v elektrotechnice. Část 1: Pravidla. Poskytuje všeobecná pravidla a směrnice pro prezentaci/uvádění informací v dokumentech a specifická pravidla pro schémata, výkresy a tabulky, používané v elektronice. Z této normy jsou vyloučena pravidla a směrnice pro veškeré druhy prezentace informací audio nebo video technikou. Velmi rozsáhlá norma, cca 99 stran. ČSN EN 61082-1 ed.2 byla vydána v únoru 2007. S účinností od 1. 6. 2009 se nahrazují ČSN EN 61082-1 ze srpna 1995, ČSN EN 61082-2 z února 1996, ČSN EN 61082-3 z února 1996 a ČSN EN 61082-4 z března 1998, které do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámku recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost čtyř norem stejných čísel.*

ČSN EN ISO 3452 (01 5018) Nedestruktivní zkoušení. Zkoušení kapilární metodou. *Struktura normy uvedena není. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN ISO 3452-2 (01 5018) Nedestruktivní zkoušení. Zkoušení kapilární metodou. Část 2: Zkoušení kapilárních prostředků. Specifikuje technické požadavky a zkušební postupy pro zkoušení typu a šarže kapilárních prostředků. Obsahuje rovněž podrobnosti pro kontrolní zkoušky a metody prováděné na místě. Za pozornost stojí před předmětem normy uvedené toto **BEZPEČNOSTNÍ OPATŘENÍ Materiály vyžadované touto částí normy, včetně chemikálií, mohou být nebezpečné, hořlavé a/nebo těkavé. Všechna nutná bezpečnostní opatření musí být dodržována. Všechny důležité mezinárodní, národní a zákonná ustanovení s ohledem na zdraví a bezpečnost, životní prostředí apod. musí být dodržována.** Mezi zkušebními postupy je i bod vzplanutí

penetrantů podle čl. 6.5 a obsahuje toto **UPOZORNĚNÍ: Zvláštní pozornost je nutno věnovat nebezpečí při zkoušení materiálů s bodem vzplanutí < 25 °C.** Postupy při provádění normalizovaných zkoušek jsou podrobně popsány. ČSN EN ISO 3452-2 byla vydána v dubnu 2007. Nahradila ČSN EN ISO 3452-2 z června 2001.

Třída 02 - Strojní součásti

Obsahuje zejména normy pro nejrůznější šrouby a matice, vruty, různé závitové součásti, čepy, kolíky, svorníky, nýty, klíny, pera, hřebíky, součásti pohonů, svařovací řetězy, ložiska, nejrůznější lana, štítky, ruční kola, kliky, pružiny, hřídelové spojky, ohebné hadice, příslušenství základů, součástky pro tlumení otřesů a vibrací, těsnění, součásti pro těsnění apod. Tato třída českých technických norem není SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	581
2006	582
2005	578
2004	621
2003	622
2002	608
2001	642
2000	663

Třída 03 - Strojní součásti - koroze a ochrana materiálu

Obsahuje zejména normy pro převodovky, variátory, normy vztahující se k ochraně proti korozi, a to zejména zkoušení koroze, inhibitory koroze, ochranné vrstvy anorganické i organické, normy řešící ochranu proti prostředím i pro třídění prostředí. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	317
2006	307
2005	283
2004	276
2003	291
2002	281
2001	263
2000	264

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novou nebo novelizovanou normu.

Třída 04 - Slévárenství

Obsahuje všeobecné slévárenské normy, normy pro modely a příslušenství a normy pro tlakové, kokilové a nízkotlaké lití. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této malé třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	12
2006	11
2005	10
2004	14
2003	17
2002	17
2001	19
2000	49

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 3 nové nebo novelizované normy.

ČSN EN 14656 (04 0054) Bezpečnost strojních zařízení. Bezpečnostní požadavky na vytlačovací lisy pro železné a neželezné kovy. Platí pro: - vytlačovací lisy začínající na výstupní straně ohřívaného zařízení přes připojená manipulační, chladicí a ochlazovací zařízení, včetně např. protahovací hlavice, pily pro řezání za tepla, odváděcího stolu, rovnacího zařízení, stolu pily pro řezání za studena a/nebo svinovacího zařízení, pokud jsou zabudována do zařízení a končící v místě, kde vytlačený výrobek přijde do dokončovacího zařízení. Norma specifikuje zdravotní a bezpečnostní požadavky ve všech etapách životnosti zařízení, při jeho konstrukci, uspořádání, výrobě, používání a vyřazení. Tato norma specifikuje požadavky, které musí být splněny výrobcem tak, aby bylo zajištěno zdraví a bezpečnost osob během výroby, dopravy, uvedení do provozu, provozu, údržby a vyřazení z provozu, a to i v případě předvídatelných závad, jako jsou selhání, která se mohou vyskytnout v zařízení. Tato norma se zabývá všemi významnými nebezpečími, nebezpečnými situacemi a událostmi, které se vztahují na vytlačovací lisy, pokud jsou používány tak, jak je předpokládáno a za podmínek předvídatelných výrobcem (viz kapitulu 4). Tato norma neplatí na vytlačovací lisy, které byla vyrobeny před datem vydání této normy CEN. Významná nebezpečí jsou v této normě zpracována tabelárně v kapitole 5, a to pro jednotlivé skupiny strojů. Některá specifická nebezpečí jsou zpracována v Příloze A a B. Kromě úrazových jsou uvedena zejména nebezpečí ze zanedbání ergonomických zásad. Hlukem se zabývá Příloha C. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR jsou obě evropské strojírenské směrnice nově zavedeny nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění.* ČSN EN 14656 byla vydána v dubnu 2007.

ČSN EN 14673 (04 0056) Bezpečnost strojních zařízení. Bezpečnostní požadavky na hydraulické lisy pro volné zápustkové kování železných a neželezných kovů za tepla. Platí pro: - hydraulické lisy pro volné zápustkové kování za tepla; - manipulační a chladicí zařízení spojená s ovládacím systémem kování, např. manipulátory, rotační manipulační zařízení, zařízení pro přesazení zápustky, zařízení stolu a zařízení výměny nástroje; - manipulační zařízení navržená speciálně pro používání během kování, např.

manipulační zařízení materiálu, překlápěcí nebo manipulační zařízení upevněná na zdvižných vozících nebo na jeřábech, atd. Norma specifikuje zdravotní a bezpečnostní požadavky ve všech etapách životnosti zařízení, při jeho konstrukci, uspořádání, výrobě, používání a vyřazení. Tato norma specifikuje požadavky, které musí být splněny výrobcem tak, aby bylo zajištěno zdraví a bezpečnost osob během výroby, dopravy, uvedení do provozu, provozu, údržby a vyřazení z provozu a to i v případě předvídatelných závad, jako jsou selhání, která se mohou vyskytnout v zařízení. Tato norma se zabývá všemi významnými nebezpečími, nebezpečnými situacemi a událostmi, které se vztahují na hydraulické lisy pro volné zápustkové kování za tepla, pokud jsou používány tak, jak je předpokládáno a za podmínek předvídatelných výrobcem (viz kapitolu 4). Tato norma neplatí na strojní zařízení, která byla vyrobena před datem vydání této normy CEN. Významná nebezpečí jsou v této normě zpracována tabelárně v kapitole 5, a to pro jednotlivé skupiny strojů. Některá specifická nebezpečí jsou zpracována v Příloze A a B. Kromě úrazových jsou uvedena zejména nebezpečí ze zanedbání ergonomických zásad. Hlukem se zabývá Příloha C. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR jsou obě evropské strojírenské směrnice nově zavedeny nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění.* ČSN EN 14673 byla vydána v dubnu 2007.

ČSN EN 869 (04 6510) Bezpečnost strojních zařízení. Bezpečnostní požadavky pro jednotky na lití kovů pod tlakem. Specifikuje bezpečnostní požadavky na jednotky na lití kovu pod tlakem. Nejsou zahrnuta další rizika, která vznikají při odlévání materiálu. Tato norma neplatí pro nízkotlaké lící stroje a/nebo stroje na kokilové lití. Tato norma se zabývá všemi významnými nebezpečími, nebezpečnými situacemi a událostmi, které se vztahují na tlakové lící stroje, pokud jsou používány tak, jak je předpokládáno a za podmínek nesprávného použití, které je rozumně předvídatelné výrobcem (viz. kapitolu 4, kde je pojednáno o úrazových nebezpečích, včetně elektrického proudu, nebezpečí vytvářených teplem, hlukem, plyny a prachy a zanedbáním ergonomických zásad). Norma uvádí (zejména v kapitole 5) požadavky, které musí být splněny výrobcem tak, aby byla zajištěna bezpečnost osob a předmětů během dopravy, uvedení do provozu, vyřazení z provozu a údržby, a také v případě předvídatelných poruch nebo selhání, které se mohou vyskytnout v zařízení. Tento dokument neplatí pro jednotky/strojní zařízení na lití kovu pod tlakem, které byly vyrobeny před datem vydání EN. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR jsou obě evropské strojírenské směrnice nově zavedeny nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění.* ČSN EN 869 byla vydána v květnu 2006. Nahradila ČSN EN 869 z ledna 1999.

Třída 05 - Svařování, pájení, řezání kovů a plastů

Tato třída obsahuje normy pro svařování všeobecně, konstrukční a výrobní předpisy a směrnice pro kovy z hlediska svařování, výrobní předpisy z hlediska vybavení pracovišť a kvalifikace svářečů, bezpečnost svařování, zkoušení svářečů, rozborů škodlivin, destruktivní i nedestruktivní zkoušení svarů zkoušení svařitelnosti apod. Dále tato třída obsahuje normy pro svářečské stroje a zařízení obecně, pro ruční svařování plamenem, obloukové svařování a obloukové svářečky, svařování elektrickým obloukem a plasmou, svařování v ochranných atmosférách, bodové a odporové svařování, řezání materiálů. Dále tato třída obsahuje normy na pomocné stroje a zařízení pro svařování, pájení a řezání kovů, normy pro hořáky

a příslušenství pro svařování a konečně pro svařovací elektrody, svařovací dráty a tyčinky, pájky, tavidla, svařování ocelí pod tavidlem, svařování plastů a kombinované svařování, pájení a řezání. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	367
2006	357
2005	325
2004	320
2003	307
2002	288
2001	319
2000	311

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 11 nových nebo novelizovaných norem.

ČSN EN ISO 9455 (05 0067) Tavidla pro měkké pájení. Zkušební metody. *Struktura normy uvedena není. (První části normy byly vydány v r. 1995) Do března 2007 byly k dispozici tyto části: Část 1: Klasifikace, označování, balení; Část 2: Stanovení netěkavých látek, ebulliometrická metoda; Část 3: Stanovení kyselosti potenciometrickou metodou a vizuální titrační metodou; Část 4: ?; Část 5: Zkouška na měděném zrcadle; Část 6: Stanovení a detekce obsahu halogenidů (kromě fluoridů); Část 7: ?; Část 8: Stanovení obsahu zinku; Část 9: Stanovení obsahu amoniaku; Část 10: Zkoušky účinnosti tavidla, metoda roztékavosti pájky; Část 11: Rozpustnost zbytků tavidel; Část 12: Korozní zkouška na ocelové trubičce; Část 13: Stanovení rozstříku tavidla; Část 14: Stanovení přilnavosti zbytků tavidel; Část 15: Zkouška koroze na mědi; Část 16: Zkoušky účinnosti tavidla, metoda smáčecích vah a Část 17: Hřebenová zkouška povrchového odporu a zkouška elektrochemické migrace zbytků tavidla. V prvním pololetí 2007 byla vydána tato část:*

ČSN EN ISO 9455-17 (05 0067) Tavidla pro měkké pájení. Zkušební metody. Část 17: Hřebenová zkouška povrchového odporu a zkouška elektrochemické migrace zbytků tavidla. Vydána v březnu 2007.

ČSN EN ISO 15614 (05 0313) Stanovení a kvalifikace postupů svařování kovových materiálů. Zkouška postupu svařování. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Obloukové a plamenové svařování ocelí a obloukové svařování niklu a slitin niklu, Část 2: Obloukové a svařování hliníku a jeho slitin, Část 3: Zkoušky postupů svařování pro obloukové svařování litiny, Část 4: Konečná úprava hliníkových odlitků svařováním, Část 5: Obloukové svařování titanu, zirkonu a jejich slitin, Část 6: Obloukové a plamenové svařování mědi a slitin mědi, Část 7: Navařování, Část 8: Svařování spojů trubek s trubkovnicí, Část 9: Hyperbarické svařování za mokra, Část 10: Hyperbarické svařování za sucha, Část 11: Elektronové a laserové svařování, Část 12: Bodové, švové a výstupkové svařování a Část 13: Stlačovací a odtavovací stykové svařování. Poznámka recenzenta: V ČSN EN ISO 15614 mají všechny, až dosud vydané části, třídící znak 05 0313. Výjimkou je část 2 (která byla recenzována v AHEM - 18. pokračování), která má třídící znak 05 0314. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN ISO 15614-6 (05 0313) Stanovení a kvalifikace postupů svařování kovových materiálů. Zkouška postupu svařování. Část 6: Obloukové a plamenové svařování mědi a slitin mědi. Stanovuje způsob kvalifikace a předběžné specifikace postupu svařování zkouškami postupu svařování. Platí pro obloukové a plamenové svařování mědi a slitin mědi všech tvarů výrobků. Tato část definuje podmínky pro provádění zkoušek postupu svařování a rozsah kvalifikace postupů svařování pro všechny praktické svářečské činnosti v oblasti proměnných. Tato část je vhodná pro všechny nové postupy svařování. Tato norma však neruší platnost předchozích zkoušek postupu svařování, provedených podle dřívějších národních norem nebo předpisů. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici na tlaková zařízení 97/23/ES. *Poznámka recenzenta: V ČR je směrnice 97/23/ES zavedena nařízením vlády č. 26/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na tlaková zařízení, ve znění pozdějších předpisů.* ČSN EN ISO 15614-6 byla vydána v únoru 2007.

ČSN EN ISO 14731 (05 0330) Svářečský dozor. Úkoly a odpovědnosti. Určuje odpovědnosti a úkoly ve vztahu k jakosti, zahrnuté do dozoru nad činnostmi souvisejícími se svařováním. V každé výrobní organizaci může být svářečský dozor vykonáván jedním nebo více pracovníky. Požadavky na svářečský dozor mohou být stanoveny výrobcem, smlouvou nebo výrobkovou normou. ČSN EN ISO 14731 byla vydána v květnu 2007. Nahradila ČSN EN 719 z listopadu 1996.

ČSN EN ISO 15011 (05 0681) Ochrana zdraví a bezpečnost při svařování a příbuzných procesech. Laboratorní metoda pro vzorkování dýmu a plynů. *Norma sestává z následujících částí: Část 1: Stanovení emisní rychlosti a vzorkování částic dýmu, Část 2: Stanovení emisní rychlosti plynů, kromě ozonu, Část 3: Stanovení koncentrace ozonu stacionárním měřením, Část 4: Informační listy dýmu a část 5: Zjišťování dýmu a plynů vytvářených při svařování nebo řezání výrobků složených zcela nebo částečně z organických materiálů. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:*

ČSN CEN ISO/TS 15011-5 (05 0681) Ochrana zdraví a bezpečnosti při svařování a příbuzných procesech. Laboratorní metoda pro vzorkování dýmu a plynů. Část 5: Zjišťování dýmu a plynů vytvářených při svařování nebo řezání výrobků složených zcela nebo částečně z organických materiálů. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Český vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 23 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme.* ČSN CEN ISO/TS 15011-5 byla vydána v březnu 2007.

ČSN EN ISO 14323 (05 1113) Odporové bodové a výstupkové svařování. Destruktivní zkoušky svarů. Rozměry vzorku a postup pro rázovou zkoušku stříhem a rázovou křížovou zkoušku tahem. Vydána v březnu 2007.

ČSN EN ISO 22825 (05 1184) Nedestruktivní zkoušení svarů. Zkoušení ultrazvukem. Zkoušení svarů u austenitických ocelí a slitin niklu. Vydána v květnu 2007.

ČSN EN ISO 2560 (05 5005) Svařovací materiály. Obalené elektrody pro ruční obloukové svařování nelegovaných a jemnozrnných ocelí. Klasifikace. Stanovuje požadavky na klasifikaci obalených elektrod pro ruční obloukové svařování nelegovaných a jemnozrnných ocelí s minimální mezí kluzu do 500 N/mm² nebo s minimální pevností v tahu do 570 N/mm² a jejich svařovaného kovu ve stavu po svařování nebo tepelném

zpracování. Některé údaje normy lze využít pro posouzení rizika při sváření; obsahují složení obalů elektrod i svarového kovu. ČSN EN ISO 2560 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN ISO 2560 z října 2006.

ČSN EN ISO 17634 (05 5502) Svařovací materiály. Plněné elektrody pro obloukové svařování žárovevných ocelí v ochranném plynu. Klasifikace. Stanovuje požadavky pro klasifikaci plněných elektrod používaných pro obloukové svařování tavící se elektrodou v ochranném plynu žárovevných a nízkolegovaných ocelí tepelně zpracovaných po svařování. Jedna plněná elektroda může být zkoušena a klasifikována s různými ochrannými plyny. Pozornost zasluhují tabulky, z nichž lze vyčíst chemické složení elektrod. ČSN EN ISO 17634 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 12071 z listopadu 2000.

ČSN EN ISO 17633 (05 5503) Svařovací materiály. Plněné elektrody a tyčinky pro obloukové svařování korozivzdorných a žáruvzdorných ocelí s přívodem a bez přívodu ochranného plynu. Klasifikace. Stanovuje požadavky na klasifikaci plněných elektrod a plněných drátů a tyčinek, pro obloukové svařování s přívodem nebo bez přívodu ochranného plynu korozivzdorných a žáruvzdorných ocelí na základě chemického složení čistého svarového kovu, typu náplně elektrod, ochranného plynu, polohy svařování a mechanických vlastností čistého svarového kovu, ve stavu po svařování nebo tepelném zpracování. Některé údaje normy lze využít pro posouzení rizika při sváření; obsahují složení obalů elektrod i svarového kovu. ČSN EN ISO 17633 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN ISO 12073 z listopadu 2000.

Třída 06 - Topení, průmyslové pece, vařidla a topidla

Obsahuje normy pro topení a průmyslové pece všeobecně, pro výpočty a projektování ústředního vytápění, základní předpisy pro spotřebiče, předpisy pro otopná tělesa a příslušenství pro ústřední vytápění, dále normy pro topná i varná zařízení na pevná, kapalná a plynná paliva i na paliva kombinovaná, předpisy pro spotřebiče na plynná paliva, bezpečnostní a regulační prvky, konečně pak předpisy pro průmyslová topná a varná zařízení pro průmyslové použití, pro palivové pece, hořáky a topné články a průmyslová tepelná zařízení. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	150
2006	140
2005	139
2004	132
2003	127
2002	126
2001	121
2000	108

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 12 nových nebo novelizovaných norem.

ČSN EN 416 (06 0217) Závěsné tmavé trubkové zářiče s hořákem na plynná paliva s ventilátorem, pro všeobecné použití vyjma domácností. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Požadavky na bezpečnost a Část 2: Hospodárné využití energie. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN 416-2 (06 0217) Závěsné tmavé trubkové zářiče s hořákem na plynná paliva s ventilátorem, pro všeobecné použití vyjma domácností. Část 2: Hospodárné využití energie. Stanovuje požadavky a zkušební metody týkající se hospodárného využití energie závěsných tmavých trubkových zářičů na plynná paliva pro všeobecné použití vyjma domácností, s jednohořákovou soustavou řízenou automatikou hořáku. Tato norma platí pro spotřebiče provedení A₂, A₃, B₁₂, B₁₃, B₂₂, B₂₃, B₄₂, B₄₃, B₅₂, B₅₃, C₁₂, C₁₃, C₃₂, a C₃₃ určené k použití v jiných než obytných prostorech, kdy přivádění spalovacího vzduchu a/nebo odvádění spalin je zajišťováno mechanickými prostředky umístěnými před přerušovačem tahu, je-li použit. Platí pro spotřebiče, které jsou určeny ke zkoušení typu. Požadavky na spotřebiče, které nejsou určeny ke zkoušení typu, je třeba podrobit dalším úvahám. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to ke směrnici 90/396/EHS, která se týká spotřebičů na plynná paliva.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č.22/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na spotřebiče plyných paliv, v platném znění.* ČSN EN 416-2 byla vydána v únoru 2007.

ČSN EN 419 (06 0218) Závěsné zářiče na plynná paliva s hořákem bez ventilátoru, pro všeobecné použití vyjma domácností. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Požadavky na bezpečnost a Část 2: Hospodárné využití energie. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN 419-2 (06 0218) Závěsné zářiče na plynná paliva s hořákem bez ventilátoru, pro všeobecné použití vyjma domácností. Část 2: Hospodárné využití energie. Stanovuje požadavky a zkušební metody týkající se hospodárného využití energie závěsných zářičů na plynná paliva pro tepelnou pohodu a všeobecné použití vyjma domácností, se zabudovanou soustavou atmosférického hořáku. Tato norma platí pro spotřebiče provedení A₁. Platí pro spotřebiče, které jsou určeny ke zkoušení typu. Požadavky na spotřebiče, které nejsou určeny ke zkoušení typu, je třeba podrobit dalším úvahám. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to ke směrnici 90/396/EHS, která se týká spotřebičů na plynná paliva.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č.22/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na spotřebiče plyných paliv, v platném znění.* ČSN EN 419-2 byla vydána v únoru 2007.

ČSN EN 14785 (06 1230) Spotřebiče spalující dřevěné pelety k vytápění obytných prostorů. Požadavky a zkušební metody. Stanoví požadavky týkající se projektování, výroby, konstrukce, bezpečnosti, provozních vlastností (účinnost a emise), návodů a značení, včetně souvisejících zkušebních metod a zkušebních paliv předepsaných ke zkoušení typu u spotřebičů spalujících dřevěné pelety k vytápění obytných prostorů, s ruční dodávkou paliva, do jmenovitého tepelného výkonu 50 kW (dále jen spotřebiče). Tyto spotřebiče mohou být lokálními spotřebiči nebo vestavěnými spotřebiči, které rozvádějí teplo do prostoru, v němž jsou instalovány, a mohou být provozovány buď s přirozeným tahem, nebo s ventilátorem pro přivádění spalovacího vzduchu. Kromě toho, jsou-li tyto spotřebiče vybaveny ohřívacem zajišťujícím rovněž ohřev užitkové (pitné) vody a/nebo vody k ústřednímu vytápění. V těchto

spotřebičích se spalují v souladu s pokyny výrobce spotřebiče pouze dřevěné pelety a provozují se pouze s uzavřenými dvířky topeniště. Velmi rozsáhlá norma, cca 66 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. Pokud jde o informace o nebezpečných látkách je odkázáno na internetové stránky Komise EUROPA týkající se stavebnictví (CREATE), přístup: <http://europa.eu.int/comm/enterprise/construction/internal/dangsub/dangmain.htm>. *Poznámka recenzenta: Směrnice 89/106/EHS je v ČR zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky v platném znění a nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE v platném znění. ČSN EN 14785 byla vydána v březnu 2007.*

ČSN EN 30-1-3+A1 (06 1410) Varné spotřebiče na plynná paliva pro domácnost. Část 1-3: Bezpečnost. Spotřebiče se sklokeramickou varnou deskou. Stanovuje konstrukční a provozní vlastnosti, zkušební metody a požadavky na bezpečnost a značení varných spotřebičů na plynná paliva pro domácnost, které jsou definovány v EN 30-1-1:1998 a v EN 30-1-1:1998/A1:1999; tyto spotřebiče mají jeden nebo několik uzavřených plotnových hořáků pod sklokeramickou deskou, dále jen „spotřebiče“. Tato norma se má užívat spolu s (ČSN) EN 30-1-1:1998 a (ČSN) EN 30-1-1:1998/A1:1999 nebo (ČSN) EN 30-1-4:2002 a, je-li to vhodné, s (ČSN) EN 30-2-1:1999. Norma neobsahuje bezpečnostní požadavky a zkušební metody, které jsou specifické pro pečicí trouby a/nebo rožně s nucenou konvekcí. Norma obsahuje požadavky týkající se elektrické bezpečnosti zařízení zabudovaného ve spotřebiči v souvislosti se spalováním plynného paliva. Neobsahuje požadavky týkající se elektrické bezpečnosti elektrických funkčních uzlů jejich příslušného zařízení. Tato norma platí pouze pro zkoušení typu. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to ke směrnici 90/396/EHS, která se týká spotřebičů na plynná paliva. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č.22/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na spotřebiče plynných paliv, v platném znění. ČSN EN 30-1-3+A1 byla vydána v dubnu 2007. Nahradila ČSN EN 30-1-3 z dubna 2004.*

ČSN EN 13203 (06 1430) Spotřebiče na plynná paliva k přípravě teplé užitkové vody pro domácnost. Spotřebiče s tepelným příkonem nejvýše 70 kW a s objemem zásoby vody nejvýše 300 litrů. Norma má dvě části, a to: Část 1: Hodnocení dodávky teplé vody a Část 2: Hodnocení spotřeby energie. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Český vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 31stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici obě části, vydané touto formou:

ČSN EN 13203-1 (06 1430) Spotřebiče na plynná paliva k přípravě teplé užitkové vody pro domácnost. Spotřebiče s tepelným příkonem nejvýše 70 kW a s objemem zásoby vody nejvýše 300 litrů. Část 1: Hodnocení dodávky teplé vody. ČSN EN 13203-1 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN 13203-2 (06 1430) Spotřebiče na plynná paliva k přípravě teplé užitkové vody pro domácnost. Spotřebiče s tepelným příkonem nejvýše 70 kW a s objemem zásoby vody nejvýše 300 litrů. Část 2: Hodnocení spotřeby energie. ČSN EN 13203-2 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN 15033 (06 1463) Uzavřené zásobníkové ohřivače vody na LPG k přípravě teplé užitkové vody pro vozidla a lodě. Stanovuje technické požadavky a zkušební metody týkající se konstrukce, bezpečnosti, hospodárného využití energie, vhodnosti pro daný účel, životního prostředí, třídění a značení uzavřených zásobníkových ohřivačů vody na LPG k přípravě teplé užitkové vody pro: - vozidla, jak jsou definována v článku 1 směrnice 70/156/EHS (viz 3.12); - mobilní domovy; - zemědělské, lesnické a pojízdné stroje a - lodě dále nazývané „ohřivače“. V této normě nejsou zahrnuty veškeré nutné požadavky na: - ohřivače pro kombinovaný provoz, tj. vytápění a přípravu teplé užitkové vody. Tato norma se týká pouze zkoušení typu. Poměrně rozsáhlá norma, cca 53 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to ke směrnici 90/396/EHS, která se týká spotřebičů na plynná paliva.** *Poznámka recenzenta: V ČR je směrnice 90/396/EHS zavedena nařízením vlády č.22/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na spotřebiče plyných paliv, v platném znění. ČSN EN 15033 byla vydána v červnu 2007.*

ČSN EN 203 (06 1901) Spotřebiče na plynná paliva pro provozování společného stravování. *Struktura normy uvedena není. Do června 2007 byly k dispozici tyto části: Část 1: Všeobecné požadavky na bezpečnost; Část 2: Hospodárné využití energie; Část 2-1: Zvláštní požadavky. Otevřené hořáky pro varné jednotky a hluboké pánve (WOK); Část 2-2: Zvláštní požadavky. Pečicí trouby; Část 2-3: Zvláštní požadavky. Varné kotle; Část 2-4: Zvláštní požadavky. Ponorné smažiče; Část 2-5: Zvláštní požadavky. ?; Část 2-6: Zvláštní požadavky. Ohřivače pro přípravu nápojů; Část 2-7: Zvláštní požadavky. ?; Část 2-8: Zvláštní požadavky. Smažicí pánve a smažicí nádoby pro tepelnou úpravu pokrmů; Část 2-9: Zvláštní požadavky. Plotnové varné jednotky, varné plotny a kontaktní opékače; Část 2-10: Zvláštní požadavky. ?; Část 2-11: Zvláštní požadavky. Varné nádoby pro tepelnou úpravu těstovin. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto (nové) části:*

ČSN EN 203-2-2 (06 1901) Spotřebiče na plynná paliva pro provozování společného stravování. Část 2-2: Zvláštní požadavky. Pečicí trouby. Stanovuje zkušební metody a požadavky na konstrukci a provozní vlastnosti týkající se bezpečnosti a hospodárného využití energie atmosférických či tlakových pečicích trub na plynná paliva s ohřevem horkým vzduchem s přirozenou konvekcí, nebo s nucenou konvekcí, s kombinovaným ohřevem, parním ohřevem, které jsou určeny pro podnikání. Norma se rovněž týká pekařských pecí pro velkokuchyně, s etáží nebo se zavázcím zařízením, rovněž tak pečicích trub pro pečení pizzy. Tato norma se netýká spotřebičů, které jsou výslovně konstruovány pro použití v průmyslovém procesu v průmyslových objektech. Tato zvláštní norma obsahuje, oproti Část 1 normy jen dodatky, a to v kapitolách 1, 2, 6, 7, 9. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to ke směrnici 90/396/EHS, která se týká spotřebičů na plynná paliva.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č.22/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na spotřebiče plyných paliv, v platném znění. ČSN EN 203-2-2 byla vydána v únoru 2007.*

ČSN EN 203-2-11 (06 1901) Spotřebiče na plynná paliva pro provozování společného stravování. Část 2-11: Zvláštní požadavky. Varné nádoby pro tepelnou úpravu těstovin. Stanovuje zkušební metody a požadavky na konstrukci a provozní vlastnosti týkající se bezpečnosti, hospodárného využití energie a značení varných nádob pro tepelnou úpravu těstovin pro komerční účely. Tato zvláštní norma obsahuje, oproti Část 1 normy jen dodatky, a to v kapitolách 1 a 2. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to ke směrnici 90/396/EHS, která se týká spotřebičů na plynná paliva.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády*

č.22/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na spotřebiče plyných paliv, v platném znění. ČSN EN 203-2-11 byla vydána v únoru 2007.

ČSN 06 3090 Zařízení pro termické odstraňování/zneškodňování a energetické využívání odpadů. Stanoví termíny a definice, týkající se zařízení pro termické odstraňování/zneškodňování a energetické využívání odpadů jež mají charakter průmyslových pecí. Stanoví třídění těchto zařízení v závislosti na různých hlediscích. Základem tohoto třídění je kritérium konstrukčního provedení reakčního (spalovacího) prostoru. Dále pak technologická a provozní hlediska. Shrnuje rovněž základní konstrukční znaky těchto zařízení. Dále norma stanoví metodiku sestavení tepelných bilancí spalovacích pecí na zneškodňování a energetické využívání odpadů, včetně výpočtu jednotlivých bilančních položek příjmu a výdeje tepla i ukazatelů charakterizujících tepelnou práci a technologickou funkci těchto zařízení. Poměrně rozsáhlá norma, cca 44 stran. ČSN 06 3090 byla vydána v březnu 2007. Nahradila ČSN 06 3090 ze srpna 1997.

Třída 07 - Kotle

Obsahuje normy pro hodnoty, výkony a typy kotlů, tepelné a hydrodynamické zkoušky kotlů, pevnostní hodnoty a výpočty, konstrukční, výrobní, montážní a provozní směrnice a směrnice pro opravy, dále normy pro mlýny a třídiče uhlí, pro kotle pro ústřední vytápění, hořáky na plyná i kapalná paliva, odstruskovací a odpopelňovací zařízení, pro napájecí vodu i zařízení pro úpravu vody, pro vodotrubné kotle. Konečně normy pro tlakové nádoby k dopravě plynů i kovové lahve na plyny i příslušenství. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	219
2006	204
2005	196
2004	192
2003	156
2002	149
2001	137
2000	116

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 19 nových nebo novelizovaných norem.

ČSN EN 303 (07 5303) Kotle pro ústřední vytápění. Norma sestává z těchto částí: Část 1: Kotle pro ústřední vytápění s hořáky s ventilátorem. Terminologie, všeobecné požadavky, zkoušení a značení, Část 2: Kotle pro ústřední vytápění s hořáky s ventilátorem. Zvláštní požadavky na kotle s rozprašovacími hořáky na kapalná paliva, Část 3: Kotle pro ústřední vytápění na plyná paliva. Sestava kotlového tělesa a hořáku s ventilátorem, Část 4: Kotle pro ústřední vytápění s hořáky s ventilátorem. Zvláštní požadavky na kotle s hořáky

s ventilátorem na kapalná paliva, o tepelném výkonu nejvýše 70 kW a o největším provozním přetlaku 3 bar. Terminologie, zvláštní požadavky, zkoušení, značení, Část 5: Kotle pro ústřední vytápění na pevná paliva, s ručním samočinným řízením, o jmenovitém tepelném výkonu nejvýše 300 kW. Terminologie, požadavky, zkoušení a značení, Část 6: Kotle pro ústřední vytápění s hořáky s ventilátorem. Zvláštní požadavky na kotle s kombinovaným provozem pro vytápění a ohřev pitné (užitkové) vody s rozprašovacími hořáky na kapalná paliva o jmenovitém tepelném výkonu nejvýše 70 kW a Část 7: Kotle pro ústřední vytápění na plynná paliva s hořákem s ventilátorem, o jmenovitém tepelném výkonu nejvýše 1 000 kW. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 303-7 (07 5303) Kotle pro ústřední vytápění. Část 7: Kotle pro ústřední vytápění na plynná paliva s hořákem s ventilátorem, o jmenovitém tepelném výkonu nejvýše 1 000 kW. Stanovuje požadavky a metody zkoušení pro konstrukci, bezpečnost a hospodárné využití energie standardních a nízkoteplotních kotlů na plynná paliva pro ústřední vytápění, které jsou vybaveny hořáky s ventilátorem (dále jen „kotle“). Tyto kotle tvoří monoblok sestávající z kotlového tělesa a hořáku na plynné palivo s ventilátorem, přičemž celek je konstruován a uváděn na trh jako kompletní kotel. Tato norma neplatí pro sestavu kotlové těleso a hořák na plynné palivo s ventilátorem, které jsou konstruovány a uváděny na trh odděleně. (Pro tento případ platí (ČSN) EN 303-3.) Tato norma platí pro kotle provedení B₂₂ o jmenovitém tepelném výkonu nejvýše 1 000 kW, o teplotě vody (teplonosné látky) při běžném provozu nejvýše 105 ° C a o největším pracovním přetlaku na straně vody 8 bar. Tato norma neobsahuje všechny požadavky nezbytné pro: - kondenzační kotle a pro kombinované kotle; - kotle určené k instalování ve venkovním prostředí; - kotle s více než s jedním hrdlem pro odvádění spalin; - kotle určené k připojení ke společnému komínu s nuceným odtahem; - kotle vybavené několika spalovacími komorami. Neplatí pro jednoúčelové kotle pro obytné prostory (viz 3.6). Týká se pouze zkoušení typu. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to ke směrnici 90/396/EHS, která se týká spotřebičů na plynná paliva a ke směrnici 92/42/EHS, která se týká účinnosti kotlů.** *Poznámka recenzenta: V ČR je směrnice 90/396/EHS zavedena nařízením vlády č.22/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na spotřebiče plyných paliv, v platném znění. Dále směrnice 92/42/EHS je v ČR zavedena nařízením vlády č. 25/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na účinnost nových teplovodních kotlů spalujících kapalná nebo plynná paliva, ve znění nařízení vlády č. 126/2004 Sb. a č. 42/2006 Sb. ČSN EN 303-7 byla vydána v červnu 2007.*

ČSN EN 15417 (07 5328) Kotle na plynná paliva pro ústřední vytápění. Zvláštní požadavky na kondenzační kotle s jmenovitým tepelným příkonem větším než 70 kW, nejvýše však 1 000 kW. Platí pro kotle na plynná paliva pro ústřední vytápění, které jsou výrobcem označeny jako „kondenzační kotle“: - provedení C (vyjma kotlů bez ventilátoru) a provedení B; - použitelné pro jednu skupinu paliva nebo více skupin paliv příslušejících třem třídám paliv; - s jmenovitým tepelným příkonem větším než 70 kW, nejvýše však 1 000 kW. Tento dokument se týká pouze zkoušení typu. Tento dokument doplňuje nebo modifikuje normy (ČSN) EN 656, EN 13836 (do dubna 2007 v ČR nezavedena) a prEN 15420 (do dubna 2007 v ČR nezavedena) a stanovuje dodatečné požadavky na kondenzační kotle. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to ke směrnici 90/396/EHS, která se týká spotřebičů na plynná paliva a ke směrnici 92/42/EHS, která se týká účinnosti kotlů.** *Poznámka recenzenta: V ČR je směrnice 90/396/EHS zavedena nařízením vlády č.22/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na spotřebiče plyných paliv, v platném znění. Dále směrnice 92/42/EHS je v ČR zavedena nařízením vlády č. 25/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na účinnost*

nových teplovodních kotlů spalujících kapalná nebo plynná paliva, ve znění nařízení vlády č. 126/2004 Sb. a č. 42/2006 Sb. ČSN EN 15417 byla vydána v dubnu 2007.

ČSN EN 13836 (07 5329) Kotle na plynná paliva pro ústřední vytápění. Kotle provedení B s jmenovitým tepelným výkonem větším než 300 kW, nejvýše však 1 000 kW. Stanovuje požadavky a metody zkoušení týkající se zejména konstrukce, bezpečnosti, vhodnosti pro daný účel a hospodárné využití energie a také třídění a označování kotlů na plynná paliva pro ústřední vytápění, které jsou vybaveny atmosférickými hořáky, atmosférickými hořáky s ventilátorem nebo hořáky s úplným předmísením. Tato norma se týká pouze zkoušení typu. Velmi rozsáhlá norma, cca 113 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to ke směrnici 90/396/EHS, která se týká spotřebičů na plynná paliva a ke směrnici 92/42/EHS, která se týká účinnosti kotlů. *Poznámka recenzenta: V ČR je směrnice 90/396/EHS zavedena nařízením vlády č.22/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na spotřebiče plyných paliv, v platném znění. Dále směrnice 92/42/EHS je v ČR zavedena nařízením vlády č. 25/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na účinnost nových teplovodních kotlů spalujících kapalná nebo plynná paliva, ve znění nařízení vlády č. 126/2004 Sb. a č. 42/2006 Sb. ČSN EN 13836 byla vydána v červnu 2007.*

ČSN EN 15036 (07 5336) Kotle pro ústřední vytápění. Zkušební předpisy pro měření hluku šířeného vzduchem vyzařovaného zdroji tepla. *V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto dvě části normy: Část 1: Emise hluku šířené vzduchem ze zdrojů tepla a Část 2: Emise hluku ze spalin na výstupu ze zdroje tepla.*

ČSN EN 15036-1 (07 5336) Kotle pro ústřední vytápění. Zkušební předpisy pro měření hluku šířeného vzduchem vyzařovaného zdroji tepla. Část 1: Emise hluku šířené vzduchem ze zdrojů tepla. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 38 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 15036-1 byla vydána v dubnu 2007.*

ČSN EN 15036-2 (07 5336) Kotle pro ústřední vytápění. Zkušební předpisy pro měření hluku šířeného vzduchem ze zdrojů tepla. Část 2: Emise hluku ze spalin na výstupu ze zdroje tepla. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 23 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 15036-2 byla vydána v dubnu 2007.*

ČSN EN 15034 (07 5336) Kotle pro ústřední vytápění. Kondenzační kotle na kapalná paliva. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 18 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 15034 byla vydána v červnu 2007.*

ČSN EN 1800 (07 8320) Lahve na přepravu plynů. Lahve na acetylén. Základní požadavky, definice a typové zkoušky. Stanovuje základní požadavky na lahve na acetylén s maximálním jmenovitým vodním objemem 150 l, včetně: - postupu typových zkoušek; - postupu výrobních zkoušek/zkoušek dávek; - metod pro stanovení maximálního dovoleného ustáleného tlaku; - metod pro stanovení poréznosti porézní hmoty. Detaily návrhu (konstrukce) pláště lahve nejsou zahrnuty. ČSN EN 1800 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 1800 ze září 1999.

ČSN EN 14894 (07 8400) Zařízení a příslušenství na LPG. Značení lahví a cisteren. Předepisuje požadavky na označování znovuplnitelných lahví na přepravu LPG a kovových cisteren na LPG, včetně: - ocelových lahví na LPG navržených a vyrobených v souladu s (ČSN) EN 1442, (ČSN) EN 14140, (ČSN) EN 12807 nebo s ekvivalentní normou nebo technickým předpisem uznaným kompetentním úřadem; - kovových cisteren na LPG navržených a vyrobených v souladu s EN 14893 nebo s ekvivalentní normou nebo technickým předpisem uznaným kompetentním úřadem; - svařovaných hliníkových lahví na LPG navržených a vyrobených v souladu s EN 13110 nebo s ekvivalentní normou nebo technickým předpisem uznaným kompetentním úřadem; - kompozicových lahví na LPG navržených a vyrobených v souladu s (ČSN) EN 14427 nebo s ekvivalentní normou nebo technickým předpisem uznaným kompetentním úřadem. Tato norma nepředepisuje žádné požadavky na označování obalů výrobků z hlediska nebezpečí nebo bezpečnosti, které mohou být požadovány pro splnění ADR nebo jiných legislativních požadavků. ČSN EN 14894 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN 14140+A1 (07 8442) Zařízení a příslušenství na LPG. Znovuplnitelné svařované ocelové lahve na přepravu zkapalněných uhlovodíkových plynů (LPG). Alternativní návrh a konstrukce. Stanovuje minimální požadavky na návrh, konstrukci a zkoušení při výrobě znovuplnitelných svařovaných ocelových lahví na přepravu zkapalněných uhlovodíkových plynů (LPG) o vodním objemu 0,5 l až 150 l včetně, vystavených okolní teplotě. Umožňuje používání metod navrhování a konstrukce alternativních k metodám uvedeným v (ČSN) EN 1442. Platí pouze pro lahve kruhového průřezu. Všechny hodnoty tlaku znamenají přetlak, pokud není uvedeno jinak. ČSN EN 14140+A1 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 14140 z července 2004.

ČSN EN 14893 (07 8458) Zařízení a příslušenství na LPG. Svařované ocelové tlakové sudy k přepravě zkapalněných uhlovodíkových plynů (LPG) o objemu od 150 litrů do 1 000 litrů. Stanovuje minimální požadavky na materiál, navrhování, konstrukci, provedení, výstroj, kontrolu a zkoušení svařovaných ocelových tlakových sudů k přepravě zkapalněných uhlovodíkových plynů (LPG) o objemu od 150 litrů nejvýše do 1 000 litrů v průběhu výroby. Norma se týká i vertikálních i horizontálních válcových nádob. Rozsáhlá norma, cca 55 stran. ČSN EN 14893 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN ISO 13769 (07 8500) Lahve na přepravu plynů. Značení ražením. Stanovuje a zahrnuje značení ražením znovuplnitelných lahví na přepravu plynů a velkoobjemových lahví na přepravu plynů s vodním objemem větším než 0,5 litrů a menším nebo rovným 3 000 litrů: - ocelových a hliníkových lahví na přepravu plynů; - lahví na přepravu plynů z kompozitu; - lahví na pod tlakem rozpuštěný acetylen. V dalším textu se tyto položky uvádějí jako „lahve“. Značení ražením lahví na LPG není předmětem této normy. ČSN EN ISO 13769 byla vydána v lednu 2007. Nahradila ČSN EN 1089-1 z června 1998.

ČSN EN 14638-1 (07 8538) Lahve na přepravu plynů. Znovuplnitelné ocelové svařované nádoby s objemem nepřekračujícím 150 litrů. Část 1: Ocelové lahve svařované z austenitických nerezavějících ocelí vyráběné experimentálními metodami

k oprávnění návrhu. Stanovuje minimální požadavky týkající se návrhu materiálů, konstrukce a provedení, postupů a zkoušení při výrobě znovuplnitelných ocelových bezešvých lahví na přepravu plynů vyráběných z austenitických nerezavějících ocelí experimentálními metodami k oprávnění návrhu s vodním objemem od 0,5 litru do 150 litrů včetně pro stlačené nebo pod tlakem zkapalněné plyny a se zkušebním tlakem do 90 bar. ČSN EN 14638-1 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN ISO 16148 (07 8539) Lahve na přepravu plynů. Znovuplnitelné ocelové bezešvé lahve na plyny. Periodická kontrola metodou akustické emise. Je návodem pro použití metody akustické emise (AT) během zkoušek bezešvých ocelových lahví a velkoobjemových lahví s vodním objemem do 3 000 litrů používaných na stlačené a pod tlakem zkapalněné plyny před opětovným uvedením do provozu. Pro lahve do 20 litrů se smí používat za předpokladu zajištění doplňujících opatření vzhledem k možným odrazům od den. Tato zkouška umožňuje zjištění a polohu indikací, u kterých by jiným zkoušením bylo možno určit hodnotu přípustných vad na lahvi. Tato norma zahrnuje ocelové lahve z jednoho kusu. ČSN EN ISO 16148 byla vydána v lednu 2007.

ČSN ISO 6406 (07 8540) Plynové lahve. Bezešvé ocelové plynové lahve. Periodická kontrola a zkoušení. Tato norma obsahuje česky pouze první list s Národní předmluvou a touto **Anotací obsahu:** Tato mezinárodní norma specifikuje požadavky na periodickou kontrolu a zkoušení bezešvých ocelových plynových lahví o vodním objemu lahví od 0,5 l do 150 l určených pro přepravu stlačených a zkapalněných plynů pro ověření způsobilosti těchto lahví pro další provoz. Celý ostatní text normy (cca 41 stran) je anglicky. ČSN ISO 6406 byla vydána v květnu 2007.

ČSN ISO 10461+Amd. 1 (07 8541) Plynové lahve. Bezešvé plynové lahve z hliníkových slitin. Periodická kontrola a zkoušení. Tato norma obsahuje česky pouze první list s Národní předmluvou a touto **Anotací obsahu:** Tato mezinárodní norma specifikuje požadavky na periodickou kontrolu a zkoušení bezešvých plynových lahví z hliníkových slitin o vodním objemu lahví od 0,5 l do 150 l určených pro přepravu stlačených a zkapalněných plynů pro ověření způsobilosti těchto lahví pro další provoz. Celý ostatní text normy (cca 50 stran) je anglicky. ČSN ISO 10461+Amd.1 byla vydána v květnu 2007.

ČSN ISO 10462 (07 8542) Plynové lahve. Lahve na přepravu rozpuštěného acetylenu. Periodická kontrola a údržba. Tato norma obsahuje česky pouze první list s Národní předmluvou a touto **Anotací obsahu:** Tato mezinárodní norma specifikuje požadavky na periodickou kontrolu bezešvých a svařovaných lahví z oceli nebo hliníkových slitin určených pro přepravu acetylenu pro vodní objem lahví do 150 l a požadavky na periodickou kontrolu a údržbu acetylenových lahví bez ohledu na způsob jejich výroby. Celý ostatní text normy (cca 28 stran) je anglicky. ČSN ISO 10462 byla vydána v květnu 2007.

Třída 08 - Turbíny

Obsahuje normy pro parní turbíny a jejich regenerační i jiné ohříváky, dále pro spalovací turbíny a vodní turbíny, konečně pro větrné elektrárny. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této poměrně malé třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	36

2006	36
2005	35
2004	36
2003	39
2002	40
2001	42
2000	36

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě jsme nezachytili žádnou novou nebo novelizovanou normu.

Třída 09 - Spalovací motory pístové

Obsahuje normy obsahující všeobecná ustanovení a konstrukční směrnice, návody, zkoušení, přejímání a dodávání a měřicí metody spalovacích motorů, normy pro součásti spalovacích pístových motorů pro ovládací ústrojí, vstřikovací zařízení a příslušenství. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této poměrně malé třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	19
2006	23
2005	24
2004	27
2003	33
2002	50
2001	46
2000	46

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novou nebo novelizovanou normu.

Třída 10 - Kompresory, vakuová technika a pneumatická zařízení

Obsahuje normy na kompresory a kompresorové stanice, pro ruční mechanizované nářadí, normy pro vakuovou techniku, pneumatická zařízení, pneumatické válce, akumulátory, pneumatická šoupátka a ventily, příslušenství tlakovzdušných rozvodů a řídicí i upínací elementy. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	55
2006	54
2005	55
2004	55
2003	61

2002	62
2001	74
2000	75

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novou nebo novelizovanou normu.

Třída 11 - Čerpadla, hydraulická zařízení

Obsahuje normy pro nejrůznější druhy čerpadel, nádoby a nádrže, podvozky a základové desky, průmyslová mazací zařízení a hydrostatické mechanismy. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	146
2006	134
2005	143
2004	141
2003	149
2002	149
2001	148
2000	144

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novou nebo novelizovanou normu.

Třída 12 - Vzduchotechnická zařízení

Zahrnuje normy obsahující rozdělení, směrnice a přehledy vzduchotechnických zařízení, normy pro různé druhy potrubí, pro pneumatickou dopravu, různé druhy ventilátorů a dmychadel, odlučovače, filtry, výměníky, dále pro zařízení pro čisté provozy, pro sušárny a konečně pro větrání, klimatizaci a odsávání. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této menší třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	65
2006	61
2005	60
2004	46
2003	45
2002	45
2001	39
2000	39

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 5 nových nebo novelizovaných norem.

ČSN EN 12792 (12 0001) Větrání budov. Značky, terminologie a grafické značky. Obsahuje značky a terminologii obsažené v evropských normách na „Větrání budov“ vypracovaných CEN/TC 156. Česky, anglicky, francouzsky a německy je uvedeno názvosloví, česky a anglicky je definováno cca 400 hesel. Velmi rozsáhlá norma, cca 107 stran. ČSN EN 12792 byla vydána v květnu 2007. Nahradila ČSN EN 12792 z dubna 2004.

ČSN EN 12097 (12 0511) Větrání budov. Vzduchovody. Požadavky na části vzduchovodních systémů z hlediska údržby. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 11 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. Anglický text normy má 4 kapitoly, informativní Přílohu A a Bibliografii. ČSN EN 12097 byla vydána v březnu 2007.

ČSN EN ISO 14644 (12 5301) Čisté prostory a příslušné řízení prostředí. Norma se skládá z těchto částí: Část 1: Klasifikace čistoty vzduchu, Část 2: Specifikace zkoušení a sledování pro průběžné ověřování shody s ISO 14644-1, Část 3: Zkušební metody, Část 4: Návrh, konstrukce a uvádění do provozu, Část 5: Provozování, Část 6: (do 1. 1. 2007 nepřevedena), Část 7: Oddělovací zařízení /boxy s čistým vzduchem, rukávcové boxy, izolátory a zařízení pro miniprostředí) a Část 8: Klasifikace molekulárního znečištění vzduchu. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN EN ISO 14644-8 (12 5301) Čisté prostory a příslušné řízení prostředí. Část 8: Klasifikace molekulárního znečištění vzduchu. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 23 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 14644-8 byla vydána v únoru 2007.

ČSN EN 13053 (12 7005) Větrání budov. Jednotky pro úpravu vzduchu. Třídění a provedení jednotek, prvků a částí. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve praktikovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 49 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 13053 byla vydána v lednu 2007. Touto normou se nahrazuje ČSN EN 13053 z června 2002.

ČSN EN 14277 (12 7038) Větrání budov. Koncová vzduchotechnická zařízení. Metoda pro měření průtoků vzduchu kalibrovanými senzory v/nebo poblíž koncových vzduchotechnických zařízení/přetlakových komor. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 26 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 14277 byla vydána v březnu 2007.

Třída 13 - Armatury a potrubí

Zahrnuje armatury, potrubí a jejich součásti, předpisy pro uložení potrubí, normy pro přírubová hrdla a příruby, litinové tlakové i odpadní trouby a tvarovky, hrdla, kolena, převody, kompenzátory, odvodňovače, armatury kovové i plastové, ventily, šoupátka, kohouty, zpětné klapky a koše, ventily pojistné, uzavírací i regulační, armatury pro technické plyny, pro těžbu nafty, dále kanalizační, vodárenské, protipožární, drobné armatury vodovodní i plynovodní, šroubení a součásti šroubení, trubky a tvarovky z mědi i plastů, fitinky, armatury z nerezivějící oceli i pro syntetickou chemii apod. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	489
2006	480
2005	468
2004	450
2003	474
2002	525
2001	499
2000	479

Třída 14 - Chladicí technika

Obsahuje normy pro chlazení všeobecně, pro projektování, zkoušení, provoz, obsluhu a údržbu, a dále pro různá chladicí zařízení, klimatizátory vzduchu, chladiče, výměníky, potrubí, hadice a jiné spojovací části pro chladiva a konečně normy pro izolaci pro chladírenskou techniku. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této poměrně malé třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	31
2006	43
2005	44
2004	47
2003	55
2002	53
2001	54
2000	48

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili jednu novou nebo novelizovanou normu.

ČSN EN 15218 (14 3000) Klimatizátory vzduchu a jednotky pro chlazení kapalin s odpařovacími kondenzátory a s elektricky poháněnými kompresory pro chlazení prostoru. Termíny, definice, zkušební podmínky, zkušební metody a požadavky. Specifikuje termíny, definice, zkušební podmínky, zkušební metody a požadavky pro hodnocení výkonu klimatizátorů vzduchu a jednotek pro chlazení kapalin s elektricky poháněnými kompresory a s odpařovacími kondenzátory používanými pro chlazení prostoru.

Odpařovací kondenzátor je chlazen vzduchem a odpařováním přídavné z vnějšku přiváděné vody. Tato přídavná voda je přiváděna specifickým okruhem dodávky vody nebo z vodní nádrže. Pozornost zasluhuje Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to ke směrnici 2002/31/ES, kterou se provádí směrnice Rady 92/75/EHS s ohledem na uvádění spotřeby energie na energetických štítcích klimatizátorů vzduchu pro domácnost. *Poznámka recenzenta: V České republice je směrnice 2002/32/ES zavedena vyhláškou č. 442/2004 Sb., kterou se stanoví podrobnosti označování energetických spotřebičů energetickými štítky a zpracování technické dokumentace, jakož i minimální účinnost užití energie pro elektrické spotřebiče uváděné na trh, v platném znění. ČSN EN 15218 byla vydána v květnu 2006.*

Třída 15 - Výrobky z plechu a drátu

Zahrnuje normy pro pružinové vložky a pro kovová pletiva, tkaniny a sítě. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této velmi malé třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	3
2006	3
2005	3
2004	3
2003	7
2002	7
2001	16
2000	26

Třída 16 - Výrobky z plechu a drátu

Zahrnuje další normy pro nejrůznější výrobky z plechu a drátů, např. nejrůznější kovové obaly, kanystry, víčka na obaly, zámky stavební i nábytkové, stavební kování, závěsy dveřní i okenní, kování stavební, okenní, dveřní i nábytkové apod. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této poměrně malé třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	27
2006	37
2005	45
2004	41
2003	42
2002	41
2001	41
2000	43

Třída 17 - Jemná mechanika

Zahrnuje např. předmětové normy pro technické kameny, váhy, závaží, psací a kalkulační stroje apod. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této velmi malé třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	4
2006	4
2005	4
2004	6
2003	6
2002	6
2001	19
2000	19

Třída 18 - Průmyslová automatizace

Obsahuje všeobecné normy pro průmyslovou automatizaci, dále normy pro konstrukci a bezpečnost výrobků, pro systémy řízení výroby i průmyslové automatizace, pro číslicové řízení strojů, pneumatické analogové výrobky, pneumatické vysílače a přístroje, pro pneumatická pomocná zařízení, elektrické servopohony, průmyslové roboty, přímočinné regulátory, svitky pro registrační přístroje a konečně pro konstrukční stavebnice pro elektrotechniku. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	115
2006	108
2005	92
2004	98
2003	103
2002	101
2001	99
2000	101

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 6 nových nebo novelizovaných norem.

ČSN EN 61499-4 (18 0441) Funkční bloky. Část 4: Pravidla profilů shody.
Vydána v lednu 2007.

ČSN EN 60770 (18 1078) Měřicí převodníky pro řídicí systémy průmyslových procesů. Norma se skládá ze tří částí: Známe jen dvě. Část 2: Návod pro inspekční a katové zkoušky a Část 3: Metody hodnocení vlastností inteligentních převodníků. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 60770-3 (18 1078) Měřicí převodníky pro řídicí systémy průmyslových procesů. Část 3: Metody hodnocení vlastností inteligentních převodníků. Vydána v únoru 2007.

ČSN EN ISO 10218 (18 6502) Roboty pro výrobní prostředí. Požadavky na bezpečnost. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Robot a Část 2: Robotický systém a integrace. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN ISO 10218-1 (18 6502) Roboty pro výrobní prostředí. Požadavky na bezpečnost. Část 1: Robot. Stanovuje požadavky a směrnice pro základní bezpečnou konstrukci, ochranná opatření a informace pro použití průmyslových robotů, jak jsou definovány v kapitole 3. Popisuje základní nebezpečí související s roboty, rizika související s těmito nebezpečími a uvádí požadavky k jejich eliminování nebo adekvátní redukci. Hluk jako potenciální nebezpečí není předmětem této části normy, ale bude plně zahrnut do části 2. Tato část neplatí pro jiné typy robotů než průmyslové, i když bezpečnostní principy uvedené v (ČSN EN) ISO 10218 mohou být pro jiné typy robotů použity. Mezi roboty, které tato norma nezahrnuje mezi průmyslové patří např. podmořské roboty, roboty pro vojenské a kosmické použití, dálkově ovládané manipulátory, protetické a jiné náhrady, mikroroboty (přestavení < 1 mm), roboty využívané v chirurgii nebo zdravotnictví a firemní nebo spotřební zboží. Za pozornost stojí v kapitole 4 toto: Příloha A obsahuje seznam nebezpečí, která se mohou nastat v souvislosti s používáním robotů. (Jak je to v normách tohoto charakteru obvyklé, jsou v této příloze tabelárně zpracovaná především nebezpečí úrazová, včetně elektrických a nebezpečí vytvářená zanedbáním ergonomických zásad.) A dále kapitola 4 (kromě jiného) pokračuje: Analýzy nebezpečí se musí provést tak, aby se zjistila všechna další nebezpečí, která by mohla případně nastat. U těchto nebezpečí, která jsou rozpoznána na základě identifikace nebezpečí, se musí provést posouzení rizika. Riziko se musí vyloučit nebo snížit předně konstrukcí nebo nahrazením, dále bezpečnostní ochranou a dalšími doplňkovými opatřeními. Všechna zbytková rizika se potom musí ještě snížit pomocí dalších opatření (např. pomocí varování, značek, zaškolení). Pozornost zasluhuje Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES. *Poznámka recenzenta: Směrnice 98/37/ES, ve znění Směrnice 98/79/ES je do českého právního řádu zavedena nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění.* ČSN EN ISO 10218-1 byla vydána v únoru 2007. Nahradila ČSN EN 775 z března 1995.

ČSN EN 60297 (18 8001) Mechanické konstrukce pro elektronická zařízení. Systém nosných konstrukcí řady 482,6 mm (19 palců). *Norma se skládá z následujících částí: Část 3-101: Kostry a souvisící zásuvné jednotky, Část 3-102: Zasouvací a vysouvací rukojeti Část 3-103: Klíčování a nastavovací kolík a Část 3-304: Konektory a souvisící rozhraní rozměrů koster a zásuvných jednotek. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN 60297-3-104 (18 8001) Mechanické konstrukce pro elektronická zařízení. Systém nosných konstrukcí řady 482,6 mm (19 palců). Část 3-104: Konektory a souvisící rozhraní rozměrů koster a zásuvných jednotek. Vydána v lednu 2007.

ČSN EN 60917-2-3 (18 8002) Modulový řád pro vývoj stavebnicových konstrukcí elektronických zařízení. Část 2- 3: Dílčí specifikace. Rozhraní v uspořádání rozměrů s krokem 25 mm pro vybavení mechanických konstrukcí. Rozšířená předmětová specifikace. Rozměry koster, panelových jednotek, zadních desek, čelních panelů a zásuvných jednotek. Vydána v lednu 2007.

ČSN EN 61587 (18 8003) Mechanické konstrukce pro elektronická zařízení. Zkoušky pro IEC 60917 a IEC 60297. Norma se skládá ze tří částí: Část 1: Klimatické a mechanické zkoušky a bezpečnostní hlediska pro skříně, stojany, zásuvné jednotky a kostry, Část 2: Seismické zkoušky pro skříně a stojany a Část 3: Provedení elektromagnetického stínění, zkoušky pro skříně, stojany a vany. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 61587-3 (18 8003) Mechanické konstrukce pro elektronická zařízení. Zkoušky pro IEC 60917 a IEC 60297. Část 3: Provedení elektromagnetického stínění, zkoušky pro skříně, stojany a vany. Tato dvacet sedmi stránková třetí část normy obsahuje česky pouze Národní předmluvu, informativní Národní přílohu NA a tuto: **Anotaci obsahu:** Tato norma specifikuje zkoušky elektromagnetického stínění prázdných skříní a zásuvných jednotek ve frekvenčním rozsahu 30 MHz až 2 000 MHz. Konstrukční uspořádání je definováno v normách IEC 60297 a IEC 60917 a na jeho provedení závisí požadované hodnoty útlumu. Požadavky byly stanoveny s ohledem na typickou oblast použití v průmyslových aplikacích. Účelem zkoušek skříní a van je zabezpečit fyzickou integritu týkající se prostředí a vzít v úvahu potřebu různých hladin výkonu podle zamýšleného použití. Norma platí pouze na mechanické konstrukce pro elektronická zařízení v souladu s IEC 60917 a IEC 60297 a ne na zabudovaná elektronická zařízení nebo systémy. Celý text normy je paralelně ve francouzštině a angličtině. ČSN EN 61587-3 byla vydána v červnu 2007.

Třída 19 - Optické přístroje, zařízení pro kinematografii a reprografii

Zahrnuje nejrozličnější (optické) přístroje a zařízení, např. lasery, oční optiku, zvětšovací a reprografické přístroje, kinematografické snímací a promítací přístroje na 16 mm i 35 mm, diaprojektory a společné součásti a příslušenství. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována až od r. 2002. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	140
2006	133
2005	142
2004	128
2003	140
2002	138
2001	128
2000	111

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 11 nových nebo novelizovaných norem.

ČSN EN 11254 (19 2022) Lasery a laserová zařízení. Určení prahu poškození optických povrchů způsobeného laserovým zářením. Norma se skládá z těchto částí: Část 1: Měření 1:1, Část 2: Měření S:1 a Část 3: Určení zatížitelnosti vzhledem k výkonu (energii) laseru. Do března 2007 máme k dispozici pouze Část 3:

ČSN EN 11254-3 (19 2022) Lasery a laserová zařízení. Určení prahu poškození optických povrchů způsobeného laserovým zářením. Část 3: Určení zatížitelnosti vzhledu k výkonu (energii) laseru. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř.

údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 30 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 11254-3 byla vydána v březnu 2007.

ČSN EN ISO 24013 (19 2028) Optika a fotonika. Lasery a laserová zařízení. Měření fázového zpoždění optických prvků pro polarizované laserové zařízení. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 16 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 24013 byla vydána v červnu 2007.

ČSN EN ISO 8980-4 (19 5105) Oční optika. Dokončené brýlové čočky s neopracovaným okrajem. Část 4: Specifikace a zkušební metody pro antireflexní vrstvy. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 18 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 8980-4 byla vydána v únoru 2007. Nahradila ČSN EN ISO 8980-4 z února 2001.

ČSN EN ISO 18369 (19 5202) a (19 5229) Oční optika. Kontaktní čočky. Norma je vedena pod dvěma třídícími znaky! Skládá ze čtyř částí: Část 1: Slovník, třídění a doporučení pro označení vlastností, Část 2: Tolerance, Část 3: Metody měření a Část 4: Fyzikálně chemické vlastnosti materiálů kontaktních čoček. Všechny čtyři části byly k dispozici v prvním pololetí 2007:

ČSN EN ISO 18369-1 (19 5202) Oční optika. Kontaktní čočky. Část 1: Slovník, třídění a doporučení pro označení vlastností. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text rozsáhlé normy je publikován v angličtině a má celkem cca 60 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 18369-1 byla vydána v březnu 2007. Touto normou se nahrazuje ČSN EN ISO 8320-1 z května 2004, ČSN EN ISO 8320-2 ze srpna 2002, ČSN EN ISO 11539 z března 2000, část ČSN EN ISO 8321-1 z června 2003, část ČSN EN ISO 8321-2 z října 2000.

ČSN EN ISO 18369-2 (19 5202) Oční optika. Kontaktní čočky. Část 2: Tolerance. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text rozsáhlé normy je publikován v angličtině a má celkem cca 15 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 18369-2 byla vydána v březnu 2007. Touto normou se nahrazuje ČSN EN ISO 8321-1 z června 2003, část ČSN EN ISO 8321-2 z října 2000.

ČSN EN ISO 18369-3 (19 5229) Oční optika. Kontaktní čočky. Část 3: Metody měření. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 37 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 18369-3 byla vydána v únoru 2007. Touto normou se nahrazuje ČSN EN ISO 10338 ze srpna 1998, ČSN EN ISO 10344 z března 1999, ČSN EN ISO 8599 z ledna 1998, ČSN EN ISO 9337-1 z prosince 2000, ČSN EN ISO 9337-2 z ledna 2005, ČSN EN ISO 9338 z března 1999, ČSN EN ISO 9339-1 z března 1999, ČSN EN ISO 9339-2 z července 1999.

ČSN EN ISO 18369-4 (19 5229) Oční optika. Kontaktní čočky. Část 4: Fyzikálně chemické vlastnosti materiálů kontaktních čoček. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 30 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 18369-4 byla vydána v únoru 2007. Touto normou se nahrazuje ČSN EN ISO 10339 z ledna 2000, ČSN EN ISO 10340 z prosince 1997, ČSN EN ISO 11984 ze září 2000, ČSN EN ISO 9913-1 z prosince 1998, ČSN EN ISO 9913-2 z října 2000, ČSN EN ISO 9914 z ledna 1998.

ČSN EN ISO 11979 (19 5300) Oftalmologické implantáty. Nitrooční čočky. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Slovník, Část 2: Optické vlastnosti a zkušební metody, Část 3: Mechanické vlastnosti a zkušební metody, Část 4: Značení a informace, Část 5: Biologická snášenlivost, Část 6: Trvanlivost a stabilita při přepravě, Část 7: Klinické zkoušky, Část 8: Všeobecné požadavky, Část 9: Multifokální nitrooční čočky a Část 10: Phakické nitrooční čočky. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN ISO 11979-1 (19 5300) Oftalmologické implantáty. Nitrooční čočky. Část 1: Slovník. Obsahuje definice a termíny týkající se nitroočních čoček a metod jejich hodnocení. Česky, anglicky, francouzsky a německy je uvedeno názvosloví. Česky a anglicky je definováno cca 53 hesel. ČSN EN ISO 11979-1 byla vydána v únoru 2007. Nahradila ČSN EN ISO 11979-1 z října 2000.

ČSN EN ISO 11979-8 (19 5300) Oftalmologické implantáty. Nitrooční čočky. Část 8: Základní požadavky. Stanovuje základní požadavky pro všechny typy nitroočních čoček určených pro chirurgickou implantaci do přední komory lidského oka, mimo korneální implantáty a transplantáty. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici 93/42/ES o zdravotnických prostředcích. Poznámka recenzenta: V České republice je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů. ČSN EN ISO 11979-8 byla vydána v únoru 2007. Nahradila ČSN EN ISO 11979-8 z listopadu 2000.

ČSN EN ISO 11979-9 (19 5300) Oftalmologické implantáty. Nitrooční čočky. Část 9: Multifokální nitrooční čočky. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud

jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 26 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 11979-9 byla vydána v březnu 2007.

ČSN EN ISO 11979-10 (19 5300) Oftalmologické implantáty. Nitrooční čočky. Phakické nitrooční čočky. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Český vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 24 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 11979-10 byla vydána v únoru 2007.

Třída 20 - Obráběcí stroje na kovy

Zahrnuje všeobecné a názvoslovné normy pro obráběcí stroje, požadavky na základní parametry a přesnost obráběcích strojů, číslicové řízení, bezpečnostní předpisy a bezpečnost nástrojů, náradí a zařízení, dále upínání a středění obráběného materiálu i obráběcích nástrojů, konečně obráběcí jednotky ostatní (brousicí, finišovací, honovací a další), pohonové a posuvové jednotky, stavebnicové uzly pro stavbu obráběcích strojů a různá pomocná zařízení a pomocné součásti obráběcích strojů. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	122
2006	122
2005	118
2004	118
2003	137
2002	123
2001	123
2000	141

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novou nebo novelizovanou normu.

Třída 21 - Tvářecí stroje

Obsahuje všeobecné, názvoslovné a třídící normy pro tvářecí stroje, požadavky na přesnost tvářecích strojů, dále předmětové normy pro hydraulické tvářecí stroje, bezpečnostní předpisy a konečně požadavky na upínání na tvářecích strojích na plošné a objemové tváření a pro tváření plastů. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	70

2006	60
2005	70
2004	70
2003	73
2002	72
2001	72
2000	72

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novou nebo novelizovanou normu.

Třída 22 - Nástroje

Obsahuje technické normy pro nejrůznější nástroje, a to zejména: Nože a nástroje s břitovými destičkami, samotné břitové destičky z rychlořezné oceli, keramiky a slinutých karbidů, vrtáky na kovy i plasty, výhrubníky, výstružníky, záhlubníky, nástroje protahovací a protlačovací. Dále především předmětové normy na nejrůznější druhy fréz a nástroje na ozubená kola a ozubení vůbec, pilové kotouče na kovy, závitníky a závitové nástroje, nejrůznější soustružnické nože, brusivo, brousicí, lešticí a lapovací prášky a pasty, rotační kartáče a leštiví kotouče, sekery a pily i pilky, lisovací nástroje, nůžky, nástroje na tváření za studena, raziidla, nástroje na tváření plechů karoserie, kovací zápustky a okrajovadla, formy pro tlakové lití, ruční pilníky a další různé nástroje a nářadí. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	489
2006	488
2005	500
2004	421
2003	546
2002	631
2001	633
2000	760

Třída 23 - Nářadí

Zahrnuje nejrůznější nástroje, např. kladiva, kleště, hasáky, klíče, šroubováky, sekáče, kartáčnické výrobky, násady, lopaty, motyky, různé zemědělské a zednické nářadí i mechanické ruční nářadí apod. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této malé třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	43
2006	43
2005	51
2004	51
2003	67

2002	66
2001	147
2000	152

Třída 24 - Upínací nářadí

V třídě jsou zahrnuty normy pro nejrůznější (upínací) nářadí, např. držáky, sklíčidla, trny, upínací nářadí na soustruhy, frézky, vyvrtávačky, svěráky, upínací desky, prvky upínacích přístrojů apod. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	274
2006	273
2005	267
2004	266
2003	269
2002	269
2001	267
2000	267

Třída 25 - Měřicí a kontrolní nářadí a přístroje

V této třídě jsou soustředěny normy na měřicí a kontrolní nářadí, např. délková a mikrometrická měřidla, úhломěry, tloušťkoměry, měřidla pro měření přesnosti, mezní a porovnávací kalibry, šablony, mezní kalibry na závity a závitová měřidla, rýsovací a kontrolní nářadí, vodováhy, olovnice, tlakoměry, nářadí pro měření objemu, měřidla pro měření průtoku, viskozimetry, nejrůznější druhy teploměrů, defektoskopy, kontrolní síta apod. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	486
2006	505
2005	498
2004	497
2003	488
2002	529
2001	544
2000	551

Třída 26 - Zařízení dopravní a pro manipulaci s materiálem

Zahrnuje technické normy pro transportní zařízení, řetězy a řetězová kola pro transportéry, bezpečnostní předpisy, předpisy pro pásové dopravníky, korečkové elevátory, redlerové a další transportéry, dopravníkové šneky, vibrační dopravníky, podavače, nakladače, vykladače a výklopníky, regálové zakladače, paletovací stroje, dopravní vozíky a tahače, ruční

vozíky a vozíky s pohonem, požadavky na manipulaci s materiálem, předmětové normy na palety, přepravníky, regály a skladovací techniku, můstky a nákupní vozíky. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	255
2006	243
2005	233
2004	237
2003	220
2002	269
2001	257
2000	243

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 15 nových nebo novelizovaných norem.

ČSN EN ISO 21179 (26 0371) Lehké dopravní pásy. Určení elektrického pole generovaného běžícím lehkým dopravním pásem. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 10 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme.* ČSN EN ISO 21179 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 1718 z října 1999.

ČSN EN ISO 21182 (26 0373) Lehké dopravní pásy. Stanovení součinitele tření. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 14 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme.* ČSN EN ISO 21182 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 1724 z října 1999.

ČSN EN ISO 21181 (26 0375) Lehké dopravní pásy. Stanovení modulu pružnosti po odlehčení. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 13 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme.* ČSN EN ISO 21181 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 1723 ze srpna 2000.

ČSN EN ISO 21178 (26 0377) Lehké dopravní pásy. Určení elektrického odporu. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve*

doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 24 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 21178 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 1637 ze srpna 2000.

ČSN EN ISO 21180 (26 0379) Lehké dopravní pásy. Stanovení pevnosti v tahu. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 11 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 21180 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 1722 ze srpna 2000.

ČSN EN 14973 (26 0384) Dopravní pásy pro použití v podzemí. Požadavky na elektrickou a tepelnou bezpečnost. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve praktikovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 16 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. Pozornost zasluhuje Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnicí 98/79/ES. Poznámka recenzenta: V České republice jsou tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění. Pozornost dále zasluhuje Příloha ZB, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu která se týká systémů, určených pro prostředí s nebezpečím výbuchu 94/9/EHS. Poznámka recenzenta: V České republice je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 23/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zařízení a ochranné systémy určené pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu. ČSN EN 14973 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN ISO 21183 (26 0392) Lehké dopravní pásy. Norma se skládá z těchto částí: Část 1: Základní vlastnosti a použití a Část 2: Přehled ekvivalentních termínů. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici obě části:

ČSN EN ISO 21183-1 (26 0392) Lehké dopravní pásy. Část 1: Základní vlastnosti a použití. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 7 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 21183-1 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 873 z prosince 1997.

ČSN EN ISO 21183-2 (26 0392) Lehké dopravní pásy. Část 2: Přehled ekvivalentních termínů. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 29 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 21183-2 byla vydána v červnu 2007.

ČSN EN 415 (26 7600) Bezpečnost balicích strojů. Norma se skládá z následujících částí: : Část 1: Terminologie a klasifikace balicích strojů a souvisejících zařízení, Část 2: Balicí stroje na předem zhotovené tuhé obaly, Část 3: Tvarovací, plnicí a uzavírací stroje, Část 4: Paletizátory a depaletizátory, Část 5: Přebalovací stroje, Část 6: Stroje na přebalování paletových jednotek, Část 7: Stroje na skupinové a sekundární balení a Část 8: Páskovací stroje. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 415-6 (26 7600) Bezpečnost balicích strojů. Část 6: Stroje na přebalování paletových jednotek. Zabývá se bezpečnostními požadavky na navrhování, konstrukci, instalaci, uvádění do provozu, provoz, seřizování, údržbu a čištění strojů na přebalování paletových jednotek. Rozsah, jakým jsou nebezpečí, nebezpečné situace a události pokryty, je uveden v kapitole 4, kde jsou uvedena především úrazová nebezpečí, včetně elektrického, dále nebezpečí z hluku, chemických látek a ze zanedbání ergonomických zásad. V kapitole 5 jsou pak shrnuta opatření na minimalizaci rizik, plynoucích z těchto nebezpečí. Rozsáhlá norma, cca 74 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** Poznámka recenzenta: V České republice jsou tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění. ČSN EN 415-6 byla vydána v červnu 2007.

ČSN EN 415-7 (26 7600) Bezpečnost balicích strojů. Část 7: Stroje na skupinové a sekundární balení. Vztahuje se na následující skupiny strojů: Stroje na skupinové a sekundární balení a seskupovací systémy, které s nimi souvisí. Jednotlivé stroje jsou popsány v 3.2 této evropské normy. Tato norma se zabývá bezpečnostními požadavky na navrhování, konstrukci, instalaci, uvádění do provozu, provoz, seřizování, údržbu a čištění těchto strojů. Rozsah, jakým jsou nebezpečí, nebezpečné situace a události pokryty, je uveden v kapitole 4 tohoto dokumentu. Vedle úrazových (včetně elektrických) nebezpečí, jsou uvedena i nebezpečí z hluku, od produktů a materiálů i ze zanedbání ergonomických zásad. V kapitole 5 jsou shrnuta organizační i technická preventivní opatření. V obou kapitolách jsou normalizovány údaje také pro jednotlivé typy strojů. Rozsáhlá norma, cca 80 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** Poznámka recenzenta: V České republice jsou tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění. ČSN EN 415-7 byla vydána v lednu 2007.

ČSN ISO 668+Amd.1+Amd.2 (26 9341) Kontejnery řady 1. Třídění, rozměry a brutto hmotnosti (obsahuje změny Amd.1:2005 a Amd.2:2005). Uvádí klasifikaci kontejnerů řady 1, založenou na vnějších rozměrech a stanovuje přiřazené brutto hmotnosti a tam, kde to je vhodné, také minimální vnitřní rozměry a rozměry dveřních otvorů pro určité typy kontejnerů. Tyto kontejnery jsou určeny pro mezikontinentální provoz. Norma dále uvádí souhrn vnějších a některých vnitřních rozměrů kontejnerů řady 1. Rozměry jednotlivých typů kontejnerů jsou definovány v příslušné části (ČSN) ISO 1496, která je směrodatným dokumentem pro vnitřní rozměry kontejnerů. ČSN ISO 668+Amd.1+Amd.2 byla vydána v únoru 2007. Nahradila ČSN ISO 668+Amd.1 ze srpna 1995.

ČSN EN 284 (26 9371) Výměnné nástavby. Nestohovatelné výměnné nástavby třídy C. Rozměry a všeobecné požadavky. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Český vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace

normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 24 stran. Recenzi/annotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 284 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 284 z prosince 1993.

ČSN EN 12641 (26 9376) Výměnné nástavby a užitková vozidla. Plachty. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Minimální požadavky a Část 2: Minimální požadavky na curtainsiders (boční zástěny). V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 12641-2 (26 9376) Výměnné nástavby a užitková vozidla. Plachty. Část 2: Minimální požadavky na curtainsiders. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy této druhé části je publikován v angličtině a má celkem cca 12 stran. Recenzi/annotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 12641-2 byla vydána v červnu 2007.

ČSN EN 12642 (26 9376) Fixace nákladu na silničních vozidlech. Konstrukce karosérie na užitkových vozidlech. Minimální požadavky. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 25 stran. Recenzi/annotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 12642 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 12642 z listopadu 2002.

ČSN EN 15132 (26 9384) Přístřešky pro pojízdné kontejnery na odpad s objemem do 1 700 l. Požadavky na provedení a metody zkoušení. Stanovuje požadavky na přístřešky pro pojízdné kontejnery na odpad s objemem do 1 700 l, kterými se zabývají EN 840-1 až EN 840-4. Tato norma určuje všeobecné charakteristiky provedení těchto přístřešků, stejně jako metody zkoušení a uvádí doporučení pro instalaci. ČSN EN 15132 byla vydána v dubnu 2007.

Třída 27 - Zdvihací zařízení, stroje pro povrchovou těžbu, stroje a zařízení pro zemní, stavební a silniční práce

Zahrnuje technické normy pro dopravní zařízení, jeřáby mostové, sloupové, portálové i konzolové, zdvihadla a kladkostroje, stojanové zvedáky, háky a pojistný materiál, jeřábové dráhy, visuté lanové dráhy nákladní i osobní, lyžařské vleky, výtahy, šachty a strojovny výtahů, stavební výtahy, dále normy na provoz výtahů. Konečně předmětové normy na nejrůznější stroje a zařízení pro zemní práce (parametry, provoz i údržba, bezpečnostní požadavky), stroje pro stavební a silniční práce, (jako např. dempřy, skrejpry, grejdry a jejich součástky, díly, komponenty), pojízdné stroje pro stavbu vozovek, stroje a zařízení pro zhutňování, výrobu směsí, pro zpracování stavebních materiálů a drtiče nerostných materiálů. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	322

2006	342
2005	305
2004	302
2003	305
2002	296
2001	280
2000	312

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 34 nových nebo novelizovaných norem.

ČSN ISO 9927 (27 0041) Jeřáby. Inspekce. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecně, Část 2: Neobsazena a Část 3: Věžové jeřáby. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN ISO 9927-3 (27 0041) Jeřáby. Inspekce. Část 3: Věžové jeřáby. Stanovuje pravidelné inspekce, které musí být provedeny na věžových jeřábech. Používá se v návaznosti na (ČSN) ISO 9927-1. Netýká se inspekce, která musí být provedena před prvním použitím věžového jeřábu. ČSN ISO 9927-3 byla vydána v březnu 2007.

ČSN ISO 12480 (27 0143) Jeřáby. Bezpečné používání. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecně, Část 2: Neobsazena a Část 3: Věžové jeřáby. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN ISO 12480-3 (27 0143) Jeřáby. Bezpečné používání. Část 3: Věžové jeřáby. Stanovuje požadované postupy pro bezpečné používání jeřábů. Používá se v návaznosti na (ČSN) ISO 12480-1. Předmětem normy jsou systémy bezpečné práce, řízení, plánování, výběr, montáž a demontáž, zvláštní požadavky, provozování a údržba jeřábů a výběr jeřábníků, vazačů a signalistů. Neplatí pro jeřáby s ručním pohonem (bez motorického pohonu), nebo pro jeřáby, u kterých je alespoň jeden pohyb ovládán ručně. ČSN ISO 12480-3 byla vydána v březnu 2007.

ČSN EN 14439 (27 0580) Jeřáby. Bezpečnost. Věžové jeřáby. Stanovuje bezpečnostní požadavky na věžové jeřáby. Norma platí pro věžové jeřáby pracující na stavbách, které jsou montované z dílů nebo jsou samovztyčné. Norma pojednává o významných nebezpečích, nebezpečných situacích a událostech týkajících se věžových jeřábů, které se používají podle jejich určení a za podmínek předpokládaných výrobcem. Tato norma stanovuje vhodná technická opatření pro vyloučení nebo omezení rizik vyplývajících z významných nebezpečí (viz kapitola 4, kde jsou, jako obvykle, zpracována především úrazová nebezpečí včetně úrazu elektrickým proudem, dále tepelná nebezpečí a nebezpečí vytvářená hlukem a konečně nebezpečí vyplývající ze zanedbání ergonomických zásad). Prevence těchto významných nebezpečí je zahrnuta v kapitole 5. Tato norma neplatí pro věžové jeřáby, které byly vyrobeny před datem schválení této evropské normy CEN. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že **jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** Poznámka recenzenta: V České republice jsou tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění. ČSN EN 14439 byla vydána v červnu 2007.

ČSN EN 14492 (27 0610) Jeřáby. Vrátky a kladkostroje se strojním pohonem. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Vrátky se strojním pohonem a Část 2: Kladkostroje se strojním pohonem. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 14492-1 (27 0610) Jeřáby. Vrátky a kladkostroje se strojním pohonem.

Část 1: Vrátky se strojním pohonem. Používá se pro konstrukci, návody k používání, údržbu a zkoušení vrátek se strojním pohonem, které mají primární zdroj pohybu elektrický motor, hydraulický motor, vlastní spalovací motor nebo pneumatický motor. Vrátky jsou navrhovány pro zdvihání a spouštění břemen, která jsou zavěšena na háku nebo na jiném uchopovacím prostředku nebo jsou navrhovány pro zdvihání a spouštění břemen na nakloněné rovině nebo výhradně pro tažení břemen na rovině, která je normálně horizontální. Významná nebezpečí zahrnutá v této normě jsou identifikována v kapitole 4. (Tabelárně jsou uváděna nebezpečí úrazová, včetně úrazu elektrickým proudem, nebezpečí vytvářená hlukem, materiály a látkami a zanedbáním ergonomických zásad.) Tato norma nespécifikuje další požadavky pro nebezpečí související s používáním vrátek ve výbušném prostředí při práci v podzemí. Tento dokument platí pro vrátky vyrobené po schválení v CEN s přechodným obdobím dvou roků. Rozsáhlá norma, cca 70 stran. Za pozornost stojí jednak Příloha ZA, která potvrzuje, že **jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES, jednak Příloha ZB, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to ke směrnici nového přístupu 94/9/ES, týkajících se zařízení a ochranných systémů určených pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu.** *Poznámka recenzenta: Směrnice 98/37/ES, ve znění Směrnice 98/79/ES je do českého právního řádu zavedena nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění. Směrnice 94/9/ES je do českého právního řádu zavedena nařízením vlády 23/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zařízení a ochranné systémy určené pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu, v platném znění. ČSN EN 14492-1 byla vydána v květnu 2007.*

ČSN EN 15056 (27 1925) Jeřáby. Požadavky na závěsné rámy pro manipulaci s kontejnery. Stanovuje bezpečnostní požadavky na závěsné rámy používané na jeřábech navržené za účelem manipulace s kontejnery ISO podle (ČSN) ISO 668 včetně jiných délek, jako jsou kontejnery 45 ft. Spojení mezi závěsným rámem a kontejnerem je prostřednictvím otočných zámků, které zapadají do horních rohových prvků kontejneru. Tato norma pojednává o významných nebezpečích, nebezpečných situacích a událostech týkajících se manipulace se závěsnými rámy na kontejnery. Které se používají podle jejich určení a za podmínek předpokládaných výrobcem (viz kapitola 4, kde jsou, jako obvykle, tabelárně zpracována prakticky jen nebezpečí úrazu). Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že **jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: Směrnice 98/37/ES, ve znění Směrnice 98/79/ES je do českého právního řádu zavedena nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění. ČSN EN 15056 byla vydána v květnu 2007.*

ČSN 27 4014 Bezpečnostní předpisy pro konstrukci a montáž výtahů. Zvláštní úpravy výtahů určených pro dopravu osob nebo osob a nákladů. Evakuační výtahy. Platí pro nové výtahy instalované pro dopravu osob nebo osob a nákladů v nových budovách, ve kterých mají výtahy dostatečnou velikost, ochranu, řízení, signalizaci a které umožňují jejich použití v případě evakuace budovy. Tato norma poskytuje dodatečné požadavky k požadavkům uvedeným v základních konstrukčních normách ČSN EN 81-1 a ČSN EN 81-2 platných pro výtahy, které mohou být používány pro účely evakuace. Tato norma neuvažuje s užíváním výtahů s částečným ohrazením šachty jako evakuačních výtahů. Normu je možné rovněž použít u nových výtahů instalovaných do existujících budov spolu s potřebnými odchylkami, které jsou způsobeny stávajícím konstrukčním uspořádáním budovy. Dále norma uvádí informativní Přílohy A, B, C a E1, E2 a E3. Tyto přílohy zabírají větší část normy a obsahují: Příloha A Napájení evakuačních výtahů (1 str.), Příloha B Piktogram evakuačního

výtahu (1 str.) Příloha C Studie použití výtahu pro evakuaci v případě nebezpečí. (3 str.), dále doplňující Přílohy k předchozí Příloze C, a to Příloha E1 Rozhodovací diagram (8 str.) a Příloha E2 Další pravidla pro požadovaná technická řešení (10 st.) a Příloha E3 Přehled požadavků (2 str.) ČSN 27 4014 byla vydána v únoru 2007.

ČSN 27 7008 Navrhování ocelových konstrukcí rypadel, nakladačů a zakladačů. Stanoví zatížení a některé upřesňující požadavky pro prokazování spolehlivosti a pro navrhování ocelových konstrukcí rypadel, zakladačů, pomocných zařízení pro povrchovou těžbu materiálů a strojů pracujících na skládkách, jako jsou kolesová a korečková rypadla, zakladače a nakladače. Norma platí pro navrhování ocelových konstrukcí nosných a pomocných pro stroje a zařízení pro povrchovou těžbu uhlí a surovin rozpojovatelných rypáním a dále pro nakladače sypkých hmot. Vztahuje se na zařízení s provozní hmotností nad 200 t. Pokud jde o lávky, plošiny, žebříky a schodiště, je normalizováno především zatížení. Za pozornost stojí i čl. 7.3.4, jímž jsou stanoveny mezní hodnoty vibrací z hlediska pohody obsluhy. Rozsáhlá norma, cca 83 stran. ČSN 27 7008 byla vydána v lednu 2007.

ČSN 27 7015 Stroje pro povrchové dobývání. Technické požadavky. Platí pro projektování, konstruování a výrobu kolesových a korečkových rypadel, zakladačů a těch typů nakladačů, u nichž je nabíracím zařízením koleso a koncepce nosné konstrukce odpovídá koncepci kolesového rypadla (dále jen „stroje“), bez ohledu na to, zda jsou určeny pro povrchovou těžbu hornin nebo pro zemní práce, práce na skládkách apod. U strojů, jejichž typy byly schváleny podle dosud platných předpisů do užívání před vydáním této normy a budou se opakovaně vyrábět a/nebo se na nich budou provádět rekonstrukce nebo generální opravy, se úpravy do stavu odpovídajícího této normě provádějí tehdy, jsou-li realizovatelné bez zásadních zásahů do celkové koncepce. V kapitole 5 (Technické požadavky) jsou normalizovány požadavky na žebříky, kabiny, ovládače, sdělovače a řídicí systémy a – jen velmi stručně – i na hluk a vibrace. ČSN 27 7015 byla vydána v lednu 2007. Nahradila ČSN 27 7015 ze září 1998.

ČSN EN 474 (27 7911) Stroje pro zemní práce. Bezpečnost. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecné požadavky, Část 2: Požadavky pro dozery, Část 3: Požadavky pro nakladače, Část 4: Požadavky pro rýpadlo-nakladače, Část 5: Požadavky pro hydraulická lopatová rýpadla, Část 6: Požadavky pro dampry, Část 7: Požadavky pro skrejpry, Část 8: Požadavky pro grejdry, Část 9: Požadavky pro pokladače potrubí, Část 10: Požadavky pro rýhovače, Část 11: Požadavky pro kompakторы zeminy a odpadu a Část 12: Požadavky pro lanová rýpadla. Ve všech dále recenzovaných částech je potvrzeno (zpravidla v Příloze ZA), že **jde o harmonizované normy, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** Poznámka recenzenta: V ČR byly tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění. V prvním pololetí 2007 bylo k dispozici všech 12 částí:

ČSN EN 474-1 (27 7911) Stroje pro zemní práce. Bezpečnost. Část 1: Všeobecné požadavky. Určuje všeobecné bezpečnostní požadavky pro stroje pro zemní práce popsané v (ČSN) EN ISO 6155:2006, kromě válců a horizontálních směrových vrtaček. Tato první část se rovněž týká odvozeného strojního zařízení (viz 3.1.2) určeného především pro použití s pracovním zařízením pro rozvolňování, nabírání, přemísťování, přepravu a rozprostírání zeminy a horniny. Tato část předkládá společné bezpečnostní požadavky pro všechny druhy strojů pro zemní práce a je určena pro použití společně s jednou z částí (ČSN) EN 474, tj. částí 2 až 12. Tyto specifické části pro stroje ((ČSN) EN 474-2 až 12) neopakují požadavky z (ČSN) EN 474-1, ale doplňují nebo nahrazují požadavky pro předmětný druh strojů. Tato

norma se nezabývá elektrickými nebezpečími, která se týkají hlavních elektrických obvodů a pohonů strojního zařízení v případě, že hlavní zdroj energie je elektrický. Řeší významná nebezpečí, nebezpečné situace a události týkající se strojů pro zemní práce, když jsou tyto stroje používány podle svého určení a za podmínek předpokládaných výrobcem (viz kapitola 4, kde je pouze odkaz na Přílohu A, v níž jsou – jako obvykle tabelárně - specifikována zejména nebezpečí úrazová, dále vyvolaná hlukem, vibracemi, zářením, látkami a zanedbáním ergonomických zásad). Tato norma (v kapitole 5) specifikuje příslušná technická opatření pro odstranění nebo snížení rizik vznikajících z významných rizik, nebezpečných situací a událostí, které mohou vzniknout během uvedení do provozu, vlastního provozu nebo údržby strojů pro zemní práce. Neplatí pro stroje pro zemní práce, které byly vyrobeny před datem vydání této evropské normy CEN. Poměrně rozsáhlá norma, cca 50 stran. ČSN EN 474-1 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 474-1 z března 1996.

ČSN EN 474-2 (27 7911) Stroje pro zemní práce. Bezpečnost. Část 2: Požadavky pro dozery. Zabývá se všemi významnými nebezpečími, nebezpečnými situacemi a událostmi, které se týkají kolových a pásových dozerů, jak jsou definovány v (ČSN) EN ISO 6155:2006, když jsou používány podle určení a za podmínek nesprávného používání výrobcem důvodně předvídatelného (viz kapitola 4, kde je pouze odkaz na Přílohu A, v níž jsou – jako obvykle tabelárně – specifikována další nebezpečí). Tato část platí také pro dozery se vzadu namontovaným navijákem. Požadavky specifikované v této části doplňují společné požadavky formulované v (ČSN) EN 474-1:2006. Tato část neopakuje požadavky z (ČSN) EN 474-1:2006, ale přidává nebo nahrazuje požadavky použitelné pro dozery. Tato část určuje vhodná technická opatření pro odstranění nebo snížení rizik vyplývajících z významných nebezpečí, nebezpečných situací a událostí během uvedení do provozu, vlastního provozu a údržby dozerů. Tato norma neplatí pro dozery, které byly vyrobeny před datem vydání této evropské normy CEN. ČSN EN 474-2 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 474-2 z října 1997.

ČSN EN 474-3 (27 7911) Stroje pro zemní práce. Bezpečnost. Část 3: Požadavky pro nakladače. Zabývá se všemi významnými nebezpečími, nebezpečnými situacemi a událostmi, které se týkají nakladačů, jak jsou definovány v (ČSN) EN ISO 6155:2006, když jsou používány podle určení a za podmínek nesprávného používání, výrobcem důvodně předvídatelného (viz kapitola 4, kde je pouze odkaz na Přílohu A, v níž jsou – jako obvykle tabelárně – specifikována další nebezpečí). Tato část se týká použití s paletizačními vidlemi, manipulace s jednotlivým těžkým břemenem, manipulace s břemenem a manipulace s kulatinou. Požadavky specifikované v této části doplňují společné požadavky formulované v (ČSN) EN 474-1:2006. Tato část neopakuje požadavky z (ČSN) EN 474-1:2006, ale přidává nebo nahrazuje požadavky použitelné pro nakladače. Tato část (viz kapitola 5) také určuje vhodná technická opatření pro odstranění nebo snížení rizik vyplývajících z významných nebezpečí, nebezpečných situací a událostí během uvedení do provozu, vlastního provozu a údržby nakladačů. Tato norma neplatí pro nakladače, které byly vyrobeny před datem vydání této evropské normy CEN. ČSN EN 474-3 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 474-3 z října 1997.

ČSN EN 474-4 (27 7911) Stroje pro zemní práce. Bezpečnost. Část 4: Požadavky pro rýpadlo-nakladače. Zabývá se všemi významnými nebezpečími, nebezpečnými situacemi a událostmi, které se týkají kolových a pásových rýpadlo-nakladačů, jak jsou definovány v (ČSN) EN ISO 6155:2006, když jsou používány podle určení a za podmínek nesprávného používání, výrobcem důvodně předvídatelného (viz kapitola 4, kde je pouze odkaz na Přílohu A, v níž jsou – jako obvykle tabelárně – specifikována další nebezpečí). Tato část se týká použití s paletizačními vidlemi, manipulace s břemenem a manipulace

s kulatinou. Požadavky specifikované v této části doplňují společné požadavky formulované v (ČSN) EN 474-1:2006. Tato část neopakuje požadavky z (ČSN) EN 474-1:2006, ale přidává nebo nahrazuje požadavky použitelné pro rýpadlo-nakladače. Tato část (viz kapitola 5) také určuje vhodná technická opatření pro odstranění nebo snížení rizik vyplývajících z významných nebezpečí, nebezpečných situací a událostí během uvedení do provozu, vlastního provozu a údržby rýpadlo-nakladačů. Tato norma neplatí pro strojní zařízení vyrobené před datem vydání této evropské normy CEN. ČSN EN 474-4 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 474-4 z října 1997.

ČSN EN 474-5 (27 7911) Stroje pro zemní práce. Bezpečnost. Část 5: Požadavky pro hydraulická lopatová rýpadla. Zabývá se všemi významnými nebezpečími, nebezpečnými situacemi a událostmi, které se týkají hydraulických lopatových rýpadel, jak jsou definována v (ČSN) EN ISO 6155:2006, když jsou používána podle určení a za podmínek nesprávného používání, výrobcem důvodně předvídatelného (viz kapitola 4, kde je pouze odkaz na Přílohu A, v níž jsou – jako obvykle tabelárně – specifikována další nebezpečí). Tato část se týká použití při manipulaci s břemenem, použití s nakládací lopatou a použití pro manipulaci s kulatinou. Požadavky specifikované v této části doplňují společné požadavky formulované v (ČSN) EN 474-1:2006. Tato část neopakuje požadavky z (ČSN) EN 474-1:2006, ale přidává nebo nahrazuje požadavky použitelné u hydraulických lopatových rýpadel. Tato část (viz kapitola 5) také specifikuje vhodná technická opatření pro odstranění nebo snížení rizik vyplývajících z významných nebezpečí, nebezpečných situací a událostí během uvedení do provozu, vlastního provozu a údržbě hydraulických lopatových rýpadel. Tato norma neplatí pro hydraulická lopatová rýpadla vyrobená před datem vydání této evropské normy CEN. ČSN EN 474-5 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 474-5 z prosince 1997.

ČSN EN 474-6 (27 7911) Stroje pro zemní práce. Bezpečnost. Část 6: Požadavky pro dampry. Zabývá se všemi významnými nebezpečími, nebezpečnými situacemi a událostmi, které se týkají kolových a pásových damprů, jak je definováno v (ČSN) EN ISO 6155:2006, včetně kompaktních damprů a kompaktních damprů se stojící obsluhou, když jsou tyto používány podle určení a za podmínek nesprávného používání, výrobcem důvodně předvídatelného (viz kapitola 4, kde je pouze odkaz na Přílohu A, v níž jsou – jako obvykle tabelárně – specifikována další nebezpečí). Požadavky této části normy jsou doplňkové pro společné požadavky formulované v EN 474-1:2006. Tato část neopakuje požadavky z (ČSN) EN 474-1:2006, ale přidává nebo nahrazuje požadavky použitelné u hydraulických lopatových rýpadel. Tato část (viz kapitola 5) také specifikuje vhodná technická opatření pro odstranění nebo snížení rizik vyplývajících z významných nebezpečí, nebezpečných situací a událostí během uvedení do provozu, vlastního provozu a údržbě damprů. Dampry ovládané pěší obsluhou jsou vyňaty z předmětu této evropské normy. Tato norma neplatí pro dampry vyrobené před datem vydání této evropské normy CEN. ČSN EN 474-6 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 474-6 z ledna 1998.

ČSN EN 474-7 (27 7911) Stroje pro zemní práce. Bezpečnost. Část 7: Požadavky pro skrejpry. Zabývá se všemi významnými nebezpečími, nebezpečnými situacemi a událostmi, které se týkají kolových a pásových skrejprů, jak jsou definovány v (ČSN) EN ISO 6155:2006, když jsou používány podle určení a za podmínek nesprávného používání, výrobcem důvodně předvídatelného (viz kapitola 4, kde je pouze odkaz na Přílohu A, v níž jsou – jako obvykle tabelárně – specifikována další nebezpečí). Požadavky specifikované v této části normy jsou doplňkové ke společným požadavkům formulovaným v EN 474-1:2006. Tato část neopakuje požadavky z (ČSN) EN 474-1:2006, ale přidává nebo nahrazuje požadavky použitelné pro skrejpry. Tato část (viz kapitola 5) také specifikuje

vhodná technická opatření pro odstranění nebo snížení rizik vyplývajících z významných nebezpečí, nebezpečných situací a událostí během uvedení do provozu, vlastního provozu a údržbě skejprů. Tato norma neplatí pro skejpry vyrobené před datem vydání této evropské normy CEN. ČSN EN 474-7 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 474-7 z ledna 1999.

ČSN EN 474-8 (27 7911) Stroje pro zemní práce. Bezpečnost. Část 8: Požadavky pro grejdry. Zabývá se všemi významnými nebezpečími, nebezpečnými situacemi a událostmi, které se týkají grejdrů, jak jsou definovány v (ČSN) EN ISO 6155:2006, když jsou používány podle určení a za podmínek nesprávného používání, výrobcem důvodně předvídatelného (viz kapitola 4, kde je pouze odkaz na Přílohu A, v níž jsou – jako obvykle tabelárně – specifikována další nebezpečí). Tato část se týká grejdrů vybavených přídatným sněžným pluhem. Požadavky specifikované v této části normy jsou doplňkové ke společným požadavkům formulovaným v EN 474-1:2006. Tato část neopakuje požadavky z (ČSN) EN 474-1:2006, ale přidává nebo nahrazuje požadavky použitelné pro grejdry. Tato část (viz kapitola 5) také specifikuje vhodná technická opatření pro odstranění nebo snížení rizik vyplývajících z významných nebezpečí, nebezpečných situací a událostí během uvedení do provozu, vlastního provozu a údržbě grejdrů. Neplatí pro grejdry vyrobené před datem vydání této evropské normy CEN. ČSN EN 474-8 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 474-8 z ledna 1999.

ČSN EN 474-9 (27 7911) Stroje pro zemní práce. Bezpečnost. Část 9: Požadavky pro pokladače potrubí. Zabývá se všemi významnými nebezpečími, nebezpečnými situacemi a událostmi, které se týkají pokladačů potrubí, jak jsou definovány v (ČSN) EN ISO 6155:2006, když jsou používány podle určení a za podmínek nesprávného používání, výrobcem důvodně předvídatelného (viz kapitola 4, kde je pouze odkaz na Přílohu A, v níž jsou – jako obvykle tabelárně – specifikována další nebezpečí). Požadavky této části jsou doplňkové ke společným požadavkům formulovaným v (ČSN) EN 474-1:2006. Tato část neopakuje požadavky z (ČSN) EN 474-1:2006, ale přidává nebo nahrazuje požadavky použitelné pro pokladače potrubí. Tato část (viz kapitola 5) také specifikuje vhodná technická opatření pro odstranění nebo snížení rizik vyplývajících z významných nebezpečí, nebezpečných situací a událostí během uvedení do provozu, vlastního provozu a údržbě pokladačů potrubí. Tato část specifikuje doplňující požadavky pro vzadu montované navijáky. Pokladače potrubí s otočným svrškem jsou vyjmuty z předmětu tohoto dokumentu. Specifické požadavky jsou však ve stadiu vývoje. Tato norma neplatí pro pokladače potrubí vyrobené před datem vydání této evropské normy CEN. ČSN EN 474-9 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 474-9 z ledna 1999.

ČSN EN 474-10 (27 7911) Stroje pro zemní práce. Bezpečnost. Část 10: Požadavky pro rýhovače. Zabývá se všemi významnými nebezpečími, nebezpečnými situacemi a událostmi, které se týkají rýhovačů, jak jsou definovány v (ČSN) EN ISO 6155:2006, když jsou používány podle určení a za podmínek nesprávného používání, výrobcem důvodně předvídatelného (viz kapitola 4, kde je pouze odkaz na Přílohu A, v níž jsou – jako obvykle tabelárně – specifikována další nebezpečí). Požadavky specifikované v této části jsou doplňkové pro společné požadavky formulované v (ČSN) EN 474-1:2006. Tato část se nezabývá specifickými nebezpečími, které souvisí s odvozeným používáním. Tato část neopakuje požadavky z (ČSN) EN 474-1:2006, ale přidává nebo nahrazuje požadavky použitelné pro rýhovače. Tato část (viz kapitola 5) také specifikuje vhodná technická opatření pro odstranění nebo snížení rizik vyplývajících z významných nebezpečí, nebezpečných situací a událostí během uvedení do provozu, vlastního provozu a údržby rýhovačů. Tato norma neplatí pro rýhovače, které byly vyrobené

před datem vydání této evropské normy CEN. ČSN EN 474-10 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 474-10 z ledna 1999.

ČSN EN 474-11 (27 7911) Stroje pro zemní práce. Bezpečnost. Část 11: Požadavky pro kompakторы zeminy a odpadu. Zabývá se všemi významnými nebezpečími, nebezpečnými situacemi a událostmi, které se týkají kompaktorů zeminy a odpadu, jak jsou definovány v (ČSN) EN ISO 6155:2006, když jsou používány podle určení a za podmínek nesprávného používání, výrobcem důvodně předvídatelného (viz kapitola 4, kde je pouze odkaz na Přílohu A, v níž jsou – jako obvykle tabelárně – specifikována další nebezpečí). Jiné kompakторы, jako jsou válcové kompakторы, pěchovací kompakторы a vibrační desky, kterými se zabývají (ČSN) EN 500-1:2006 a (ČSN) EN 500-4:2006, nejsou zahrnuty do (ČSN) EN 474. Požadavky specifikované v této části jsou doplňkové pro společné požadavky formulované v (ČSN) EN 474-1:2006. Tato část neopakuje požadavky z (ČSN) EN 474-1:2006, ale přidává nebo nahrazuje požadavky použitelné pro kompakторы zeminy a odpadu. Tato část (viz kapitola 5) také specifikuje vhodná technická opatření pro odstranění nebo snížení rizik vyplývajících z významných nebezpečí, nebezpečných situací a událostí během uvedení do provozu, vlastního provozu a údržby kompaktorů zeminy a odpadu. Tato část se nezabývá specifickými nebezpečími vyplývajících z odvozeného používání. Neplatí pro kompakторы zeminy a odpadu, které byly vyrobené před datem vydání této evropské normy CEN. ČSN EN 474-11 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 474-11 z června 1999.

ČSN EN 474-12 (27 7911) Stroje pro zemní práce. Bezpečnost. Část 12: Požadavky pro lanová rýpadla. Zabývá se všemi významnými nebezpečími, nebezpečnými situacemi a událostmi, které se týkají lanových rýpadel, jak jsou definována v (ČSN) EN ISO 6155:2006, když jsou používána podle určení a za podmínek nesprávného používání, výrobcem důvodně předvídatelného (viz kapitola 4, kde je pouze odkaz na Přílohu A, v níž jsou – jako obvykle tabelárně – specifikována další nebezpečí). Tato norma platí také pro lanová rýpadla, jejich podvozky a svršky, pokud jsou zamýšleny pro použití v kombinaci s jiným pracovním zařízením nebo příslušenstvím, jako jsou vrtné soupravy, zařízení pro zatloukání a vytahování pilot a zařízení pro pohyb (např. kolejová trať, kráčivé nohy, ponton, loď) nebo stacionární podvozek. Norma se nezabývá specifickými nebezpečími vyvolanými tímto dodatečným pracovním zařízením nebo příslušenstvím. Požadavky v této části jsou doplňkové ke společným požadavkům formulovaným v (ČSN) EN 474-1:2006. Tato část neopakuje požadavky z (ČSN) EN 474-1:2006, ale přidává nebo nahrazuje požadavky použitelné u lanových rýpadel. Tato část (viz kapitola 5) také specifikuje vhodná technická opatření pro odstranění nebo snížení rizik vyplývajících z významných nebezpečí, nebezpečných situací a událostí během uvedení do provozu, vlastního provozu a údržbě lanových rýpadel. Neplatí pro lanová rýpadla, která byla vyrobena před datem vydání této evropské normy CEN. ČSN EN 474-12 byla vydána v červnu 2007.

ČSN ISO 13766 (27 8003) Stroje pro zemní práce. Elektromagnetická kompatibilita. Tato norma je celá v anglickém jazyce, v českém jazyce je uvedena jen Národní předmluva a tato **Anotace obsahu**. Norma stanoví zkušební metody a kritéria schvalování přejímky pro posouzení elektromagnetické kompatibility strojů pro zemní práce definovaných v (ČSN EN) ISO 6165. V této normě jsou posouzeny následující jevy elektromagnetického rušení: - širokopásmová a úzkopásmová elektromagnetická interference; - zkouška odolnosti vůči elektromagnetickému poli; - širokopásmová a úzkopásmová interference elektrických/elektronických podskupin; - zkouška odolnosti elektrických/elektronických podskupin vůči elektromagnetickému poli; - elektrostatický

výboj; - přechodové jevy šířené vedením. Anglická norma má 41 stran. ČSN ISO 13766 byla vydána v lednu 2007.

ČSN ISO 5006 (27 8009) Stroje pro zemní práce. Pole výhledu obsluhy. Zkušební metoda a kritéria provedení. Tato norma obsahuje česky pouze první list s Národní předmluvou a touto **Anotací obsahu:** Tato mezinárodní norma specifikuje statickou zkušební metodu pro určování a hodnocení viditelnosti na obdélníkové hranici ve vzdálenosti 1 m od stroje pro zemní práce a na kružnici o poloměru 12 m. Norma platí pro stroje pro zemní práce uvedené v tabulce 1 a definované v (ČSN EN) ISO 6165, které mají určenou polohu sedící obsluhy. Postup zkoušky viditelnosti může být použit pro stroje neuvedené v tabulce 1, včetně větších strojů, stroje odvozené a další typy strojů pro zemní práce. Tato norma platí pro činnost strojů pro zemní práce na staveništi a jejich jízdu po veřejných komunikacích. Stanoví kritéria hodnocení viditelnosti do maximální provozní hmotnosti stroje (viz ISO 6016), která závisí na druhu stroje (viz tabulku 1). Celý ostatní text normy (cca 21 stran) je anglicky. ČSN ISO 5006 byla vydána v květnu 2007. Nahradila ČSN 27 8009 z listopadu 1994, ČSN ISO 5006-2 z července 1996 a ČSN ISO 5006-3 z července 1996.

ČSN EN 500 (27 8311) Pojízdne stroje pro stavbu vozovek. Bezpečnost. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Společné požadavky, Část 2: Specifické požadavky na stroje pro frézování vozovek, Část 3: Specifické požadavky na stroje pro stabilizaci zeminy a recyklovací stroje, Část 4: Specifické požadavky na stroje pro zhutňování a Část 6: Zvláštní požadavky na finišery na vozovky. Ve všech dále recenzovaných částech je potvrzeno (zpravidla v Příloze ZA), že jde o harmonizované normy, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES. Poznámka recenzenta: V ČR byly tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:*

ČSN EN 500-1 (27 8311) Pojízdne stroje pro stavbu vozovek. Bezpečnost. Část 1: Společné požadavky. Specifikuje společné bezpečnostní požadavky pro pojízdné stroje pro stavbu vozovek. Řada (ČSN) EN 500 platí pro pojízdné stroje pro stavbu vozovek, jak jsou uvedeny v příloze A. Pokud neexistuje specifická norma, platí (ČSN) EN 500-1. Tato norma specifikuje společné požadavky na konstrukci a výrobu pojízdných strojů pro stavbu vozovek, aby chránily pracovníky před nehodami a ohrožením zdraví, ke kterému by mohlo dojít během jejich činnosti, nakládání, přepravy a údržby. Další specifické požadavky pro určité typy pojízdných strojů pro stavbu vozovek jsou uvedeny v částech 2 až 4 a 6 této normy. Tato část normy uvádí bezpečnostní požadavky pro všechny typy pojízdných strojů pro stavbu vozovek a musí být používána společně s jednou z částí 2 až 4 a 6. Tyto části pro specifické stroje neopakují požadavky z části 1, ale přidávají nebo nahrazují požadavky pro příslušný typ pojízdných strojů pro stavbu vozovek. Specifické požadavky na stroje z částí 2 až 4 a 6 mají přednost před příslušnými požadavky této normy. Pro typy pojízdných strojů pro stavbu vozovek, kterými se nezabývají části 2 až 4 a 6, platí (ČSN) EN 500-1. Tato norma řeší všechna významná nebezpečí, nebezpečné situace a události týkající se pojízdných strojů pro stavbu vozovek, když jsou používány podle svého určení a za podmínek nesprávného používání, které je důvodně předvídatelné (viz kapitola 4, kde je pouze odkaz na Přílohu F, v níž jsou – jako obvykle tabelárně - specifikována zejména nebezpečí úrazová, dále vyvolaná hlukem, vibracemi, zářením, látkami a zanedbáním ergonomických zásad). Tato norma (viz kapitola 5) také předepisuje příslušná technická opatření pro odstranění nebo snížení rizik vznikajících z významných nebezpečí, jak je definováno v kapitole 4. Platí pro stroje vyrobené po datu vydání této evropské normy CEN. ČSN EN 500-1 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 500-1 z března 1997.

ČSN EN 500-2 (27 8311) Pojízdne stroje pro stavbu vozovek. Bezpečnost. Část 2: Specifické požadavky na stroje pro frézování vozovek. Specifikuje bezpečnostní požadavky na stroje pro frézování vozovky, jak jsou definovány v kapitole 3, a řeší všechna významná nebezpečí, nebezpečné situace a události týkající se těchto strojů, když jsou používány podle určení a za podmínek nesprávného používání, které je důvodně předvídatelné. Tato část normy obsahuje doplňující požadavky k (ČSN) EN 500-1 „Společné požadavky“. ČSN EN 500-2 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 500-2 z března 1997.

ČSN EN 500-3 (27 8311) Pojízdne stroje pro stavbu vozovek. Bezpečnost. Část 3: Specifické požadavky na stroje pro stabilizaci zeminy a recyklovací stroje. Specifikuje bezpečnostní požadavky na stroje pro stabilizaci zeminy a recyklovací stroje, jak jsou definovány v kapitole 3, a řeší všechna významná nebezpečí, nebezpečné situace a události týkající se těchto strojů, když jsou tyto používány podle určení a za podmínek nesprávného používání, které je důvodně předvídatelné. Tato část normy obsahuje doplňující požadavky k (ČSN) EN 500-1 „Společné požadavky“. ČSN EN 500-3 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 500-3 z března 1997.

ČSN EN 500-4 (27 8311) Pojízdne stroje pro stavbu vozovek. Bezpečnost. Část 4: Specifické požadavky na stroje pro zhutňování. Specifikuje bezpečnostní požadavky na stroje pro zhutňování, jak jsou definovány v kapitole 3, a řeší všechna významná nebezpečí, nebezpečné situace a události týkající se strojů pro zhutňování, když jsou tyto používané podle určení a za podmínek nesprávného používání, které je důvodně předvídatelné. Tato část normy obsahuje doplňující požadavky k (ČSN) EN 500-1 „Společné požadavky“. ČSN EN 500-4 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 500-4 z března 1997.

ČSN EN 500-6 (27 8311) Pojízdne stroje pro stavbu vozovek. Bezpečnost. Část 6: Specifické požadavky na finišery na vozovky. Specifikuje bezpečnostní požadavky na finišery na vozovky, jak je definováno v kapitole 3, a řeší všechna významná nebezpečí, nebezpečné situace a události týkající se těchto strojů, když jsou používány podle svého určení a za podmínek nesprávného používání, které je důvodně předvídatelné. Tato část normy obsahuje doplňující požadavky k (ČSN) EN 500-1 „Společné požadavky“. Pokud jsou použity vnitřní a/nebo vnější vibrátory pro betonový povrch vozovky, pak se použije prEN 12649. ČSN EN 500-6 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN P ENV 500-6 z prosince 1997.

ČSN EN 13035 (27 8809) Stroje a provozy pro výrobu, zpracování a úpravu plochého skla. Bezpečnostní požadavky. *Struktura normy uvedena není. V SZÚ máme k dispozici tyto části: Část 3: Řezací stroje, Část 4: Naklápěcí stoly, Část 5: Stroje a zařízení pro stohování a rozebírání, Část 6: Stroje pro vylamování, Část 7: Řezací stroje pro vrstvené sklo, Část 9: Mycí zařízení, Část 11: Vrtací stroje. Za pozornost – ve všech dále recenzovaných částech normy – stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizované normy, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES. Poznámka recenzenta: V ČR byly tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:*

ČSN EN 13035-5 (27 8809) Stroje a provozy pro výrobu, zpracování a úpravu plochého skla. Bezpečnostní požadavky. Část 5: Stroje a zařízení pro stohování a rozebírání. Platí pro stroje a instalovaná zařízení pro stohování a rozebírání, které jsou konstruovány pro skládání nebo rozebírání stohů plochého skla tabule po tabuli, včetně vykládání a nakládání jednotlivých tabulí plochého skla ze strojů nebo přepravních zařízení

(dopravníků) nebo na ně. Norma se zabývá všemi významnými nebezpečími, nebezpečnými situacemi a událostmi, které se týkají strojů a instalovaných zařízení pro stohování a rozebírání plochého skla, když jsou používány podle určení a za podmínek předvídaných výrobcem (viz kapitola 4, kde jsou tabelárně zpracována úrazová nebezpečí včetně úrazu elektrickým proudem a nebezpečí vyplývající ze zanedbání ergonomických zásad). Výjimkou jsou nebezpečí, na která se vztahuje ad-hoc norma EN 619 pro dopravníky. ČSN EN 13035-5 specifikuje vhodná technická opatření pro odstranění nebo snížení rizik, která mohou vzniknout z těchto významných nebezpečí během uvedení do provozu, vlastního provozu a údržby (kapitola 5) i ověřování těchto požadavků (kapitola 6). Při tvorbě této normy se předpokládalo, že zdvihací pohyby jsou používány pouze jako část plně automatických strojů, a že příslušná nebezpečí nejsou významná. ČSN EN 13035-5 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN 13035-6 (27 8809) Stroje a provozy pro výrobu, zpracování a úpravu plochého skla. Bezpečnostní požadavky. Část 6: Stroje pro vylamování. Platí pro stroje pro vylamování plochého skla včetně následujících kroků: přeprava a polohování, vylamování, přeprava vyřezaných formátů na vykládací stanoviště, odstraňování odpadu plochého skla. Norma se zabývá všemi významnými nebezpečími, nebezpečnými situacemi a událostmi, které se týkají strojů pro vylamování plochého skla, když jsou používány podle určení a za podmínek předvídaných výrobcem (viz kapitola 4, kde jsou tabelárně zpracována úrazová nebezpečí včetně úrazu elektrickým proudem a nebezpečí vyplývající ze zanedbání ergonomických zásad). Jsou vyňata nebezpečí pro dopravníky, kterými se zabývá EN 619. ČSN EN 13035-6 specifikuje vhodná technická opatření pro odstranění nebo snížení rizik, která mohou vzniknout z těchto významných nebezpečí během uvedení do provozu, vlastního provozu a údržby (kapitola 5) i ověřování těchto požadavků (kapitola 6). Nebezpečí vyvolaná hlukem nejsou považována za významná. ČSN EN 13035-6 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN 13035-7 (27 8809) Stroje a provozy pro výrobu, zpracování a úpravu plochého skla. Bezpečnostní požadavky. Část 7: Řezací stroje pro vrstvené sklo. Platí pro řezací stroje pro vrstvené sklo včetně následujících kroků: přeprava a polohování, synchronní řezání (nařezávání) z obou stran, vylamování, elektrický ohřev a oddělování. Norma se zabývá všemi významnými nebezpečími, nebezpečnými situacemi a událostmi, které se týkají řezacích strojů pro vrstvené sklo, když jsou používány podle určení a za podmínek předvídaných výrobcem (viz kapitola 4, kde jsou specifikována prakticky jen úrazová rizika). Jsou vyňata nebezpečí pro dopravníky, kterými se zabývá EN 619. ČSN EN 13035-7 specifikuje vhodná technická opatření pro odstranění nebo snížení rizik, která mohou vzniknout z těchto významných nebezpečí během uvedení do provozu, vlastního provozu a údržby (kapitola 5) i ověřování těchto požadavků (kapitola 6). Nebezpečí vyvolaná hlukem nejsou považována za významná. ČSN EN 13035-7 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN 13035-9 (27 8809) Stroje a provozy pro výrobu, zpracování a úpravu plochého skla. Bezpečnostní požadavky. Část 9: Mycí zařízení. Obsahuje bezpečnostní požadavky na konstrukci a instalaci stacionárních mycích zařízení, jak je ukázáno jako typické v příloze A. Zařízení pro mytí skla jsou konstruována tak, aby prováděla následující funkce: dosazování plochého skla do čisticí a sušící jednotky a přeprava (dodávka) do určeného zařízení a k místu odebrání tabule plochého skla. Žádná z těchto výrobních etap nevyžaduje přímý manuální zásah. Norma se zabývá všemi významnými nebezpečími, nebezpečnými situacemi a událostmi, kromě těch, které vyplývají z propojení s jinými stroji používanými ve výrobní lince týkající se strojů pro mytí skla, když jsou používány podle určení a za podmínek předvídaných výrobcem (viz kapitola 4, kde jsou specifikována úrazová nebezpečí, včetně elektrických a nebezpečí z hluku). Jsou vyňata nebezpečí pro dopravníky, kterými se zabývá EN 619. ČSN EN 13035-9 specifikuje vhodná technická opatření pro odstranění nebo snížení

rizik, která mohou vzniknout z těchto významných nebezpečí během uvedení do provozu, vlastního provozu a údržby (kapitola 5) i ověřování těchto požadavků (kapitola 6). ČSN EN 13035-9 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN 13035-11 (27 8809) Stroje a provoz pro výrobu, zpracování a úpravu plochého skla. Bezpečnostní požadavky. Část 11: Vrtací stroje. Obsahuje požadavky na stacionární stroje pro vrtání plochého skla používající poháněný vrtací nástroj. Stacionární stroje jsou děleny na: a) ruční, b) poloautomatické, c) automatické s jednou nebo více hlavami, d) plně automatické. Norma se zabývá všemi významnými nebezpečími, nebezpečnými situacemi a událostmi, které se týkají vrtacích strojů pro vrtání plochého skla, když jsou používány podle určení a za podmínek předvídaných výrobcem (viz kapitola 4, kde jsou tabelárně uvedena jak nebezpečí úrazová včetně elektrických, tak nebezpečí s kapalin, včetně jejich mikrobiologické kontaminace, z hluku a laserů). Tato norma specifikuje vhodná technická opatření pro odstranění nebo snížení rizik, která mohou vzniknout z těchto významných nebezpečí během uvedení do provozu, vlastního provozu a údržby (kapitola 5) i ověřování těchto požadavků (kapitola 6). ČSN EN 13035-11 byla vydána v lednu 2007.

Třída 28 - Kolejová vozidla

Zahrnuje technické a dodací předpisy pro vozidla, výpočty, konstrukční směrnice, podvozky, cisternové vozy, průmyslové elektrické lokomotivy, vozidla městské dopravy, průmyslové vozy a brzdné soupravy vozů. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této poměrně malé třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	76
2006	60
2005	45
2004	37
2003	24
2002	35
2001	23
2000	37

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 2 nové nebo novelizované normy.

ČSN EN 15020 (28 0120) Železniční aplikace. Nouzové spřáhlo. Požadavky na vlastnosti, specifická geometrie rozhraní, metody zkoušení. Stanovuje požadavky na nouzové spřáhlo pro vlakové soupravy vyhovujícím technickým specifikacím interoperability pro vysokorychlostní železniční vozidla. Určuje rozhraní, ke kterému se musí připojit při nouzovém odtahu. Je určeno pro lokomotivy vybavené tažným hákem a nárazníky podle UIC 520, tzn. pohyblivým tažným hákem a tažným příslušenstvím uzpůsobeným pro tlakové zatížení. Opatření nad rámec předmětu normy vyžadují odsouhlasení příslušnými smluvními stranami. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to ke Směrnici nového přístupu 96/48/ES o interoperabilitě transevropského vysokorychlostního železničního systému ve znění Směrnice EU 2004/50/ES.** *Poznámka recenzenta: V České republice je v souladu se směrnicí 98/48/ES vyhláška č. 352/2004 Sb., o provozní a technické propojenosti evropského železničního systému (tento předpis nevyhází*

ze zákona č. 22/1997 Sb., v platném znění, ale ze zákona č. 266/1994 Sb., o drahách v platném znění) a nařízení vlády č. 133/2005 Sb., o technických požadavcích na provozní a technickou propojenost evropského železničního systému (tento předpis vychází ze zákona č. 22/1997 Sb., v platném znění). ČSN EN 15020 byla vydána v červnu 2007.

ČSN EN 14067 (28 1901) Železniční aplikace. Aerodynamika. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Značky a jednotky, Část 2: Aerodynamika na otevřené trati, Část 3: Aerodynamika v tunelech, tato Část 4: Požadavky a zkušební postupy pro aerodynamiku na otevřené trati, Část 5: Požadavky a zkušební postupy pro aerodynamiku v tunelech a Část 6: Účinky bočního větru na železniční provoz. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 14067-5 (28 1901) Železniční aplikace. Aerodynamika. Část 5: Požadavky a zkušební postupy pro aerodynamiku v tunelech. Platí pro aerodynamická zatížení vyvolaná vlaky jedoucími v tunelu. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to ke Směrnici nového přístupu 96/48/ES o interoperabilitě transevropského vysokorychlostního železničního systému ve znění Směrnice EU 2004/50/ES. Poznámka recenzenta: V České republice je v souladu se směrnicí 98/48/ES vyhláška č. 352/2004 Sb., o provozní a technické propojenosti evropského železničního systému (tento předpis nevychází ze zákona č. 22/1997 Sb., v platném znění, ale ze zákona č. 266/1994 Sb., o drahách v platném znění) a nařízení vlády č. 133/2005 Sb., o technických požadavcích na provozní a technickou propojenost evropského železničního systému (tento předpis vychází ze zákona č. 22/1997 Sb., v platném znění). ČSN EN 14067-5 byla vydána v březnu 2007.

Třída 29 - Kolejová vozidla

Zahrnuje technické normy pro šroubení a výhybky. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována. Pohyb norem v této malé třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	11
2006	11
2005	11
2004	11
2003	11
2002	25
2001	25
2000	26

Třída 30 - Silniční vozidla

Zahrnuje technické normy pro silniční vozidla, vozidla pro dopravu osob, nákladní vozidla, traktory, kolopásová a pásová vozidla a jejich zkoušky. Dále technické normy pro součástky vozidel (palivové nádrže, zátky, pera, ložiska, klouby, motory, písty, klikové a rozvodové soustrojí, vstřikovací zařízení, karburátory, chlazení, součásti ovládání a řízení, brzdy kapalínové i vzduchové, ráfky, kola, ventilky duší i pneumatik, elektrická výzbroj, zapalovací soustavy, dynamo, elektromotorky, světlomety a svítilny, pojistky, spínače, měřicí přístroje apod.). Dále tato třída zahrnuje technické normy pro motocykly a jízdní kola. Tato

třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	169
2006	166
2005	180
2004	209
2003	218
2002	303
2001	302
2000	309

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novou nebo novelizovanou normu.

Třída 31 - Letectví a kosmonautika

Zahrnuje všeobecné, názvoslovné a předmětové technické normy pro letectví i kosmonautiku, např. normy pro výkresy letadel, předmětové normy pro elektrické a elektronické součástky, pro kovy a jejich slitiny pro výrobu součástí letadel, (např. hliník, hořčík, titan a jejich slitiny, neželezné kovy apod.), dále normy pro spojovací části, šrouby, matice, ložiska, plasty, další nekovové materiály, lepidla, barvy, materiály pro povrchovou ochranu, mazadla a technické normy pro pozemní zabezpečovací zařízení apod. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	1368
2006	1156
2005	1054
2004	1043
2003	896
2002	643
2001	615
2000	550

Tato třída, jak patrně, prožívá bouřlivý rozvoj (za čtyři roky se počet norem této třídy téměř zdvojnásobil), většinou ovšem normami, vyhlášenými k přímému používání jejich anglického textu.

Třída 32 - Lodě a plovoucí zařízení

Zahrnuje všeobecné a předmětové technické normy pro lodě a jejich součásti, např. lodní výstroj, konstrukce lodních nástaveb, zábradlí, lodní palubní a hospodářská zařízení, lodní potrubní soustavy, slaboproudé i silnoproudé rozvody, kotevní, lodní a navigační

inventář i záchranné prostředky apod. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	143
2006	139
2005	133
2004	121
2003	96
2002	76
2001	62
2000	60

Třída 33 - Elektrotechnika - elektrotechnické předpisy

Zahrnuje technické normy názvoslovné, pro značení, obsahující technické požadavky na materiály, dále pro prostředí elektrických zařízení, pro bezpečnost elektrických zařízení a pro bezpečné zacházení s nimi, pro revize elektrických zařízení a předmětů, obsahující společné zařizovací a zřizovací předpisy, rovněž pro elektrická zařízení v různých prostředích nebo objektech. Dále pro elektrická zařízení jeřábů, výtahů a akumulátoroven, požadavky na výrobní elektrické energie, na rozvod a odběr elektrické energie, na elektrická dopravní, sdělovací a radiokomunikační zařízení, na ochranu radiového příjmu před rušením na elektrická řídicí zařízení, na automatizaci dodávky elektrické energie s použitím vř přenosových systémů po distribučním vedení a konečně na elektrotepelná zařízení. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	559
2006	564
2005	504
2004	489
2003	467
2002	435
2001	388
2000	359

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 25 nových nebo novelizovaných norem.

ČSN 33 2000 Elektrická instalace budov. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Rozsah platnosti, účel, základní hlediska, Část 2: Prázdná, Část 3: Prázdná, Část 4: Bezpečnost, Část 5: Výběr a stavba elektrických zařízení, Část 6: Revize a Část 7: Zařízení jednoúčelová a ve zvláštních objektech. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:

ČSN 33 2000-4-443 ed.2 Elektrická instalace budov. Část 4-44: Bezpečnost. Ochrana před rušivým napětím a elektromagnetickým rušením. Kapitola 443: Ochrana proti atmosférickým nebo spínacím přepětím. Zabývá se ochranou elektrických instalací

proti přechodným přepětím atmosférického původu přenášených napájecí distribuční soustavou a proti spínacím přepětím. Spínací přepětí jsou obvykle nižší než přepětí atmosférického původu a proto požadavky, vztahující se k ochraně proti přepětí atmosférického původu, normálně zajišťují i ochranu proti spínacím přepětím. Aby se pravděpodobnost poruch způsobených přepětíovým namáháním snížila na úroveň přijatelnou pro bezpečnost osob a majetku a pro zajišťování požadované nepřetržitosti provozu, musí se věnovat pozornost přepětím, která se mohou objevit na začátku instalace, očekávaným keraunickým hladinám a umístění a charakteristikám přepětíových ochranných zařízení. Tato kapitola poskytuje návod tam, kde je ochrana proti přepětí zajištěna vlastním řízením přepětí nebo řízením přepětí ochranou. Jestliže není zajištěna ochrana v souladu s touto kapitolou, není zajištěna koordinace izolace a musí být vyhodnoceno riziko spojené s výskytem přepětí. ČSN 33 2000-4-443 byla vydána v únoru 2007. S účinností od 1. 7. 2008 se nahrazuje ČSN 33 2000-4-443 ze srpna 2001, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN 33 2000-7-740 Elektrické instalace budov. Část 7-740: Zařízení jed noučelová a ve zvlášt ních objektech. Dočasná elektrická instalace pro stavby zábavních zařízení a stánků v lunaparcích, zábavných parcích a cirkusech. Určuje minimální požadavky pro usnadnění návrhu, provedení a provoz dočasně instalovaných mobilních či transportovatelných elektrických strojů a staveb vybavených elektrickým zařízením. Tyto stroje a stavby jsou určeny k dočasné, opakované instalaci v lunaparcích, zábavních parcích, cirkusech a na obdobných místech, přičemž musí být zachována bezpečnost. Záměrem této části normy (přesněji HD 60364 z něhož norma vychází) je definovat požadavky na elektrické zařízení určené pro stavby a stroje tvořící jeden celek nebo představující zábavní zařízení. ČSN 33 2000-7-740 byla vydána v březnu 2007.

ČSN EN 50050 ed.2 (33 2034) Elektrická zařízení pro prostředí s nebezpečím výbuchu. Elektrostatické ruční stříkací zařízení. Stanoví konstrukční a zkušební požadavky pro elektrostatické ruční a rukou ovládané stříkací pistole a jejich příslušenství, které mohou být používány pro nanášení hořlavých tekutých nátěrových hmot, práškových nátěrových hmot nebo hořlavých vloček, které jsou schopny vytvořit výbušnou atmosféru ve stříkacím prostoru, kde mohou avšak nemusí být přítomna hořlavá lepidla. *Poznámka recenzenta: Logičtější by bylo slovo: „rozpouštědla“, norma nicméně uvádí „lepidla“.* Tato norma se týká pouze nebezpečí spojených s procesem nanášení, při kterém je ruční elektrostatické stříkací zařízení používáno podle specifikace a v souladu s podmínkami, které jsou předpokládány výrobcem. Pro ostatní nebezpečí vyplývající s používáním ručního stříkacího zařízení musí být splněny bezpečnostní požadavky EN 1953:1998 (v ČR zavedena jako ČSN EN 1953 – Rozprašovací a stříkací zařízení pro nátěrové hmoty. Bezpečnostní požadavky). Stříkací zařízení musí být konstruována jako zařízení skupiny II, kategorie 2 podle (ČSN) EN 60079-0. Tato norma nezahrnuje otázky, týkající se hluku, který vytváří zařízení. Požadavky týkající se této záležitosti jsou uvedeny v EN ISO 11688-1. Za pozornost stojí Příloha ZZ, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to ke směrnici nového přístupu 94/9/ES, týkající se zařízení a ochranných systémů určených pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu. *Poznámka recenzenta: Směrnice 94/9/ES je do českého právního řádu zavedena nařízením vlády 23/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zařízení a ochranné systémy určené pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu, v platném znění.* ČSN EN 50050 ed.2 byla vydána v květnu 2007. S účinností od 1. 5. 2009 se ruší ČSN EN 50050 z května 2002, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 50177 ed.2 (33 2037) Automatické elektrostatické stříkací zařízení pro nanášení hořlavých práškových nátěrových hmot. Stanoví požadavky na automatická elektrostatická stříkací zařízení, která používají hořlavé práškové nátěrové hmoty, které vytvářejí v prostoru stříkání výbušnou atmosféru. Ve vztahu k této skutečnosti se rozlišují stříkací zařízení, která díky své konstrukci splňují odpovídající požadavky uvedené v (ČSN) EN 50050:2006 a zařízení, pro které jsou stanoveny jiné limity pro omezení energie ve výboji a/nebo proudu. Norma rovněž uvádí informace týkající se bezpečných provozních podmínek elektrických zařízení, včetně požadavků na větrání. Další požadavky na konstrukci stříkacích prostorů jako jsou kabiny, boxy apod. jsou uvedeny v (ČSN) EN 12981. Tato norma uvažuje pouze s riziky pro danou výbušnou atmosféru, spojenými s procesem elektrostatického nanášení. Automatická elektrostatická stříkací zařízení pro hořlavé práškové nátěrové hmoty musí být konstruována tak, aby splňovala požadavky pro skupinu II, kategorii 3 podle (ČSN) EN 60079-0. Tato norma nezahrnuje otázky, týkající se hluku, který vytváří zařízení. Požadavky týkající se této záležitosti jsou uvedeny v (ČSN) EN ISO 11688-1. Za pozornost stojí Příloha ZZ, která potvrzuje, že **jde o harmonizovanou normu, a to ke směrnici nového přístupu 94/9/ES, týkající se zařízení a ochranných systémů určených pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu.** *Poznámka recenzenta: Směrnice 94/9/ES je do českého právního řádu zavedena nařízením vlády 23/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zařízení a ochranné systémy určené pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu, v platném znění.* ČSN EN 50177 ed.2 byla vydána v květnu 2007. S účinností od 1. 5. 2009 se ruší ČSN EN 50177 z července 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 60204 (33 2200) Bezpečnost strojních zařízení. Elektrická zařízení strojů. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecné požadavky, Část 11: Požadavky na vysokonapěťová zařízení pro napětí vyšší než AC 1 000 V nebo DC 1 500 V a nepřesahující 36 kV, Část 31: Zvláštní požadavky na bezpečnost a EMC pro šicí stroje, jednotky a systémy, Část 32: Požadavky na zdvihací stroje a Část 33: Požadavky na polovodičové výrobky zařízení. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 60204-1 ed.2 (33 2200) Bezpečnost strojních zařízení. Elektrická zařízení strojů. Část 1: Všeobecné požadavky. Platí pro používání elektrických, elektronických a programovatelných elektronických zařízení a systémů u strojů, které nejsou během činnosti přenosné rukou, včetně skupiny strojů, které pracují společně koordinovaným způsobem. Tato část platí pro elektrická zařízení nebo části elektrických zařízení, která pracují se jmenovitými napájecími napětími nepřesahujícími 1 000 V v případě střídavého proudu (AC) a 1 500 V v případě stejnosměrného proudu (DC) a se jmenovitými napájecími kmitočty nepřesahujícími 200 Hz. Tato část nezahrnuje všechny požadavky (např. na ochranu, blokování nebo řízení), které jsou stanoveny jinými normami nebo předpisy kvůli ochraně osob před jinými než elektrickými nebezpečími. Každý typ stroje vyžaduje splnění specifických požadavků pro zajištění přiměřené bezpečnosti. Tato část zahrnuje výhradně elektrická zařízení strojů, jak jsou definována v 3.35, není však na ně omezena. Velmi rozsáhlá norma, cca 109 stran. Za pozornost stojí Příloha ZZ, která potvrzuje, že **jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES.** *Poznámka recenzenta: V České republice je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění.* ČSN EN 60204-1 byla vydána v červnu 2007. S účinností od 1. 6. 2009 se ruší ČSN EN 60204-1 z března 2000, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 60079 (33 2320) Elektrická zařízení pro výbušnou plynnou atmosféru.

Struktura normy uvedena není. V SZÚ máme k dispozici tyto části: Část 0: Všeobecné požadavky, Část 1: Ochrana zařízení pevným závěrem „d“, Část 2: Závěr s vnitřním přetlakem „p“, Část 6: Zařízení chráněné olejovým závěrem „o“, Část 7: Ochrana zařízení zajištěným provedením „e“, Část 10: Určování nebezpečných prostorů, Část 11: Ochrana zařízení jiskrovou bezpečností „i“. Část 14: Elektrické instalace v nebezpečných prostorech (jiných než důlních), Část 15: Konstrukce, zkoušení a označování elektrických zařízení s typem ochrany „n“, Část 17: Revize a preventivní údržba elektrických instalací v nebezpečných prostorech (jiných než důlních), Část 18: Konstrukce, zkoušení a označování elektrických zařízení s typem ochrany zalití zalévací hmotou „m“, Část 19: Opravy, generální prohlídky a renovování zařízení, Část 25: Jiskrově bezpečné systémy, Část 26: Konstrukce, zkoušení a označování elektrických zařízení skupiny II kategorie 1G, Část 27: Koncepce jiskrově bezpečného sběrnicevého systému (FISCO) a nezápalného sběrnicevého systému (FNICO), Část 28: Ochrana zařízení a přenosových systémů používajících optické záření, Část 30-1: Elektrické odporové doprovodné ohřevy. Všeobecné a zkušební požadavky, Část 30-2: Elektrické odporové doprovodné ohřevy. Návod pro navrhování, instalaci a údržbu. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 60079-0 ed. 2 (33 2320) Elektrická zařízení pro výbušnou plynnou atmosféru. Část 0: Všeobecné požadavky. Stanoví všeobecné požadavky na konstrukci, zkoušení a označování elektrických zařízení a Ex součástí, určených pro použití ve výbušné plynné atmosféře. Pokud není jinak uvedeno v některé jiné části této normy, jsou elektrická zařízení, vyhovující této normě, určená pro použití v nebezpečném prostoru, ve kterém je výbušná plynná atmosféra, vytvářena směsí vzduchu a plynů, par nebo mlhy, za normálních atmosférických podmínek: - teplota -20 °C až + 60 °C; - tlak 80 kPa (0,8 bar) až 110 kPa (1,1); - vzduch s normálním obsahem kyslíku 21 %. Použití elektrického zařízení mimo tento rozsah atmosférických podmínek může vyžadovat speciální úvahy. Rozsáhlá norma, cca 68 stran. Za pozornost stojí Příloha ZZ, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to ke směrnici nového přístupu 94/9/ES, týkajících se zařízení a ochranných systémů určených pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu. *Poznámka recenzenta: Směrnice 94/9/ES je do českého právního řádu zavedena nařízením vlády 23/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zařízení a ochranné systémy určené pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu, v platném znění. ČSN EN 60079-0 ed.2 byla vydána v únoru 2007. S účinností od 1. 10. 2008 se nahrazuje ČSN EN 60079-0 z prosince 2004, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 61400 (33 3160) Větrné elektrárny. Norma se skládá z těchto částí: Část 1: Návrhové požadavky; Část 2: Návrhové požadavky pro malé větrné elektrárny; Část 3: Návrhové požadavky pro větrné elektrárny v příbřežních vodách; Část 11: Metodika měření hluku, Část 12: Měření výkonu větrných elektráren; Část 12-1: Měření výkonu větrných elektráren; Část 12-2: Ověření výkonu jednotlivých větrných elektráren (je uvažováno); Část 12-3: Zkoušení výkonu větrné farmy (je uvažováno); Část 13: Měření mechanických zatížení; Část 14: Deklarace hladiny akustického výkonu a tonality; Část 15 až 20: Neobsazeny; Část 21: Měření a stanovení kvality elektrických výkonových charakteristik větrných elektráren připojených do elektrické rozvodné sítě; Část 22: Neobsazena; Část 23: Pevnostní zkoušky reálných rotorových listů; Část 24: Ochrana před bleskem; Část 25-1: Komunikační prostředky pro sledování a řízení větrných elektráren. Celkový popis zásad a modelů; Část 25-2: Komunikační prostředky pro sledování a řízení větrných elektráren. Informační modely, Část 25-3: Komunikační prostředky pro sledování a řízení větrných elektráren.

Modely výměny informací; Část 25-4: Komunikační prostředky pro sledování a řízení větrných elektráren. Mapování na komunikační profil vycházející z XML a Část 25-5: Komunikační prostředky pro sledování a řízení větrných elektráren. Zkoušky stavby. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 61400-2 ed.2 (33 3160) Větrné elektrárny. Část 2: Návrhové požadavky pro malé větrné elektrárny. Pojednává o filosofii bezpečnosti, zajištění kvality a inženýrské celistvosti malých větrných elektráren (SWT) a specifikuje požadavky na jejich bezpečnost včetně návrhu, instalace, údržby a provozu při specifikovaných vnějších podmínkách. Účelem normy je poskytnout odpovídající úroveň ochrany proti poruše z rizik systému během jeho životnosti. Tato část se zabývá všemi podsystemy malých větrných elektráren, jako jsou ochranné mechanismy, vnitřní elektrické systémy, mechanické systémy, nosná konstrukce, základy a elektrické spojení se zátěží. Hygienické (zdravotní) požadavky norma neobsahuje. Velmi rozsáhlá norma, 82 stran. ČSN EN 61400-2 ed.2 byla vydána v únoru 2007. S účinností od 1. 5. 2009 se nahrazuje ČSN EN 61400-2 z března 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: *Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 61400-12-1 (33 3160) Větrné elektrárny. Část 12-1: Měření výkonu větrných elektráren. Specifikuje postup měření výkonových charakteristik jednotlivé větrné elektrárny a používá jej na zkoušení větrných elektráren všech typů a rozměrů připojených do elektrické sítě. Navíc tato norma popisuje postup, který má být použit pro určení výkonových charakteristik malých větrných elektráren (tak je to definováno v IEC 61400-2 – v ČR ČSN EN 61400-2) zapojených buď do elektrické sítě, nebo do baterií. Postup může být použit pro hodnocení výkonu větrných elektráren na vyspecifikovaných místech a stejně tak může být použit pro všeobecné srovnání různých modelů, nebo různých nastavení větrných elektráren. Velmi rozsáhlá norma, 84 stran. EN 61400-12-1 byla vydána v únoru 2007. S účinností od 1. 5. 2009 se nahrazuje ČSN EN 61400-12 z října 1999, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: *Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem prakticky stejných čísel.*

ČSN EN 50121 (33 3590) Drážní zařízení. Elektromagnetická kompatibilita. Norma se skládá z následujících částí: *Část 1: Všeobecně, Část 2: Emise celého drážního systému do vnějšího prostředí, Část 3-1: Drážní vozidla. Vlak a celkové vozidlo, Část 3-2: Drážní vozidla. Zařízení, Část 4: Emise a odolnost zabezpečovacích a sdělovacích zařízení a Část 5: Emise a odolnost pevných instalací a zařízení trakční napájecí soustavy. Za pozornost stojí ve všech dále recenzovaných částech Příloha ZZ, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici 89/336/EHS, která se týká elektromagnetické kompatibility. Poznámka recenzenta: V České republice je tato směrnice 89/336/EHS doplněná směrnicemi 91/263/EHS, 92/68/EHS, 93/68/EHS a 93/97/EHS, zavedena nařízením vlády č. 616/2006 Sb., o technických požadavcích na výrobky z hlediska elektromagnetické kompatibility (ruší nařízení vlády č. 18/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výrobky z hlediska jejich elektromagnetické kompatibility. Toto nařízení vlády je ve všech dále recenzovaných částech citováno, i když v době jejich vydání již neplatilo.) V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:*

ČSN EN 50121-1 ed.2 (33 3590) Drážní zařízení. Elektromagnetická kompatibilita. Část 1: Všeobecně. Popisuje strukturu a obsah celého souboru norem. Tato část sama o sobě nemůže poskytnout dostatečné podklady pro shodu se základními požadavky Směrnice EMC a musí se použít spolu s ostatními částmi tohoto souboru norem. Příloha A popisuje charakteristiky drážního systému, který ovlivňuje vlastnosti z hlediska

elektromagnetické kompatibility (EMC). Tento soubor norem se nezabývá aspekty bezpečnosti. Biologické vlivy neionizujícího záření, jakož i činnost lékařských podpůrných přístrojů, jako jsou kardiostimulátory, zde nejsou uvažovány. ČSN EN 50121-1 ed.2 byla vydána v červnu 2007. S účinností od 1. 7. 2009 se nahrazuje ČSN EN 50121-1 ze září 2001, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 50121-2 ed.2 (33 3590) Drážní zařízení. Elektromagnetická kompatibilita. Část 2: Emise celého drážního systému do vnějšího prostředí. Stanoví meze emise celého drážního systému včetně drážních vozidel městských drah. Popisuje metody měření pro ověření emisí a předkládá místní hodnoty, se kterými se lze nejčastěji setkat. Meze se vztahují ke konkrétním měřicím místům definovaným v kapitole 5 a v příloze A. Předpokládá se, že tyto emise existují ve všech místech ve vertikálních rovinách, které jsou 10 m od osy vnější elektrizované koleje nebo 10 m od plotu trakční napájecí stanice. Oblasti nad a pod dráhou jsou vystaveny emisí také, konkrétní případy se musí posuzovat individuálně. Tato zvláštní ustanovení je třeba použít ve spojení se všeobecnými ustanoveními v (ČSN) EN 50121-1. Tato část normy se vztahuje na EMC pevných instalací a proto se jí netýká označení CE. ČSN EN 50121-2 ed.2 byla vydána v červnu 2007. S účinností od 1. 7. 2009 se nahrazuje ČSN EN 50121-2 z června 2001, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 50121-3-1 ed.2 (33 3590) Drážní zařízení. Elektromagnetická kompatibilita. Část 3-1: Drážní vozidla. Vlak a celkové vozidlo. Stanoví požadavky na emise a odolnost pro všechny typy drážních vozidel. Pokrývá hnací vozidlo a soupravy vlaků včetně drážních vozidel městských drah. Norma platí pro kmitočtový rozsah od DC do 400 GHz. Rozsah platnosti této normy končí na rozhraní vozidla s jeho vstupy a výstupy energie. Všechny přístroje, které se mají integrovat do vozidla, musí v zásadě splňovat požadavky části 3-2 tohoto souborem norem. Ve výjimečných případech, kde přístroj splňuje požadavky jiných norem pro EMC, avšak není prokázáno plné vyhovění části 3-2, se EMC musí zajistit odpovídajícími opatřeními při integraci přístroje do systému vozidla a/nebo vhodnou analýzou EMC a zkouškou, které zdůvodní a ospravedlní odchylky od části 3-2. Elektromagnetickým rušením týkajícím se drážního systému jako celku se týká (ČSN) EN 50121-2. Tato zvláštní ustanovení je třeba použít ve spojení se všeobecnými ustanoveními v (ČSN) EN 50121-1. ČSN EN 50121-3-1 ed.2 byla vydána v červnu 2007. S účinností od 1. 7. 2009 se nahrazuje ČSN EN 50121-3-1 z června 2001, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 55014 (33 4214) Elektromagnetická kompatibilita. Požadavky na spotřebiče pro domácnost, elektrické nářadí a podobné přístroje. *Struktura normy uvedena není. V SZÚ máme k dispozici tyto části: Část 1: Vyzařování, (nově Emise), Část 2: Odolnost. Norma skupiny výrobků. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN 55014-1 ed.3 (33 4214) Elektromagnetická kompatibilita. Požadavky na spotřebiče pro domácnost, elektrické nářadí a podobné přístroje. Část 1: Emise. Platí pro vysokofrekvenční rušení šířené vedením a zářením od zařízení, jejichž hlavní funkce jsou vykonávány motory a spínacími nebo regulačními zařízeními, pokud není vysokofrekvenční energie záměrně vytvářena nebo určena pro osvětlení. Zahrnuje taková zařízení jako: elektrická zařízení pro domácnost, elektrické nářadí, regulační zařízení používající polovodičové prvky, elektrické lékařské přístroje poháněné motory, elektrické/elektronické hračky, prodejní automaty a filmové projektory nebo diaprojektory. Předmět normy zahrnuje

také samostatné části shora uvedených zařízení jako motory, spínací zařízení – např. relé (výkonová nebo ochranná), požadavky na emisi však neplatí, pokud nejsou formulovány v této normě. Rozsáhlá norma, cca 63 stran. Za pozornost stojí Příloha ZZ, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici 89/336/EHS, která se týká elektromagnetické kompatibility.** *Poznámka recenzenta: V České republice je tato směrnice 89/336/EHS doplněná směrnicemi 91/263/EHS, 92/68/EHS, 93/68/EHS a 93/97/EHS, zavedena nařízením vlády č. 616/2006 Sb., o technických požadavcích na výrobky z hlediska elektromagnetické kompatibility (ruší nařízení vlády č. 18/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výrobky z hlediska jejich elektromagnetické kompatibility.)* ČSN EN 55014-1 ed.3 byla vydána v červnu 2007. S účinností od 1. 9. 2009 se nahrazuje ČSN EN 55014-1 ed.2 ze září 2001, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 55015 ed.3 (33 4215) Meze a metody měření charakteristik vysokofrekvenčního rušení způsobeného elektrickými svítidly a podobným zařízením. Platí pro emise rušení (šířené zářením nebo vedením): - z každého osvětlovacího zařízení jehož základní funkcí je generování a/nebo rozvádění světla určeného pro osvětlovací účely, a určeného buď k připojení na nízkonapěťové napájení nebo k provozu z baterie; - z osvětlovacího dílu víceúčelového zařízení, jehož jednou ze základních funkcí je osvětlování; - z nezávislého pomocného zařízení výhradně určeného k použití spolu osvětlovacím zařízením; - ze zařízení se zdrojem ultrafialového nebo infračerveného záření; - z neonových reklamních návěstí; - z pouličního osvětlení, určeného pro venkovní použití; - z osvětlení v dopravě (instalovaného v autobusech, vlacích atd.). Za pozornost stojí Příloha ZZ, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici 89/336/EHS, která se týká elektromagnetické kompatibility.** *Poznámka recenzenta: V České republice je tato směrnice 89/336/EHS doplněná směrnicemi 91/263/EHS, 92/68/EHS, 93/68/EHS a 93/97/EHS, zavedena nařízením vlády č. 616/2006 Sb., o technických požadavcích na výrobky z hlediska elektromagnetické kompatibility (ruší nařízení vlády č. 18/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výrobky z hlediska jejich elektromagnetické kompatibility.)* ČSN EN 55015 ed.3 byla vydána v červnu 2007. S účinností od 1. 9. 2009 se nahrazuje ČSN EN 55015 ed.2 ze září 2001, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 55022 ed.2 (33 4290) Zařízení informační techniky. Charakteristiky vysokofrekvenčního rušení. Meze a metody měření. Vydána v dubnu 2007. S účinností od 1. 10. 2009 se nahrazuje ČSN EN 55022 z října 1999, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 50131 (33 4591) Poplachové systémy. Poplachové zabezpečovací a tísňové systémy. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Systémové požadavky, Část 2-2: Požadavky na pasivní infračervené detektory, Část 2-3: Požadavky na mikrovlnné detektory, Část 2-4: Požadavky na kombinované pasivní infračervené a mikrovlnné detektory, Část 2-5: Požadavky na kombinované pasivní infračervené a ultrazvukové detektory, Část 2-6: Požadavky na kontakty otevření (magnetické), Část 2-7: Detektory vniknutí- detektory rozbíjení skla akustické nebo otřesové, Část 3: Ústředny EZS, Část 4: Výstražná zařízení, Část 5-3: Požadavky na zařízení využívající bezdrátové propojení, Část 6: Napájecí zdroje, Část 7: Pokyny pro aplikace a Část 8: Zabezpečovací zamlžovací zařízení. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 50131-1 ed.2 (33 4591) Poplachové systémy. Poplachové zabezpečovací a tísňové systémy. Část 1: Systémové požadavky. Specifikuje požadavky na poplachové zabezpečovací a tísňové systémy instalované v budovách, využívající specifické nebo nespécifické kabelové propojení nebo bezdrátové propojení. Tyto požadavky se vztahují také na takové komponenty I&HAS (Poplachový(é) zabezpečovací a tísňový(é) systém(y) (*Intrusion and Hold-up Alarm Systém(s)*), které jsou obvykle montovány na vnější plášť budovy, např. doplňková ovládací zařízení nebo výstražná zařízení. Tato norma neobsahuje požadavky na I&HAS určené pro venkovní prostředí. ČSN EN 50131-1 ed.2 byla vydána v dubnu 2007. S účinností od 1. 5. 2009 nahrazuje ČSN EN 50131-1 z července 1999, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 60870-5-104 ed.2 (33 4650) Systémy a zařízení pro dálkové ovládání. Část 5-104: Přenosové protokoly. Síťový přístup pro IEC 60870-5-101 používající normalizované transportní profily. Vydána v červnu 2007. S účinností od 1. 9. 2009 se nahrazuje ČSN EN 60870-5-104 z března 2002, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN 33 4660-6-505 Systémy a zařízení pro dálkové ovládání. Část 6-505: Protokoly dálkového ovládání kompatibilní s normami ISO a doporučeními ITU-T. Uživatelská příručka TASE.2. Vydána v květnu 2007.

ČSN EN 61850 (33 4850) Komunikační sítě a systémy v podřízených stanicích. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Úvod a přehled, Část 2: Výklad zvláštních výrazů, Část 3: Všeobecné požadavky, Část 4: Systémové a projektové řízení, Část 5: Požadavky na komunikaci pro funkce a modely zařízení, Část 6: Konfigurační popisový jazyk pro komunikaci v elektrických stanicích týkající se IED, Část 7-1: Základní komunikační struktura pro podřízené stanice a napájecí zařízení. Zásady a modely, Část 7-2: Základní komunikační struktura pro podřízené stanice a napájecí zařízení. Abstraktní rozhraní pro komunikační služby (ACSI) a tuto Část 7-3: Základní komunikační struktura pro podřízené stanice a napájecí zařízení. Obecné třídy dat, Část 7-4: Základní komunikační struktura pro podřízené stanice a napájecí zařízení. Třídy kompatibilních logistických uzlů a třídy dat, Část 8-1: Mapování specifických komunikačních služeb (SCSM). Mapování na MMS (ISO/IEC 9506-1 a ISO/IEC 9506-2) a na ISO/IEC 8802-3, Část 9-1: Mapování specifických komunikačních služeb (SCSM). Přenos vzorkovaných hodnot po sériovém jednosměrném (neorientovaném) vícebodovém spoji bod-bod, Část 9-2: Mapování specifických komunikačních služeb (SCSM). Vzorkované hodnoty z ISO/IEC 8802-3 a Část 10: Zkoušky shody. (Připravuje se.) V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:

ČSN 33 4850-1 Komunikační sítě a systémy v podřízených stanicích. Část 1: Úvod a přehled. Vydána v květnu 2007.

ČSN IEC/TS 61850-2 (33 4850) Komunikační sítě a systémy v podřízených stanicích. Část 2: Výklad zvláštních výrazů. Vydána v květnu 2007.

ČSN EN 61970 (33 4910) Rozhraní aplikačního programu pro systémy řízení elektrické energie (EMS-API). Norma se skládá z těchto částí: Část 1: Směrnice a obecné požadavky, Část 2: Výklad zvláštních výrazů, Část 301: Základ obecného informačního modelu (CIM), Část 302: Obecný informační model (CIM). Financování, plánování a zajištění elektrické energie, Část 401: Struktura specifikace rozhraní složek (CIS), Část 402: Specifikace rozhraní složek (CIS). Obecné služby, Část 403: Specifikace rozhraní složek

(CIS). *Generický přístup k datům, Část 404: Specifikace rozhraní složek (CIS). Vysokorychlostní přístup k datům, Část 405: Specifikace rozhraní složek (CIS). Generické zpracování událostí a indexování, Část 407: Specifikace rozhraní složek (CIS). Přístup k datům v časové řadě, Část 453: Výměna definic grafických diagramů (Obecná grafická výměna) a Část 501: Schéma struktury popisu prostředků obecného informačního modelu (CIM RDF).* (Části 302, 401, 402, 403, 404, 405, 407 a 453 se připravují.) V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 61970-501 (33 4910) Rozhraní aplikačního programu pro systémy řízení elektrické energie (EMS-API). Část 501: Schéma struktury popisu prostředků obecného informačního modelu (CIM RDF). Vydána v lednu 2007.

ČSN EN 60519 (33 5002) Bezpečnost u elektrotepelných zařízení. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecné požadavky, Část 2: Zvláštní požadavky pro odporová elektrotepelná zařízení, Část 3: Zvláštní požadavky na instalace pro indukční a kondukční ohřev a pro indukční tavení, Část 4: Zvláštní požadavky na obloukové pece, Část 5: Technické požadavky na plazmová zařízení, Část 6: Technické požadavky na bezpečnost průmyslových mikrovlnných ohřívacích zařízení, Část 7: Zvláštní požadavky na pece s elektronovými děly, Část 8: Zvláštní požadavky na elektrostruskové přetavovací pece, Část 9: Zvláštní požadavky na zařízení pro vysokofrekvenční dielektrický ohřev, Část 10: Zvláštní požadavky na elektrické odporové pásové ohřívací systémy pro průmyslové a komerční použití, Část 11: Zvláštní požadavky na elektrické zařízení pro elektromagnetické míchání, dopravu a lití tavenin a Část 21: Zvláštní požadavky na odporová zařízení. Zařízení pro ohřev a tavení skla. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 60519-2 ed.2 (33 5002) Bezpečnost u elektrotepelných zařízení. Část 2: Zvláštní požadavky pro odporová elektrotepelná zařízení. Platí pro zařízení s nepřímým ohřevem a pro zařízení s přímým odporovým ohřevem specifikovaná v odstavci a) a b) dále, pracující v napěťových pásmech 1 a 2. Předmětem normy je normalizace bezpečnostních požadavků pro v normě popsána zařízení s nepřímým a přímým odporovým ohřevem. ČSN EN 60519-2 ed.2 byla vydána v červnu 2007. S účinností od 1. 9. 2009 se ruší ČSN EN 60519-2 z března 1997, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 60519-4 ed.2 (33 5002) Bezpečnost u elektrotepelných zařízení. Část 4: Zvláštní požadavky na obloukové pece. Vztahuje se na elektrotepelná zařízení jako jsou: - pece pro přímý obloukový ohřev jako jsou obloukové pece s přímým obloukem, obloukové pece s ponořeným obloukem, pece s obloukem pro ohřev pánví; - pece pro nepřímý obloukový ohřev. ČSN EN 60519-4 ed.2 byla vydána v květnu 2007. S účinností od 1. 9. 2009 se nahrazuje ČSN EN 60519-4 z února 1999, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 62395 (33 5004) Elektrické odporové pásové ohřívací systémy pro průmyslové a komerční použití. *Struktura normy uvedena není. V SZÚ máme k dispozici pouze Část 1: Všeobecné a zkušební požadavky, která byla k dispozici v prvním pololetí 2007:*

ČSN EN 62395-1 (33 5004) Elektrické odporové pásové ohřívací systémy pro průmyslové a komerční použití. Část 1: Všeobecné a zkušební požadavky. Specifikuje požadavky na elektrické odporové pásové ohřívací systémy a obsahuje všeobecné požadavky na zkoušky. Tato norma také obsahuje požadavky na montáž připojení a kontrolní metody používané u pásových ohřívacích systémů. ČSN EN 62395-1 byla vydána v červnu 2007.

Třída 34 - Elektrotechnika

Zahrnuje technické normy pro pohyblivé šňůry a šňůrová vedení, pro elektrické spoje a svorky, pro ultrazvuková obyčejná i zvláštní elektrická zařízení, pro elektrická zařízení v dolech, těžkých provozech a pro elektrická trakční zařízení, pro (elektrická) zařízení s rentgeny a radioaktivními látkami. Dále pro elektrická nadzemní sdělovací vedení, vnitřní sdělovací rozvody a pro jejich ochranu, pro rozhlas po vedení, pro železniční zabezpečovací zařízení, pro požární signalizaci a dorozumívací zařízení, předpisy pro odrušení. Dále tato třída obsahuje normy pro elektrickou bezpečnost ve zvláštních podmínkách, pro práce na elektrických zařízeních a vedeních, pro obsluhu točivých strojů a transformátorů, elektrotechnické názvoslovné normy, pro řady jmenovitých napětí a kmitočtů, pro značky nahrazující nápisy, pro zkoušky vlivu vnějších činitelů prostředí, pro materiály pro elektrotechniku, pro izolační soustavy a materiály včetně kapalin, pro vodiče a kabely a jejich zkoušení, pro vodiče a kabely v podmínkách požáru. Konečně jsou do této třídy zařazeny požadavky pro různé druhy vodičů i kabelů (pro vinutí, silové, sdělovací apod.), pro vlnovody, pro izolátory, různé druhy stožárů, pro armatury a součásti venkovních vedení a konečně pro armatury trakčních a trolejových vedení. Z této třídy českých technických norem jsou v SZÚ systematicky sledovány pouze skupiny 34 00.. až 34 59... Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	1054
2006	1028
2005	992
2004	940
2003	940
2002	925
2001	882
2000	786

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 9 nových nebo novelizovaných norem.

ČSN EN 54 (34 2710) Elektrická požární signalizace. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Úvod, Část 2: Ústředna, Část 3: Požární poplachové zařízení. Sirény, Část 4: Napájecí zdroj, Část 5: Hlásiče teplot. Bodové hlásiče, Část 6: Neobsazena, Část 7: Hlásiče teplot. Bodové hlásiče využívající rozptýleného světla, vysílaného světla nebo ionizace, Část 8 a 9 neobsazeny, Část 10: Hlásiče teplot. Bodové hlásiče, Část 11: Tlačítkové hlásiče, Část 12: Hlásiče kouře. Lineární hlásiče využívající optického světelného paprsku, Část 13: Posouzení kompatibility komponentů systému, Část 14: Návody pro plánování, projektování, montáž, uvedení do provozu, používání a údržbu, Část 15: Bodový typ hlásičů multisenzorových, Část 16: Ústředna pro rozhlasová výstražná zařízení, Část 17: Izolátory, Část 18: Vstupní/výstupní zařízení, Část 19: Neobsazena, Část 20: Nasávací hlásiče, Část 21: Poplachová a poruchová přenosová zařízení, Část 22: Lineární tepelné hlásiče, Část 23: Požární poplachová zařízení. Optická výstražná zařízení, Část 24: Komponenty hlasových výstražných systémů. Reprodukory a Část 25: Komponenty využívající rádiových linek a systémové požadavky. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 54-20 (34 2710) Elektrická požární signalizace. Část 20: Nasávací hlásiče. Specifikuje požadavky a zkušební metody a kritéria provedení pro nasávací hlásiče, které jsou použity v systémech elektrické požární signalizace pro budovy. Nasávací hlásiče, vyvinuté pro ochranu před specifickými riziky, které zahrnují speciální charakteristiky (včetně doplňkových vlastností nebo zdokonalené funkčnosti, pro které tato norma nestanovuje zkoušku nebo metodu posouzení), nejsou do této normy zahrnuty. Požadavky na provedení jakékoli speciální charakteristiky nejsou předmětem této normy. Rozsáhlá norma, cca 60 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. Pokud jde o informace o nebezpečných látkách je odkázáno na internetové stránky Komise EUROPA týkající se stavebnictví (CREATE), přístup: <http://europa.eu.int/comm/enterprise/construction/internal/dangsub/dangmain.htm>. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, resp. nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE, ve znění pozdějších předpisů.* ČSN EN 54-20 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN 54-21 (34 2710) Elektrická požární signalizace. Část 21: Poplachová a poruchová přenosová zařízení. Specifikuje požadavky, zkušební metody a kritéria provedení podle kterých může být posuzována účinnost a spolehlivost přenosových zařízení pro poplachové anebo poruchové signály, které mohou být použity v systémech elektrické požární signalizace pro budovy (viz (ČSN) EN 54-1). Přenosové zařízení je navrženo tak, aby umožnilo funkci systému podle požadavků této normy. Norma slouží k posouzení shody tohoto zařízení s požadavky této normy. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. Pokud jde o informace o nebezpečných látkách je odkázáno na internetové stránky Komise EUROPA týkající se stavebnictví (CREATE), přístup: <http://europa.eu.int/comm/enterprise/construction/internal/dangsub/dangmain.htm>. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, resp. nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE, ve znění pozdějších předpisů.* ČSN EN 54-21 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN 61788 (34 5685) Supravodivost. *Struktura normy uvedena není. V SZÚ máme k dispozici tyto části: Část 3: Měření kritického proudu. Stejnoseměrný kritický proud oxidických supravodičů Bi-2212 a Bi-2223 pokrytých stříbrem a slitinou stříbra, Část 4: Stanovení koeficientu zbytkového odporu. Koeficient zbytkového odporu kompozitních supravodičů Nb-Ti, Část 7: Elektronická měření charakteristických vlastností. Povrchový odpor supravodičů při mikrovlnných frekvencích, Část 8: Měření ztrát střídavého proudu kompozitních supravodivých drátů Cu/Nb-Ti v transverzálním střídavém magnetickém poli metodou snímacích cívek, Část 9: Měření masivních vysokoteplotních supravodičů. Zachycená magnetická indukce hrubozrnných oxidických supravodičů, Část 10: Měření kritické teploty. Kritická teplota kompozitních supravodičů stanovená odporovou metodou, Část 11: Stanovení koeficientu zbytkového odporu. Koeficient zbytkového odporu kompozitních supravodičů Nb₃Sn, Část 12: Měření objemového podílu matrice/supravodič. Objemový podíl v kompozitních supravodivých drátech Nb₃Sn, Část 13: Měření ztrát střídavého proudu. Magnetometrické metody měření hysterezních ztrát v multifilamentárních kompozitech Cu/Nb-Ti. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:*

ČSN EN 61788-3 ed. 2 (34 5685) Supravodivost. Část 3: Měření kritického proudu. Stejnoseměrný kritický proud oxidických supravodičů Bi-2212 a Bi-2223

pokrytých stříbrem nebo slitinou stříbra. Vydána v březnu 2007. S účinností od 1. 6. 2009 se nahrazuje ČSN EN 61788-3 ze srpna 2001, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 61788-10 ed.2 (34 5685) Supravodivost. Část 10: Měření kritické teploty. Kritická teplota kompozitních supravodičů stanovená odporovou metodou. Vydána v červnu 2007. S účinností od 1. 9. 2009 se nahrazuje ČSN EN 61788-10 z června 2003, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 60068 (34 5791) Zkoušení vlivů prostředí. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecně a návod, Část 2: Zkoušky, Část 3: Doprovodná dokumentace a návod, Část 4: Informace pro zpracovatele specifikací a Část 5: Návod pro navrhování zkušebních metod. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 60068-2-21 ed.2 (34 5791) Zkoušení vlivů prostředí. Část 2-21: Zkoušky. Zkouška U: Pevnost vývodů a jejich neoddělitelných upevňovacích částí. Vydána v březnu 2007. S účinností od 1. 7. 2009 nahrazuje ČSN EN 60068-2-21 z ledna 2000, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 60068-2-54 (34 5791) Zkoušení vlivů prostředí. Část 2-54: Zkoušky. Zkouška Ta: Zkoušení pájitelnosti elektronických součástek metodou smáčecích vah. Vydána v březnu 2007. S účinností od 1. 7. 2009 nahrazuje ČSN 34 5791 část 2-54, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem různých čísel.*

ČSN EN 60556 (34 5823) Gyromagnetické materiály pro vysoké frekvence. Metody měření vlastností. Tato rozsáhlá norma (cca 58 stran) je celá v anglickém jazyce, v českém jazyce je uvedena jen Národní předmluva a tato **Anotace obsahu**. Norma uvádí metody pro měření vlastností, které se používají ke specifikaci polykrystalických mikrovlnných feritů podle IEC 60392 a pro všeobecné použití ve výrobě feritů. Tyto metody měření jsou určeny pro výzkum materiálů, obecně nazývaných ferity, které se používají při vysokých frekvencích. Mezi tyto materiály se obvykle nezahrnují monokrystaly nebo tenké vrstvy feritů. Oblastí mikrovlnných frekvencí se označuje rozsah vlnových délek 1 m až 1 mm, hlavní zájem je soustředěn na rozsah 0,3 m až 10 mm. Samotná anglická norma má 56 stran. ČSN EN 60556 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN 62333 (34 5839) Vrstvy pro potlačení rušení digitálních přístrojů a zařízení. Struktura normy uvedena není. V SZÚ máme k dispozici pouze Část 1 Definice a všeobecné vlastnosti a Část 2 Metody měření, které byly vydány v prvním pololetí 2007.

ČSN EN 62333-1 (34 5839) Vrstvy pro potlačení rušení digitálních přístrojů a zařízení. Část 1: Definice a všeobecné vlastnosti. Tato první část šesti stránkové normy obsahuje česky pouze Národní předmluvu a tuto **Anotaci obsahu**: Norma uvádí termíny a definice pro vrstvy určené k potlačení elektromagnetického rušení digitálních přístrojů a zařízení, používaných v rozsahu frekvencí od 30 MHz do 30 GHz a ukazuje jejich vliv na signál při použití těchto vrstev pro potlačení rušení. Je rovněž poskytnut návod pro jednotnou prezentaci vlastností vrstev pro potlačení rušení, který je určen k použití pro technická data uváděná výrobcem. Vrstvy pro potlačení rušení se odlišují od absorbérů radiofrekvenčních vln, používaných ve volném prostoru. Tato část se omezuje na stanovení termínů a definic. Uvádí stručné a jasné odkazy na Část 2 této normy, která specifikuje podrobnosti měření

parametrů, definovaných v Části 1. Tyto dvě části jsou proto navzájem úzce spjaty a je záměrem, aby se tyto dvě části používaly společně. Norma rovněž specifikuje jaký vliv na vedení signálu má použití těchto vrstev. ČSN EN 62333-1 byla vydána v únoru 2007.

ČSN EN 62333-2 (34 5839) Vrstvy pro potlačení rušení digitálních přístrojů a zařízení. Část 2: Metody měření. Tato druhá část dvaceti dvou stránkové normy obsahuje česky pouze Národní předmluvu a tuto **Anotaci obsahu:** Norma specifikuje metody pro měření elektromagnetických charakteristik vrstev pro potlačení rušení. Tyto metody jsou určeny k poskytnutí užitečných a opakovatelných měření pro charakterizaci funkčnosti vrstev pro potlačení elektromagnetického rušení, takže při jejich použití jsou jak výrobci tak i jejich zákazníci schopni obdržet stejné výsledky. Norma by se měla použít společně s Částí 1. ČSN EN 62333-2 byla vydána v únoru 2007.

ČSN EN 60205 ed. 2 (34 5889) Výpočet efektivních parametrů magnetických součástek. Vydána v lednu 2007. S účinností od 1. 5. 2009 se nahrazuje ČSN EN 60205 z února 2002, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

Třída 35 - Elektrotechnika

Zahrnuje technické normy pro točivé elektrické stroje obecně, pro stejnosměrné, synchronní a asynchronní stroje a motory, pro svorkovnice, kartáče, komutátory, kryty a posunováky točivých strojů, pro nejrůznější druhy transformátorů a tlumivek, včetně norem pro jejich součásti a též normy pro výkonové polovodičové měniče, usměrňovače i součástky, pro tyristorové pohony, pro elektrické přístroje, pro různé druhy relé a ochran, pro elektromagnety i zkoušky elektronických součástek. Dále pro mnoho druhů spínacích zařízení, pro zásuvky, vidlice a konektory, pro pojistky, pro elektroměry, pro elektrické měřicí přístroje včetně přístrojů jaderné techniky. Posléze pro hromosvody, rezistory, termistory a kondenzátory. Dále ještě pro elektronky a polovodičové součástky, pro plošné spoje, stojany přenosových zařízení, kabely a součástky pro vláknovou optiku a konečně na pomůcky pro obsluhu. Z této třídy českých technických norem jsou v SZÚ systematicky sledovány pouze skupiny 00 až 15, 65 až 68 a konečně 88 a 97. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	1664
2006	1614
2005	1533
2004	1473
2003	1442
2002	1366
2001	1298
2000	1263

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 13 nových nebo novelizovaných norem.

ČSN EN 60076 (35 1001) Výkonové transformátory. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecně, Část 2: Oteplení, Část 3: Izolační hladiny dielektrické zkoušky a vnější vzdušné vzdálenosti, Část 4: Průvodce zkouškami atmosférickým

a spínacím impulsním napětím. Výkonové transformátory a tlumivky, Část 5: Zkratová odolnost, Část 6: Tlumivky, Část 7: Směrnice pro zatěžování olejových výkonových transformátorů, Část 8: Pokyny pro použití, Část 10: Stanovení hladin hluku, Část 10-1: Stanovení hladin hluku. Směrnice pro použití, Část 11: Suché transformátory, Část 12: Směrnice pro zatěžování suchých transformátorů, Část 13: Transformátory s vlastním chráněním plněné kapalinou, Část 14: Konstrukce a použití olejových výkonových transformátorů užívajících izolační materiály na vysoké teploty a Část 15: Výkonové transformátory izolované plynem. (Část 6, 12 a 15 se v r. 2007 projednávají.) V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 60076-5 ed.2 (35 1001) Výkonové transformátory. Část 5: Zkratová odolnost. Stanoví požadavky na výkonové transformátory, aby vydržely bez poškození účinky nadproudů vznikajících při vnějších zkratech. Popisuje postupy při výpočtu používané k důkazu tepelné schopnosti výkonového transformátoru vydržet tyto nadproudy a také zvláštní zkoušku a metodu výpočtu používanou k důkazu jeho schopnosti odolat příslušným dynamickým účinkům. Požadavky se vztahují na transformátory, které jsou uvedeny v rozsahu platnosti v části 1. ČSN EN 60076-5 ed.2 byla vydána v lednu 2007. S účinností od 1. 4. 2009 se touto normou nahrazuje ČSN EN 60076-5 z června 2001, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN IEC 60076-7 (35 1001) Výkonové transformátory. Část 7: Směrnice pro zatěžování olejových výkonových transformátorů. Vztahuje se na transformátory ponořené do oleje. Popisuje vliv provozu při různých teplotách okolí a podmínkách zatížení na životnost transformátoru. Poměrně rozsáhlá norma, cca 50 stran. ČSN IEC 60076-7 byla vydána v dubnu 2007. Nahradila ČSN IEC 354 z května 1997.

ČSN EN 60076-13 (35 1001) Výkonové transformátory. Část 13: Transformátory s vlastním chráněním plněné kapalinou. Vztahuje se na transformátory s vlastním chráněním plněné kapalinou a s přirozeným chlazením, s vinutím pro vysoké a nízké napětí a jmenovité výkony od 50 kVA do 1 000 kVA pro vnitřní a venkovní použití, které mají - primární vinutí (vysoké napětí) s nejvyšším napětím pro zařízení do 24 kV; - sekundární vinutí (nízké napětí) s nejvyšším napětím pro zařízení do 1,1 kV. Tyto transformátory jsou vybaveny zařízením pro vlastní chránění a pro odpojení za účelem ochrany prostředí, majetku a osob a zamezujícím jakékoliv poruše sítě vysokého napětí v důsledku vnitřní poruchy transformátoru. Transformátory, kterých se týká tato norma, vyhovují příslušným požadavkům předepsaným v normách souboru IEC 60076. (V ČR ČSN EN 60076.) ČSN EN 60076-13 byla vydána v květnu 2007.

ČSN IEC 60214 (35 1451) Přepínače odboček. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Požadavky na provedení a metody zkoušek a Část 2: Směrnice pro použití. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN IEC 60214-2 (35 1451) Přepínače odboček. Část 2: Směrnice pro použití. Vydána v březnu 2007.

ČSN EN 61204 (35 1536) Napájecí zařízení nízkého napětí se stejnosměrným výstupem. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: rezervováno pro pozdější použití, Část 2: Technické charakteristiky, Část 3: Elektromagnetická kompatibilita (EMC), Část 4: Jiné zkoušky než zkoušky EMC, Část 5: Rezervováno pro pozdější použití, Část 6: Požadavky na napájecí zařízení nízkého napětí se stanovenými funkčními charakteristikami a Část 7: Bezpečnostní požadavky. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 61204-7 (35 1536) Napájecí zařízení nízkého napětí se stejnosměrným výstupem. Část 7: Bezpečnostní požadavky. V normě jsou specifikovány bezpečnostní požadavky na jednotky napájecích zařízení vytvářející DC výstup (výstupy) s pomocným AC výstupem (pomocnými AC výstupy) nebo bez něho (nich), které jsou napájeny z AC nebo DC zdroje napětími do AC 600 V nebo DC 1 000 V. Tato norma výrobku zahrnuje jak nezávislé, tak vestavné jednotky napájecích zařízení, tak jak jsou definovány v tomto dokumentu. jednotky napájecích zařízení, které odpovídají hlavní části této normy, splňují požadavky pro jednotky napájecích zařízení pro použití v zařízeních informační techniky (IT) nebo s těmito zařízeními, na něž se normálně vztahuje IEC 60950:1999 a/nebo IEC 60950-1:2001. Jednotky napájecích zařízení budou také splňovat požadavky příslušné normy nebo aplikace, které jsou uvedeny níže, pokud také odpovídají doplňujícím požadavkům příslušné přílohy. Velmi rozsáhlá norma, cca 153 stran, z toho cca 130 stran jsou přílohy. ČSN EN 61204-7 byla vydána v červnu 2007.

ČSN EN 61010-2-020 ed.2 (35 6502) Bezpečnostní požadavky na elektrická měřicí, řídicí a laboratorní zařízení. Část 2-020: Zvláštní požadavky na laboratorní odstředivky. Vztahuje se na laboratorní odstředivky s elektrickým napájením. Musí se používat ve spojení s první částí této normy, jejichž některé články doplňuje nebo mění. ČSN EN 61010-2-020 ed.2 byla vydána v dubnu 2007. S účinností od 1. 7. 2009 se nahrazuje ČSN EN 61010-2-020 z května 1996, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 61326 (35 6508) Elektrická měřicí, řídicí a laboratorní zařízení. Požadavky na EMC. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecné požadavky, Část 2-1: Konkrétní požadavky. Zkušební konfigurace, provozní podmínky a funkční kritéria citlivých zkušebních a měřicích zařízení při používání v EMC nechráněném prostředí, Část 2-2: Konkrétní požadavky. Zkušební konfigurace, provozní podmínky a funkční kritéria zkušebních, měřicích a dohlížecích přenosných zařízení používaných v nízkonapěťových rozvodných sítích, Část 2-3: Konkrétní požadavky. Zkušební konfigurace, provozní podmínky a funkční kritéria pro vysílače/přijímače za podmínek integrovaného a/nebo vzdáleného signálu, Část 2-4: Konkrétní požadavky. Zařízení pro sledování izolace podle IEC 61557-8 a pro zařízení pro lokalizaci chybné izolace podle IEC 61557-9, Část 2-5: Konkrétní požadavky. Zkušební konfigurace, provozní podmínky a funkční kritéria pro zařízení sběrnice pole s rozhraním v souladu s IEC 61784-1, CP 3/2, Část 2-6: Konkrétní požadavky. Lékařská zařízení pro diagnostiku in vitro (IDV), Část 3-1: Požadavky na odolnost pro zařízení poskytující nebo určené k poskytnutí funkcí vztahovaných k bezpečnosti – Část 3-1: Všeobecné průmyslové aplikace. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 61326-2-3 (35 6508) Elektrická měřicí, řídicí a laboratorní zařízení. Požadavky na EMC. Část 2-3: Konkrétní požadavky. Zkušební konfigurace, provozní podmínky a funkční kritéria pro vysílače/přijímače za podmínek integrovaného a/nebo vzdáleného signálu. Specifikuje, kromě požadavků uvedených v IEC 61326-1 (v ČR ČSN EN 61326-1), podrobnější zkušební konfigurace, provozní podmínky a funkční kritéria pro převodníky s vestavěnou nebo oddělenou úpravou signálu. Tato norma platí pouze pro převodníky charakterizované svou schopností převádět s pomocí přídavného zdroje energie neelektrické veličiny na elektrický signál vhodný pro daný proces a vyvést tento signál na jeden nebo více portů. Tato norma zahrnuje převodníky pro měřené elektrochemické a biologické veličiny. Převodníky pokryté touto normou mohou být napájeny střídavým nebo stejnosměrným napětím a/nebo z baterie nebo z vnitřního napájecího zdroje. Za pozornost stojí Příloha ZZ, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici 89/336/EHS, která se týká elektromagnetické kompatibility. *Poznámka recenzenta:*

V České republice je tato směrnice 89/336/EHS doplněná směrnicemi 91/263/EHS, 92/68/EHS, 93/68/EHS a 93/97/EHS, zavedena nařízením vlády č. 616/2006 Sb., o technických požadavcích na výrobky z hlediska elektromagnetické kompatibility (ruší nařízení vlády č. 18/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výrobky z hlediska jejich elektromagnetické kompatibility). ČSN EN 61326-2-3 byla vydána v květnu 2007.

ČSN EN 61326-2-5 (35 6508) Elektrická měřicí, řídicí a laboratorní zařízení. Požadavky na EMC. Část 2-5: Konkrétní požadavky. Zkušební konfigurace, provozní podmínky a funkční kritéria pro zařízení sběrnice pole s rozhraními v souladu s IEC 61784-1, CP 3/2. Navíc k požadavkům normy IEC 61326-1 (v ČR ČSN EN 61326-1) pojednává tato část 2-5 IEC o konkrétních charakteristikách měření EMC zařízení sběrnice pole s rozhraní v souladu s IEC 61784-1, CP 3/2. Tato část zahrnuje pouze rozhraní provozních sběrnic zařízení. Za pozornost stojí Příloha ZZ, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici 89/336/EHS, která se týká elektromagnetické kompatibility.** *Poznámka recenzenta: Směrnice č. 89/336/EHS byla v ČR zavedena nařízením vlády č. 616/2006 Sb., o technických požadavcích na výrobky z hlediska elektromagnetické kompatibility (ruší nařízení vlády č. 18/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výrobky z hlediska jejich elektromagnetické kompatibility).* ČSN EN 61326-2-5 byla vydána v květnu 2007.

ČSN 35 6668 Jaderné elektrárny. Bloková dozorna. Porovnání IEC 60964 s obdobnými normami pro navrhování dozoren. Určuje a posuzuje normy se stejným předmětem jako IEC 60964 (V ČR ČSN IEC 964 – třídící znak 35 6618), a porovnává jejich obsah s příslušnými kapitolami IEC 60964. Tyto obdobné normy zahrnují normy těžkého průmyslu a některé úzce související příručky a právní předpisy. Účelem tohoto porovnání je určit oblasti IEC 60964, u nichž lze uvažovat s revizí. Toto zahrnuje doplnění kapitol nebo materiálů, které v IEC 60964 neexistují. Tato technická zpráva tvoří jeden z několika vstupů do procesu revize IEC 60964 (např. viz též IEC 62247 – v ČR do března 2007 nezavedena). Z tohoto hlediska mohou být zde určené problémové oblasti použity pro současnou revizi IEC 60964 libovolným způsobem po příslušném posouzení pracovní skupinou A8. ČSN 35 6668 byla vydána v březnu 2007.

ČSN IEC 60568 (35 6669) Jaderné elektrárny. Instrumentace důležitá pro bezpečnost. Vnitroreaktorová instrumentace k měření příkonu fluence (toku) neutronů v energetických reaktorech. Platí pro on-line vnitroreaktorové detektory neutronů, spolu s příslušnými komponentami a instrumentací, určené pro účely důležité pro bezpečnost reaktoru: ochranu, informace nebo řízení. Obvykle používanými typy detektorů jsou přímo ionizující proudové komory, štěpné ionizační komory a samonapájecí detektory neutronů. Tato norma poskytuje návod pro navrhování vnitroreaktorové instrumentace k měření příkonu fluence neutronů v tepelných reaktorech určených k výrobě elektrické energie. Hlavní důraz je v této normě kladen na obecná hlediska návrhu on-line systémů. Zásady návrhu kompletního systému a účel měření toku neutronů se má vyhledat v (ČSN) IEC 61513. *Poznámka recenzenta: Pojem fluence (toku) neutronů norma nedefinuje.* ČSN IEC 60568 byla vydána v březnu 2007.

ČSN IEC 61225 (35 6670) Jaderné elektrárny. Systémy kontroly a řízení důležité pro bezpečnost. Požadavky na elektrické napájení. Specifikuje vlastnosti a funkční charakteristiky systémů elektrického napájení nezbytných pro systémy kontroly a řízení (I&C – Instrumentation and Control systems) důležité pro bezpečnost jaderné elektrárny. Rovněž je uvedena směrnice pro případné použití těchto napájení pro jiné systémy I&C. Tato napájení mají být zajištěna z dostatečně zálohovaných a spolehlivých primárních zdrojů tak, aby byly

odpovídajícím způsobem splněny cíle bezpečnosti a funkčnosti systému I&C. Tato norma stanovuje způsoby použití Bezpečnostní příručky IAEA NS-G-1.3. Zvláštní požadavky pro návrh komponent silnoproudého napájecího systému I&C jsou uvedeny v normách IEC a dalších normách uvedených v odkazech a tudíž nejsou náplní této normy. Rozsah silnoproudého napájecího systému I&C uvedený v této normě neplatí pro napájení některých zařízení v systému I&C, která mohou vyžadovat konkrétní a zvláštní jakost nebo spolehlivost silnoproudých napájení, například užší odchylky u kmitočtu či napětí nebo doby přerušování při ztrátě napájení, které jsou menší než je rozsah požadovaný u normálních odchylek v normách IEC týkajících se elektráren. Za pozornost stojí definice v čl. 3.2: **Bezpečnostní systém (safety system):** Systém důležitý pro bezpečnost, určený k zajištění bezpečného odstavení reaktoru nebo k odvedení zbytkového tepla z aktivní zóny, nebo k omezení důsledků očekávaných provozních událostí a základních projektových nehod. ČSN IEC 61225 byla vydána v březnu 2007.

ČSN EN 61582 (35 6671) Přístroje radiační ochrany. Detektory in vivo. Klasifikace, všeobecné požadavky a zkušební postupy pro přenosná, přepravitelná a instalovaná zařízení. Stanovuje klasifikaci, všeobecné konstrukční požadavky, parametry a zkušební metody pro detekční systémy in vivo ke sledování množství radionuklidů v těle osob pracujících v jaderných elektrárnách, laboratořích a zařízeních zpracovávajících radionuklidy a obyvatelů žijících na územích, která mohou být kontaminována přírodními nebo umělými radionuklidy. Účelem je stanovení dávkového ekvivalentu v orgánech a efektivní dávky pro celé tělo. Tato norma platí pro zařízení se spektrometrickými vlastnostmi i pro přístroje, které rychle monitorují pouze celkovou vnitřní kontaminaci. Platí pro přístroje k monitorování jistých kritických orgánů (např. plíce, štítná žláza, atd.) i pro přístroje monitorující celé tělo. Tato norma dále platí pro zařízení k měření aktivity radionuklidů emitujících záření gama v lidských tělech, aby se stanovil dávkový ekvivalent příslušející vnitřní kontaminaci podle doporučení ICRP 60 a ICRP 61. Norma specifikuje obecné typy, specifické měřicí charakteristiky, hlavní zkušební metody, elektrické a mechanické charakteristiky i požadavky vztahující se na pozadí okolního záření. Rozsáhlá norma, cca 56 stran. ČSN EN 61582 byla vydána v lednu 2007.

ČSN 35 9759 Práce pod napětím. Pokyny pro montáž a údržbu optických kabelů pro venkovní vedení. Zabývá se postupy instalace a údržby optických kabelů na venkovních elektrických vedeních. Zahrnuje: - zemnicí lano s optickými vlákny (OPGW); - fázové vodiče s optickými vlákny (OPPC); - optické nesené kabely (OPAC); - plně dielektrické samonosné kabely (ADSS). Optické kabely jsou považovány za jednokanálové a vícekanálové prvky obvodu běžně používané v jednotlivých zemích. Při montáži nebo údržbě výše uvedených typů optických kabelů na venkovní elektrická vedení je prioritní nezbytná opatrnost při zajištění bezpečnostní obsluhy. ČSN 35 9759 byla vydána v červnu 2007.

Třída 36 - Elektrotechnika

Zahrnuje technické normy pro osvětlování všeobecně, pro žárovky, výbojky i zářivky apod., pro vnitřní a venkovní osvětlení, terminologické normy, normy pro různé druhy elektrických svítidel, pro bezpečnost elektrických fotoblesků. Dále normy pro bezpečnost elektrických spotřebičů pro domácnost a podobné účely, pro elektrické točivé stroje a přístroje kolejových vozidel. Dále normy pro primární články a baterie, akumulátory, fotovoltaické součástky apod. Posléze i technické normy pro rentgeny, světelná signalizační zařízení telegrafní a telefonní přístroje, vysílače, přijímače a antény, radioreléová i družicová zařízení a systémy, plynové lasery a jejich modulátory, navigační a bezpečnostní systémy, aplikovanou

elektroniku, elektroakustická zařízení. Dále normy pro záznam a reprodukci zvuku i obrazu, pro elektroakustická měření. Konečně normy pro informační techniku pro lokální počítačové sítě a pro optické disky, identifikační karty a ochranu dat, pro zobrazování a výměnu dokumentů a propojení zařízení informační techniky. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	1887
2006	1993
2005	1958
2004	1899
2003	1842
2002	1806
2001	1707
2000	1556

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 30 nových nebo novelizovaných norem.

ČSN 36 0020 Sdružené osvětlení. Platí pro sdružené osvětlení vnitřních pracovních prostorů s trvalým pobytem osob. V ostatních případech se doporučuje k ní přihlídnout v přiměřené míře. Používá se společně s ČSN EN 12464-1 a ČSN 73 0580-1, které obsahují podrobnější ustanovení o obou složkách sdruženého osvětlení. Za pozornost stojí tyto definice: čl. **3.1 Sdružené osvětlení** záměrné současné osvětlení denním a doplňujícím umělým osvětlením, čl. **3.2 Celkové sdružené osvětlení** současné osvětlení denním osvětlením a doplňujícím celkovým nebo odstupňovaným umělým osvětlením a čl. **3.3 Místní sdružené osvětlení** současné osvětlení denním osvětlením a doplňujícím místním umělým osvětlením na zastíněném místě vnitřního prostoru. Dále stojí za pozornost tyto tabulky:

Tabulka 1 – Hodnoty činitele denní osvětlenosti

Třída zrakové činnosti	Hodnota činitelů denní osvětlenosti %	
	Minimální D _{min}	Průměrná D _m
I, II	1,0	2,5
III	0,7	2,0
IV	0,5	1,5
V až VII	0,5	1,0

Tabulka 2 – Poměry jasů pozorovaného předmětu a osvětlovacího otvoru

Třída zrakové činnosti podle ČSN 73 0580-1	Poměr jasů
I, II, III	1:40
IV	1:80
V, VI	1:200
VII	1:300

ČSN 36 0020 byla vydána v únoru 2007. Nahradila ČSN 36 0020-1 ze srpna 1994.

ČSN EN 14255 (36 0036) Měření a hodnocení osobních dávek při vystavení inkohherentnímu optickému záření. Norma se skládá ze čtyř částí, k dispozici v prvním pololetí 2007 máme pouze tuto Část 4: Terminologie a veličiny používané při měření dávek - UV, viditelného a infračerveného záření.

ČSN EN 14255-4 (36 0036) Měření a hodnocení osobních dávek při vystavení inkohherentnímu optickému záření. Část 4: Terminologie a veličiny používané při měření dávek – UV, viditelného a infračerveného záření. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text této čtvrté části normy je publikován v angličtině a má celkem cca 17 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 14255-4 byla vydána v červnu 2007.

ČSN EN 62013 (36 0384) Přílbová svítidla pro plynující doly. Norma se skládá z těchto částí: Část 1: Všeobecné požadavky. Konstrukce a zkoušení ve vztahu k nebezpečí výbuchu; Část 2: Funkční požadavky a požadavky týkající se bezpečnosti. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici obě části:

ČSN EN 62013-1 (36 0384) Přílbová svítidla pro plynující doly. Část 1: Všeobecné požadavky. Konstrukce a zkoušení ve vztahu k nebezpečí výbuchu. Uvádí požadavky na konstrukci a zkoušení přílbových svítidel, určených pro použití v plynujících dolech (skupina I – elektrická zařízení pro výbušnou plynnou atmosféru podle definice v EN 50014). Pojednává pouze o nebezpečí spojeném s možností, že se přílbové svítidlo stane iniciačním zdrojem. Požadavky EN 50014 pro přílbová svítidla neplatí, pokud není dále uvedeno jinak. Tato norma platí pouze pro přílbová svítidla kategorie M2. Pokud mají přílbová svítidla splňovat požadavky směrnice 94/9/ES, platí navíc požadavky uvedené v 5.1.1 a kapitolách 27 a 28 EN 50014:1997. ČSN EN 62013-1 byla vydána v lednu 2007. S účinností od 1. 2. 2009 se nahrazuje ČSN EN 62013-1, z listopadu 2002, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.

ČSN EN 62013-2 ed. 2 (36 0384) Přílbová svítidla pro plynující doly s metanem. Část 2: Funkční požadavky a požadavky týkající se bezpečnosti. Uvádí podrobnosti týkající se funkčních vlastností a ostatních bezpečnostních vlastností, včetně požadavků týkajících se místa pro připojení jiných zařízení, které nejsou uvedeny v IEC 62013-1 (v ČR ČSN EN 62013-1), avšak jsou důležité pro bezpečnost a pracovní podmínky uživatele. Může být rovněž použita pro přílbová svítidla určená pro použití v dolech, které nejsou ohroženy výskytem metanu. Je-li tato část normy použita samostatně pro neplynující doly, mají být odpovídající konstrukční požadavky dohodnuty mezi dodavatelem a uživatelem a pokud možno, odpovídat požadavkům uvedeným v IEC 62013-1 (v ČR ČSN EN 62013-1). ČSN EN 62013-2 ed. 2 byla vydána v lednu 2007. S účinností od 1. 2. 2009 se nahrazuje ČSN EN 62013-2 z července 2001, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.

ČSN EN 60838 (36 0385) Různé objímky. Norma obsahuje tyto části: Část 1: Všeobecné požadavky a zkoušky, Část 2-1: Zvláštní požadavky. Objímky S14 a Část 2-2: Zvláštní požadavky. Spojovací konektory pro moduly LED. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 60838-2-2 (36 0385) Různé objímky. Část 2-2: Zvláštní požadavky. Spojovací konektory pro moduly LED. Pro různé vestavné typy spojovacích konektorů (včetně takových, které se používají pro propojení modulů LED), které jsou používány u modulů LED osazených na deskách plošných spojů (PCB). ČSN EN 60838-2-2 byla vydána v únoru 2007.

ČSN CEN/TR 13201 (36 0455) Osvětlení pozemních komunikací. *Tento dokument se skládá z těchto částí: Část 1: Výběr tříd osvětlení, Část 2: Požadavky; Část 3: Výpočet a Část 4: Metody měření. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:*

ČSN CEN/TR 13201-1 (36 0455) Osvětlení pozemních komunikací. Část 1: Výběr tříd osvětlení. Specifikuje třídy osvětlení uvedené v (ČSN) EN 13201-2 a poskytuje návod pro jejich použití. Dále obsahuje systém pro definování veřejného dopravního prostoru na základě parametrů souvisejících s osvětlením. Pro usnadnění práce s třídami osvětlení dokument uvádí praktické vztahy mezi různými třídami osvětlení pomocí kategorií porovnatelných nebo alternativních tříd. Tato norma také obsahuje návod pro určení relevantní oblasti, ve které se mají uplatnit třídy osvětlení podle (ČSN) EN 13201-2 a sítě výpočtových bodů a postupy podle (ČSN) EN 13201-3. Tato norma neuvádí kritéria, na základě kterých se lze rozhodnout, zda se má prostor osvětlit nebo jakou osvětlovací soustavu použít. Tato norma neslouží pro výběr tříd osvětlení v případě celnic, tunelů nebo kanálů a plavebních komor. ČSN CEN/TR 13201-1 byla vydána v březnu 2007. Touto normou se společně s ČSN EN 13201-2 z května 2005, ČSN EN 13201-3 z května 2005 a ČSN EN 13201-4 z května 2005 nahrazují ČSN 36 0400 z 4. 12. 1984, ČSN 36 0410 z 4. 12. 1984 a ČSN 36 0411 z 4. 12. 1984

ČSN EN 61347 (36 0510) Ovládací zařízení pro světelné zdroje. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecné a bezpečnostní požadavky, Část 2-1: Zvláštní požadavky na zapalovací zařízení (jiná než doutnavková), Část 2-2: Zvláštní požadavky na elektronické měniče/střídače žárovek na stejnosměrné nebo střídavé napájení pro žárovky, Část 2-3: Zvláštní požadavky na elektronické předřadníky na střídavé napájení k zářivkám, Část 2-4: Zvláštní požadavky na elektronické předřadníky na stejnosměrné napájení pro všeobecné osvětlení, Část 2-5: Zvláštní požadavky na elektronické předřadníky na stejnosměrné napájení pro osvětlení ve veřejné dopravě, Část 2-6: Zvláštní požadavky na elektronické předřadníky na stejnosměrné napájení pro osvětlení v letadlech, Část 2-7: Zvláštní požadavky na elektronické předřadníky na stejnosměrné napájení pro nozové osvětlení, Část 2-8: Zvláštní požadavky na předřadníky pro zářivky, Část 2-9: Zvláštní požadavky na předřadníky výbojových světelných zdrojů (mimo zářivky), Část 2-10: Zvláštní požadavky na elektronické vysokofrekvenční měniče a střídače trubcových výbojových zdrojů se studeným zápallem (neonové trubice), Část 2-11: Zvláštní požadavky pro různé elektronické obvody používané ve svítidlech, Část 2-12: Zvláštní požadavky pro střídavě nebo stejnosměrně napájené elektronické předřadníky výbojek (kromě zářivek) a Část 2-13: Zvláštní požadavky pro elektronická ovládací zařízení modulů LED napájená střídavým nebo stejnosměrným proudem. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN 61347-2-13 (36 0510) Ovládací zařízení pro světelné zdroje. Část 2-13: Zvláštní požadavky pro elektronická ovládací zařízení modulů LED napájená střídavým nebo stejnosměrným proudem. Uvádí jednotlivé bezpečnostní požadavky pro elektronická ovládací zařízení na stejnosměrné napájení až do 250 V a střídavé napájení až do 1 000 V při 50 Hz nebo 60 Hz a při kmitočtu, který se může lišit od napájecího kmitočtu a která jsou připojena k modulům LED (Light Emitting diode – elektroluminiscenční dioda). Ovládací zařízení pro moduly LED uvedená v této normě jsou konstruována tak, aby zajistila konstantní

napětí nebo proud při napětích SELV nebo jim ekvivalentních a nebo vyšších. Odchytky od teoretického napětí a typů proudu nevyklučují tato ovládací zařízení z této normy. ČSN EN 61347-2-13 byla vydána v březnu 2007.

ČSN EN 62384 (36 0511) Stejnoseměrně nebo střídavě napájená ovládací zařízení pro moduly LED. Požadavky na provedení. Tato norma obsahuje česky pouze Národní předmluvu a tuto **Anotaci obsahu:** Norma uvádí požadavky na provedení pro elektronická ovládací zařízení na stejnosměrné napájení do 250 V včetně a na střídavé napájení do 1 000 V včetně, při 50 Hz nebo 60 Hz s výstupním kmitočtem, který může být odlišný od napájecího kmitočtu, připojená k modulům LED (Light Emitting diode – elektroluminiscenční dioda), která splňují IEC 62031. Ovládací zařízení pro moduly LED uvedené v této normě je navrhováno tak, aby poskytovalo konstantní napětí nebo proud. *Celý text normy je publikován v angličtině a francouzštině a má celkem cca 29 stran. Recenzi takto vydaných norem neprovádíme.* ČSN EN 62384 byla vydána v dubnu 2007.

ČSN EN 60598 (36 0600) Svítidla. Norma se skládá z těchto částí: Část 2-1: *Stacionární svítidla*, Část 2-2: *Zápusťná svítidla*, Část 2-3: *Svítidla pro osvětlení pozemních komunikací*, Část 2-4: *Přemístitelná svítidla pro všeobecné použití*, Část 2-5: *Širokouhlé světlořady*, Část 2-6: *Žárovková svítidla s vestavenými transformátory*, Část 2-7: *Přenosná svítidla používaná v zahradách*, Část 2-8: *Ruční svítidla*, Část 2-9: *Svítidla pro neprofesionální fotografování a filmování*, Část 2-10: *Přenosná dětská svítidla*, Část 2-11: *Svítidla pro akvária*, Část 2-12: *Orientační svítidla*, Část 2-13: *Svítidla zapuštěná v terénu*, Část 2-17: *Svítidla na osvětlování jevišť, televizních, filmových a fotografických studií (venkovní i vnitřní)*, Část 2-18: *Svítidla pro plavecké bazény a podobné účely*, Část 2-19: *Svítidla s přístupem vzduchu (požadavky bezpečnosti)*, Část 2-20: *Světelné řetězy*, Část 2-22: *Svítidla pro nouzové osvětlení*, Část 2-23: *Žárovkové osvětlovací systémy na malé napětí*, Část 2-24: *Svítidla s omezenou teplotou povrchu* a Část 2-25: *Svítidla pro použití ve zdravotnických prostorech, nemocnicích a léčebnách.* V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 60598-2-13 (36 0600) Svítidla. Část 2-13: Zvláštní požadavky. Svítidla zapuštěná v terénu. Uvádí požadavky na svítidla zapuštěná v terénu, obsahující elektrické světelné zdroje pro provoz s napájecím napětím do 1 000 V a pro vnější i vnitřní použití, např. v parcích, zahradách, vozovkách, parkovištích, stezkách pro cyklisty a chodce, pěších zónách, koupalištích mimo zón s obvody SELV, v jeslích/školkách a pro podobné případy použití. Tento oddíl neplatí pro svítidla zapuštěná v terénu určená pro jízdní dráhy a pro letové dráhy letišť specifikovaná v IEC 61827. ČSN EN 60598-2-13 byla vydána v březnu 2007.

ČSN EN 62034 (36 0632) Automatické zkušební systémy pro nouzové únikové osvětlení napájené z baterií. Specifikuje požadavky na základní provoz a bezpečnost jednotlivých výrobků a komponentů, které jsou součástí automatických zkušebních systémů pro použití u systémů nouzového osvětlení s napájením nepřesahujícím 1 000 V. Tato norma také specifikuje požadovanou funkčnost úplného automatického zkušebního systému pro systém nouzového osvětlení. Tato norma je aplikovatelná na zkušební systémy sestávající z určitého počtu samostatných svítidel nouzového osvětlení nebo na centrální baterii s příslušnými svítidly nouzového osvětlení. ČSN EN 62034 byla vydána v červnu 2007.

ČSN EN 60335-2 (36 1040 a také 36 1045) Bezpečnost elektrických spotřebičů pro domácnost a podobné účely. Část 2: Jednotlivé díly (části) této části 2 vychází ve značném časovém rozpětí, a to zcela nepravidelně. Navíc jsou vydávány druhé, třetí a čtvrté edice s tím, že do určitého data platí dvě i tři normy stejného čísla vedle sebe (viz dále). Recenze proto

zveřejňujeme postupně tak, jak vycházejí, prakticky v každém pokračování AHEM, vydávaném už několik let dvakrát ročně.

Přesto pokládáme za potřebné zopakovat některé společné charakteristické rysy této sady norem: Každá obsahuje v úvodu zhruba toto upozornění: Tato část 2 se musí používat spolu s ČSN EN 60335-1 Bezpečnost elektrických spotřebičů pro domácnost a podobné účely. Část 1: Všeobecné požadavky, která byla zpracována na základě vydání této normy z roku, který odpovídá „Části 2“. (Může to být i rok 1994 - u nejstarších, až 2002 - u nejmladších.) Musí se brát v úvahu změny a revize Části 1 s tím, že data, kdy takové změny budou platit, budou stanovena v příslušné změně nebo revizi Části 1. Tento samostatný díl části 2 doplňuje nebo mění odpovídající kapitoly EN 60335-1 tak, aby se stala evropskou normou. Kde určitý článek Části 1 není v této Části 2 uveden, platí článek z Části 1, pokud jej lze použít. Tam, kde tato norma uvádí „doplňk“, „změna“ nebo „nahrazuje se“, musí být příslušný text Části 1 podle toho upraven. Články, které jsou doplněny k Části 1, jsou očíslovány počínaje 101. Kromě toho - a to je velmi důležité - každá 2., 3. nebo 4. edice konkrétního dílu této druhé části obsahuje národní předmluvu zhruba tohoto znění: Souběžně s touto normou se může používat ČSN EN 60335-2 (a uvede se příslušný díl) Bezpečnost elektrických spotřebičů pro domácnost a podobné účely - Část 2: (a uvede se název příslušného dílu, popř. i starší třídící znak z (a je uvedeno datum vydání této „starší“ normy). Znamená to tedy, že po určitou dobu (až pět a i více let) souběžně platí jedno nebo více „starších“ vydání normy stejného čísla, spolu s vydáním „novějším“ nebo „nejnovějším“. Nemusí ale mít stejný třídící znak! S ohledem na určitou nepřehlednost třídění opakujeme: „nejstarší“ normy mají resp. měly třídící znak 36 1055 a v krátké době všechny pozbudou platnosti - pokud se tak již nestalo; „novější“ normy, vydávané zhruba do r. 2002 mají třídící znak 36 1040; v současné době (zhruba od r. 2003) se používá třídící znak 36 1045! Není to ovšem pravidlem, jak je patrné např. z ČSN 60335-2-15 z února 2007. Kromě toho téměř pravidelně i v názvu (hlavičce) normy je údaj „ed. 2.“ či „ed. 3“. Nejstarší normy - většinou s třídícím znakem 36 1055 - zpravidla nemají označení „ed. 1“! Podle toho lze také (v některých případech) „na první pohled“ poznat zda jde o „nejstarší“ nebo „novější“ či „nejnovější“ vydání normy téhož čísla. Naléhavě - v této souvislosti - tedy znovu upozorňujeme na souběžnou platnost dvou (a výjimečně i tří) norem stejného čísla, konkrétně na souběžnou platnost ed. 1 a 2, resp. ed. 2 a 3, výjimečně i 4, s tím, že ed. 1 v normách označována není. V pochybnostech doporučujeme zejména překontrolovat data vydání souběžně platných norem, protože někdy souběžně existuje několik vydání, lišících se datem, ale neoznačených edicí.

V mnoha „dílech“ (částech) bývá ještě další upozornění zhruba tohoto znění: Norma platí i pro spotřebiče, které nejsou určeny pro normální používání v domácnosti, ale které se přesto mohou stát zdrojem nebezpečí pro veřejnost, jako jsou spotřebiče určené pro laiky v obchodech, lehkém průmyslu a v zemědělství. Tato norma se týká běžných nebezpečí, pokud je to rozumně použitelné, se kterými se setkávají osoby v domácnosti a jejím okolí. Tato norma obecně nebere v úvahu používání spotřebičů malými dětmi nebo nesvéprávnými osobami bez dozoru; hru malých dětí se spotřebiči. Konečně znovu zdůrazňujeme, že každý z „dílu“ této druhé části uvádí pouze odchylky od normy kmenové. Hygienických otázek se týká kapitola 32: Záření, toxicita a podobná nebezpečí, kde se obvykle uvádí: „Tato kapitola z Části 1 platí.“ Pokud bude normalizováno něco jiného, upozorníme na to u jednotlivých „částí“. V druhé polovině r. 2006 byla k dispozici tato (dále uvedená) část, označená jako ed. 2 nebo 3:

ČSN EN 60335-2-15+A1+A2 (36 1040) Bezpečnost elektrických spotřebičů pro domácnost a podobné účely. Část 2-15: Zvláštní požadavky pro spotřebiče pro ohřev tekutin. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských

norem do soustavy ČSN. Český vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 43 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. Anglický text normy má 32 kapitol a normativní Přílohu C. ČSN EN 60335-2-15+A1+A2 byla vydána v únoru 2007. Souběžně s touto normou platí ČSN EN 60335-2-15 ed.2 z července 2003, která tuto normu nahradí od 1. 7. 2007. Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.

ČSN EN 50338 ed. 2 (36 1041) Bezpečnost elektrických spotřebičů pro domácnost a podobné účely. Zvláštní požadavky na ručně vedené sekačky trávy, napájené z baterií. Tato norma doplňuje nebo pozměňuje odpovídající kapitoly (ČSN) EN 60335-1 za účelem přeměny na evropskou normu a proto ji zařazujeme do tohoto souboru. Specifikuje bezpečnostní požadavky a jejich ověření pro návrh a konstrukci elektrických válcových či rotačních sekaček trávníků s pěší obsluhou, napájených bateriemi o jmenovitém napětí do 42 V stejnosměrného proudu. Za pozornost stojí Příloha ZZ, která potvrzuje, že **jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnicí 98/79/ES.** Poznámka recenzenta: : V ČR byly tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení. ČSN EN 50338 ed. 2 byla vydána v únoru 2007. S účinností od 1. 10. 2008 ruší ČSN EN 50338 z června 2001, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.

ČSN EN 60335-2-14 ed.3 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-14: Zvláštní požadavky na kuchyňské strojky. Zabývá se bezpečností elektrických kuchyňských strojků pro domácnost a podobné účely, jejichž jmenovité napětí není větší než 250 V. Tato norma platí pro spotřebiče, které nejsou určeny pro normální použití v domácnosti, ale které mohou přesto představovat nebezpečí pro veřejnost, jako jsou spotřebiče určené pro použití laiky v obchodech, lehkém průmyslu a zemědělství. Pokud je však spotřebič určen pro profesionální použití při přípravě potravin pro komerční spotřebu, nepovažuje se tento spotřebič za spotřebič pro domácnost a podobné použití. ČSN EN 60335-2-14 ed.3 byla vydána v březnu 2007. S účinností od 1. 7. 2009 se nahrazuje ČSN EN 60335-2-14 ed.2 z března 2004, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.

ČSN EN 60335-2-97 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-97: Zvláštní požadavky na pohony rolet, markýz, žaluzií a podobných zařízení. Zabývá se bezpečností elektrických pohonů pro svinovací zařízení, jako jsou rolety, markýzy a žaluzie určené pro domácí a podobná použití, jejichž jmenovité napětí není vyšší než 250 V u jednofázových spotřebičů a 480 V u ostatních spotřebičů. Pohony pro zařízení s poháněnou částí ovládanou pružinou, jako jsou markýzy se skládacím ramenem, jsou také v rozsahu platnosti této normy. Spotřebiče, které nejsou určeny pro normální domácí použití, které však mohou být zdrojem nebezpečí pro veřejnost, jako jsou spotřebiče určené pro používání laiky v obchodech, lehkém průmyslu, v zemědělství a průmyslových budovách, jsou v rozsahu platnosti této normy. ČSN EN 60335-2-97 ed. 2 byla vydána v červnu 2007. S účinností od 1. 4. 2009 se nahrazuje ČSN EN 60335-2-97 z června 2001, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.

ČSN EN 60335-2-102 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-102: Zvláštní požadavky na spotřebiče spalující plynná, ropná a pevná paliva obsahující elektrické spoje. Vztahuje se na bezpečnost spotřebičů pro domácnost a podobné účely spalující plynná, ropná a pevná paliva obsahující elektrické spoje, jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250V u jednofázových spotřebičů a 480 V u ostatních spotřebičů. Tato norma pokrývá elektrickou bezpečnost a některá další hlediska bezpečnosti těchto spotřebičů. Veškerá hlediska bezpečnosti jsou splněna, jakmile spotřebič vyhoví příslušné normě pro spotřebiče spalující paliva. Je-li spotřebič opatřen elektrickým zdroji tepla, musí také vyhovět podle příslušné Části 2 IEC 60335. *Poznámka recenzenta: Pravděpodobně jde o překlep a má být EN 60335.* Tato norma také platí pro spotřebiče, které nejsou určeny pro normální použití v domácnosti, ale které mohou přesto představovat nebezpečí pro veřejnost, jako jsou spotřebiče určené pro použití laiky v obchodech, lehkém průmyslu a zemědělství. V možné míře pojednává tato norma o nebezpečích představovaných spotřebiči, se kterými se setkávají všechny osoby v domácnosti a blízkém okolí. ČSN EN 60335-2-102 byla vydána v březnu 2007. S účinností od 1. 4. 2009 se nahrazuje ČSN EN 50165 z března 1999, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem různých čísel.*

ČSN EN 62076 (36 1111) Průmyslová ohřívací zařízení. Zkušební metody pro indukční kanálkové a kelímkové pece. Tato evropská norma je celá paralelně ve francouzském a anglickém jazyce, česky je uvedena jen dvoustránková Národní předmluva a tato **Anotace obsahu:** Tato norma se používá pro elektrické instalace zahrnující průmyslové indukční kanálkové pece a indukční kelímkové pece pro tavení, udržování a přehřívání. Jejím předmětem je normalizace zkušebních metod k určení základních parametrů a technických charakteristik instalací elektroohřevu zahrnující pece typu vyjmenovaného v předešlé větě. S výjimkou bezpečnostních zkoušek popsanych v 4.2.1 a), b), a c) soupis zkoušek popsanych v této normě není povinný ani omezující. Zkoušky mohou být zvoleny z tohoto seznamu podle toho, jak je to požadováno pro charakteristiku a zhodnocení pece. Další zkoušky mohou být provedeny pokud možno podle dohody mezi výrobcem a uživatelem pece, které se to týká. ČSN EN 62076 byla vydána v červnu 2007. S účinností od 1. 10. 2009 se nahrazuje ČSN EN 61646 z února 1999 a ČSN IEC 396 ze září 1996, které do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost tří norem nestejných čísel.*

ČSN EN 60745-2 (36 1550 a také 36 1575) Ruční elektromechanické nářadí. Bezpečnost. Část 2: Tato norma je rozdělena do dvou částí: Část 1: Všeobecné požadavky, které jsou společné pro většinu přenosného elektrického nářadí, které by mohlo být zařazeno v rozsahu platnosti této normy a Část 2: Požadavky na jednotlivé druhy nářadí, které doplňují nebo pozměňují požadavky stanovené v Části 1 a zohledňující tak zvláštní nebezpečí a vlastnosti těchto specifických druhů nářadí. Část 2 se skládá z těchto částí: Část 2-1: Zvláštní požadavky na vrtačky a přiklepové vrtačky, Část 2-2: Zvláštní požadavky na šroubováky a rázové šroubováky, Část 2-3: Zvláštní požadavky na brusky, leštičky, a talířové brusky, Část 2-4: Zvláštní požadavky na rovinné brusky, leštičky jiné než talířové, Část 2-5: Zvláštní požadavky na kotoučové pily, Část 2-6: Zvláštní požadavky na kladiva, Část 2-7: Zvláštní požadavky na stříkací pistole pro nehořlavé kapaliny, Část 2-8: Zvláštní požadavky na nůžky na plech a prorážeče, Část 2-9: Zvláštní požadavky na závitořezy, Část 2-11: Zvláštní požadavky na pily s přímočarým rovným pohybem, Část 2-12: Zvláštní požadavky na vibrátory betonu, Část 2-13: Zvláštní požadavky na řetězové pily, Část 2-14: Zvláštní požadavky na hoblíky, Část 2-15: Zvláštní požadavky na střihače živých plotů, Část 2-16: Zvláštní požadavky na zářezací nářadí, Část 2-17: Zvláštní požadavky na horní frézky a

orovnávací frézky, Část 2-18: Zvláštní požadavky na páskovací nářadí, Část 2-19: Zvláštní požadavky na dlabačky, Část 2-20: Zvláštní požadavky na pásové pily, Část 2-21: Zvláštní požadavky na nůžky na čističe. Starší vydání této normy uváděla, že navazuje na obecné požadavky dnes zrušených ČSN EN 292-1 a ČSN EN 292-2. Novější vydání odkazují na ČSN EN ISO 12100-1 a ČSN EN ISO 12100-2., které platí od června 2004, a které se vztahují na bezpečnost strojních zařízení. Jak je to u souboru podobných norem obvyklé, obsahuje jen změny oproti Části 1. Hygienických otázek se týká kapitola 31: Vyzařování, toxicita a podobná nebezpečí, kde se obvykle uvádí: „Tato kapitola z Části 1 platí.“ Pokud bude normalizováno něco jiného, upozorníme na to u jednotlivých „částí“. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 60745-1 ed.2 (36 1550) Ruční elektromechanické nářadí. Bezpečnost. Část 1: Všeobecné požadavky. Zabývá se bezpečností ručního elektrického nářadí, poháněného motorem nebo magneticky, přičemž jmenovité napětí nářadí nepřesahuje 250 V pro nářadí se střídavým jednofázovým nebo stejnosměrným napájením a 440 V pro nářadí se střídavým trojfázovým napájením. V nejužší použitelné míře se tato norma zabývá běžnými nebezpečími představovanými ručním nářadím, se kterými se střetávají všechny osoby, které nářadí běžným způsobem používají. Na mnoha místech normy jsou opakovány bezpečnostní pokyny zhruba touto větou: **VÝSTRAHA Přečtěte si všechny bezpečnostní pokyny a celý návod. Nedodržení veškerých následujících pokynů může vést k úrazu elektrickým proudem, ke vzniku požáru a/nebo k vážnému zranění osob.** Kapitola 31 (Vyzařování toxicita a jiná nebezpečí) pouze upozorňuje na to, že za předpokladu, je-li zařízení vybaveno laserem může to být pouze laser II kategorie a nižší. Velmi rozsáhlá norma, cca 133 stran. ČSN EN 60745-1 ed. 2 byla vydána v červnu 2007. S účinností od 1. 6. 2009 se ruší ČSN EN 60745-1 z listopadu 2003, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.

ČSN EN 60745-2-15 (36 1550) Ruční elektromechanické nářadí. Bezpečnost. Část 2-15: Zvláštní požadavky na stříhače živých plotů. Platí pro stříhače živých plotů, které jsou navrženy pro obsluhu jednou osobou a slouží k zastříhávání živých plotů a keřů, používající jednu či více řezacích čepelí pohybujících se v obou směrech. Tato norma neplatí pro stříhače živých plotů s rotační čepelí. Dále neplatí pro stříhače živých plotů s dlouhým nebo prodlouženým dosahem. Za pozornost stojí úvodní ustanovení, které potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnicí 98/79/ES. Poznámka recenzenta: V ČR byly tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení. ČSN EN 60745-2-15 byla vydána v březnu 2007. S účinností od 1. 5. 2009 se nahrazuje ČSN EN 50144-2-15 ed. 2 z ledna 2002, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem různých čísel.

ČSN EN 50405 (36 2316) Drážní zařízení. Systémy sběračů proudu. Pantografy, zkušební metody pro uhlíkové obložení smykadel. Stanovuje pravidla zkušebních metod pro uhlíková obložení smykadel. Záměrem této normy je prokázat, že uhlíková konstrukce smykadel je vhodná pro daný účel. Na některé konstrukční návrhy se nemusí vztahovat všechny uvedené zkoušky. ČSN EN 50405 byla vydána v březnu 2007.

ČSN EN 61982 (36 4328) Akumulátorové baterie pro pohon elektrických silničních vozidel. Struktura normy uvedena není. V SZÚ máme tyto části: Část 1: Parametry zkoušení, Část 2: Zkoušky funkce a odolnosti při dynamickém vybíjení a Část 3: Zkoušky

funkčních vlastností a životnosti (pro vozidla užívaná v obvyklém městském provozu). V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 61982-1 (36 4328) Akumulátorové baterie pro pohon elektrických silničních vozidel. Část 1: Parametry zkoušení. Norma v českém jazyce uvádí jen Národní předmluvu a tuto **Anotaci obsahu** Tato norma specifikuje hodnoty parametrů jako napětí, proud a teplota při zkoušení článků baterií, monobloků a modulů použitých pro pohon elektrických silničních vozidel. Norma definuje i podmínky a postupy zkoušky spolehlivosti. *Celý text normy je publikován v angličtině a francouzštině a má celkem cca 29 stran. Recenzi takto vydaných norem neprovádíme.* ČSN EN 61982-1 byla vydána v květnu 2007.

ČSN EN 60904 (36 4604) Fotovoltaické součástky. *Struktura normy uvedena není. V SZÚ máme k dispozici pouze části 1, 2, 6, 7 a 8. Konkrétně Část 1: Měření fotovoltaických voltampérových charakteristik, Část 2: Požadavky na referenční solární články, Část 6: Požadavky na referenční solární moduly, Část 7: Výpočet chyby spektrálního nepřizpůsobení při zkouškách fotovoltaické součástky, Část 8: Měření spektrální citlivosti fotovoltaické (FV) součástky. V prvním pololetí 2007 k dispozici tato část:*

ČSN EN 60904-1 ed.2 (36 4604) Fotovoltaické součástky. Část 1: Měření fotovoltaických voltampérových charakteristik. Tato evropská norma je uvedena celá paralelně ve francouzském a anglickém jazyce, česky je uvedena jen dvoustránková Národní předmluva a tato **Anotace obsahu:** Tato první část normy popisuje postupy pro měření voltampérových charakteristik fotovoltaických součástek v přírodním nebo simulovaném slunečním světle. Tyto postupy lze použít pro jednotlivý solární článek, pro podsestavu solárních článků nebo pro plošný modul. Účelem této normy je položit základní požadavky na měření voltampérových charakteristik fotovoltaických součástek, definovat postupy pro různé měřicí techniky v praxi a ukázat metody pro minimalizaci nejistot. ČSN EN 60904-1 ed.2 byla vydána v červnu 2007. S účinností od 1. 10. 2009 se nahrazuje ČSN EN 60904-1 z prosince 1995, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 50461 (36 4636) Solární články. Katalogové údaje a údaje o produktu pro solární články z krystalického křemíku. Tato norma je uvedena celá v anglickém jazyce, v českém jazyce je uvedena jen Národní předmluva a tato **Anotace obsahu.** Norma popisuje katalogové údaje a údaje o produktu pro solární články z krystalického křemíku. Záměrem této normy je poskytnout minimum informací požadovaných pro sestavení bezpečných a optimálních fotovoltaických (PV) modulů. V tomto smyslu katalogové údaje jsou technickým popisem odděleným od fotovoltaických (PV) modulů. Informační údaje o produktu se týkají balení, značení, skladování a obsahují závazek informovat o velkých změnách na produktu a ve výrobě. Tyto údaje jsou potřebné pro další výrobu solárních článků fotovoltaických (PV) modulů. Anglická norma má 7 stran. ČSN EN 50461 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN 60601-2-12 (36 4800) Zdravotnické elektrické přístroje. Část 2-12: Zvláštní požadavky na bezpečnost plicních ventilátorů. Ventilátory pro intenzivní péči. Stanovuje požadavky na bezpečnost ventilátorů definovaných v 2.1.125, určených pro použití v prostředí intenzivní péče. Předmětem této normy je stanovení zvláštních požadavků na bezpečnost ventilátorů určených pro použití v prostředí intenzivní péče. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici 93/42/ES o zdravotnických prostředcích. *Poznámka recenzenta: V České republice je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na*

výrobky a o změně a doplnění některých zákonů. ČSN EN 60601-2-12 byla vydána v dubnu 2007. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 60601-2-13 (36 4800) Zdravotnické elektrické přístroje. Část 2-13: Zvláštní požadavky na bezpečnost a nezbytnou funkčnost anestetických systémů. Stanovuje požadavky na bezpečnost a nezbytnou funkčnost anestetického systému (definovaného v 2.101.7) a rovněž na jednotlivé přístroje, navržené k použití v anestetickém systému. předmětem této zvláštní normy je specifikace zvláštních požadavků na bezpečnost a nezbytnou funkčnost jednotlivých přístrojů navržených k použití v anestetickém systému a rovněž zvláštních požadavků na systém dodávání anestetického plynu. Tato norma stanovuje požadavky a definuje rozhraní pro: - jednotlivé přístroje navržené k použití v anestetických systémech, a - kompletní anestetické systémy. Tato zvláštní norma mění a doplňuje publikaci IEC, sestávající z IEC 60601-1-1:1988 *Zdravotnické elektrické přístroje Část 1: Všeobecné požadavky na bezpečnost*, její změny 1 (1991) a změny 2 (1995), dále nazývaná „všeobecná norma“. Za pozornost stojí Příloha ZZ, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici 93/42/ES o zdravotnických prostředcích.** *Poznámka recenzenta: V České republice je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů.* ČSN EN 60601-2-13 byla vydána v květnu 2007. S účinností od 1. 5. 2009 se nahrazuje ČSN IEC 60601-2-13 z července 2000, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 62304 (36 4830) Software lékařských prostředků. Procesy v životním cyklu softwaru. Velmi rozsáhlá norma (cca 155 stran) je uvedena celá paralelně ve francouzském a v anglickém jazyce, v českém jazyce uvádí pouze první list s Národní předmluvou a touto **Anotací obsahu:** Software je často nedílnou součástí technologie lékařských prostředků. Stanovení bezpečnosti a efektivnosti lékařských prostředků obsahujících software vyžaduje znalosti, k čemu je software určen a prokázán, že toto použití softwaru plní tyto záměry bez zapříčinění jakýchkoli nepřijatelných rizik. Tato norma stanoví požadavky na životní cyklus softwaru lékařských prostředků. Stanovení procesů, činností a úkolů popsanych v této normě určuje společný systém pro procesy životního cyklu softwaru lékařských prostředků. Tato norma platí pro vývoj a údržbu softwaru lékařských prostředků a také pro vývoj a údržbu softwaru lékařských prostředků, kde software sám je lékařský prostředek nebo když software je začleněn či je nedílnou součástí finálního lékařského prostředku. Tato norma pro životní cyklus softwaru lékařských prostředků je určena k používání společně s jinými vhodnými normami při vývoji lékařských prostředků. Je zde také ukázán vztah mezi touto normou a dalšími souvisejícími normami. Shoda s touto normou je definována jako zavedení všech procesů, činností a úkolů určených v této normě podle bezpečnostní třídy softwaru. Shoda je určena kontrolou všech dokumentů vyžadovaných touto normou, včetně souboru řízení rizika a posouzení procesů, činností a úkolů vyžadovaných pro bezpečnostní třídu softwaru. ČSN EN 62304 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN 62282 (36 6000) Technologie palivových článků. Metody funkčních zkoušek. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: *Názvosloví*, Část 2: *Moduly palivových článků*, Část 3-1: *Stabilní elektrické napájecí zdroje na palivové články. Bezpečnost (připravuje se)*, Část 3-2: *Stabilní napájecí systémy na palivové články. Metody funkčních zkoušek (tato část)*, Část 3-3: *Stabilní elektrické napájecí systémy na palivové články. Instalace (připravuje se)*, Část 4: *Systémy palivových článků pro pohonné a pomocné*

napájecí jednotky (připravuje se), Část 5: Přemístitelné spotřebiče na palivové články. Bezpečnostní požadavky, Část 6-1: Miniaturní napájecí zdroje na palivové články. Bezpečnost (připravuje se), Část 6-2: Miniaturní napájecí zdroje na palivové články. Funkčnost (připravuje se) a Část 6-3: Miniaturní napájecí zdroje na palivové články. Zaměnitelnost (připravuje se). V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 62282-3-2 (36 6000) Technologie palivových článků. Část 3-2: Stabilní napájecí systémy na palivové články. V českém jazyce je uvedena jen Národní Předmluva tato **Anotace obsahu:** Norma zahrnuje hlediska týkající se provozních podmínek a ochrany životního prostředí pro stabilní napájecí systémy (zdroje energie) na palivové články. Zahrnuje dále uvedené postupy (měření): - výkonu za stanovených provozních a přechodových podmínek; - elektrické a tepelné účinnosti za stanovených provozních podmínek; - vlastnosti z hlediska vlivu na životní prostředí; např. emisí plynů, hluku apod. za stanovených provozních a přechodových podmínek. Napájecí systémy na palivové články mohou mít různé podsystemy v závislosti na typu palivového článku a aplikaci a mají různé řetězce materiálů a energie, které do nich vstupují a vystupují ven. Přesto byl definován společný diagram a rozhraní systému tak, aby bylo možno hodnotit napájecí systémy na palivové články. Pro stanovení zkušebního rozhraní napájecího systému na palivové články musí být zohledněny dále uvedené podmínky: - všechny systémy pro rekuperaci energie se zahrnují do zkušebního rozhraní; - výpočet tepelné (energetické) hodnoty vstupující do článku (jako zemní plyn, propan a čistý vodík, atd.) musí být založen na podmínkách článku na rozhraní napájecího systému na palivové články. Velmi rozsáhlá norma, cca 151 stran. ČSN EN 62282-3-2 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN 60318 (36 8820) Elektroakustika. Modelová hlava a simulátor ucha. *Struktura normy uvedena není. V SZÚ máme k dispozici pouze tyto části: Část 1: Simulátor ucha pro kalibraci náušních sluchátek, Část 2: Provozní akustická spojka pro kalibraci audiometrických sluchátek v rozšířeném rozsahu vysokých kmitočtů, Část 3: Akustická spojka pro kalibraci náušních sluchátek používaných v audiometrii, Část 5: Akustická spojka o objemu 2 cm³ pro měření sluchadel a sluchátek vkládaných do ucha pomocí ušních vložek. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN 60318-5 (36 8820) Elektroakustika. Modelová hlava a simulátor ucha. Část 5: Akustická spojka o objemu 2 cm³ pro měření sluchadel a sluchátek vkládaných do ucha pomocí ušních vložek. Popisuje akustickou spojku pro zatížení sluchátka nebo sluchadla specifickou akustickou impedancí při určování jeho fyzikálních provozních vlastností v kmitočtovém rozsahu 125 Hz až 8 kHz. Je vhodná pro sluchadla a sluchátka s vedením zvuku vzduchem, která se vkládají do ucha pomocí ušních vložek např. ušních tvarovek nebo podobných součástí. Akustický tlak vytvářený sluchátkem není obecně stejný v akustické spojce jako v uchu osoby. Lze jej však použít jako jednoduchý a snadný prostředek pro výměnu technických požadavků a fyzikálních údajů o sluchadlech a při kalibraci specifikovaných vložných sluchátek používaných v audiometrii. ČSN EN 60318-5 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN IEC 126 z května 1996.

Třída 37 - Elektrotechnika - energetika

Zahrnuje technické normy pro elektroinstalační trubky a lišty, pro úložný materiál pro vnitřní rozvod, pro kabelové spony a přichytky, pro spojky a svorky a pro nejružnější spojovací materiál. Dále pro používání trubek, lišt, vodičů a kabelů, pro označování na trakčních vedeních, pro kladení vedení do podlah a stropů, pro křížovatky kabelových vedení, pro roznětnice pro trhací práce. Konečně pro elektrická dopravní zařízení, měřírny, vedení

a napájecí stanice a též pro detekci hořlavých plynů a par. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	60
2006	93
2005	86
2004	86
2003	94
2002	98
2001	95
2000	94

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 3 nové nebo novelizované normy.

ČSN EN 61534 (37 1501) Systémy sestavy přípojníc. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecné požadavky, Část 21: Zvláštní požadavky pro systémy sestav přípojníc určených po nástěnnou a stropní montáž a Část 22: Zvláštní požadavky pro systémy sestav přípojníc pro instalaci na podlaze nebo pod podlahou. (Další části se připravují.) V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 61534-21 (37 1501) Systémy sestavy přípojníc. Část 21: Zvláštní požadavky pro systémy sestav přípojníc určených pro nástěnnou a stropní montáž. Jsou specifikovány zvláštní požadavky a zkoušky pro PT systémy určené pro montáž na stěny a/nebo na strop. Mohou být instalovány jako zapuštěné nebo polozapuštěné, montované na povrch, zavěšené nebo oddělené od povrchu za použití upevňovacích zařízení. (Zkratka „PT“ není v normě objasněna, je pravděpodobně součástí „kmenové“ IEC 61534-1.) ČSN EN 61534-21 byla vydána v červnu 2007.

ČSN EN 50270 ed.2 (37 8360) Elektromagnetická kompatibilita. Elektrická zařízení pro detekci a měření hořlavých plynů, toxických plynů nebo kyslíku. Stanoví požadavky na elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) pro elektrická zařízení pro detekci a měření hořlavých plynů, toxických plynů nebo kyslíku. Tato norma platí pro zařízení určená pro použití v prostorách obytných, obchodních a lehkého průmyslu a zároveň i pro zařízení určená pro použití v průmyslových prostorách. Zařízení může být napájeno AC napětím, DC napětím nebo z baterie. Tato norma platí i pro zařízení, určená pro použití v nebezpečných prostorech, ve kterých může být prostředí s nebezpečím výbuchu. Platí pouze pro normální provoz a neobsahuje bezpečnostní požadavky, související s EMC jevy. Za pozornost stojí Příloha ZZ, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici 89/336/EHS, která se týká elektromagnetické kompatibility. *Poznámka recenzenta: V České republice je tato směrnice 89/336/EHS doplněna směrnicemi 91/263/EHS, 92/68/EHS, 93/68/EHS a 93/97/EHS, zavedena nařízením vlády č. 616/2006 Sb., o technických požadavcích na výrobky z hlediska elektromagnetické kompatibility (ruší nařízení vlády č. 18/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výrobky z hlediska jejich elektromagnetické kompatibility).* ČSN EN 50270 ed.2 byla vydána v květnu 2007. S účinností od 1. 6. 2009 se ruší ČSN EN 50270 z ledna 2000, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 50194 (37 8370) Elektrická zařízení pro detekci hořlavých plynů v obytných budovách. *Struktura normy uvedena není. V SZÚ máme k dispozici ČSN EN 50194 Zkušební metody a funkční požadavky, která má být nahrazena ČSN EN 50194-1 a Část 2: Elektrická zařízení pro trvalý provoz v pevných instalacích v rekreačních vozidlech a podobných prostorech. Dodatečné zkušební metody a funkční požadavky. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN 50194-2 (37 8370) Elektrická zařízení pro detekci hořlavých plynů v obytných budovách. Část 2: Elektrická zařízení pro trvalý provoz v pevných instalacích v rekreačních vozidlech a podobných prostorech. Dodatečné zkušební metody a funkční požadavky. Stanoví zkušební metody a funkční požadavky pro elektrická zařízení pro detekci hořlavých plynů, navržených pro trvalý provoz v pevných instalacích v rekreačních vozidlech a podobných prostorech. Norma definuje zařízení navržená tak, aby zapůsobila při úniku zkapalněných uhlovodíkových plynů (LPG) a/nebo benzínových par a zajistila optickou a akustickou výstražnou signalizaci a výstupní funkci ve formě výstupního signálu, který může působit přímo nebo nepřímo na uzavírací (vypínací) zařízení a/nebo jiné pomocné zařízení (typ A podle (ČSN) EN 50194 *Poznámka recenzenta: tato norma bude nahrazena EN 50194-1, která se v únoru 2007 připravovala*). ČSN EN 50194-2 byla vydána v únoru 2007.

Třída 38 - Energetika - požární bezpečnost

Obsahuje technické normy pro pořizování zařízení elektráren, pro projekci elektráren a rozvodů, pro stavbu rozvodů a transformoven a jejich zařízení a též pro kabelové rozvody a sítě i pro transformovny. Dále pro tepelné sítě a zásobování teplem a pro strojovny zdrojových soustrojí. Kromě toho obsahuje normy pro plynárny, pro plynné směsi, pro plyn a jeho rozvod a zařízení pro zkapalněný plyn. Konečně požární předpisy a hasicí přístroje, pro stabilní hasicí zařízení, pro stříkačky a pro vozy, dále předpisy pro požární bezpečnost, pro prevenci a ochranu proti výbuchu a pro požární výzbroj a výstroj. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	251
2006	237
2005	222
2004	209
2003	205
2002	189
2001	195
2000	192

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 13 nových nebo novelizovaných norem.

ČSN EN 45510 (38 0210) Pokyn pro pořizování zařízení elektráren. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Společná ustanovení, Část 2-1: Elektrické zařízení. Výkonové transformátory, Část 2-2: Elektrické zařízení. Zdroj nepřerušovaného napájení, Část 2-3: Elektrické zařízení. Stacionární baterie a nabíječe, Část 2-4: Elektrické zařízení.*

Statické vysokovýkonové měniče, Část 2-5: Elektrické zařízení. Motory, Část 2-6: Elektrické zařízení. Generátory, Část 2-7: Elektrické zařízení. Spínací a řídicí zařízení, Část 2-8: Elektrické zařízení. Silové kabely, Část 2-9: Elektrické zařízení. Kabelové systémy, Část 3-1: Kotle. Vodotrubné kotle, Část 3-2: Kotle. Žarotrubné kotle, Část 3-3: Kotle. Kotle s fluidní topnou vrstvou, Část 4-1: Pomocná zařízení kotlů. Zařízení pro snižování emisí prachu, Část 4-2: Pomocná zařízení kotlů. Ohříváky – spaliny/vzduch, pára/vzduch a spaliny/spaliny, Část 4-3: Pomocná zařízení kotlů. Zařízení k dopravě vzduchu a spalín kotlem, Část 4-4: Pomocná zařízení kotlů. Zařízení k přípravě paliva, Část 4-5: Pomocná zařízení kotlů. Zauhlovací zařízení a zařízení pro skladování volně loženého materiálu, Část 4-6: Pomocná zařízení kotlů. Odsíření kouřových plynů (De-SO_x), Část 4-7: Pomocná zařízení kotlů. Dopravníky na popel, Část 4-8: Pomocná zařízení kotlů. Dopravníky na prach, Část 4-9: Pomocná zařízení kotlů. Ofukovače sazí, Část 4-10: Pomocná zařízení kotlů. Zařízení pro denitrifikaci spalín (De-NO_x), Část 5-1: Parní turbíny, Část 5-2: Plynové turbíny, Část 5-3: Větrné elektrárny, Část 5-4: Vodní turbíny, akumulární čerpadla a čerpadlové turbíny, Část 6-1: Pomocná zařízení turbín. Odplyňovávky, Část 6-2: Pomocná zařízení turbín. Ohříváky napájecí vody, Část 6-3: Pomocná zařízení turbín. Kondenzace, Část 6-4: Pomocná zařízení turbín. Čerpadla, Část 6-5: Pomocná zařízení turbín. Systémy suchého chlazení, Část 6-6: Pomocná zařízení turbín. Mokrý chladič věže a hybridní chladič věže, Část 6-7: Pomocná zařízení turbín. Separátory vlhkosti a přehříváky, Část 6-8: Pomocná zařízení turbín. Jeřáby, Část 6-9: Pomocná zařízení turbín. Systémy chladič vody, Část 7-1: Potrubí a armatury. Vysokotlaké potrubní systémy, Část 7-2: Potrubí a armatury. Armatury kotle a vysokotlakého potrubí a Část 8-1: Řídicí přístrojová technika. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 45510-5-1 (38 0210) Pokyn pro pořízení zařízení elektráren. Část 5-1: Parní turbíny. Poskytuje návod k sestavení technické specifikace pro pořízení parních turbín pohánějících generátory pro použití v elektrárnách. Tento pokyn pro pořízení neplatí pro zařízení k použití v zóně jaderného reaktoru v jaderných elektrárnách. Jiné možné aplikace takového zařízení nebyly při tvorbě tohoto pokynu uvažovány. Tento pokyn pro pořízení parních turbín byl vypracován pro používání se stávající evropskou normou (ČSN) EN 6045-1, má být proto považován za doplněk evropské normy. Vztahuje se spíše k funkci zařízení než k jeho konstrukčnímu provedení. Z tohoto důvodu je návod pro specifikaci uveden spíše z hlediska výkonnosti, než aby byl specifikován podrobný popis zařízení, které má být dodáno. ČSN EN 45510-5-1 byla vydána v květnu 2007. Nahradila ČSN EN 45510-5-1 z 1. 5. 1999. *Poznámka recenzenta: Zatímco v ČSN EN 45510-5-1: 1999 byla EN 45510-5-1:1998 přijata do ČSN schválením k přímému používání, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 45510-5-2 (38 0210) Pokyn pro pořízení zařízení elektráren. Část 5-2: Plynové turbíny. Poskytuje návod k sestavení technické specifikace pro pořízení plynových turbín, včetně plynových turbín pro paroplynové systémy a jejich příslušenství pro použití v elektrárnách. Tento pokyn pro pořízení neplatí pro zařízení k použití v zóně jaderného reaktoru v jaderných elektrárnách. Jiné možné aplikace takového zařízení nebyly při tvorbě tohoto pokynu uvažovány. Tento pokyn pro pořízení plynových turbín byl vypracován pro používání se stávající mezinárodní normou (ČSN) ISO 3977. Nicméně má být proto považován za doplněk mezinárodní normy. Tento pokyn se vztahuje spíše k funkci zařízení než k jeho konstrukčnímu provedení. Z tohoto důvodu je návod pro specifikaci uveden spíše z hlediska výkonnosti, než aby byl specifikován podrobný popis zařízení, které má být dodáno. ČSN EN 45510-5-2 byla vydána v květnu 2007. Nahradila ČSN EN 45510-5-2

z 1. 5. 1999. *Poznámka recenzenta: Zatímco v ČSN EN 45510-5-2: 1999 byla EN 45510-5-2:1998 přijata do ČSN schválením k přímému používání, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 45510-5-3 (38 0210) Pokyn pro pořizování zařízení elektráren. Část 5-3: Větrné elektrárny. Zahrnuje Systémy větrných turbín (WTGS) s plochou vrtulí rovnou nebo větší než 40 m². Tento pokyn pro pořizování větrných elektráren byl vypracován pro použití se stávající mezinárodní normou (ČSN) IEC 61400-1 a má být proto používán společně s uvedenou mezinárodní normou. Tento pokyn se vztahuje spíše k funkci zařízení než jeho konstrukčnímu provedení. Z tohoto důvodu je návod pro specifikaci uveden spíše z hlediska výkonnosti, než aby byl specifikován podrobný popis zařízení, které má být dodáno. ČSN EN 45510-5-3 byla vydána v květnu 2007. Nahradila ČSN EN 45510-5-3 z 1. 5. 1999. *Poznámka recenzenta: Zatímco v ČSN EN 45510-5-3: 1999 byla EN 45510-5-3:1998 přijata do ČSN schválením k přímému používání, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN ISO 6141 (38 5551) Analýza plynů. Požadavky na osvědčení pro kalibrační plyny a plynné směsi. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 8 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 6141 byla vydána v březnu 2007. Nahradila ČSN 38 5551 z 25. dubna 1987.*

ČSN EN ISO 6143 (38 5552) Analýza plynů. Porovnávací metody pro stanovení a kontrolu složení kalibračních plynných směsí. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 40 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 6143 byla vydána v březnu 2007. Nahradila ČSN 38 5552 z 2. března 1987.*

ČSN EN ISO 6142 (38 5609) Analýza plynů. Příprava kalibračních plynných směsí. Gravimetrická metoda. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 43 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 6142 byla vydána v březnu 2007.*

ČSN EN ISO 6144 (38 5611) Analýza plynů. Příprava kalibračních plynných směsí. Statická objemová metoda. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 35 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 6144 byla vydána v březnu 2007. Nahradila ČSN ISO 6144 z října 1993.*

ČSN EN ISO 14912 (38 5620) Analýza plynů. Přepočet dat o složení plynné směsi. Definuje následující veličiny, které se běžně používají pro vyjadřování složení plynných směsí: - molární zlomek; - hmotnostní zlomek; - objemový zlomek; - molární koncentrace; - hmotnostní koncentrace; - objemová koncentrace. Přepočet mezi různými veličinami znamená výpočet numerické hodnoty obsahu analytu v pojmech jedné z veličin uvedených výše z numerické hodnoty stejného množství analytu při stejném tlaku a teplotě plynné směsi na jinou z těchto veličin. Přepočet mezi různými stavovými podmínkami znamená výpočet numerické hodnoty obsahu analytu v pojmech jedné z veličin uvedených výše pro jeden soubor stavových podmínek z numerické hodnoty stejné veličiny při jiném souboru stavových podmínek, tj. tlaku a teploty plynné směsi. Složení plynné směsi může být přepočítáváno současně mezi různými veličinami složení a různými stavovými podmínkami spojení těchto dvou typů přepočtu. Poměrně rozsáhlá norma, cca 53 stran. ČSN EN ISO 14912 byla vydána v dubnu 2007.

ČSN EN 1473 (38 6615) Zařízení pro zkapalněný zemní plyn. Navrhování pozemních zařízení. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text velmi rozsáhlé normy je publikován v angličtině a má celkem cca 131 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 1473 (třídící znak 38 6615) byla vydána v květnu 2007. Nahradila ČSN EN 1473 z července 1998.

ČSN EN 14034 (38 9604) Stanovení výbuchových charakteristik rozvířeného prachu. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Stanovení maximálního výbuchového tlaku p_{max} rozvířeného prachu, Část 2: Stanovení maximální rychlosti nárůstu výbuchového tlaku $(dp/dt)_{max}$ rozvířeného prachu, Část 3: Stanovení dolní meze výbušnosti LEL rozvířeného prachu a Část 4: Stanovení mezní koncentrace kyslíku LOC rozvířeného prachu. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 14034-2 (38 9604) Stanovení výbuchových charakteristik rozvířeného prachu. Část 2: Stanovení maximální rychlosti nárůstu výbuchového tlaku $(dp/dt)_{max}$ rozvířeného prachu. Popisuje zkušební metodu pro stanovení maximální rychlosti nárůstu výbuchového tlaku rozvířeného prachu v uzavřené nádobě za definovaných počátečních podmínek tlaku a teploty. Tato metoda není vhodná pro použití se známými výbušninami, jako je střelný prach a dynamit, látkami, které pro hoření nepotřebují kyslík, pyroforickými látkami, nebo látkami nebo směsmi látek, které se mohou za určitých podmínek chovat podobným způsobem. Pokud existují jakékoliv pochybnosti, z hlediska nebezpečí výbuchových charakteristik, má být vyhledána pomoc u odborníků. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to ke směrnici nového přístupu 94/9/ES, týkající se zařízení a ochranných systémů určených pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu. Poznámka recenzenta: V ČR je Směrnice 94/9/ES zavedena nařízením vlády 23/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zařízení a ochranné systémy určené pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu. ČSN EN 14034-2 byla vydána v únoru 2007.

ČSN EN 14034-3 (38 9604) Stanovení výbuchových charakteristik rozvířeného prachu. Část 3: Stanovení dolní meze výbušnosti LEL rozvířeného prachu. Popisuje zkušební metodu pro stanovení dolní meze výbušnosti rozvířeného prachu v uzavřené nádobě za definovaných počátečních podmínek tlaku a teploty. Tato metoda není vhodná pro použití se známými výbušninami, jako je střelný prach a dynamit, látkami, které pro hoření

nepotřebují kyslík, pyroforickými látkami, nebo látkami nebo směsmi látek, které se mohou za určitých podmínek chovat podobným způsobem. Pokud existují jakékoliv pochybnosti, z hlediska nebezpečí výbuchových charakteristik, má být vyhledána pomoc u odborníků. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to ke směrnici nového přístupu 94/9/ES, týkající se zařízení a ochranných systémů určených pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu. *Poznámka recenzenta: V ČR je Směrnice 94/9/ES zavedena nařízením vlády 23/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zařízení a ochranné systémy určené pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu. ČSN EN 14034-3 byla vydána v únoru 2007.*

ČSN 38 9683 Návod na inertizaci jako prevence proti výbuchu. Inertizace je prostředek pro zabránění výbuchu. Přiváděním inertního plynu do systému, který má být chráněn proti výbuchu, se snižuje obsah kyslíku pod určitou koncentrací, kdy je vznik výbuchu vyloučen. Přidání dostatečného množství inertního plynu tak, aby jakákoliv směs při jejím smíchání se vzduchem byla nehořlavá (úplná inertizace) je nutné pouze ve výjimečných případech. Inertizace může být rovněž použita pro ovlivnění iniciačních a výbuchových parametrů výbušné atmosféry. Návod uvedený pro inertizaci může být rovněž použit pro zabránění výbuchu v případě požáru. Inertizace, která je schopna zabránit výbuchu není ochranným opatřením pro zabránění požáru, samovznícení, exotermických reakcí nebo deflagrací vrstev prachu a usazenin. Rozsáhlá norma, cca 51 stran. ČSN 38 9683 byla vydána v březnu 2007.

Třída 39 - Zbraně pro civilní potřebu

Obsahuje technické normy pro zbraně a náboje všeobecně, pro balistická měřidla a konečně pro střelnice. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této malé třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	27
2006	27
2005	27
2004	27
2003	27
2002	28
2001	28
2000	28

Od roku 2000 byla tato malá třída norem prakticky bez pohybu. V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novou nebo novelizovanou normu.

Třída 40 - Jaderná technika

Obsahuje technické normy zahrnující všeobecné materiály, zařízení se zdroji ionizujícího záření, obecné zásady bezpečnosti, spolehlivost jaderných elektráren, dokumentaci k nim a postup jejich spouštění i ukončení provozu. Dále metrologická zařízení jaderných elektráren, metody měření a konečně předmětové technické normy pro uzavřené radionuklidové zářiče a etalony radioaktivity. Od r. 2002 je tato třída norem v SZÚ

systematicky sledována. Pohyb norem v této – dnes velmi malé – třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	5
2006	5
2005	5
2004	5
2003	20
2002	20
2001	24
2000	24

Úbytek norem ve třídě jde na vrub rušení zastaralých norem bez náhrady. V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novou nebo novelizovanou normu.

Třída 41 - Hutnictví, materiálové listy ocelí

Obsahuje technické normy zahrnující nejrůznější hutnické výrobky, především materiálové listy ocelí třídy 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, a 19 a normy na železné, ocelové a neželezné prášky. V SZÚ není tato třída technických norem systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	215
2006	215
2005	220
2004	224
2003	247
2002	322
2001	322
2000	334

Třída 42 - Hutnictví

Obsahuje technické normy zahrnující zejména nejrůznější hutnické výrobky, např. tvářené výrobky z ocelí, ingoty, technologické, metalografické, fyzikální a chemické zkoušení různých kovů a feroslitin, dále výrobky z ocelí, feroslitiny, litiny, materiálové listy pro surové železo, materiálové listy pro uhlíkové, nízkolegované i vysokolegované oceli, měď a její slitiny, olovo, cín, hliník a jeho slitiny, dále materiálové listy na ingoty, plechy, tyče, dráty a trubky z oceli a též rozměrové normy na tyto výrobky apod. V SZÚ není tato třída technických norem systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	1584
2006	1559

2005	1775
2004	1768
2003	1700
2002	1721
2001	1708
2000	1654

Třída 43 - Hutnictví - strojní zařízení

Obsahuje technické normy provozních souborů válcoven ocelí a neželezných kovů a dále trubkáren, svařoven, válcoven a tažiren trubek. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této velmi malé třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	4
2006	4
2005	3
2004	4
2003	4
2002	4
2001	6
2000	6

Tato malá třída norem je prakticky bez pohybu. V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novou nebo novelizovanou normu.

Třída 44 - Hornictví

Obsahuje technické normy vztahující se k hornictví, tuhým palivům a rudám. Konkrétně to jsou např. normy pro zkoušení tuhých paliv, rud a koncentrátů, pro otevírku a přípravu hlubinných ložisek, pro dobývací stroje a zařízení pro hlubinné dobývání a pro hornickou dopravu i manipulaci s materiálem. Dále stroje a zařízení svislé, vodorovné a úklonné důlní dopravy, zařízení pro větrání, klimatizaci a úpravu mikroklimatu v dolech. Konečně normy vztahující se k ochraně proti výbuchu, ohni, záparu a jiným druhům nebezpečí, normy vztahující se k ochraně proti prachu, hluku a vibracím v hornictví a normy pro úpravnická zařízení včetně pomocného vybavení. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	340
2006	336
2005	337
2004	339
2003	340
2002	428
2001	433
2000	444

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 3 nové nebo novelizované normy.

ČSN ISO 13909 (44 1314) Uhlí a koks. Mechanické vzorkování. *Tato norma se skládá se z těchto částí: Část 1: Obecný úvod, Část 2: Uhlí. Vzorkování z proudu, Část 3: Uhlí. Vzorkování ze stacionárních celků, Část 4: Uhlí. Úprava zkušebních vzorků, Část 5: Koks. Vzorkování z proudu, Část 6: Koks. Úprava zkušebních vzorků, Část 7: Metody pro stanovení shodnosti vzorkování, úpravy vzorků a zkoušení, Část 8: Metody zkoušení systematické chyby. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:*

ČSN ISO 13909-7 (44 1314) Uhlí a koks. Mechanické vzorkování. Část 7: Metody pro stanovení shodnosti odběru, úpravy vzorků a zkoušení. Stanovuje rovnice propojující proměnné, které přispívají k celkové shodnosti vzorkování. Jsou uvedeny metody pro odhad celkové shodnosti a pro odvození hodnot rozptylu primárního dílčího vzorku, který lze použít k modifikaci schématu vzorkování ke změně shodnosti. Rovněž jsou popsány metody pro kontrolu rozptylu při úpravě vzorků a zkoušení. ČSN ISO 13909-7 byla vydána v lednu 2007.

ČSN ISO 13909-8 (44 1314) Uhlí a koks. Mechanické vzorkování. Část 8: Metody zkoušení systematické chyby. Vymezuje zásady a postupy pro zkoušení systematické chyby černých uhlí a koksu, v souladu s ostatními částmi (ČSN) ISO 13909, s použitím pouze jednorozměrných (univariate) statistických metod. Uživatel má být obezřetný k možnosti nesprávného závěru o výskytu systematické chyby, pokud systematická chyba není v žádné z několika proměnných měřených na stejném souboru vzorků a přesto je pro jinou jednotlivou proměnnou významně větší. Ačkoliv lze měřit několik proměnných, musí se předem určit jedna, pro kterou bude výsledek testu platit. ČSN ISO 13909-8 byla vydána v lednu 2007. Nahradila ČSN ISO 9411-1 z října 2000 a ČSN ISO 9411-2 z ledna 1997.

ČSN 44 1315 Tuhá paliva. Skladování. Stanoví postupy skladování tuhých fosilních paliv a opatření sledující jejich hospodárné a bezpečné skladování v energetických výrobnách, průmyslových závodech, uhelných skladech, uhelnách a sklepech spotřebitelů. Tato norma neplatí pro skladování tuhých biopaliv, tuhých alternativních paliv a pro skladování uhelného prachu pro prášková topení, letku (rozměry zrna pod 0,5 mm) a těžkého uhlí na důlních závodech a úpravárnách uhlí. Bezpečnostní zásady (vztahované prakticky jen na požární bezpečnost), jsou obsaženy v čl. 4.2 a 6.2. Za pozornost stojí Příloha: Bezpečnost a ochrana zdraví při práci, která se týká především rizika z oxidu uhelnatého, včetně první pomoci při otravě a bezpečnosti při likvidaci požáru. ČSN 44 1315 byla vydána v lednu 2007. Touto normou se nahrazuje ČSN 44 1315 z 27. 4. 1989.

Třída 45 - Hlubinné vrtání a těžba nafty

Zahrnuje technické normy pro hlubinné vrtání a těžbu nafty všeobecně, dále zařízení pro geologii a geotechniku, vrtací a těžní nářadí a pro chytací nářadí a nástroje. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této poměrně malé třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	93
2006	75
2005	63

2004	48
2003	35
2002	22
2001	12
2000	21

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 16 nových nebo novelizovaných norem.

ČSN EN ISO 13628 (45 0020) Naftový a plynárenský průmysl. Navrhování a provoz podmořských těžebních zařízení. Norma má 13 částí, k dispozici máme pouze Část 2: Pružné potrubní systémy pro aplikaci pod mořskou hladinou i z námořních plavidel, Část 7: Systémy stoupacích trubek (C/WO), Část 8: Na dálku ovládané dopravní prostředky (ROV) pro připojení podmořských těžebních zařízení, Část 9: Na dálku ovládaná zásahová zařízení (ROT) a Část 10: Specifikace lepených pružných hadic. Části 12 a 13 se připravují. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN ISO 13628-2 (45 0020) Naftový a plynárenský průmysl. Navrhování a provoz podmořských těžebních zařízení. Část 2: Pružné potrubní systémy pro aplikaci pod mořskou hladinou i z námořních plavidel. Vydána v lednu 2007. Nahradila ČSN EN ISO 13628-2 z července 2001.

ČSN EN ISO 13628-7 (45 0020) Naftový a plynárenský průmysl. Navrhování a provoz podmořských těžebních zařízení. Část 7: Systémy stoupacích trubek (C/WO). Vydána v červnu 2007. (Je pouze na CD)

ČSN EN ISO 13628-8 (45 0020) Naftový a plynárenský průmysl. Navrhování a provoz podmořských těžebních zařízení. Část 8: Na dálku ovládané dopravní prostředky (ROV) pro připojení podmořských těžebních zařízení. Vydána v červnu 2007.

ČSN EN ISO 13628-9 (45 0020) Naftový a plynárenský průmysl. Navrhování a provoz podmořských těžebních zařízení. Část 9: Na dálku ovládaná zásahová zařízení (ROT). Vydána v červnu 2007.

ČSN EN ISO 13628-10 (45 0020) Naftový a plynárenský průmysl. Navrhování a provoz podmořských těžebních zařízení. Část 10: Specifikace lepených pružných hadic. Vydána v březnu 2007.

ČSN EN ISO 19904 (45 0027) Naftový a plynárenský průmysl. Plovoucí přítěžní konstrukce. Norma bude mít dvě části: V současné době má jen tuto první Část: Jednotrupé, poloponořitelné a podpěry. Část 2 se připravuje. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN EN ISO 19904-1 (45 0027) Naftový a plynárenský průmysl. Plovoucí přítěžní konstrukce. Část 1: Jednotrupé, poloponořitelné a podpěry. Vydána v březnu 2007.

ČSN EN ISO 13705 (45 0031) Naftový a plynárenský průmysl. Přímotopná tělesa pro celkový provoz rafinérie. Vydána v květnu 2007. Nahradila ČSN EN ISO 13705 z července 2002.

ČSN EN ISO 15663 (45 0050) Naftový a plynárenský průmysl. Analýza nákladů životního cyklu. Norma se skládá ze 3 částí, v prvním pololetí 2007 byla k dispozici pouze Část 1: Metodologie.

ČSN EN ISO 15663-1 (45 0050) Naftový a plynárenský průmysl. Analýza nákladů životního cyklu. Část 1: Metodologie. Vydána v červnu 2007.

ČSN EN ISO 13679 (45 1111) Naftový a plynárenský průmysl. Postup zkoušení pažení a připojení potrubí. Vydána v březnu 2007.

ČSN EN ISO 19903 (45 1113) Naftový a plynárenský průmysl. Upevněné betonové příbřežní konstrukce. Vydána v červnu 2007.

ČSN EN ISO 10426 (45 1394) Naftový a plynárenský průmysl. Cementy a materiály pro cementování vrtu. *Norma se skládá z 5 částí, Část 6 se připravuje. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici pouze Část 1: Specifikace:*

ČSN EN ISO 10426-1 (45 1394) Naftový a plynárenský průmysl. Cementy a materiály pro cementování vrtu. Část 1: Specifikace. Vydána v březnu 2007. Nahradila ČSN EN ISO 10426-1.

ČSN EN ISO 13503 (45 1402) Naftový a plynárenský průmysl. Výplachové tekutiny a materiály. *Norma má pět částí. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části: Část 2: Měření vlastností výplňových těsnicích materiálů používaných při hydraulickém narušení a postupech utěšňování štěrkem, Část 4: Postupy měření stimulace a úniku tekutiny přes štěrkový obsyp za statistických podmínek a Část 5: Postupy měření dlouhodobé vodivosti výplňových těsnicích materiálů.*

ČSN EN ISO 13503-2 (45 1402) Naftový a plynárenský průmysl. Výplachové tekutiny a materiály. Část 2: Měření vlastností výplňových těsnicích materiálů používaných při hydraulickém narušení a postupech utěšňování štěrkem. Vydána v březnu 2007.

ČSN EN ISO 13503-4 (45 1402) Naftový a plynárenský průmysl. Výplachové tekutiny a materiály. Část 4: Postupy měření stimulace a úniku tekutiny přes štěrkový obsyp za statistických podmínek. Vydána v březnu 2007.

ČSN EN ISO 13503-5 (45 1402) Naftový a plynárenský průmysl. Výplachové tekutiny a materiály. Část 5: Postupy měření dlouhodobé vodivosti výplňových těsnicích materiálů. Vydána v lednu 2007.

ČSN EN ISO 13501 (45 1403) Naftový a plynárenský průmysl. Vrtné tekutiny. Hodnocení postupů zpracování. Vydána v červnu 2007.

ČSN EN ISO 14224 (45 1630) Naftový, petrochemický a plynárenský průmysl. Shromažďování a výměna údajů o spolehlivosti a údržbě přístrojů. Vydána v červnu 2007.

Třída 46 - Zemědělství

Zahrnuje všeobecné, a společné technické zemědělské normy, dále normy rostlinné výroby všeobecně, normy pro obiloviny, luštěniny, okopaniny, olejnin, technické rostliny, ovoce a zeleninu. Také normy pro květiny a květinářství, okrasné keře a stromy. Kromě toho normy pro hnojení a ochranu rostlin. Dále normy pro živočišnou výrobu všeobecně, pro skot, prasata, ovce, kozy, koně, drůbež a rybářství. Konečně normy pro výživu a krmení, plemenitbu a inseminaci. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	295
2006	294
2005	347
2004	342
2003	356
2002	360
2001	380
2000	370

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 9 nových nebo novelizovaných norem.

ČSN EN ISO 10519 (46 1041) Semeno řepky. Stanovení obsahu chlorofylu. Spektrometrická metoda. Specifikuje spektrometrickou metodu stanovení obsahu chlorofylu v řepkovém semeni. Tuto metodu není možné použít pro stanovení chlorofylu v olejích. Postup při provádění normalizované zkoušky je podrobně popsán. ČSN EN ISO 10519 byla vydána v lednu 2007. Nahradila ČSN EN ISO 10519 z března 2001. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN ISO 10519:2000 z března 2001 převzala EN ISO 10519:2000 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN ISO 734 (46 1042) Extrahované šroty olejnatých semen. Stanovení obsahu oleje. Norma se skládá ze 2 částí, v prvním pololetí 2007 máme k dispozici pouze Část 1: *Extrakční metoda s použitím hexanu (nebo petrolétheru):*

ČSN EN ISO 734-1 (46 1042) Extrahované šroty olejnatých semen. Stanovení obsahu oleje. Část 1: Extrakční metoda s použitím hexanu (nebo petrolétheru). *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 13 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme.* ČSN EN ISO 734-1 byla vydána v dubnu 2007. Nahradila ČSN EN ISO 734-1 z března 2001.

ČSN 46 1011 Zkoušení obilovin, luštěnin a olejin. *Struktura normy uvedena není. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:*

ČSN 46 1011-24 Zkoušení obilovin, luštěnin a olejin. Část 24: Zkoušení olejin. Stanovení porostlých a poškozených olejnatých semen. Určuje metodu stanovení obsahu olejnatých semen a poškozených olejnatých semen, zbavených semenných obalů, u těch druhů olejnatých semen, které jsou označeny jako zemědělské výrobky a jsou určeny pro výrobu olejů. Podstatou zkoušky je ruční vytržení porostlých a poškozených zrn ze vzorku a jejich zvážení. ČSN 46 1011-24 byla vydána v lednu 2007; platí od 1. 3. 2007. Po nabytí platnosti této normy se ruší ČSN 46 1011-24 z 11. 4. 1988.

ČSN EN ISO 20483 (46 1401) Obilniny a luštěniny. Stanovení obsahu dusíku a výpočet obsahu dusíkatých látek. Kjeldahlova metoda. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“*

a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 19 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 20483 byla vydána v dubnu 2007.

ČSN EN ISO 11052 (46 1501) Mouka a semolina z pšenice tvrdé (durum). Stanovení obsahu žlutého barviva. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 9 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 11052 byla vydána v dubnu 2007.

ČSN CEN ISO/TS 17764 (46 7096) Krmiva. Stanovení obsahu mastných kyselin. Norma se skládá ze 2 částí, a to z Části 1: Příprava methylesterů a Části 2: Metoda plynové chromatografie. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici obě části:

ČSN CEN ISO/TS 17764-1 (46 7096) Krmiva. Stanovení obsahu mastných kyselin. Část 1: Příprava methylesterů. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 12 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN CEN ISO/TS 17764-1 byla vydána v březnu 2007.

ČSN CEN ISO/TS 17764-2 (46 7096) Krmiva. Stanovení obsahu mastných kyselin. Část 2: Metoda plynové chromatografie. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 16 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN CEN ISO/TS 17764-2 byla vydána v březnu 2007.

Třída 47 - Zemědělské a lesnické stroje

Zahrnuje všeobecné technické normy, dále normy pro různé zemědělské stroje a jejich součásti včetně bezpečnosti práce (tj např. kultivátory, secí stroje, stroje pro zavlažování, stroje, zařízení a nářadí pro hubení škůdců a plevelů, sklizňové stroje, energetické stroje, stacionární i mobilní zařízení apod.). Konečně normy zařízení pro živočišnou výrobu, k získávání a ošetřování mléka, dojící stroje a stroje zahradnické a ovocnářské. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	115
2006	114
2005	126
2004	122

2003	143
2002	159
2001	157
2000	145

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 6 nových nebo novelizovaných norem.

ČSN EN ISO 11681 (47 0195) Lesnické stroje. Bezpečnostní požadavky a zkoušení přenosných pil. *Struktura normy uvedena není. V SZÚ máme k dispozici tyto části: Část 1: Řetězové pily pro lesní práce a Část 2: Řetězové pily pro vyvětřování stromů. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN ISO 11681-2 (47 0195) Lesnické stroje. Bezpečnostní požadavky a zkoušení přenosných pil. Část 2: Řetězové pily pro vyvětřování stromů. Stanovuje bezpečnostní požadavky a jejich ověřování pro provedení a konstrukci přenosných řetězových pil pro vyvětřování stromů poháněných spalovacím motorem, majících maximální hmotnost rovnající se 4,3 kg bez vodící lišty nebo řetězu pily a s prázdnými nádržemi a navržených pro používání zaškolenou obsluhou pro prořezání a odstraňování korun stojících stromů. Tabelárně zpracovaný přehled nebezpečí je uveden v kapitole 4. Zahrnuje především úrazová nebezpečí, včetně elektrického proudu, dále nebezpečí vyvolávaná hlukem, vibracemi, chemickými látkami i ze zanedbání ergonomických zásad. Tato norma dále, v kapitole 5, uvádí metody pro vyloučení nebo snížení rizik vznikajících z používání řetězových pil. Kromě toho norma stanovuje druh informací o bezpečných postupech, které poskytuje výrobce. Hlediska ochrany životního prostředí, kromě hluku, nejsou vzata v úvahu. Řetězové pily, které zahrnuje tato část, jsou konstruovány pro činnost s pravou rukou na zadní rukojeti a levou rukou na přední rukojeti osobou, která si přečetla bezpečnostní požadavky v návodu k používání a porozuměla jim a používá příslušné osobní ochranné prostředky (OOPP). Tato část se nevztahuje na řetězové pily, které byly vyrobeny před datem jejího vydání. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: Směrnice 98/37/ES, ve znění Směrnice 98/79/ES je do českého právního řádu zavedena nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění.* ČSN EN ISO 11681-2 byla vydána v únoru 2007. Nahradila ČSN EN ISO 11681-2 ze září 1999.

ČSN EN ISO 5674 (47 2001) Zemědělské a lesnické stroje a traktory. Ochranné kryty kloubových hřídelů. Pevnostní zkoušky a zkouška opotřebení a přijímací kritéria. Stanovuje laboratorní zkoušky pro stanovení pevnosti a odolnosti proti opotřebení ochranných krytů kloubových hřídelů traktorů a strojů používaných v zemědělství a lesnictví a jejich přijímací kritéria. Je určena pro používání spolu s ISO 5673 (v ČR do května 2007 nezavedena). Tato norma je použitelná pro zkoušení ochranných krytů kloubových hřídelů a jejich záchytných prostředků. Není použitelná pro zkoušení ochranných krytů navržených a konstruovaných pro použití jako přístupové prostředky. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: Směrnice 98/37/ES, ve znění Směrnice 98/79/ES je do českého právního řádu zavedena nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění.* ČSN EN ISO 5674 byla vydána v květnu 2007. Nahradila ČSN EN ISO 5674 z prosince 2004.

ČSN ISO 5692 (47 2004) Zemědělská vozidla. Mechanická spojení na tažených vozidlech. Norma se skládá ze dvou částí: Část 1: Rozměry závěsných ok a Část 2: Spojovací oko s pouzdrém. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN ISO 5692-1 (47 2004) Zemědělská vozidla. Mechanická spojení na tažených vozidlech. Část 1: Rozměry závěsných ok průřezů 50/30 mm. Vydána v březnu 2007.

ČSN EN 15097 (47 4052) Zavlažovací technika. Lokalizované zavlažování. Hodnocení hydrauliky. Vydána v květnu 2007.

ČSN ISO 8083 (47 6004) Lesnické stroje. Ochranné konstrukce chránicí před padajícími předměty (FOPS) Laboratorní zkoušky a požadavky na provedení. Stanovuje konzistentní reprodukovatelné prostředky k vyhodnocování charakteristických vlastností ochranných konstrukcí chránicích před padajícími předměty (FOPS) pod zatížením a předepisuje požadavky na provedení pro reprezentativní vzorek pod takovým zatížením. Norma je použitelná pro mobilní nebo samojízdné, speciálně konstruované lesnické stroje, jak je definováno v (ČSN) ISO 6814. Za pozornost stojí definice **3.3 ochranná konstrukce chránicí při převrácení; ROPS** (roll-over protective structure; ROPS) systém konstrukčních částí, jehož základním cílem je změnit možnost stlačení obsluhy upoutané na sedadle bezpečnostním pásem v případě převrácení stroje. ČSN ISO 8083 byla vydána v březnu 2007.

Třída 48 - Lesnictví

Zahrnuje technické normy pro lesnictví a myslivost, normy sortimentů surového dříví, pro kontrolu a zkoušení a konečně pro pěstování lesa. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této poměrně malé třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	27
2006	27
2005	23
2004	23
2003	23
2002	23
2001	23
2000	23

Od r. 2000 až do r. 2004 byla tato třída technických norem prakticky bez pohybu. V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novou nebo novelizovanou normu.

Třída 49 - Průmysl dřevozpracující

Zahrnuje všeobecné a zkušební technické normy, dále normy pro zjišťování fyzikálních a mechanických vlastností přírodního dřeva, pro způsoby jeho opracování, ochranu i konzervaci a pro bezpečnost práce. Dále předmětové technické normy pro neopracované i opracované pilařské výrobky, řezivo, pražce a mostnice, dýhy, překližky a laťovky. Dále normy pro desky, drobné výrobky pro průmysl a služby, dřevěné obaly a dřevěné výrobky pro domácnost, žebříky, zápalky a kuřácké potřeby. Konečně zahrnuje normy pro stroje a zařízení na opracování dřeva a výrobků ze dřeva včetně bezpečnostních

a hygienických předpisů, normy pro dřevozpracující zařízení a konečně pro konstrukci, rozměry a parametry strojů na obrábění dřeva a výrobků ze dřeva. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	330
2006	277
2005	261
2004	296
2003	288
2002	317
2001	322
2000	327

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 5 nových nebo novelizovaných norem.

ČSN EN 335 (49 0080) Trvanlivost dřeva a materiálů na bázi dřeva. Definice tříd použití. Norma se skládá ze tří částí, struktura normy uvedena není. V dubnu 2007 byla k dispozici jen Část 1: Všeobecné zásady a Část 2: Aplikace na rostlé dřevo:

ČSN EN 335-1 (49 0080) Trvanlivost dřeva a materiálů na bázi dřeva. Definice tříd použití. Část 1: Všeobecné zásady. Definiuje pět tříd použití, které reprezentují rozdílné expozice, kterým mohou být dřevo a materiály na jeho bázi vystaveny. Tato část také nepřímo poukazuje na biologické činitele důležité pro každou expozici. Informace o těchto biologických činitelích udává příloha A, která uvádí výčet dřevokazných druhů zejména hub a hmyzu. ČSN EN 335-1 byla vydána v dubnu 2007. Nahradila ČSN EN 335-1 z prosince 1994.

ČSN EN 335-2 (49 0080) Trvanlivost dřeva a materiálů na bázi dřeva. Definice tříd použití. Část 2: Aplikace na rostlé dřevo. Udává návod na aplikaci tříd použití, tak jak jsou popsány v části 1, pro rostlé dřevo a desky z rostlého dřeva ve vztahu k biologickým činitelům, které toto dřevo mohou napadat. Tato část se má používat ve spojení s částí 1 této normy. Příloha A udává informace a pokyny pro uživatele ke stanovení příslušné třídy použití a výběru požadované trvanlivosti (buď přirozené nebo získané na základě ošetření ochranným prostředkem). Příloha neudává návod na ochranné opatření jiné než ošetření ochranným prostředkem. Za pozornost stojí čl. A.3 této přílohy s všeobecnými bezpečnostními opatřeními, které jsou orientovány na funkci ošetřeného dřeva. ČSN EN 335-2 byla vydána v dubnu 2007. Nahradila ČSN EN 335-2 z ledna 1995.

ČSN EN 1390 (49 0669) Ochranné prostředky na dřevo. Zjišťování likvidačního účinku proti larvám *Hylotrupes bajulus* (Linnaeus). Laboratorní metoda. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve praktikovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 20 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 1390 byla vydána v lednu 2007.

ČSN P CEN/TS 15397 (49 0683) Ochranné prostředky na dřevo. Metoda pro přirozené stárnutí ošetřených zkušebních těles mimo styk se zemí pro biologické laboratorní zkoušky. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Český vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 14 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN P CEN/TS 15397 byla vydána v dubnu 2007.

ČSN EN 14915 (49 2113) Vnější a vnitřní obklady z rostlého dřeva. Charakteristiky, posuzování shody a označení. Definuje a specifikuje odpovídající charakteristiky a vhodné zkušební metody pro stanovení těchto charakteristik pro výrobky (včetně obkladů fasád) používaných jako vnitřní a vnější obklady z rostlého dřeva. Tato norma pokrývá jak chemicky ošetřené, tak neošetřené dřevo a pokrývá (na ozub) délkově napojované a šířkově slepované výrobky. Norma stanoví pro jednotlivé druhy obkladů požadavky na oheň (5.1); emise formaldehydu a pentachlorofenolu (5.2 a 5.3); tepelnou vodivost (5.6); zvukovou pohltivost (5.5) a další. Za pozornost stojí jednak Příloha C, která definuje třídy formaldehydu, jednak Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS**. Pokud jde o informace o nebezpečných látkách je odkázáno na internetové stránky Komise EUROPA týkající se stavebnictví (CREATE), přístup: <http://europa.eu.int/comm/enterprise/construction/internal/dangsub/dangmain.htm>. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, resp. nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE, ve znění pozdějších předpisů.* ČSN EN 14915 byla vydána v dubnu 2007.

Třída 50 - Výrobky průmyslu papírenského

Zahrnuje předmětové i zkušební technické normy pro nejrůznější výrobky papírenského průmyslu, (např. papíry a tiskové papíry, korkové i papírové tapety, krytinové i izolační lepenky, kartonáž, poštovní obálky, hygienické papíry apod.). Konečně i normy pro strojní zařízení pro výrobu papíru. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	149
2006	131
2005	132
2004	132
2003	204
2002	216
2001	212
2000	209

Pomalý úbytek norem ve třídě jde na vrub rušení zastaralých norem bez náhrady. V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novou nebo novelizovanou normu.

Třída 51 - Strojní zařízení potravinářského průmyslu

Obsahuje technické normy pro zařízení společného stravování, pro potravinářské stroje včetně bezpečnostních a hygienických požadavků na ně, dále pro pekařské a nárezové stroje, stroje pro velkokuchyně a odstředivky na zpracování jedlých tuků i olejů. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této malé třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	46
2006	35
2005	29
2004	26
2003	20
2002	13
2001	7
2000	7

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 2 nové nebo novelizované normy.

ČSN EN 14958 (51 2511) Potravinářské stroje. Stroje na mletí a výrobu mouky a krupice. Bezpečnostní a hygienické požadavky. Zabývá se významnými nebezpečími, nebezpečnými situacemi a událostmi týkajícími se následujících strojů na mletí a výrobu mouky a krupice: válcových mlýnů, rovinných prosévačů a rotačních separátorů, vzduchových třídičů, rotačních strojů a úderových strojů. Stroje v předmětu normy jsou stacionární (nejsou určeny k pohybu při provozu), mají výkonnost alespoň 100 kg/h, a jsou určeny k používání v instalacích pro zpracování obilí, jako jsou mlýny na mouku, mlýny na krupici, čističky obilí a výrobní vloček. Tato evropská norma se zabývá významnými nebezpečími během uvádění do provozu, vlastním provozu, čištění a údržby strojů v předmětu normy, jsou-li používány, jak je určeno a za podmínek nesprávného používání, které je rozumně předvídatelné výrobcem. Seznam významných nebezpečí, tabelárně zpracovaný v kapitole 4, zahrnuje vedle úrazových nebezpečí i nebezpečí z hluku, vdechování prachu, nebezpečí ze zanedbání ergonomických zásad a nebezpečí způsobená zanedbáním hygienických zásad. Poměrně rozsáhlá norma, cca 46 stran. Za pozornost ve všech sedmi částech stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES. *Poznámka recenzenta: V České republice jsou tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění.* ČSN EN 14958 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN 14957 (51 4011) Potravinářské stroje. Stroje na mytí nádobí s dopravníkem. Bezpečnostní a hygienické požadavky. Platí pro víceprostorové stroje na mytí nádobí, kde nádobí prochází přes motorem poháněný pásový (unašečový typ) nebo policový dopravník. V případě unašečového typu, oblast vkládání a oblast odebírání jsou součástí stroje. Stroje, kterých se tato norma týká, jsou určeny pro mytí, oplachování a volitelně pro sušení nádobí a kuchyňských potřeb používaných v potravinářských a stravovacích zařízeních, např. restauracích, hotelech apod. Tato norma platí pro stroje na mytí nádobí s dopravníkem s lineární rychlostí nižší než nebo rovnou 5m/min pro nádobí a kuchyňské potřeby. Tato norma se zabývá významnými nebezpečími, nebezpečnými

situacemi a událostmi týkajícími se strojů na mytí nádobí s dopravníkem, když jsou používány, jak je určeno a za podmínek předpokládaných výrobcem (viz kapitola 4, kde jsou vedle nebezpečí úrazu včetně elektrických jen stručně zmíněna i chemická nebezpečí a nebezpečí vyplývající ze zanedbání ergonomických zásad). Tato norma se zabývá nebezpečími, která mohou nastat během uvádění stroje do provozu, během provozu, údržby a vyřazování z provozu. Hluk není u těchto strojů považován za významné nebezpečí. To neznamená, že výrobce těchto strojů je zbaven povinnosti snižovat hluk a provádět deklarování hluku. Proto je v příloze A uveden zkušební předpis pro hluk. Tato norma se nevztahuje na stroje na mytí nádobí s dopravníkem, které byly vyrobeny před datem vydání této evropské normy. Za pozornost ve všech sedmi částech stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES. Poznámka recenzenta: V České republice jsou tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění. ČSN EN 14957 byla vydána v červnu 2007.**

Třída 52 - Strojní zařízení potravinářského průmyslu

Zahrnuje technické normy pro zařízení pro nápojový průmysl a obchodní provozovny. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této velmi malé třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	1
2006	1
2005	1
2004	1
2003	1
2002	1
2001	1
2000	1

Od roku 2000 je tato třída norem bez pohybu. V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novou nebo novelizovanou normu.

Třída 56 - Výrobky potravinářského průmyslu

Obsahuje technické normy pro zkoušení potravin obecně, pro zkoušení zmrazených výrobků, ovocných a zeleninových výrobků, mlýnských výrobků a luštěnin. Dále předmětové i zkušební technické normy pro mlýnské výrobky, těstoviny, pekařské a cukrářské výrobky, trvanlivé pečivo, kakaový prášek, cukr, škrob a výrobky z něj, dextriny, pivo, slad, droždí, lihoviny, různé druhy vín apod. Kromě toho ještě normy pro sušené ovoce a zeleninu, pro mražené i nemražené výrobky z ovoce a ze zeleniny, normy pro sterilovanou kojeneckou a dětskou výživu. Konečně normy pro tabákové výrobky a vonné a chuťové látky pro potraviny. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována a archivována na Centru ZŽP (ing. D. Winklerová). V této publikaci uvádíme zpravidla jen jejich záznamy; pokud norma obsahuje údaje, vztahující se k ochraně zdraví při práci, uveřejňujeme zkrácenou recenzi. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	541
2006	501
2005	490
2004	465
2003	473
2002	465
2001	459
2000	447

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 7 nových nebo novelizovaných norem.

ČSN P ISO/TS 19036 (56 0625) Mikrobiologie potravin a krmiv. Pokyny pro odhad nejistoty měření při kvantitativním stanovení. Vydána v květnu 2007.

ČSN ISO 8870 (56 0641) Mléko a výrobky na bázi mléka. Průkaz termonukleázy produkované koagulázpozitivními stafylokoky. Vydána v lednu 2007.

ČSN ISO 20128 (56 0642) Mléčné výrobky. Stanovení počtu presumptivního *Lactobacillus acidophilus* na selektivní živné půdě. Technika počítání kolonií vykultivovaných při 37 °C. Vydána v lednu 2007.

ČSN 56 9605 Pravidla správné hygienické a výrobní praxe. Hluboce zmrazené potraviny. Základní požadavky. Stanoví obecná pravidla a doporučení pro zavedení a dodržování zásad správné hygienické praxe a výrobní praxe při zpracování, výrobě, manipulaci, skladování, přepravě a nabízení k prodeji hluboce zmrazených potravin. Tato norma pojednává i o systému kontrolních bodů při výrobě (HACCP = Hazard Analysis and Critical Control Points). Za pozornost stojí Příloha C, která obsahuje související právní předpisy, kde je uveden obsáhlý přehled českých předpisů, vztahujících se k normalizovanému problému. ČSN 56 9605 byla vydána v lednu 2007.

ČSN 56 9606 Pravidla správné hygienické a výrobní praxe. Obecné principy hygieny potravin. Sleduje potravinový řetězec od prvovýroby až ke konečnému spotřebiteli, uvádí nezbytné hygienické podmínky pro výrobu potravin, které jsou bezpečné a vhodné pro spotřebu. Norma poskytuje základní strukturu pro další specifitější příručky, které se uplatní v jednotlivých člancích potravinového řetězce. Obecné principy pro hygienu potravin: - identifikují základní principy hygieny potravin aplikovatelné v celém potravinovém řetězci (včetně prvovýroby až po konečného spotřebitele) s cílem dosáhnout toho, aby potravina byla bezpečná a vhodná k lidské spotřebě; - doporučují přístup založený na principech kritických kontrolních bodů HACCP (Hazard Analysis and Critical Control Point) jako prostředek pro zvýšení bezpečnosti potravin; - doporučují postup k zavedení systému HACCP; - poskytují návod pro specifická pravidla, která mohou být potřebná pro jednotlivé články potravinového řetězce, výrobní postupy, nebo komodity za účelem posílení specifických hygienických požadavků. Za pozornost stojí Příloha A, která obsahuje analýzu rizika a systém kritických bodů HACCP a Příloha B, která obsahuje návod pro použití systému kritických kontrolních bodů HACCP. ČSN 56 9606 byla vydána v lednu 2007.

ČSN 56 9607 Pravidla správné hygienické a výrobní praxe. Ovocné pomazánky. Stanovuje pravidla a doporučení pro zavedení a dodržování zásad správné hygienické a výrobní praxe při výrobě ovocných pomazánek určených jak pro přímou spotřebu, tak pro

další zpracování. Obsahuje základní doporučení pro prvovýrobu, zásady osobní hygieny pracovníků a popis technologických postupů při výrobě ovocných pomazánek, požadavky na obaly, včetně dodržení hygienických a technologických požadavků při zpracování. V normě jsou také obsaženy doporučené odkazy na kritické body v rámci pracovního procesu, které by měly být zapracovány v systému HACCP (Hazard Analysis and Critical Control Point) jednotlivých zpracovatelů. Za pozornost stojí Příloha B, která obsahuje souvisící právní předpisy, kde je uveden obsáhlý přehled českých předpisů a ČSN vztahujících se k normalizovanému problému. ČSN 56 9607 byla vydána v únoru 2007.

ČSN EN ISO 21571 (56 9902) Potraviny. Metody pro detekci geneticky modifikovaných organismů a odvozených produktů. Extrakce nukleové kyseliny. Vydána v březnu 2007. Nahradila ČSN EN ISO 21571 ze srpna 2005. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN ISO 21571 ze srpna 2005 převzala EN ISO 21571:2005 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

Třída 57 - Výrobky potravinářského průmyslu

Obsahuje technické normy pro zkoušení potravin obecně, dále předmětové technické normy pro mléko, tekuté výrobky z mléka, tvaroh a různé druhy sýrů, pro mražené výrobky z mléka, máslo, vejce a výrobky z vajec apod. Konečně technické normy pro drůbež, výrobky z mořských ryb, pro maso a masné výrobky a hotové zmrazené pokrmy. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována a archivována na Centru ZŽP (ing. D. Winklerová). V této publikaci uvádíme zpravidla jen jejich záznamy; pokud norma obsahuje údaje, vztahující se k ochraně zdraví při práci, uveřejňujeme zkrácenou recenzi. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	158
2006	152
2005	150
2004	143
2003	147
2002	121
2001	147
2000	142

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 3 nové nebo novelizované normy.

ČSN ISO 18252 (57 0113) Bezvodý mléčný tuk. Stanovení složení sterolů plynovou chromatografií (Rutinní metoda). Specifikuje rutinní metodu plynové chromatografie pro stanovení složení sterolů v bezvodém mléčném tuku, a to přímou extrakcí nezmýdelnitelného podílu z mléčných výrobků bez předčištění a derivatizace. Hlavním úkolem normy je stanovení cholesterolu, který tvoří okolo 98 % sterolové frakce čistého mléčného tuku. Za pozornost stojí před Předmětem normy uvedené toto: **UPOZORNĚNÍ Použití této mezinárodní normy může zahrnovat nebezpečné látky, pracovní operace a přístroje. Tato norma neřeší všechna bezpečnostní rizika spojená s jejím použitím. Odpovědností uživatele této normy je stanovit vhodné bezpečnostní a zdravotní opatření a určit aplikovatelnost omezujících předpisů před použitím.** ČSN ISO 18252 byla vydána v únoru 2007.

ČSN EN ISO 5943 (57 1006) Sýry a tavené sýrové výrobky. Stanovení obsahu chloridů. Potenciometrická metoda. Vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN ISO 5943 ze srpna 2006.

ČSN 57 6011 Požadavky na vybrané tepelně opracované masné výrobky. Vydána v červnu 2007.

Třída 58 - Výrobky potravinářského průmyslu

Obsahuje technické normy pro zkoušení potravin obecně, dále předmětové technické normy pro rostlinné i živočišné tuky a oleje, čaj, koření, polévkové přípravky a dehydrované pokrmy, kávu, hořčici apod. Konečně předpisy (normy) pro hotová jídla pro veřejné stravování a sypké cereální směsi. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována a archivována na Centru ZZP (ing. D. Winklerová). V této publikaci uvádíme zpravidla jen jejich záznamy; pokud norma obsahuje údaje, vztahující se k ochraně zdraví při práci, uveřejňujeme zkrácenou recenzi. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	176
2006	180
2005	179
2004	175
2003	174
2002	165
2001	166
2000	163

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili jednu novou nebo novelizovanou normu.

ČSN EN ISO 15753 (58 8724) Živočišné a rostlinné tuky a oleje. Stanovení polycyklických aromatických uhlovodíků. Vydána v únoru 2007.

Třída 62 - Průmysl gumárenský, pryž

Obsahuje technické normy pro pryž, chemické a fyzikální zkoušky pryže a pro kaučuky. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	63
2006	62
2005	63
2004	63
2003	63
2002	73
2001	79
2000	89

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novou nebo novelizovanou normu.

Třída 63 - Průmysl gumárenský, pryžové výrobky

Obsahuje technické normy pro pryžové výrobky všeobecně, pro pneumatiky a pláště pro dopravní prostředky, pro pryžové výrobky pro technickou potřebu, pro pryžové i plastové hadice s koncovkami i bez nich apod. Konečně pro ochranné prostředky a ochranné rukavice z pryže. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	128
2006	127
2005	115
2004	115
2003	114
2002	113
2001	132
2000	132

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili jednu novou nebo novelizovanou normu.

ČSN EN ISO 8033 (63 5214) Pryžové a plastové hadice. Stanovení soudržnosti vrstev. Vydána v lednu 2007. Nahradila ČSN EN 28033 z ledna 1996.

Třída 64 - Plasty

Obsahuje předmětové i zkušební technické normy pro plasty všeobecně, a to zejména pro ionexy, nenasyčené polyesterové pryskyřice, epoxidové, alkydové, fenolické a aminové pryskyřice, tvrditelné lisovací hmoty, styrenové polymery, fluoroplasty, termoplasty a výrobky z termoplastů, vrstvené hmoty a lamináty apod. Dále normy pro uhlíková vlákna, folie z polyethylenu a polyvinylchloridu, polykarbonátové fólie, syntetické usně, výztuže, vlákna a vodné disperze polymerů a kopolymerů. Konečně normy pro materiály a předměty z plastů ve styku s potravinami. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	661
2006	647
2005	600
2004	574
2003	550
2002	542
2001	539
2000	443

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 28 nových nebo novelizovaných norem.

ČSN EN ISO 22088 (64 0764) Plasty. Stanovení odolnosti proti korozi za napětí (ESC). Norma se skládá ze 6 částí: Známe jen čtyři. Část 1: Obecné principy, Část 2: Metoda konstantního tahového zatížení, Část 3: Metoda ohnutého pásku a Část 4: Metoda vtlačování kuličky nebo hrotu. Všechny byly k dispozici v prvním pololetí 2007.

ČSN EN ISO 22088-1 (64 0764) Plasty. Stanovení odolnosti proti korozi za napětí (ESC). Část 1: Obecné principy. Vydána v únoru 2007.

ČSN EN ISO 22088-2 (64 0764) Plasty. Stanovení odolnosti proti korozi za napětí (ESC). Část 2: Metoda konstantního tahového zatížení. Vydána v únoru 2007. Nahradila ČSN EN ISO 6252 z března 1999.

ČSN EN ISO 22088-3 (64 0764) Plasty. Stanovení odolnosti proti korozi za napětí (ESC). Část 3: Metoda ohnutého pásku. Vydána v únoru 2007. Nahradila ČSN EN ISO 4599 z června 1998.

ČSN EN ISO 22088-4 (64 0764) Plasty. Stanovení odolnosti proti korozi za napětí (ESC). Část 4: Metoda vtlačování kuličky nebo hrotu. Vydána v únoru 2007. Nahradila ČSN EN ISO 4600 z června 1999.

ČSN EN ISO 8988 (64 1512) Plasty. Fenolické pryskyřice. Stanovení obsahu hexamethylen-tetraminu. Metoda podle Kjedhala, perchlorátová metoda a metoda přímé titrace kyselinou chlorovodíkovou. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 13 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 8988 byla vydána v dubnu 2007. Nahradila ČSN EN ISO 8988 z července 1998.

ČSN EN ISO 1265 (64 3201) Plasty. Polvinylchlorid. Stanovení obsahu nečistot a cizích částic. Vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN ISO 1265 z října 1998.

ČSN EN ISO 1269 (64 3252) Plasty. Homopolymery a kopolymery vinylchloridu. Stanovení těkavých látek (včetně vody). Vydána v květnu 2007.

ČSN P CEN/TS 15084 (65 4804) Materiály k vápnění půd. Pokyn pro stanovení potřeby vápnění. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 15 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN P CEN/TS 15084 byla vydána v červnu 2007.

ČSN P CEN/TS 15451 (65 4854) Hnojiva. Stanovení chelatačních činidel. Stanovení železa chelatovaného EDDHSA iontovou párovou chromatografií. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 17 stran. Recenzi/anotaci takto

vydaných norem neprovádíme. Poznámka recenzenta: *o,o*-EDDHA je ethylendiamin-di-(orto-hydroxysulfofenyl) octová kyselina a její kondenzační produkty. ČSN P CEN/TS 15451 byla vydána v červnu 2007.

ČSN P CEN/TS 15452 (65 4855) Hnojiva. Stanovení chelatačních činidel. Stanovení železa chelatovaného *o,p*-EDDHA reverzní fázovou HPLC. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 15 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. Poznámka recenzenta: *o,p*-EDDHA je ethylendiamin-*N*-[(orto-hydroxyfenyl) octová kyselina]-*N'*-[(para-hydroxyfenyl) octová kyselina]. ČSN P CEN/TS 15452 byla vydána v červnu 2007.

ČSN P CEN/TS 15475 (65 4863) Hnojiva. Stanovení amonného dusíku. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 18 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN P CEN/TS 15475 byla vydána v červnu 2007.

ČSN P CEN/TS 15476 (65 4864) Hnojiva. Stanovení dusičnanového a amonného dusíku podle Devardy. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 16 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN P CEN/TS 15476 byla vydána v červnu 2007.

ČSN P CEN/TS 15477 (65 4865) Hnojiva. Stanovení obsahu vodorozpuštěného draslíku. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 13 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN P CEN/TS 15477 byla vydána v červnu 2007.

ČSN P CEN/TS 15478 (65 4866) Hnojiva. Stanovení celkového dusíku v močovíně. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 16 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN P CEN/TS 15478 byla vydána v červnu 2007.

ČSN P CEN/TS 15479 (65 4867) Hnojiva. Stanovení biuretu v močovíně spektrofotometricky. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání

evropských norem do soustavy ČSN. Český vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 12 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN P CEN/TS 15479 byla vydána v červnu 2007.

ČSN EN 13689 (64 6402) Návod na klasifikaci a navrhování plastových potrubních systémů používaných pro renovaci. Je pomocným dokumentem definujícím skupiny renovačních technik netlakových a tlakových potrubí tvořených plastovými trubkami, tvarovkami a doplňkovými součástmi. Uvádí principy, ale ne podrobné postupy pro navrhování plastových potrubních systémů používaných pro vyvložkování stávajících potrubí a zahrnuje: – funkce vložkování; - stávající potrubí a podmínky na staveništi; - hlediska týkající se pracovního postupu; - konstrukční hlediska; - hydraulická hlediska. ČSN EN 13689 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 13689 z června 2003.

ČSN EN 13566 (64 6420) Plastové potrubní systémy pro renovace beztlakových kanalizačních přípojek a stokových sítí uložených v zemi. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecně, Část 2: Vyvložkování kontinuálními trubkami, Část 3: Vyvložkování těsně přiléhajícími trubkami, Část 4: Vyvložkování trubkami vytvrzovanými na místě, Část 5: Vyvložkování jednotlivými trubkami, Část 6: Vyvložkování vloženými hadicemi a Část 7: Vyvložkování spirálově vinutými trubkami. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 13566-1 (64 6420) Plastové potrubní systémy pro renovace beztlakových kanalizačních přípojek a stokových sítí uložených v zemi. Část 1: Všeobecně. Specifikuje požadavky a metody zkoušení pro plastové potrubní systémy používané pro renovaci beztlakových kanalizačních přípojek a stokových sítí uložených v zemi a pracujících jako gravitační systémy, které jsou vystaveny maximálnímu přetlaku 0,5 bar. Je použitelná jak pro vyráběné trubky a tvarovky, tak i pro instalované plastové vložkovací systémy; nevztahuje se na stávající potrubí nebo jakékoliv výplně mezikruží. Tato část uvádí všeobecné požadavky, které jsou společné pro všechny renovační techniky uvedené v čl. 3.1.2. ČSN EN 13566-1 byla vydána v dubnu 2007. Nahradila ČSN EN 13566-1 z července 2003.

ČSN EN 13566-2 (64 6420) Plastové potrubní systémy pro renovace beztlakových kanalizačních přípojek a stokových sítí uložených v zemi. Část 2: Vyvložkování kontinuálními trubkami. Specifikuje požadavky a metody zkoušení pro trubky a tvarovky, které jsou součástí plastových potrubních systémů instalovaných jako kontinuální potrubí při renovaci beztlakových kanalizačních přípojek a stokových sítí uložených v zemi. Vztahuje se na: - trubky s homogenní stěnou (HW) z polyethylenu (PE) nebo polypropylenu (PP); - trubky se strukturovanou stěnou (SW), konstrukce se zvlněnou (korugovanou) dvojitou stěnou, definované v příloze B, jejichž zpevňující (nosná vrstva (vrstvy) je (jsou) z PE nebo PP; - spojování trubek svařováním na tupo (HW) nebo elektrosvařováním (SW); - zhotovené nebo vstříkované tvarovky z PE, PP a polvinylchloridu (PVC-U). O možném ohrožení zdraví/životního prostředí se lze orientovat z výčtu materiálů pro různé druhy trubek (kapitola 4). ČSN EN 13566-2 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 13566-2 z června 2006.

ČSN EN 13566-3 (64 6420) Plastové potrubní systémy pro renovace beztlakových kanalizačních přípojek a stokových sítí uložených v zemi. Část 3: Vyvložkování těsně přiléhajícími trubkami. Specifikuje požadavky a metody zkoušení pro systémy s těsně přiléhajícími trubkami určené pro renovaci beztlakových kanalizačních přípojek a stokových sítí. Platí pro trubky a tvarovky z polyethylenu (PE) nebo neměkčeného polvinylchloridu (PVC-U). Platí pouze pro plastové vložkovací systémy. Neuvádí požadavky na stávající

potrubí. ČSN EN 13566-3 byla vydána v dubnu 2007. Nahradila ČSN EN 13566-3 z července 2003.

ČSN EN 13566-4 (64 6420) Plastové potrubní systémy pro renovace beztlakových kanalizačních přípojek a stokových sítí uložených v zemi. Část 4: Vyvložkování trubkami vytvrzovanými na místě. Specifikuje požadavky a metody zkoušení pro trubky a tvarovky vytvrzované na místě používané pro renovaci beztlakových kanalizačních přípojek a stokových sítí uložených v zemi. Zahrnuje používání různých systémů z reaktoplastů v kombinaci s kompatibilními nosnými materiály plněnými vlákny a jinými součástmi z plastů, souvisejícími s technologickým postupem podle 4.1. V kapitole 8 – Instalační postup, je v čl. 8.4.1 uvedeno poměrně přísné opatření především na ochranu životního prostředí při normalizované činnosti. Ochrana zdraví zaměstnanců provádějících vyvložkování trubkami vytvrzovanými na místě zmíněna není. ČSN EN 13566-4 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 13566-4 z července 2003.

ČSN CEN/TS 14632 (64 6437) Tlakové a netlakové potrubní systémy pro stokové sítě, kanalizační přípojky a rozvody vody. Sklem vyztužené trubky z reaktoplastů (GPR) na bázi polyesterových pryskyřic (UP). Směrnice pro posuzování shody. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 37 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme.* ČSN CEN/TS 14632 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN 14982 (64 6439) Plastové rozvodné a ochranné potrubní systémy. Šachtová dna nebo prodloužení šachty trubkou z termoplastů pro vstupní a revizní šachty. Stanovení kruhové tuhosti. Vydána v dubnu 2007.

ČSN EN 14830 (64 6441) Inspekční komory a šachtová dna z termoplastů. Stanovení odolnosti zborcení. Vydána v dubnu 2007.

ČSN EN 13706 (64 9312) Vyztužené plasty (kompozity). Specifikace pro tažené profily. *Norma se skládá z těchto částí: Část 1: Označování, Část 2: Zkušební metody a všeobecné požadavky a Část 3: Specifické požadavky. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici všechny tři části.*

ČSN EN 13706-1 (64 9312) Vyztužené plasty (kompozity). Specifikace pro tažené profily. Část 1: Označování. Stanovuje systém datových bloků pro označování pultrudovaných (tažených) profilů vyrobených z kompozitů na bázi plastů vyztužených vlákny. Typy pultrudovaných (tažených) profilů se navzájem rozlišují pomocí klasifikačního systému založeného na informaci o užitém typu polymerní matrice, výztuže a aditivech (jako jsou retardér hoření, UV stabilizátor apod.). ČSN EN 13706-1 byla vydána v lednu 2007. Nahradila ČSN EN 13706-1 z června 2003. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 13706-1 z června 2003 převzala EN 13706-1:2002 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 13706-2 (64 9312) Vyztužené plasty (kompozity). Specifikace pro tažené profily. Část 2: Metody zkoušení a obecné požadavky. Uvádí obecné požadavky, které platí pro specifikaci použitelné k upřesnění všech typů pultrudovaných (tažených) profilů podle první části této normy. Tato norma specifikuje vlastnosti, které je třeba sledovat při přípravě zkušebních těles pro stanovení mechanických vlastností požadovaných v první části normy k označování a pro stanovení specifických požadavků v třetí části této normy. Tato

druhá část také uvádí rovněž zkušební metody pro stanovení označujících a specifických vlastností uvedených v první části, respektive ve třetí části. Za pozornost stojí tato definice **3.1 pultruze** (pultruzion) Kontinuální proces výroby kompozitních profilů protahováním vrstev vláknitých materiálů impregnovaných syntetickou pryskyřicí horkým průvlakem s regulací teploty, kde dochází ke konečnému vytvarování profilu vytvrzením a/nebo ochlazením pryskyřice. ČSN EN 13706-2 byla vydána v lednu 2007. Nahradila ČSN EN 13706-2 z června 2003. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 13706-1 z června 2003 převzala EN 13706-1:2002 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 13706-3 (64 9312) Vyztužené plasty (kompozity). Specifikace pro tažené profily. Část 3: Specifické požadavky. Určuje specifikaci pultrudovaných (tažených) profilů. Specifikace definuje takové vlastnosti, které musí být specifikovány a úroveň, které musí být dosaženo pro každou z tříd profilu. ČSN EN 13706-3 byla vydána v lednu 2007. Nahradila ČSN EN 13706-3 z června 2003. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 13706-2 z června 2003 převzala EN 13706-2:2002 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

Třída 65 - Výrobky chemického průmyslu

Obsahuje předmětové i zkušební technické normy pro výrobky chemického průmyslu všeobecně včetně bezpečnostních předpisů, a to zejména pro anorganické výrobky (tj. kyseliny, zásady, oxidy, soli, technické plyny apod.). Dále průmyslová hnojiva, pesticidy, ropné výrobky (uhlovodíkové plyny, motorová paliva, minerální oleje, parafíny, asfalty, topné oleje apod.). Konečně normy pro dehty a výrobky z dehtů, pro nejrůznější organická barviva, pigmenty a laky i pro jejich zkoušení. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	400
2006	380
2005	370
2004	330
2003	408
2002	511
2001	512
2000	525

Úbytek norem v této třídě způsobuje rušení zastaralých bez náhrady. V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 7 nových nebo novelizovaných norem.

ČSN EN ISO 4259 (65 6003) Ropné výrobky. Stanovení a využití údajů shodnosti ve vztahu ke zkušebním metodám. Obsahuje výpočet odhadů shodnosti a jejich aplikaci na specifikace. Zvláště obsahuje definice odpovídajících statistických termínů (kapitola 3), postupy, které je třeba přijmout při plánování programů mezilaboratorních zkoušek s cílem stanovit shodnost zkušební metody (kapitola 4), metodu výpočtu shodnosti z výsledků získaných v rámci těchto programů (kapitoly 5 a 6) a postup, kterým je třeba provádět interpretaci laboratorních výsledků ve vztahu jak ke shodnosti metod, tak i k mezích

stanoveným specifikacemi (kapitoly 7 a 10). Postupy v této normě byly navrženy speciálně pro ropu a ropné výrobky, které jsou běžně homogenní. Obecné postupy popsané v této normě mohou být použity pro jiné typy homogenních výrobků. Před aplikací této normy na výrobky je nutno pečlivě prozkoumat, zda homogenita není diskutabilní. ČSN EN ISO 4259 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN ISO 4259 z března 2007.

ČSN EN ISO 12156 (65 6113) Motorové palivo. Odhad mazivosti za použití přístroje s vysokofrekvenčním vratným pohonem (HFRR). *Norma se skládá ze dvou částí, v prvním pololetí 2007 byla k dispozici pouze Část 1: Zkušební metoda:*

ČSN EN ISO 12156-1 (65 6113) Motorové palivo. Odhad mazivosti za použití přístroje s vysokofrekvenčním vratným pohonem (HFRR). Část 1: Zkušební metoda. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 12 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 12156-1 byla vydána v březnu 2007. Nahradila ČSN EN ISO 12156-1 z října 2000.*

ČSN EN 15199 (65 6116) Ropné výrobky. Stanovení destilačního rozmezí plynovou chromatografií. *Norma se skládá ze tří částí, v prvním pololetí 2007 byla k dispozici pouze Část 1: Střední destiláty a mazací oleje a Část 2: Těžké destiláty a zbytková paliva.*

ČSN EN 15199-1 (65 6116) Ropné výrobky. Stanovení destilačního rozmezí plynovou chromatografií. Část 1: Střední destiláty a mazací oleje. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text této první části normy je publikován v angličtině a má celkem cca 23 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. Norma na konci kapitoly 1 obsahuje obvyklé varování před komplexním výskytem rizik při této práci. ČSN EN 15199-1 byla vydána v březnu 2007.*

ČSN EN 15199-2 (65 6116) Ropné výrobky. Stanovení destilačního rozmezí plynovou chromatografií. Část 2: Těžké destiláty a zbytková paliva. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text této druhé části normy je publikován v angličtině a má celkem cca 26 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. Norma na konci kapitoly 1 obsahuje obvyklé varování před komplexním výskytem rizik při této práci. ČSN EN 15199-2 byla vydána v březnu 2007.*

ČSN EN ISO 4404 (65 6248) Ropa a příbuzné výrobky. Stanovení odolnosti proti korozi způsobené nehořlavými hydraulickými kapalinami. *Norma se skládá ze dvou částí, v prvním pololetí 2007 byla k dispozici pouze Část 1: Kapaliny obsahující vodu:*

ČSN EN ISO 4404-1 (65 6248) Ropa a příbuzné výrobky. Stanovení odolnosti proti korozi způsobené nehořlavými hydraulickými kapalinami. Část 1: Kapaliny obsahující vodu. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou)*

první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 12 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 4404-1 byla vydána v březnu 2007.

ČSN EN 14896 (65 7054) Asfalty a asfaltová pojiva. Dynamická viskozita asfaltových emulzí, ředěných a fluxovaných asfaltových pojiv. Metoda s vřetenovým viskozimetrem. Určuje metodu stanovení dynamické viskozity asfaltových emulzí, ředěných a fluxovaných asfaltových pojiv rotačním vřetenovým viskozimetrem. Jsou uvedeny standardní aplikační teploty, ačkoliv se dynamická viskozita může měřit, pokud se požaduje, i při jiných teplotách. Podrobně je uvedena viskozita při standardní smykové rychlosti, ačkoliv se jiná měření mohou, pokud se požaduje, provádět i při různých smykových rychlostech. Za pozornost stojí na konci Předmětu normy uvedená tato **VÝSTRAHA – Použití této evropské normy může být spojeno s používáním nebezpečných materiálů, pracovních postupů a zařízení. Tato norma adresně neupozorňuje na všechny bezpečnostní problémy spojené s jejím používáním. Uživatel této normy je zodpovědný za to, že předem provede příslušná opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví a stanoví pro její použití regulační omezení.** ČSN EN 14896 byla vydána v lednu 2007.

Třída 66 - Výrobky chemického průmyslu

Obsahuje předmětové i zkušební technické normy pro další výrobky chemického průmyslu, a to zejména estery, změkčovadla, zvláčňovadla, ethanol a další alkoholy, ostatní alifatické sloučeniny, aromatické uhlovodíky, organické kyseliny apod. Dále léčiva a dentální přípravky. Konečně fotografické materiály, výbušniny a pyrotechniku, lepidla a též normy pro brzdové a mrazuvzdorné kapaliny. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	321
2006	302
2005	272
2004	237
2003	293
2002	326
2001	348
2000	360

Pokles počtu jsou zpravidla normy rušené bez náhrady. V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 10 nových nebo novelizovaných norem.

ČSN EN 14885 (66 5021) Chemické dezinfekční přípravky a antiseptika. Použití evropských norem pro chemické dezinfekční přípravky a antiseptika. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Český vydávající (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy

je publikován v angličtině a má celkem cca 34 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 14885 byla vydána v dubnu 2007.

ČSN EN 14476+A1 (66 5217) Chemické dezinfekční přípravky a antiseptika. Kvantitativní zkouška s použitím suspenze ke stanovení viricidního účinku chemických dezinfekčních přípravků a antiseptik používaných v humánním lékařství. Metoda zkoušení a požadavky (fáze 2/ stupeň 1). Stanoví metodu zkoušení a minimální požadavky na viricidní aktivitu chemických dezinfekčních nebo antiseptických produktů určených pro nástroje, povrchy nebo ruce, které tvoří homogenní, fyzikálně stabilní přípravky při ředění tvrdou vodou nebo, v případě produktů připravených k použití, při ředění vodou. Tento dokument je použitelný pro široké spektrum virů (příloha B) a pro oblasti a situace, kdy je dezinfekce lékařsky indikována. Takové indikace nastávají při péči o pacienta, např.: - v nemocnicích, místních zdravotnických zařízeních a stomatologických zařízeních; - ve zdravotnických zařízeních škol, školek a pečovatelských institucí, a mohou nastat i na pracovišti a doma. Mohou zahrnovat také služby, jako jsou prádelny a stravovací zařízení dodávající produkty přímo pro pacienty. Stanovit viricidní aktivitu neředěných produktů není možné, neboť k určitému zředění dochází vždy přidáním inokula a interferujících látek. Dezinfekční prostředky nebo antiseptika, které se používají v neředěné formě, se však zkoušejí v 80% koncentraci a musí před dalším hodnocením vyhovět této zkoušce. ČSN EN 14476+A1 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 14476 z prosince 2005.

ČSN EN 301 (66 8504) Fenolická a aminová lepidla pro nosné dřevěné konstrukce. Klasifikace a technické požadavky. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Český vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 8 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme.* ČSN EN 301 byla vydána v lednu 2007. Nahradila ČSN EN 301 z června 1995.

ČSN EN 14257 (66 8525) Lepidla. Lepidla na dřevo. Stanovení pevnosti přeplátovaných spojů v tahu při zvýšené teplotě (WATT 91). Vydána v lednu 2007.

ČSN EN 15416 (66 8532) Lepidla pro nosné dřevěné konstrukce jiná než fenolická a aminová. Zkušební metody. *Struktura normy uvedena není, v prvním pololetí 2007 byly k dispozici: Část 4: Stanovení základní doby lepení pro jednosložková polyuretanová lepidla a Část 5: Stanovení smluvní doby působení tlaku.*

ČSN EN 15416-4 (66 8532) Lepidla pro nosné dřevěné konstrukce jiná než fenolická a aminová. Zkušební metody. Část 4: Stanovení základní doby lepení pro jednosložková polyuretanová lepidla. Norma má obvyklé bezpečnostní upozornění na riziko prací, k němuž může docházet při používání normy k normalizovaným účelům. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Český vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 9 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme.* ČSN EN 15416-4 byla vydána v únoru 2007.

ČSN EN 15416-5 (66 8532) Lepidla pro nosné dřevěné konstrukce jiná než fenolická a aminová. Zkušební metody. Část 5: Stanovení smluvní doby působení tlaku. Norma má obvyklé bezpečnostní upozornění na riziko prací, k němuž může docházet při používání normy k normalizovaným účelům. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 9 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme.* ČSN EN 15416-5 byla vydána v únoru 2007.

ČSN EN 13999 (66 8589) Lepidla. Krátkodobá metoda měření emisních vlastností lepidel z nízkým obsahem rozpouštědel nebo bezrozpouštědlových lepidel po nanesení. Norma se skládá ze 4 částí, v prvním pololetí 2007 byla k dispozici pouze Část 1: *Obecný postup.*

ČSN EN 13999-1 (66 8589) Lepidla. Krátkodobá metoda měření emisních vlastností lepidel z nízkým obsahem rozpouštědel nebo bezrozpouštědlových lepidel po nanesení. Část 1: Obecný postup. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 18 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme.* ČSN EN 13999-1 byla vydána v dubnu 2007.

ČSN EN ISO 13445 (66 8622) Lepidla. Stanovení pevnosti ve smyku lepených spojů mezi tuhými substráty metodou smyku mezi bloky. Vydána v lednu 2007.

ČSN EN 14293 (66 8638) Lepidla. Lepidla pro lepení parket na podlahovou vrstvu. Zkušební metody a minimální požadavky. Norma má obvyklé bezpečnostní upozornění na riziko prací, k němuž může docházet při používání normy k normalizovaným účelům v angličtině. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 17 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme.* ČSN EN 14293 byla vydána v únoru 2007.

ČSN EN 14680 (66 8694) Lepidla pro beztlakové potrubní systémy z termoplastů. Specifikace. Specifikuje požadavky a metody zkoušení pro lepidla používaná ke spojování součástí potrubních systémů z neměkčeného polyvinylchloridu (PVC-C), chlorovaného polyvinylchloridu (PVC-C), akrylonitril-butadien-styrenu (ABS) a směsí styrenových kopolymerů (PVC+SAN) pro kapaliny o nulovém tlaku (např. pro kanalizace a odpady), bez ohledu na oblast použití. Uvádí doporučení pro hodnocení shody lepidla s touto normou. Postupy při provádění normalizovaných zkoušek jsou podrobně popsány. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. Pokud jde o informace o nebezpečných látkách je odkázáno na internetové stránky komise EUROPA týkající se stavebnictví (CREATE), přístup: <http://europa.eu.int/comm/enterprise/construction/internal/dangsub/dangmain.htm>.
Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb.,

kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, resp. nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE, ve znění pozdějších předpisů. ČSN EN 14680 byla vydána v červnu 2007.

Třída 67 - Výrobky chemického průmyslu

Obsahuje předmětové i zkušební technické normy pro další skupinu výrobků chemického průmyslu, a to zejména pro pigmenty, nátěrové hmoty a tiskařské barvy a pro jejich zkoušení. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	210
2006	192
2005	177
2004	159
2003	189
2002	173
2001	200
2000	185

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 19 nových nebo novelizovaných norem.

ČSN EN ISO 4618 (67 0010) Nátěrové hmoty. Termíny a definice. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text rozsáhlé normy je publikován v angličtině, francouzštině a němčině a má celkem cca 65 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. Anglicky, francouzsky a německy jsou uvedeny definice, ve stejných jazycích je uvedeno cca 253 hesel. ČSN EN ISO 4618 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 971-1 z ledna 1998, ČSNEN ISO 4618-2 z února 2000, ČSN EN ISO 4618-3 z února 2000.*

ČSN EN 927 (67 2010) Nátěrové hmoty. Povlakové materiály a povlakové systémy pro dřevo ve vnějším prostředí. *Norma má části 1, 2, 3, 5 a 6. Známe jen jedinou: Část 6: Expozice povlaků dřeva umělému stárnutí s použitím fluorescenčních UV lamp a vod, která byla k dispozici v prvním pololetí 2007.*

ČSN EN 927-6 (67 2010) Nátěrové hmoty. Povlakové materiály a povlakové systémy pro dřevo ve vnějším prostředí. Část 6: Expozice povlaků dřeva umělému stárnutí s použitím fluorescenčních UV lamp a vod. *Vydána v únoru 2007.*

ČSN EN 15060 (67 2050) Nátěrové hmoty. Pokyn pro klasifikaci a volbu povlakových systémů pro dřevěný nábytek v interiéru. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je*

publikován v angličtině a má celkem cca 27 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 15060 byla vydána v únoru 2007.

ČSN EN ISO 6272 (67 3018) Nátěrové hmoty. Zkoušky rychlou deformací (odolnost proti úderu). *Struktura normy uvedena není. V SZÚ máme k dispozici tyto části: Část 1: Zkouška padajícím závažím, velká plocha úderníku a Část 2: Zkouška padajícím závažím, malá plocha úderníku. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN ISO 6272-2 (67 3018) Nátěrové hmoty. Zkoušky rychlou deformací (odolnost proti úderu). Část 2: Zkouška padajícím závažím, malá plocha úderníku. Vydána v lednu 2007.

ČSN EN ISO 16862 (67 3021) Nátěrové hmoty. Hodnocení odolnosti proti stékání. Vydána v lednu 2007. Nahradila ČSN 67 3021 z 29. 3. 1991.

ČSN EN ISO 6860 (67 3080) Nátěrové hmoty. Zkouška ohybem (na kónickém trnu). Vydána v listopadu 2006. Nahradila ČSN EN ISO 6860 z května 1998.

ČSN EN ISO 11998 (67 3111) Nátěrové hmoty. Stanovení odolnosti nátěrů proti oděru za mokra a stanovení čistitelnosti. Vydána v březnu 2007. Nahradila ČSN EN ISO 11998 z května 2002.

ČSN EN ISO 12137 (67 3113) Nátěrové hmoty. Stanovení odolnosti poškrábání. *Norma se skládá z těchto částí: Část 1: Metoda používající oblý hrot; Část 2: Metoda používající ostrý hrot. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici obě části:*

ČSN EN ISO 12137-1 (67 3113) Nátěrové hmoty. Stanovení odolnosti poškrábání. Část 1: Metoda používající oblý hrot. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 8 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 12137-1 byla vydána v lednu 2007.*

ČSN EN ISO 12137-2 (67 3113) Nátěrové hmoty. Stanovení odolnosti poškrábání. Část 2: Metoda používající ostrý hrot. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 8 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 12137-2 byla vydána v lednu 2007.*

ČSN EN ISO 20567 (67 3113) Nátěrové hmoty. Stanovení odolnosti povlaků proti odlétajícím kamínkům. *Norma se skládá ze dvou částí, a to, Část 1: Zkouška vícenásobným úderem a Část 2: Jednorázová zkouška vedeným úderníkem. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici obě části:*

ČSN EN ISO 20567-1 (67 3113) Nátěrové hmoty. Stanovení odolnosti povlaků proti odlétajícím kamínkům. Část 1: Zkouška vícenásobným úderem. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy*

je publikován v angličtině a má celkem cca 18 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 20567-1 byla vydána v červnu 2007.

ČSN EN ISO 20567-2 (67 3113) Nátěrové hmoty. Stanovení odolnosti povlaků proti odlétajícím kamínkům. Část 2: Jednorázová zkouška vedeným úderníkem. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 16 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 20567-2 byla vydána v červnu 2007.*

ČSN EN ISO 2884 (67 3114) Nátěrové hmoty. Stanovení viskozity rotačními viskozimetry. *Norma má čtyři části: V prvním pololetí 2007 byly k dispozici Část 1: Viskozimetr se systémem kužel-deska pracující za vysoké smykové rychlosti a Část 2: Vřetenový nebo kuličkový viskozimetr pracující za specifikované smykové rychlosti.*

ČSN EN ISO 2884-1 (67 3114) Nátěrové hmoty. Stanovení viskozity rotačními viskozimetry. Část 1: Viskozimetr se systémem kužel-deska pracující za vysoké smykové rychlosti. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 6 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 2884-1 byla vydána v lednu 2007.*

ČSN EN ISO 2884-2 (67 3114) Nátěrové hmoty. Stanovení viskozity rotačními viskozimetry. Část 2: Vřetenový nebo kuličkový viskozimetr pracující za specifikované smykové rychlosti. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 7 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 2884-2 byla vydána v lednu 2007.*

ČSN EN ISO 20566 (67 3114) Nátěrové hmoty. Stanovení odolnosti nátěrového systému proti poškrábání v laboratorní myčce aut. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 15 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 20566 byla vydána v červnu 2007.*

ČSN EN ISO 15710 (67 3116) Nátěrové hmoty. Korozní zkoušky střídavým ponorem v pufrovaném roztoku chloridu sodného. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve praktikovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je*

publikován v angličtině a má celkem cca 11 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 15710 byla vydána v lednu 2007.

Třída 68 - Výrobky chemického průmyslu

Obsahuje předmětové i zkušební technické normy pro poslední skupinu výrobků chemického průmyslu, a to zejména pro mýdla a detergenty, kosmetiku, vonné kompozice a konečně pro (abecedně seřazené) anorganické i organické čisté chemikálie a činidla, ve většině případů včetně zkušebních metod. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	98
2006	95
2005	86
2004	85
2003	94
2002	99
2001	107
2000	108

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 3 nové nebo novelizované normy.

ČSN EN 15109 (68 1131) Povrchově aktivní látky. Stanovení obsahu aktivní látky alkylamidopropylbetainů. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 13 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 15109 byla vydána v červnu 2007.*

ČSN EN 15168 (68 1132) Povrchově aktivní látky. Stanovení hydroxylového čísla. Metoda s p-toluensulfonyl isokyanátem (TSI) a potenciometrická titrace s hydroxidem tetrabutylamonným. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 13 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 15168 byla vydána v červnu 2007.*

ČSN EN 14981 (68 1133) Povrchově aktivní látky. Stanovení obsahu rozpouštědel s vysokým bodem varu v kapalných detergentech metodou GLC. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy*

je publikován v angličtině a má celkem cca 14 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 14981 byla vydána v březnu 2007.

Třída 69 - Strojní zařízení chemického průmyslu

Obsahuje názvoslovné a předpisové technické normy pro zařízení chemického průmyslu, a to zejména pro příruby, obslužné konstrukce nádob, stroje na zpracování plastů a pryže, stroje pro gumářenskou a plastikářskou technologii, odstředivky, předpisy pro zařízení na výrobu plynů, odparky, tlakové nádoby, výměníky tepla. Dále pro kryogenické nádoby, nadzemní i podzemní nádrže (včetně uskladňovacích), tlakové nádoby na dopravu plynů a konečně součásti nádob. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	192
2006	189
2005	204
2004	189
2003	131
2002	146
2001	137
2000	130

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 10 nových nebo novelizovaných norem.

ČSN EN 14620 (69 8218) Konstrukce a výroba na staveništi sestavovaných vertikálních válcových ocelových nádrží s plochým dnem pro skladování hluboce zchlazených kapalných plynů s provozní teplotou 0°C až -165°C. Norma se skládá z těchto částí: Část 1: Všeobecně, Část 2: Kovové komponenty, Část 3: Betonové komponenty, Část 4: Izolační komponenty a Část 5: Zkoušení, vysoušení, čištění a ochlazování. Všech pěti částí se týká tato informace: Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou.

ČSN EN 14620-1 (69 8218) Konstrukce a výroba na staveništi sestavovaných vertikálních válcových ocelových nádrží s plochým dnem pro skladování hluboce zchlazených kapalných plynů s provozní teplotou 0°C až -165°C. Část 1: Všeobecně. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 36 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 14620-1 byla vydána v březnu 2007.

ČSN EN 14620-2 (69 8218) Konstrukce a výroba na staveništi sestavovaných vertikálních válcových ocelových nádrží s plochým dnem pro skladování hluboce zchlazených kapalných plynů s provozní teplotou 0°C až -165°C. Část 2: Kovové komponenty. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 57 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 14620-2 byla vydána v březnu 2007.

ČSN EN 14620-3 (69 8218) Konstrukce a výroba na staveništi sestavovaných vertikálních válcových ocelových nádrží s plochým dnem pro skladování hluboce zchlazených kapalných plynů s provozní teplotou 0°C až -165°C. Část 3: Betonové komponenty. *Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 21 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme.* ČSN EN 14620-3 byla vydána v březnu 2007.

ČSN EN 14620-4 (69 8218) Konstrukce a výroba na staveništi sestavovaných vertikálních válcových ocelových nádrží s plochým dnem pro skladování hluboce zchlazených kapalných plynů s provozní teplotou 0°C až -165°C. Část 4: Izolační komponenty. *Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 31 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme.* ČSN EN 14620-4 byla vydána v březnu 2007.

ČSN EN 14620-5 (69 8218) Konstrukce a výroba na staveništi sestavovaných vertikálních válcových ocelových nádrží s plochým dnem pro skladování hluboce zchlazených kapalných plynů s provozní teplotou 0°C až -165°C. Část 5: Zkoušení, vysoušení, čištění a ochlazování. *Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 13 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme.* ČSN EN 14620-5 byla vydána v březnu 2007.

ČSN EN 14359 (69 8259) Plynokapalinové zásobníky pro hydraulické převody. Specifikuje požadavky na materiál, konstrukční provedení, výrobu, zkoušení, kontrolu, bezpečnostní systémy a dokumentaci (včetně instrukcí pro první použití) běžně používaných typů plynem plněných zásobníků a lahví pro hydraulické převody. Tato norma platí pro plynem plněné zásobníky, které pracují v následujících podmínkách: - jsou vystaveny vnitřnímu přetlaku vyššímu než 0,5 bar; - pracovní teplota nižší než -50 °C a není vyšší než +200 °C; - obsahují kapaliny skupiny 2 a plyny, jak jsou definovány ve Směrnici PED 97/23/ES. Neplatí pro: - zásobníky pro používání nebezpečných tekutin (viz poznámku 1). **POZNÁMKA 1** Při aplikování energie tekutiny se používají bezpečné tekutiny kategorizované v ISO 6743-4 jako doplněk k inertnímu plynu (např. dusík), používanému jako předplnicí médium. Rozsáhlá norma, cca 83 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici na tlaková zařízení 97/23/ES. *Poznámka recenzenta: V ČR je směrnice 97/23/ES zavedena nařízením vlády č. 26/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na tlaková zařízení, ve znění pozdějších předpisů.* ČSN EN 14359 byla vydána v dubnu 2007.

ČSN EN 14512 (69 9012) Nádrže pro přepravu nebezpečného zboží. Obslužné vybavení nádrží pro přepravu kapalných chemikálií. Závěsná víka průlezů a hrdlové kroužky s otočnými šrouby. Specifikuje požadavky na závěsná víka průlezů a hrdlové kroužky s otočnými šrouby pro používání na přepravních nádržích s minimálním pracovním tlakem větším než 50 kPa pro přepravu nebezpečného zboží po silnici a po železnici. Stručná norma, cca 9 stran i s Přílohou. ČSN EN 14512 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN 14432 (69 9037) Nádrže pro přepravu nebezpečného zboží. Vybavení nádrží pro přepravu kapalných chemikálií. Ventily pro vypouštění produktu a odvodušňování. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Český vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve praktikovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou.* *Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 9 stran.*

Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 14432 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN 14433 (69 9038) Nádrže pro přepravu nebezpečného zboží. Vybavení nádrží pro přepravu kapalných chemikálií. Patní ventily. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve praktikovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 10 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 14433 (třídící znak 69 9038) byla vydána v lednu 2007.

Třída 70 - Výrobky ze skla a tavených hornin

Obsahuje předmětové i zkušební technické normy pro sklo a výrobky ze skla, pro bezpečnostní sklo, skleněná vlákna, pro sklo pro elektrotechniku, obalové, nápojové a konzervové sklo. Dále sklo pro zdravotnictví, pro kosmetiku aj. V neposlední řadě pro laboratorní sklo (odměrné, skleněné armatury, potrubí i tvarovky apod.). Konečně pro slinuté skleněné filtry i pro sklo užitkové. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	246
2006	239
2005	234
2004	235
2003	241
2002	242
2001	249
2000	259

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 3 nové nebo novelizované normy.

ČSN EN 13022 (70 1060) Sklo ve stavebnictví. Zasklení s konstrukčním tmelem. Norma se skládá z těchto částí: Část 1: Výrobky ze skla pro systémy zasklení s konstrukčním tmelem pro podepřená a nepodepřená monolitická a vícenásobná zasklení a Část 2: Pravidla montáže. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici obě části:

ČSN EN 13022-1 (70 1060) Sklo ve stavebnictví. Zasklení s konstrukčním tmelem. Část 1: Výrobky ze skla pro systémy zasklení s konstrukčním tmelem pro podepřená a nepodepřená monolitická a vícenásobná zasklení. Specifikuje požadavky na vhodnost pro použití podepřených a nepodepřených výrobků ze skla v aplikacích zasklení s konstrukčním tmelem (SSG - Structural sealant glazing). Tato norma se týká výhradně sodnovápenatokremičitých skel. Pokud má vnější tmel izolační funkci a/nebo je vystaven UV záření bez jakékoliv ochrany, jsou v konstrukci skla přípustné pouze tmely na bázi silikonu. ČSN EN 13022-1 byla vydána v lednu 2007.

EN 13022-2 (70 1060) Sklo ve stavebnictví. Zasklení s konstrukčním tmelem. Část 2: Pravidla montáže. Zabývá se montáží a lepením prvků ze skla do rámu, okna, dveří nebo

konstrukce lehkého obvodového pláště, nebo přímo do stavby ve formě konstrukčního lepení prvku ze skla do rámové konstrukce nebo na rámovou konstrukci, nebo přímo do stavby. ČSN EN 13022-2 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN 15434 (70 1061) Sklo ve stavebnictví. Výrobová norma pro konstrukční a/nebo UV odolné tmely (pro použití u zasklení s konstrukčním tmelem) a/nebo izolačních skel s exponovaným utěsněním). Týká se hodnocení shody a řízení výroby tmelů ve vztahu k vlastní způsobilosti pokud jsou určeny k použití při: - výrobě izolačních skel, kde je vyžadována UV odolnost a/nebo mechanická odolnost (konstrukční použití) utěsnění okraje izolačního skla; - tovární výrobě prvků zasklení s konstrukčním tmelem, na které se odvolávají příslušné evropské normy nebo ETAGY. (Přípustné jsou jen tmely na bázi silikonu); - montáži výrobků ze skla do podpor nebo na podpory, kde je také požadována UV odolnost a/nebo mechanická odolnost (konstrukční použití) tmelu za řízených okolních podmínek dle popisu v kapitole 5 normy 13022-2:2006. (Přípustné jsou jen tmely na bázi silikonu). Za pozornost stojí tyto články: **5.6 Reakce na oheň:** Je-li to významné, musí být reakce na oheň stanovena a klasifikována podle EN 13501-1. Reakce na oheň je nezávislá na použitém výrobním zařízení, za předpokladu, že se používá řízení výroby podle přílohy C. Dále stojí za pozornost článek **5.7 Nebezpečné látky:** Musí být provedeno nezbytné zjištění přítomnosti nebezpečných látek. Přítomnost nebezpečných látek je nezávislá na použitém výrobním zařízení, za předpokladu, že se používá řízení výroby podle přílohy C. ČSN EN ISO 15434 byla vydána v lednu 2007.

Třída 71 - Sklo a tavené horniny - materiálové listy a výrobní zařízení

Zahrnuje pouze materiálové listy laboratorních a technických skel. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována. Pohyb norem v této velmi malé třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	1
2006	1
2005	1
2004	1
2003	1
2002	1
2001	1
2000	7

Třída 72 - Stavební suroviny, materiály a výrobky

Obsahuje předmětové i zkušební technické normy pro stavební materiály, a to zejména pro zeminy, horniny, přírodní kámen, nerudné nerosty (písky, kameniva, zeminy, tuha, slída, apod.), pojiva, strusky, popílky, cement, vápno, malty apod. Dále normy pro cementové výrobky, cihly a cihlářské výrobky, stavební materiály, keramické materiály a výrobky, porcelán užitkový i laboratorní, žárovzdorné výrobky a materiály, izolační materiály, hydroizolační pásy a fólie. Konečně obsahuje předmětové normy pro drtiče, mlýny na nerostné hmoty, třídíče a odlučovače. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	917
2006	890
2005	858
2004	851
2003	827
2002	897
2001	725
2000	686

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 16 nových nebo novelizovaných norem.

ČSN P CEN ISO/TS 22475 (72 1011) Geotechnický průzkum a zkoušení. Odběry vzorků a měření podzemní vody. Norma se skládá ze tří částí. K dispozici je Část 1: Zásady provádění a Část 2: Kvalifikační kritéria pro společnosti a zaměstnance (technická specifikace). V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN P CEN ISO/TS 22475-2 (72 1011) Geotechnický průzkum a zkoušení. Odběry vzorků a měření podzemní vody. Část 2: Kvalifikační kritéria pro společnosti a zaměstnance. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 11 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN P CEN ISO/TS 22475-2 byla vydána v únoru 2007.

ČSN EN 480 (72 2325) Přísady do betonu, malty a injektáží malty. Zkušební metody. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Referenční beton a referenční malta pro zkoušení, Část 2: Stanovení doby tuhnutí, tato Část 4: Stanovení odlučování vody z betonu, Část 5: Stanovení kapilární absorpce, Část 6: Infračervená analýza, Část 8: Stanovení obsahu sušiny, Část 10: Stanovení obsahu vodou rozpustných chloridů, Část 11: Stanovení charakteristik vzduchových pórů ve ztvrdlém betonu, Část 12: Stanovení obsahu alkálií v přísadách, Část 13: Referenční malta pro zdění pro zkoušení přísad do malty a Část 14: Měření náchylnosti na korozi vyztužené oceli betonu. Potenciostatická elektrochemická zkušební metoda. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 480-1 (72 2325) Přísady do betonu, malty a injektáží malty. Zkušební metody. Část 1: Referenční beton a referenční malta pro zkoušení. Vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 480-1 z října 1999.

ČSN EN 480-2 (72 2325) Přísady do betonu, malty a injektáží malty. Zkušební metody. Část 2: Stanovení doby tuhnutí. Vydána v lednu 2007. Nahradila ČSN EN 480-2 z ledna 1999.

ČSN EN 480-14 (72 2325) Přísady do betonu, malty, injektáží malty. Zkušební metody. Část 14: Měření náchylnosti na korozi vyztužené oceli v betonu. Potenciostatická elektrochemická zkušební metoda. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem

jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 10 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 480-14 byla vydána v dubnu 2007.

ČSN EN 13815 (72 2498) Lité sádrové výrobky vyztužené vlákny. Definice, požadavky a zkušební metody. Určuje vlastnosti a požadavky na průmyslově vyráběné lité sádrové výrobky vyztužené vlákny – profily, neohebné desky a kazety – zhotovené různými postupy v závodech nebo dílnách. Norma se týká následujících požadavků: reakce na oheň, tepelné odolnosti a odolnosti proti nárazu tvrdou ocelovou kuličkou. Tato norma zahrnuje také další technické vlastnosti, které jsou důležité pro použití a uplatnění litých sádrových výrobků vyztužených vlákny ve stavebním průmyslu a příslušné zkušební metody. Pozornost zasluhuje kapitola 5 – Požadavky, kde jsou – s ohledem na ochranu zdraví – přesněji specifikovány požadavky na chování při požáru (5.1), akustické vlastnosti (5.4) a obsah nebezpečných látek (5.2 – kde se požaduje, že materiály použité pro výrobu nesmí uvolňovat v konečných podmínkách použití nadlimitní hodnoty nebezpečných látek, které jsou pro materiály určeny příslušnou evropskou normou nebo příslušnými směrnici jednotlivých členských států). Poměrně rozsáhlá norma, cca 47 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. Pokud jde o informace o nebezpečných látkách je odkázáno na internetové stránky Komise EUROPA týkající se stavebnictví (CREATE), přístup: <http://europa.eu.int/comm/enterprise/construction/internal/dangsub/dangmain.htm>. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, resp. nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE, ve znění pozdějších předpisů.* ČSN EN 13815 byla vydána v květnu 2007.

ČSN EN 14844 (72 3061) Betonové prefabrikáty. Prostorové prvky pro inženýrské sítě. Zabývá se jak velkými (nosnými) tak malými (nenosnými nebo částečně nosnými) prostorovými prvky pro inženýrské sítě pravoúhlého průřezu vytvořenými jako jeden celek a navrženými jako průběžný prvek se spárami řešenými tak, aby se mezi jednotlivé prvky mohl aplikovat těsnicí materiál. Prostorové prvky pro inženýrské sítě se mohou použít pro vytváření podzemních prostor určených pro dopravu a uložení materiálů, např. vedení odpadní vody, kabelovody a podchody. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. Pokud jde o informace o nebezpečných látkách je odkázáno na internetové stránky Komise EUROPA týkající se stavebnictví (CREATE), přístup: <http://europa.eu.int/comm/enterprise/construction/internal/dangsub/dangmain.htm>. *Poznámka recenzenta: Směrnice 89/106/EHS je v ČR zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky v platném znění a nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE v platném znění.* ČSN EN 14844 byla vydána v březnu 2007.

ČSN EN 14845-2 (72 3433) Zkušební metody pro vlákna do betonu. Část 2: Vliv na beton. Vydána v květnu 2007.

ČSN EN 14889 (72 3434) Vlákna do betonu. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Ocelová vlákna. Definice, specifikace a shoda a Část 2: Polymerová vlákna. Definice, specifikace a shoda. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici obě části:

ČSN EN 14889-1 (72 3434) Vlákna do betonu. Část 1: Ocelová vlákna. Definice, specifikace a shoda. Vydána v květnu 2007.

ČSN EN 14889-2 (72 3434) Vlákná do betonu. Část 2: Polymerová vlákna. Definice, specifikace a shoda. Vydána v květnu 2007.

ČSN P CEN/TS 1007 (72 7565) Speciální technická keramika. Keramické kompozity. Zkušební metody vláknových výztuží. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Stanovení obsahu podle velikosti, Část 2: Stanovení lineární hustoty, Část 3: Stanovení průměru a plochy průřezu vlákna, Část 4: Stanovení vlastností vláken v tahu při pokojové teplotě, Část 5: Stanovení rozdělení pevnosti v tahu a deformace v tahu do porušení vláken ve svazku vláken při pokojové teplotě, Část 6: Stanovení vlastností vláken v tahu při vysoké teplotě a Část 7: Stanovení rozdělení pevnosti v tahu a deformace v tahu do porušení vláken ve svazku vláken při vysoké teplotě. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:*

ČSN P CEN/TS 1007-7 (72 7565) Speciální technická keramika. Keramické kompozity. Zkušební metody vláknových výztuží. Část 7: Stanovení rozdělení pevnosti v tahu a deformace v tahu do porušení vláken ve svazku při vysoké teplotě. Vydána v červnu 2007.

ČSN EN 13234 (72 7566) Speciální technická keramika. Mechanické vlastnosti keramických kompozitů při pokojové teplotě. Posouzení odolnosti proti šíření trhliny při zkoušce vrubové citlivosti. Vydána v červnu 2007.

ČSN EN 13235 (72 7567) Speciální technická keramika. Mechanické vlastnosti keramických kompozitů při vysoké teplotě v inertní atmosféře. Stanovení creepového chování. Vydána v červnu 2007.

ČSN EN 15156 (72 7583) Speciální technická keramika. Mechanické vlastnosti keramických kompozitů při pokojové teplotě. Stanovení únavových vlastností při konstantní amplitudě. Vydána v březnu 2007.

ČSN EN 15157 (72 7584) Speciální technická keramika. Mechanické vlastnosti keramických kompozitů při vysoké teplotě na vzduchu při atmosférickém tlaku. Stanovení únavových vlastností při konstantní amplitudě. Vydána v březnu 2007.

ČSN EN 15158 (72 7585) Speciální technická keramika. Mechanické vlastnosti keramických kompozitů při vysoké teplotě v inertní atmosféře. Stanovení únavových vlastností při konstantní amplitudě. Vydána v únoru 2007.

ČSN EN 14693 (72 7679) Hydroizolační pásy a fólie. Hydroizolace betonových mostovek a ostatních pojížděných betonových ploch. Stanovení chování asfaltových pásů při aplikaci litého asfaltu. Vydána v březnu 2007.

Třída 73 - Navrhování a provádění staveb

Obsahuje technické normy pro geometrickou přesnost staveb, solární energii, geodetické práce, stavební fyziku (teplo, vlhko apod.) ochranu staveb proti vodě, požární bezpečnost staveb apod. Dále pro navrhování zakládání, provádění a zkoušení staveb, střech a také zděných, betonových kovových a dřevěných konstrukcí, rovněž také pro stavební objekty a funkční díly stavebních objektů. Kromě toho normy pro stavby železniční, pro bydlení, průmysl, školství, kulturu a tělesnou výchovu, správu a řízení, také pro stavby pro skladování, šaten a ostatní účelové stavby (požární stanice, laboratoře apod.), stavby silniční a mostní, železniční a ostatní inženýrské stavby. Také normy pro stavby vodní, vodovodů a kanalizací, úpravy vodních toků a hráze, pro stavby silniční včetně tunelů a jiných podzemních staveb. Konečně normy pro stavební a silniční stroje, pro stavební lešení a stavební výtahy a pro stavby civilní obrany. Tato třída českých technických norem je v SZÚ

systematicky sledována. Jak patrně, tato třída prožívá rychlý rozvoj (od roku 2000 počet norem této třídy téměř zdvojnásobil). Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	1109
2006	984
2005	867
2004	782
2003	703
2002	659
2001	600
2000	537

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 61 nových nebo novelizovaných norem.

ČSN EN 1991-1-4 (73 0035) Eurokód 1: Zatížení konstrukcí. Část 1-4: Obecná zatížení. Zatížení větrem. Program Eurokódů tvoří následující normy, které se obvykle sestávají z několika částí: EN 1990 Eurokód: Zásady navrhování konstrukcí, EN 1991 Eurokód 1: Zatížení konstrukcí, EN 1992 Eurokód 2. Navrhování betonových konstrukcí, EN 1993 Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí, EN 1994 Eurokód 4: Navrhování spřažených ocelobetonových konstrukcí, EN 1995 Eurokód 5: Navrhování dřevěných konstrukcí, EN 1996 Eurokód 6: Navrhování zděných konstrukcí, EN 1997 Eurokód 7: Navrhování geotechnických konstrukcí, EN 1998 Eurokód 8: Navrhování konstrukcí odolných proti zemětřesení, EN 1999 Eurokód 9: Navrhování konstrukcí z hliníkových slitin. Normy Eurokódy uznávají zodpovědnost řídicích orgánů v jednotlivých členských státech a ponechávají jejich právo stanovit hodnoty týkající se otázek bezpečnosti v předpisech na národní úrovni, takže se tyto úrovně v jednotlivých státech nadále odlišují. Tato norma, tj. (ČSN) EN 1991-1-4 uvádí pokyny pro stanovení zatížení větrem pro navrhování pozemních a inženýrských staveb pro každou z uvažovaných zatížených ploch. Zahrnuje celé konstrukce, části konstrukcí nebo prvky na nich připevněné, tj. dílce, prvky obvodového pláště a zařízení pro jejich upevnění, svodidla a protihlukové stěny. Tato norma platí pro: - pozemní a inženýrské stavby s výškou do 200 m, - mosty s rozpětím menším než 200 m za předpokladu, že splňují kritéria pro dynamickou odezvu. Tato norma je určena ke stanovení charakteristických hodnot zatížení pozemních konstrukcí, jejich prvků a příslušenství větrem. Velmi rozsáhlá norma, cca 124 stran. ČSN EN 1991-1-4 byla vydána v dubnu 2007. Nahradila ČSN EN 1991-1-4 z července 2005.

ČSN EN 1998-2 (73 0036) Eurokód 8: Navrhování konstrukcí odolných proti zemětřesení. Část 2: Mosty. Program Eurokódů tvoří následující normy, které se obvykle sestávají z několika částí: EN 1990 Eurokód: Zásady navrhování konstrukcí, EN 1991 Eurokód 1: Zatížení konstrukcí, EN 1992 Eurokód 2. Navrhování betonových konstrukcí, EN 1993 Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí, EN 1994 Eurokód 4: Navrhování spřažených ocelobetonových konstrukcí, EN 1995 Eurokód 5: Navrhování dřevěných konstrukcí, EN 1996 Eurokód 6: Navrhování zděných konstrukcí, EN 1997 Eurokód 7: Navrhování geotechnických konstrukcí, EN 1998 Eurokód 8: Navrhování konstrukcí odolných proti zemětřesení, EN 1999 Eurokód 9: Navrhování hliníkových konstrukcí. Normy

Eurokódy uznávají zodpovědnost řídicích orgánů v jednotlivých členských státech a ponechávají jejich právo stanovit hodnoty týkající se otázek bezpečnosti v předpisech na národní úrovni, takže se tyto úrovně v jednotlivých státech nadále odlišují. Tato 2. část Eurokódu 8 zahrnuje zejména seizmický návrh mostů, které odolávají vodorovnému seizmickému zatížení převážně ohybem pilířů, a nebo podpěrami, tj. mostů tvořených soustavou svislých nebo téměř svislých pilířů, které podpírají nosnou konstrukci mostu převádějící dopravu. Lze ji také použít pro seizmický návrh zavěšených a obloukových mostů, ačkoli její ustanovení plně nepokrývají tyto případy. Visuté mosty, dřevěné a zděné mosty, pohyblivé mosty a plovoucí mosty nespádají do rozsahu působnosti této normy. Tato část obsahuje pouze ustanovení, která se ve spojení s ostatními příslušnými Eurokódy nebo příslušnými částmi EN 1998, mají dodržet při navrhování mostů v seizmických oblastech. V případech malé seizmicity se mohou zavést zjednodušená návrhová kritéria. Velmi rozsáhlá norma, cca 114 stran. ČSN EN 1998-2 byla vydána v květnu 2007. Nahradila ČSN EN 1998-2 z června 2006. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 1998-2:2004 z června 2006 převzala EN 1998-2 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 1998-3 (73 0036) Eurokód 8: Navrhování konstrukcí odolných proti zemětřesení. Část 3: Hodnocení a zesilování pozemních staveb. Program Eurokódů tvoří následující normy, které se obvykle sestávají z několika částí: EN 1990 Eurokód: Zásady navrhování konstrukcí, EN 1991 Eurokód 1: Zatížení konstrukcí, EN 1992 Eurokód 2: Navrhování betonových konstrukcí, EN 1993 Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí, EN 1994 Eurokód 4: Navrhování sprážených ocelobetonových konstrukcí, EN 1995 Eurokód 5: Navrhování dřevěných konstrukcí, EN 1996 Eurokód 6: Navrhování zděných konstrukcí, EN 1997 Eurokód 7: Navrhování geotechnických konstrukcí, EN 1998 Eurokód 8: Navrhování konstrukcí odolných proti zemětřesení, EN 1999 Eurokód 9: Navrhování hliníkových konstrukcí. Normy Eurokódy uznávají zodpovědnost řídicích orgánů v jednotlivých členských státech a ponechávají jejich právo stanovit hodnoty týkající se otázek bezpečnosti v předpisech na národní úrovni, takže se tyto úrovně v jednotlivých státech nadále odlišují. Rozsah platnosti této 3 části, Eurokódu 8 je následující: - poskytuje kritéria pro hodnocení funkční způsobilosti jednotlivých existujících konstrukcí pozemních staveb z hlediska zemětřesení; - popisuje postupy pro volbu nezbytných opatření pro opravy; - stanovuje kritéria pro navrhování zesilování (tj. koncepce, analýza konstrukce včetně konstrukčních opatření, návrh, konečných rozměrů nosných částí a jejich přípojů k existujícím nosným prvkům). Pokud se pro zajištění přiměřené odolnosti proti seizmickým zatížením navrhuje konstrukční opatření, má se konstrukce také ověřit z hlediska jiných než seizmických kombinací zatížení. Tato norma vychází ze základních požadavků (ČSN) EN 1998-1:2004 a zahrnuje seizmické hodnocení a zesilování pozemních staveb z nejběžněji používaných materiálů: z betonu, oceli a zdiva. Rozsáhlá norma, cca 67 stran. ČSN EN 1998-3 byla vydána v květnu 2007. Nahradila ČSN EN 1998-3 z prosince 2006. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 1998-3 z prosince 2005 převzala EN 1998-3 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 1998-6 (73 0036) Eurokód 8: Navrhování konstrukcí odolných proti zemětřesení. Část 6: Věže, stožáry a komíny. V úvodu normy se uvádí: **Vývoj Eurokódů:** Komise evropského společenství v roce 1975 rozhodla o akčním programu v oblasti stavebnictví založeném na článku 95 Smlouvy. Cílem tohoto programu bylo odstranění technických překážek obchodu a harmonizace technických specifikací. V roce 1989 Komise a členské státy EU a EFTA rozhodly na základě dohody mezi Komisí a CEN předat tvorbu a vydávání Eurokódů prostřednictvím řady mandátů organizaci CEN, tak aby Eurokódy mohly mít v budoucnu status evropských norem (EN). Eurokódy jsou tímto tedy spojeny

s ustanoveními všech směrnic Rady a/nebo s rozhodnutími Komise týkajícími se evropských norem (např. směrnice Rady 89/106/EHS pro stavební výrobky - CPD - a Směrnice Rady 93/37/EHS, 92/50/EHS a 89/440/EHS pro veřejné zakázky a služby, a odpovídající směrnice EFTA usilující o vytvoření vnitřního trhu). Program Eurokódů tvoří následující normy, které se obvykle sestávají z několika částí: EN 1990 Eurokód: Zásady navrhování konstrukcí, EN 1991 Eurokód 1: Zatížení konstrukcí, EN 1992 Eurokód 2: Navrhování betonových konstrukcí, EN 1993 Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí, EN 1994 Eurokód 4: Navrhování spřažených ocelobetonových konstrukcí, EN 1995 Eurokód 5: Navrhování dřevěných konstrukcí, EN 1996 Eurokód 6: Navrhování zděných konstrukcí, EN 1997 Eurokód 7: Navrhování geotechnických konstrukcí, EN 1998 Eurokód 8: Navrhování konstrukcí odolných proti zemětřesení, EN 1999 Eurokód 9: Navrhování hliníkových konstrukcí. Normy Eurokódy uznávají zodpovědnost řídicích orgánů v jednotlivých členských státech a ponechávají jejich právo stanovit hodnoty týkající se otázek bezpečnosti v předpisech na národní úrovni, takže se tyto úrovně v jednotlivých státech nadále odlišují. Tato 6. část Eurokódu 8 stanovuje požadavky, kritéria a pravidla pro navrhování vysokých štíhlých konstrukcí: věží, včetně zvoníc, vodojemů, rozhlasových a televizních věží, stožárů, komínů (včetně volně stojících průmyslových komínů) a majáků. Další ustanovení týkající se železobetonových a ocelových komínů jsou uvedena v kapitolách 5 a 6. Ustanovení týkající se ocelových věží a ocelových kotvených stožárů jsou uvedena v kapitolách 7 a 8. Jsou také stanoveny požadavky na nenosné prvky, jako antény, vložky komínů a další příslušenství. ČSN EN 1998-6 byla vydána v únoru 2007. Nahradila ČSN EN 1998-6 z prosince 2005. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 1998-6:2004 z prosince 2005 převzala EN 1998-6 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN ISO 140 (73 0511) Akustika. Měření zvukové izolace stavebních konstrukcí a v budovách. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Požadavky na uspořádání laboratoře s potlačeným bočním přenosem; Část 2: Zjištění, ověření a aplikace přesných údajů; Část 3: Laboratorní měření vzduchové neprůzvučnosti stavebních konstrukcí; Část 4: Měření vzduchové neprůzvučnosti mezi místnostmi v budovách; Část 5: Měření vzduchové neprůzvučnosti obvodových plášťů a jejich částí na budovách; Část 6: Laboratorní měření kročejové neprůzvučnosti stropních konstrukcí; Část 7: Měření kročejové neprůzvučnosti stropních konstrukcí v budovách; Část 8: Laboratorní měření snížení přenosu kročejového zvuku podlahou na těžkém referenčním stropu; Část 9: Laboratorní měření vzduchové neprůzvučnosti mezi místnostmi pro stanovení zvukové izolace zavěšeného podhledu s průběžnou vzduchovou vrstvou; Část 10: Laboratorní měření vzduchové neprůzvučnosti malých stavebních prvků; Část 11: Laboratorní měření snížení přenosu kročejového zvuku podlahovinami na lehkém referenčním stropu; Část 12: Laboratorní měření vzduchové a kročejové neprůzvučnosti v horizontálním směru podlah s průběžnou vzduchovou vrstvou; Část 13: Směrnice (Technická zpráva); Část 14: Směrnice pro netypické situace v budovách. Část 16: Laboratorní měření zlepšení neprůzvučnosti pomocí přídatné vrstvy. a Část 18: Laboratorní měření hluku vyvolaného deštěm dopadajícím na stavební konstrukce. Připravuje se část: Část 17: Vyhodnocení celkového ztrátového činitele V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN EN ISO 140-16 (73 0511) Akustika. Měření zvukové izolace stavebních konstrukcí a v budovách. Část 16: Laboratorní měření zlepšení vzduchové neprůzvučnosti přídatnou konstrukcí. Specifikuje laboratorní měření vzduchové neprůzvučnosti stěny nebo stropu, jestliže jsou opatřeny přídatnou akustickou konstrukcí. Rovněž je použitelná pro individuální nestandardní konstrukce. Tato část (ČSN EN) ISO 140

se nezabývá zlepšením neprůzvučnosti přídatnou konstrukcí na pružných lehkých konstrukcích, jako např. na dřevěných trámových stropěch nebo na dvojitéch sádkartonových příčkách. ČSN EN ISO 140-16 byla vydána v březnu 2007.

ČSN 73 0540 Tepelná ochrana budov. *Norma se člení na tyto části: Část 1: Terminologie, Část 2: Požadavky, Část 3: Návrhové hodnoty a Část 4: Výpočtové metody. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:*

ČSN 73 0540-2 Tepelná ochrana budov. Část 2: Požadavky. Tato druhá část normy stanovuje tepelně technické požadavky pro navrhování a ověřování budov s požadovaným stavem vnitřního prostředí při jejich užívání, které podle stavebního zákona zajišťují hospodárné splnění základního požadavku na úsporu energie a tepelnou ochranu. Platí pro nové budovy a pro stavební úpravy, udržovací práce, změny užívání budov a jiné změny dokončených staveb. Norma platí i pro nevytápěné budovy nebo nevytápěné zóny budov, požaduje-li se v nich určitý stav vnitřního prostředí, např. pro skladování, provoz technického zařízení apod. Ustanovení normy se využijí přiměřeně možnostem tak, aby nedocházelo k poruchám a vadám při užívání těchto budov nebo zón budov. ČSN 73 0540-2 byla vydána v dubnu 2007. Nahradila ČSN 73 0540-2 z listopadu 2002.

ČSN EN ISO 10077 (73 0567) Tepelné chování oken, dveří a okenic. Výpočet součinitele prostupu tepla. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecně a Část 2: Výpočtová metoda pro rámy. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN ISO 10077-1 (73 0567) Tepelné chování oken, dveří a okenic. Výpočet součinitele prostupu tepla. Část 1: Všeobecně. Určuje metody pro výpočet součinitele prostupu tepla oken a dveří, které se skládají ze zasklení a/nebo z neprůsvitných výplní montovaných v rámu, s okenicemi nebo bez nich. Tato část zohledňuje: - různé druhy zasklení (sklo nebo plasty; jednoduché nebo vícenásobné zasklení; s pokovením o nízké emisivitě a bez pokovení; s meziprostorem plněným vzduchem nebo jinými plyny); - neprůsvitné výplně v oknech nebo ve dveřích; - různé druhy rámu (dřevěných; plastových; kovových s přerušením nebo bez přerušování tepelného mostu; kovových s kovovými bodovými spoji nebo s jakoukoliv kombinací materiálů); - tam, kde je to vhodné, závisí přídatný tepelný odpor různých druhů uzavřených okenic na jejich průvzdušnosti. ČSN EN ISO 10077-1 byla vydána v květnu 2007. Nahradila ČSN EN 10077-1 z 1. 8. 2001.

ČSN 73 0580 Denní osvětlení budov. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Základní požadavky, Část 2: Denní osvětlení obytných budov, Část 3: Denní osvětlení škol a Část 4: Denní osvětlení průmyslových budov. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:*

ČSN 73 0580-1 Denní osvětlení budov. Část 1: Základní požadavky. Platí pro navrhování a posuzování denního osvětlení vnitřních prostorů budov a pro posuzování návrhu stavebních objektů z hlediska vlivu na denní osvětlení vnitřních prostorů okolních budov. Za pozornost stojí tyto definice: Čl. 3.1.1: **Odstupňované denní osvětlení:** Denní osvětlení, jehož úroveň je pro jednotlivé funkčně vymezené části vnitřního prostoru odstupňována v souladu s charakterem zrakových činností, pro něž jsou tyto části určeny. Čl. 3.1.2: **Poměrná pozorovací vzdálenost:** Podíl vzdálenosti kritického detailu od oka pozorovatele a rozměru kritického detailu. Čl. 3.1.3: **Trvalý pobyt:** Pobyt lidí ve vnitřním prostoru nebo v jeho funkčně vymezené části, který trvá v průběhu jednoho dne (za denního světla) déle než 4 hodiny a opakuje se při trvalém užívání budovy více než jednou týdně. Čl. 3.1.4: **Srovnávací rovina:** Rovina, na které se měří nebo určuje osvětlení. Čl. 3.1.5: **Izofota:** Čára spojující místa stejných hodnot činitele denní osvětlenosti. Čl. 3.1.6: **Kontrolní bod:** Bod na

srovnávací rovině, v němž se zjišťují parametry osvětlení. Čl. 3.1.7: **Boční denní osvětlení:** Denní osvětlení osvětlovacími otvory v obvodové konstrukci budovy. Čl. 3.1.8: **Horní denní osvětlení:** Denní osvětlení osvětlovacími otvory ve střešní konstrukci budovy. Čl. 3.1.9: **Kombinované denní osvětlení:** Kombinace bočního a horního denního osvětlení v jednom vnitřním prostoru. Čl. 3.1.10: **Zraková pohoda:** Subjektivní stav zrakového pohodlí vyvolaný světelným prostředím. Zrakovou pohodou se rozumí příjemný psychofyziologický stav, potřebný pro účinnou práci i odpočinek, splňující hygienické požadavky, který závisí především na intenzitě a jakosti osvětlení, na architektonických vlastnostech prostoru (barvy, tvary, poměry atd. v daném prostoru) a na stavu zraku. Čl. 3.1.11: **Plocha osvětlovacího otvoru propouštějící světlo:** Plocha, kterou osvětlovacím otvorem prochází světlo. Bez ohledu na směr světelného toku se tato plocha zjišťuje v rovině zasklení osvětlovacího otvoru. Čl. 3.1.12: **Celková plocha osvětlovacího otvoru:** Plocha vypočítaná ze skladebných rozměrů otvorů. Za pozornost dále stojí tabulka 1, která obsahuje rozřídění zrakových činností do sedmi skupin a jim odpovídající hodnoty činitele denní osvětlenosti. Dále norma uvádí normativní Přílohy A, která obsahuje výpočet denního osvětlení a B, která stanovuje kritérium přístupu denního světla k průčelí objektu. ČSN 73 0580-1 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN 73 0580-1 z října 1999.

ČSN 73 0580-2 Denní osvětlení budov. Část 2: Denní osvětlení obytných budov. Platí pro navrhování a posuzování denního osvětlení obytných budov. Norma navazuje na ČSN 73 0580-1 a doplňuje její ustanovení. Obytnými místnostmi, které musí mít podle ČSN 72 0580-1 vyhovující denní osvětlení jsou místnosti blíže specifikované v čl. 5.2.2 ČSN 73 4301 a obytné kuchyně podle čl. 5.2.3.5 téže normy. Velmi stručná norma, cca 3 strany. ČSN 73 0580-2 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN 73 0580-2 z října 1992.

ČSN 73 0821 ed.2 Požární bezpečnost staveb. Požární odolnost stavebních konstrukcí. Stanoví hodnoty požární odolnosti některých stavebních konstrukcí, dále jejich klasifikační zařazení a také hodnocení druhu konstrukčních částí (dílců a prvků). Normou je stanovena požární odolnost těch stavebních konstrukcí, na něž nelze použít Eurokódy a pro něž nejsou zpracovány harmonizované EN. Norma se vztahuje zejména na konstrukce, které se zhotovují přímo na stavbě nebo se vyskytují u dokončených staveb. ČSN 73 0821 ed.2 byla vydána v květnu 2007. S účinností od 1. 3. 2010 se ruší ČSN 73 0821 z 28. 2. 1973, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 1364 (73 0853) Zkoušení požární odolnosti nenosných prvků. Norma se skládá z těchto částí: Část 1: Stěny, Část 2: Podhledy, Část 3: Závěsové obvodové stěny. Celá sestava (dokončená montáž) a Část 4: Závěsové obvodové stěny. Částečná sestava. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 1364-3 (73 0853) Zkoušení požární odolnosti nenosných prvků. Část 3: Závěsové obvodové stěny. Celá sestava (dokončená montáž). Specifikuje metodu stanovení požární odolnosti systémů závěsových obvodových stěn. Norma se používá spolu s (ČSN) EN 1363-1. Tato zkušební metoda platí pro systémy závěsových stěn podporované stropní deskou, navržené pro zajištění požární odolnosti. Zkouška není vhodná pro zkoušení systémů závěsových stěn, jejichž částí je zasklení bez požární odolnosti. Požární odolnost systémů závěsových stěn může být stanovena za podmínek vnitřního nebo vnějšího požárního namáhání. Ve druhém případě se použije křivka vnějšího požáru, která je uvedena v (ČSN) EN 1363-2. Zkoušky jednotlivých částí systémů závěsové stěny (např. vodorovné těsnění spár), nebo systémy se zasklením bez požární odolnosti, jako jsou okna, se provádějí

podle prEN 1364-4 (v ČR do února 2007 nezavedena). Pro svislé těsnění spár se může tato norma použít. ČSN EN 1364-3 byla vydána v únoru 2007.

ČSN EN 13501 (73 0860) Požární klasifikace stavebních výrobků a konstrukcí staveb. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Klasifikace podle výsledků zkoušek reakce na oheň, Část 2: Klasifikace podle výsledků zkoušek požární odolnosti, kromě vzduchotechnických zařízení, Část 3: Klasifikace podle výsledků zkoušek požární odolnosti komponentů běžných provozních instalací (jiných než systémů pro řízení kouře), Část 4: Klasifikace podle výsledků zkoušek požární odolnosti prvků systémů pro usměrňování pohybu kouře a Část 5: Klasifikace podle výsledků zkoušek střech vystavených vnějšímu požáru. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 13501-4 (73 0860) Požární klasifikace stavebních výrobků a konstrukcí staveb. Část 4: Klasifikace podle výsledků zkoušek požární odolnosti prvků systémů pro usměrňování pohybu kouře. Stanovuje postup pro klasifikaci prvků systémů pro usměrňování pohybu kouře na základě zkoušek požární odolnosti v rozsahu přímé aplikace příslušné zkušební metody. Klasifikace na základě rozšířené aplikace není předmětem této normy, avšak pro rozšířenou aplikaci jsou přesto používány stejné třídy, jako jsou stanoveny v této evropské normě. Týká se následujících výrobků: - potrubí pro odvod kouře; - kouřové klapky; - kouřové zábrany; - ventilátory pro odvod kouře a tepla; - odtahové zařízení pro přirozený odvod kouře a tepla. ČSN EN 13501-4 byla vydána v květnu 2007.

ČSN EN 14390 (73 0885) Požární zkouška. Velkorozměrová ověřovací zkouška výrobků pro povrchové úpravy. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 43 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 14390 byla vydána v květnu 2007.

ČSN EN 1997-2 (73 1000) Eurokód 7: Navrhování geotechnických konstrukcí. Část 2: Průzkum a zkoušení základové půdy. Není známo z kolika částí se norma skládá, k dispozici máme jen dvě části, a to Část 1: Obecná pravidla a Část 2: Průzkum a zkoušení základové půdy. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován na CD. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 1997-2 byla vydána v červnu 2007.

ČSN EN 1996-1-1 (73 1101) Eurokód 6: Navrhování zděných konstrukcí. Část 1-1: Obecná pravidla pro vyztužené a nevyztužené zděné konstrukce. Program Eurokódů tvoří následující normy, které se obvykle sestávají z několika částí: EN 1990 Eurokód: Zásady navrhování konstrukcí, EN 1991 Eurokód 1: Zatížení konstrukcí, EN 1992 Eurokód 2: Navrhování betonových konstrukcí, EN 1993 Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí, EN 1994 Eurokód 4: Navrhování sřpažených ocelobetonových konstrukcí, EN 1995 Eurokód 5: Navrhování dřevěných konstrukcí, EN 1996 Eurokód 6: Navrhování zděných konstrukcí, EN 1997 Eurokód 7: Navrhování geotechnických konstrukcí, EN 1998 Eurokód 8: Navrhování konstrukcí odolných proti zemětřesení, EN 1999 Eurokód 9: Navrhování konstrukcí z hliníkových slitin. Normy Eurokódy uznávají zodpovědnost řídicích orgánů v jednotlivých členských státech a ponechávají jejich právo stanovit hodnoty týkající se otázek

bezpečnosti v předpisech na národní úrovni, takže se tyto úrovně v jednotlivých státech nadále odlišují. (ČSN) EN 1996-1-1 platí pro navrhování pozemních a inženýrských staveb z nevyztuženého, vyztuženého, předpjatého a sevřeného zdiva. Eurokód 6 stanovuje požadavky na únosnost, použitelnost a trvanlivost konstrukcí. Nestanovuje jiné požadavky, např. požadavky na tepelnou nebo zvukovou izolaci. Provádění je zahrnuto v rozsahu potřebném pro určení jakosti stavebních materiálů a výrobků., které se mají použít, a pro stanovení úrovně provedení na staveništi, která je nezbytná pro splnění pravidel navrhování. Tato část je obecným základem pro navrhování pozemních a inženýrských staveb z nevyztuženého a vyztuženého zdiva, do kterého jsou vloženy výztužné pruty pro dosažení potřebné tažnosti, únosnosti a použitelnosti zdiva. Pro předpjaté a sevřené zdivo jsou uvedeny zásady, nikoliv aplikační pravidla. Tato část neplatí pro zděné prvky o ploše příčného řezu menší než 0,04 m². Tato část 1-1 poskytuje podrobná pravidla, která jsou použitelná zejména pro běžné budovy, Použitelnost těchto pravidel může být omezena z praktických důvodů nebo pro nezbytné zjednodušení, jejich použití a meze tohoto použití jsou vysvětleny tam, kde je toho zapotřebí. Velmi rozsáhlá norma, cca 105 stran. ČSN EN 1996-1-1 byla vydána v květnu 2007. Touto normou se nahrazuje ČSN EN 1996-1-1 z února 2006. S účinností od 1. 3. 2010 se zrušuje ČSN 73 1101 z 17. 9. 1980, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 1996-2 (73 1101) Eurokód 6: Navrhování zděných konstrukcí. Část 2: Volba materiálů, konstruování a provádění zdiva. Program Eurokódů tvoří následující normy, které se obvykle sestávají z několika částí: EN 1990 Eurokód: Zásady navrhování konstrukcí, EN 1991 Eurokód 1: Zatížení konstrukcí, EN 1992 Eurokód 2: Navrhování betonových konstrukcí, EN 1993 Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí, EN 1994 Eurokód 4: Navrhování spřažených ocelobetonových konstrukcí, EN 1995 Eurokód 5: Navrhování dřevěných konstrukcí, EN 1996 Eurokód 6: Navrhování zděných konstrukcí, EN 1997 Eurokód 7: Navrhování geotechnických konstrukcí, EN 1998 Eurokód 8: Navrhování konstrukcí odolných proti zemětřesení, EN 1999 Eurokód 9: Navrhování konstrukcí z hliníkových slitin. Normy Eurokódy uznávají zodpovědnost řídicích orgánů v jednotlivých členských státech a ponechávají jejich právo stanovit hodnoty týkající se otázek bezpečnosti v předpisech na národní úrovni, takže se tyto úrovně v jednotlivých státech nadále odlišují. (ČSN) EN 1996-2 stanovuje základní pravidla pro výběr materiálů a provádění zdiva, aby bylo dosaženo jejich souladu s návrhovými předpoklady ostatních částí Eurokódu 6. S výjimkou bodů uvedených v 1.1(3)P jsou předmětem části 2 obvyklé aspekty konstruování a provádění zdiva včetně: - volby zdicího materiálu; - faktorů ovlivňujících chování a trvanlivost zdiva; - odolnosti budov vůči pronikání vlhkosti; - skladování, přípravy a použití materiálů na stavbě; - provádění zdiva; - ochrany zdiva během provádění. ČSN EN 1996-2 byla vydána v dubnu 2007. Touto normou se nahrazuje ČSN EN 1996-2 z dubna 2006. *Poznámka recenzenta: Proti předchozí normě dochází ke změně způsobu převzetí EN 1996-2 do soustavy norem ČSN. Zatímco ČSN EN 1996-2 z dubna 2006 převzala EN 1996-2 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.* S účinností od 1. 3. 2010 se touto normou zrušuje ČSN 73 2310 z 10. 8. 1987, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN CEN/TS 12390 (73 1302) Zkoušení ztvrdlého betonu. Norma obsahuje následující části: Část 1: Tvar, rozměry a jiné požadavky na zkušební tělesa a formy (dříve prEN 12356:1996), Část 2: Výroba a ošetřování zkušebních těles pro zkoušky pevnosti (dříve prEN 12379:1996), Část 3: Pevnost v tlaku zkušebních těles (dříve prEN 12394:1996),

Část 4: Pevnost v tlaku – Požadavky na zkušební lisy (dříve prEN 12390:1996), Část 5: Pevnost v tahu ohybem zkušebních těles (dříve prEN 12359:1996), Část 6: Pevnost v příčném tahu zkušebních těles (dříve prEN 12362:1996), Část 7: Objemová hmotnost ztvrdlého betonu (dříve prEN 12363:1996), Část 8: Hloubka průsaku tlakovou vodou (dříve prEN 12364:1996), Část 9: Odolnost proti zmrazování a rozmrazování. Odlupování. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN CEN/TS 12390-9 (73 1302) Zkoušení ztvrdlého betonu. Část 9: Odolnost proti zmrazování a rozmrazování. Odlupování. Popisuje zkoušení proti odlupování při zmrazování a rozmrazování působením vody a roztoku chloridu sodného. Používá se buď při porovnávání nových složek nebo nového složení betonu vzhledem ke složkám nebo složení betonu, které jsou známy a které mají pro dané prostředí odpovídající vlastnosti, nebo k posouzení výsledků zkoušek s některými absolutními číselnými hodnotami vycházejícími z místních zkušeností. ČSN CEN/TS 12390-9 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN 13791 (73 1303) Posuzování pevnosti betonu v tlaku v konstrukcích a v prefabrikovaných betonových dílcích. Stanovuje metody a postupy pro posuzování pevnosti v tlaku betonu v konstrukcích a prefabrikovaných betonových dílcích; - uvádí zásady a návody pro stanovení vztahů mezi výsledky zkoušek nepřímých zkušebních metod a pevnosti vývrtů; - uvádí návody pro posouzení pevnosti betonu v tlaku v konstrukcích nebo prefabrikovaných betonových dílcích z nepřímých nebo kombinovaných metod. ČSN EN 13791 byla vydána v červnu 2007.

ČSN EN 14488 (73 1304) Zkoušení stříkaného betonu. *Norma se skládá z těchto částí: Část 1: Odběr vzorků čerstvého a ztvrdlého betonu, Část 2: Pevnost v tlaku mladého stříkaného betonu, Část 3: Ohybová únosnost (při vzniku trhliny, mezní a zbytková) vláknobetonových trámčových zkušebních těles, Část 4: Pevnost spojení u vývrtů v prostém tahu, Část 5: Stanovení kapacity absorbované energie vláknobetonových deskových zkušebních těles, Část 6: Tloušťka betonu na podkladu a Část 7: Obsah vláken ve vláknobetonu. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:*

ČSN EN 14488-2 (73 1304) Zkoušení stříkaného betonu. Část 2: Pevnost v tlaku mladého stříkaného betonu. Specifikuje dvě metody, kterými lze stanovit informativní pevnost v tlaku mladého stříkaného betonu in situ (v místě aplikace) a to metodu A pomocí jehly a metodu B, zarážením hřebu. ČSN EN 14488-2 byla vydána v březnu 2007.

ČSN EN 14488-6 (73 1304) Zkoušení stříkaného betonu. Část 6: Tloušťka betonu na podkladu. Popisuje metody pro stanovení tloušťky stříkaného betonu na podkladu po nastříkání. Výsledky mohou také poskytnout údaj o rovnoběžnosti betonu vzhledem k podkladu. Podkladem může být skála, zemina, beton nebo jiný povrch. ČSN EN 14488-6 byla vydána v únoru 2007.

ČSN 73 1380 Zkoušení odolnosti betonu proti zmrazování a rozmrazování. Porušení vnitřní struktury. Popisuje tři zkušební metody pro stanovení odolnosti betonu při zmrazování a rozmrazování s ohledem na porušení vnitřní struktury. Používá se buď pro porovnání nových složek nebo nového složení betonu vzhledem ke složkám nebo složení betonu, které jsou známy a které mají pro dané prostředí odpovídající vlastnosti, nebo k posouzení výsledků zkoušek s některými absolutními číselnými hodnotami vycházejícími z místních zkušeností. ČSN 73 1380 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN 1993-1-4 (73 1401) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí. Část 1-4: Obecná pravidla doplňující pravidla pro korozivzdorné oceli. Program Eurokódů tvoří následující normy, které se obvykle sestávají z několika částí: EN 1990 Eurokód: Zásady

navrhování konstrukcí, EN 1991 Eurokód 1: Zatížení konstrukcí, EN 1992 Eurokód 2. Navrhování betonových konstrukcí, EN 1993 Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí, EN 1994 Eurokód 4: Navrhování spřažených ocelobetonových konstrukcí, EN 1995 Eurokód 5: Navrhování dřevěných konstrukcí, EN 1996 Eurokód 6: Navrhování zděných konstrukcí, EN 1997 Eurokód 7: Navrhování geotechnických konstrukcí, EN 1998 Eurokód 8: Navrhování konstrukcí odolných proti zemětřesení, EN 1999 Eurokód 9: Navrhování hliníkových konstrukcí. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 34 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme.* ČSN EN 1993-1-4 byla vydána v dubnu 2007. Pravděpodobně nahradila ČSN P ENV 1993-1-4 z r. 1998. (V normě to uvedeno není.)

ČSN EN 1993-1-5 (73 1401) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí. Část 1-5: Obecná pravidla. Boulení stěn. Program Eurokódů tvoří následující normy, které se obvykle sestávají z několika částí: EN 1990 Eurokód: Zásady navrhování konstrukcí, EN 1991 Eurokód 1: Zatížení konstrukcí, EN 1992 Eurokód 2. Navrhování betonových konstrukcí, EN 1993 Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí, EN 1994 Eurokód 4: Navrhování spřažených ocelobetonových konstrukcí, EN 1995 Eurokód 5: Navrhování dřevěných konstrukcí, EN 1996 Eurokód 6: Navrhování zděných konstrukcí, EN 1997 Eurokód 7: Navrhování geotechnických konstrukcí, EN 1998 Eurokód 8: Navrhování konstrukcí odolných proti zemětřesení, EN 1999 Eurokód 9: Navrhování hliníkových konstrukcí. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 53 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme.* ČSN EN 1993-1-5 byla vydána v dubnu 2007. Pravděpodobně nahradila ČSN P ENV 1993-1-5 z prosince 1998. (V normě to uvedeno není.)

ČSN EN 1993-1-11 (73 1401) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí. Část 1-11: Obecná pravidla. Navrhování konstrukcí s taženými prvky. Program Eurokódů tvoří následující normy, které se obvykle sestávají z několika částí: EN 1990 Eurokód: Zásady navrhování konstrukcí, EN 1991 Eurokód 1: Zatížení konstrukcí, EN 1992 Eurokód 2. Navrhování betonových konstrukcí, EN 1993 Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí, EN 1994 Eurokód 4: Navrhování spřažených ocelobetonových konstrukcí, EN 1995 Eurokód 5: Navrhování dřevěných konstrukcí, EN 1996 Eurokód 6: Navrhování zděných konstrukcí, EN 1997 Eurokód 7: Navrhování geotechnických konstrukcí, EN 1998 Eurokód 8: Navrhování konstrukcí odolných proti zemětřesení, EN 1999 Eurokód 9: Navrhování hliníkových konstrukcí. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 34 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme.* ČSN EN 1993-1-11 byla vydána v dubnu 2007.

ČSN EN 1993-1-3 (73 1402) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí. Část 1-3: Obecná zatížení. Doplnující pravidla pro tenkostěnné za studena tvarované prvky a plošné profily. Program Eurokódů tvoří následující normy, které se obvykle sestávají z několika částí: EN 1990 Eurokód: Zásady navrhování konstrukcí, EN 1991 Eurokód 1: Zatížení konstrukcí, EN 1992 Eurokód 2. Navrhování betonových konstrukcí, EN 1993 Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí, EN 1994 Eurokód 4: Navrhování spřažených ocelobetonových konstrukcí, EN 1995 Eurokód 5: Navrhování dřevěných konstrukcí, EN 1996 Eurokód 6: Navrhování zděných konstrukcí, EN 1997 Eurokód 7: Navrhování geotechnických konstrukcí, EN 1998 Eurokód 8: Navrhování konstrukcí odolných proti zemětřesení, EN 1999 Eurokód 9: Navrhování hliníkových konstrukcí. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text velmi rozsáhlé normy je publikován v angličtině a má celkem cca 130 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme.* ČSN EN 1993-1-3 byla vydána v dubnu 2007. Pravděpodobně nahrazuje ČSN EN P ENV 1993-1-3 z r. 1997. (V normě to uvedeno není.)

ČSN EN 1993-3-1 (73 1431) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí. Část 3-1: Věže, stožáry a komíny. Věže a stožáry. Program Eurokódů tvoří následující normy, které se obvykle sestávají z několika částí: EN 1990 Eurokód: Zásady navrhování konstrukcí, EN 1991 Eurokód 1: Zatížení konstrukcí, EN 1992 Eurokód 2. Navrhování betonových konstrukcí, EN 1993 Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí, EN 1994 Eurokód 4: Navrhování spřažených ocelobetonových konstrukcí, EN 1995 Eurokód 5: Navrhování dřevěných konstrukcí, EN 1996 Eurokód 6: Navrhování zděných konstrukcí, EN 1997 Eurokód 7: Navrhování geotechnických konstrukcí, EN 1998 Eurokód 8: Navrhování konstrukcí odolných proti zemětřesení, EN 1999 Eurokód 9: Navrhování hliníkových konstrukcí. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text rozsáhlé normy je publikován v angličtině a má celkem cca 79 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme.* ČSN EN 1993-3-1 byla vydána v květnu 2007. Pravděpodobně nahradila ČSN P ENV 1993-3-1 z dubna 2000. (V normě to uvedeno není.)

ČSN EN 1993-3-2 (73 1432) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí. Část 3-2: Věže, stožáry a komíny. Komíny. Program Eurokódů tvoří následující normy, které se obvykle sestávají z několika částí: EN 1990 Eurokód: Zásady navrhování konstrukcí, EN 1991 Eurokód 1: Zatížení konstrukcí, EN 1992 Eurokód 2. Navrhování betonových konstrukcí, EN 1993 Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí, EN 1994 Eurokód 4: Navrhování spřažených ocelobetonových konstrukcí, EN 1995 Eurokód 5: Navrhování dřevěných konstrukcí, EN 1996 Eurokód 6: Navrhování zděných konstrukcí, EN 1997 Eurokód 7: Navrhování geotechnických konstrukcí, EN 1998 Eurokód 8: Navrhování konstrukcí odolných proti zemětřesení, EN 1999 Eurokód 9: Navrhování hliníkových konstrukcí. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje,*

již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 30 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 1993-3-2 byla vydána v květnu 2007. Pravděpodobně nahradila ČSN P ENV 1993-3-2 z března 2000. (V normě to uvedeno není.)

ČSN EN 14358 (73 1705) Dřevěné konstrukce. Výpočet 5% kvantilů charakteristických hodnot a kritérií přijatelnosti pro výběr. Uvádí metodu pro stanovení 5% kvantilů pro charakteristické hodnoty z výsledků zkoušek pro spojovací prostředky a výrobky na bázi dřeva. V tomto dokumentu jsou rovněž uvedena odpovídající kritéria přijatelnosti pro výběr. Tento dokument se nevztahuje na konstrukční dřevo pro nosné účely, pro které platí (ČSN) EN 384. Tento dokument se nevztahuje na odběr vzorků, jsou však uvedeny odkazy na příslušné normy výrobků. Poměrně stručná norma, cca 9 stran. ČSN EN 14358 byla vydána v červnu 2007.

ČSN EN 383 (79 1762) Dřevěné konstrukce. Zkušební metody. Stanovení pevnosti stěny otvoru a charakteristik stlačitelnosti pro kolíkové spojovací prostředky. Stanovuje laboratorní metody pro stanovení pevnosti stěny otvoru a charakteristik stlačitelnosti rostlého dřeva, lepeného lamelového dřeva a deskových výrobků na bázi dřeva s kolíkovými spojovacími prostředky. ČSN EN 383 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 383 z července 1995.

ČSN EN 1504 (73 2101) Výrobky a systémy pro ochranu a opravy betonových konstrukcí. Definice, požadavky, kontrola kvality a hodnocení shody. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Definice, Část 2: Systémy pro ochranu povrchu, Část 3: Opravy nosných a nenosných částí, Část 4: Staticky nosné spojování, Část 5: Injektáž betonu, Část 6: Kotvení výztužných ocelových prutů, Část 7: Ochrana výztuže proti korozi, Část 8: Kontrola kvality a hodnocení shody, Část 9: Obecné zásady pro používání výrobků a systémů a Část 10: Použití výrobků a systémů a kontrola kvality provedení. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:*

ČSN EN 1504-6 (73 2101) Výrobky a systémy pro ochranu a opravy betonových konstrukcí. Definice, požadavky, kontrola kvality a hodnocení shody. Část 6: Kotvení výztužných ocelových prutů. Specifikuje požadavky na identifikace, funkční vlastnosti (včetně trvanlivosti) a bezpečnost výrobků a systémů určených pro kotvení ocelové výztuže, která se používá pro konstrukční vyztužování, aby bylo zajištěno spolupůsobení vyztužených betonových konstrukcí. Tato část souboru norem zahrnuje oblasti použití podle metody opravy 4.2 (ČSN P) ENV 1504-9:1997. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. Pokud jde o informace o nebezpečných látkách je odkázáno na internetové stránky Komise EUROPA týkající se stavebnictví (CREATE), přístup: <http://europa.eu.int/comm/enterprise/construction/internal/dangsub/dangmain.htm>. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, resp. nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE, ve znění pozdějších předpisů. ČSN EN 1504-6 byla vydána v květnu 2007.*

ČSN EN 1504-7 (73 2101) Výrobky a systémy pro ochranu a opravy betonových konstrukcí. Definice, požadavky, kontrola kvality a hodnocení shody. Část 7: Ochrana výztuže proti korozi. Specifikuje identifikační požadavky a požadavky na funkční vlastnosti (včetně trvanlivosti) výrobků a systémů pro aktivní a bariérové nátěry, které jsou určeny pro ochranu stávající nenatřené ocelové výztuže nebo ochranu zabetonovaných ocelových prvků v opravovaných betonových konstrukcích. Tato norma nepokrývá výrobky určené pro ochranu

přepínací výztuže a nerezové výztuže proti korozi. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. Pokud jde o informace o nebezpečných látkách je odkázáno na internetové stránky Komise EUROPA týkající se stavebnictví (CREATE), přístup: <http://europa.eu.int/comm/enterprise/construction/internal/dangsub/dangmain.htm>. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, resp. nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE, ve znění pozdějších předpisů. ČSN EN 1504-7 byla vydána v dubnu 2007.*

ČSN EN 13412 (73 2131) Výrobky a systémy pro ochranu a opravy betonových konstrukcí. Zkušební metody. Stanovení modulu pružnosti v tlaku. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 11 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 13412 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 13412 z února 2003.*

ČSN EN 15184 (73 2150) Výrobky a systémy pro ochranu a opravy betonových konstrukcí. Zkušební metody. Smyková soudržnost mezi ocelí s nátěrem a betonem (vytrhávací zkouška). *Popisuje metodu stanovení smykové soudržnosti ocelových prutů natřených antikoročním výrobkem nebo systémem, vložených do standardního referenčního betonu. Zkouška je určena pro výrobky na bázi hydraulických pojiv, polymerů nebo jejich směsí. ČSN EN 15184 byla vydána v květnu 2007.*

ČSN EN 1881 (73 2151) Výrobky a systémy pro ochranu a opravy betonových konstrukcí. Zkušební metody. Zkoušení výrobků pro kotvení vytrhávací zkouškou. *Popisuje podmínky pro provádění vytrhávací zkoušky výztužného ocelového prutu, zakotveného v betonovém bloku. Zkouška je určena pro výrobky na bázi hydraulických pojiv, polymerů nebo jejich směsí. Zkouška není určena pro výrobky určené k zalévání přepínací výztuže v předpjatém betonu. ČSN EN 1881 byla vydána v červnu 2007.*

ČSN EN 15183 (73 2153) Výrobky a systémy pro ochranu a opravy betonových konstrukcí. Zkušební metody. Zkouška ochrany proti korozi. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text (stručně) normy je publikován v angličtině a má celkem cca 9 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 15183 byla vydána v červnu 2007.*

ČSN EN 14630 (73 2154) Výrobky a systémy pro ochranu a opravy betonových konstrukcí. Zkušební metody. Stanovení hloubky karbonatace v zatvrdlém betonu pomocí fenolftaleinové metody. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text (stručně) normy je publikován v angličtině a má celkem cca 8 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 14630 byla vydána v červnu 2007.*

ČSN EN 14487 (73 2431) Stříkaný beton. *Struktura normy uvedena není. V SZÚ máme k dispozici tyto části: Část 1: Definice, specifikace a shoda, Část 2: Provádění. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN 14487-2 (73 2431) Stříkaný beton. Část 2: Provádění. Specifikuje požadavky na provádění stříkaného betonu jak mokrým, tak suchým procesem. Platí pro dočasné i trvalé konstrukce. Tato norma neobsahuje bezpečnostní a zdravotní hlediska provádění. Rovněž nestanovuje požadavky na zajišťování kvality a na kvalifikaci personálu pro jednotlivé činnosti. ČSN EN 14487-2 byla vydána v červnu 2007.

ČSN EN 1806 (73 4203) Komíny. Pálené/Keramické tvárnice pro jednovrstvé komíny. Požadavky a zkušební metody. Stanoví požadavky na pálené/keramické komínové tvárnice s plnými stěnami nebo stěnami s vertikálními dutinami včetně jejich tvarovek. Zahrnuje jak tvárnice bez napojovací části tak i tvárnice s napojovací částí, sloužící k provázání tvárnice s okolím nebo přilehlým zdívkem. Platí i pro komínové tvárnice bez napojovací části, které mají izolaci ve vertikálních dutinách nebo připevněnou na vnější líc stěny. Tato norma stanoví funkční požadavky na průmyslově vyráběné komínové tvárnice. Při montáži se vytváří součást vícevrstvého komína nebo kompletního (jednovrstvého) komína, kterým bude zajišťován odvod spalin z krbů nebo od spotřebičů paliv do venkovního prostoru. Tato norma zahrnuje konstrukční díly užívané pro domácí a průmyslové komíny, které nejsou konstrukčně nezávislé (volně stojící). Zkoušení, označení a kontrolní požadavky jsou obsaženy v této normě. Poměrně rozsáhlá norma, cca 47 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. Pokud jde o informace o nebezpečných látkách je odkázáno na internetové stránky Komise EUROPA týkající se stavebnictví (CREATE), přístup: <http://europa.eu.int/comm/enterprise/construction/internal/dangsub/dangmain.htm>. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, resp. nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE, ve znění pozdějších předpisů.* ČSN EN 1806 byla vydána v únoru 2007. Nahradila ČSN EN 1806 ze září 2001.

ČSN P CEN/TS 14383 (73 4400) Prevence kriminality. Plánování městské výstavby a navrhování budov. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Definice specifických termínů, Část 2: Plánování městské výstavby, Část 3: Obydli a Část 4: Projekty a administrativní budovy. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:*

ČSN EN 14383-1 (73 4400) Prevence kriminality. Plánování městské výstavby a navrhování budov. Část 1: Definice specifických termínů. Je terminologickou částí řady norem „Prevence kriminality na základě plánování městské výstavby a navrhování budov“. Pro určité specifické termíny používané v dalších částech, zabývajících se územním plánováním, obydlími, obchodními a administrativními budovami, poskytuje odpovídající termíny a definice. Česky, anglicky, francouzsky a německy je uvedeno názvosloví. Česky a anglicky je definováno cca 47 hesel. ČSN EN 14383-1 byla vydána v lednu 2007.

ČSN P CEN/TS 14383-4 (73 4400) Prevence kriminality. Plánování městské výstavby a navrhování budov. Část 4: Obchodní a administrativní budovy. Poskytuje zásady a doporučení pro boj proti vloupání, krádeži, žhárství a další trestné činnosti proti obchodníkům a dalším uživatelům. Týká se nových a stávajících obchodních a administrativních budov. Doporučené úrovně zabezpečení komodit uskladněných v maloobchodních prodejnách jsou uvedeny v příloze A. ČSN P CEN/TS 14383-4 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN 13200 (73 5905) Zařízení pro diváky. Norma se skládá z těchto částí: Část 1: Kritéria navrhování prostor pro diváky. specifikace; Část 2: Kritéria pro navrhování provozních prostor. Parametry a národní situace; Část 3: Oddělovací prvky. Požadavky; Část 4: Sedadla. Charakteristiky výrobku; Část 5: Teleskopické tribuny; a Část 6: Rozebíratelné (provizorní) tribuny. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 13200-4 (73 5905) Zařízení pro diváky. Část 4: Sedadla. Charakteristiky výrobku. Specifikuje mechanické, fyzikální a chemické charakteristiky pevných sedadel používaných v hledištích na sportovištích (venku i ve vnitřních prostorech). Stanovuje také kritéria pro připevnění sedadel ke konstrukci. Tyto charakteristiky a kritéria jsou stanoveny tak, aby sedadla přiměřeně odolávala statickému a dynamickému zatížení a povětrnostním vlivům. Tato norma specifikuje pohodlí, funkčnost a požadavky na bezpečnost, aby se zabránilo vážným zraněním během běžného funkčního použití, stejně jako špatnému zacházení, protože se dá očekávat, že k němu dojde. Tato norma nezahrnuje reakci na oheň nebo požadavky na odolnost. ČSN EN 13200-4 byla vydána v dubnu 2007.

ČSN EN 13200-5 (73 5905) Zařízení pro diváky. Část 5: Teleskopické tribuny. Stanovuje charakteristiky výrobku pro teleskopické tribuny používané při pořádání stálých nebo dočasných akcí v místech, jako jsou sportovní stadiony, sportovní haly a vnitřní či venkovní zařízení. Na tribuny na výstavištích a v zábavních parcích se tato norma nevztahuje (viz EN 13814). ČSN EN 13200-5 byla vydána v dubnu 2007.

ČSN EN 13200-6 (73 5905) Zařízení pro diváky. Část 6: Rozebíratelné (provizorní) tribuny. Stanovuje charakteristické vlastnosti výrobku, kterým jsou rozebíratelné tribuny používané při pořádání stálých nebo dočasných akcí v místech, jako jsou sportovní stadiony, sportovní haly a vnitřní či venkovní zařízení. Tato norma se nevztahuje na tribuny na výstavištích a v zábavních parcích (viz EN 13814). ČSN EN 13200-6 byla vydána v dubnu 2007.

ČSN EN 14188 (73 6151) Zálivky a vložky do spár. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Specifikace pro zálivky za horka, Část 2: Specifikace pro zálivky za studena a Část 3: Specifikace pro těsnicí profily do spár. Části 1 a 2 byly recenzovány v AHEM č. 5/2006, s 135, třetí Část byla k dispozici až v prvním pololetí 2007:

ČSN EN 14188-3 (73 6151) Zálivky a vložky do spár. Část 3: Specifikace pro těsnicí profily do spár. Stanoví požadavky pro těsnicí profily do spár zhotovené z vulkanizované pryže pro cementobetonové kryty pozemních komunikací, letištních a jiných dopravních ploch. Jsou uvedeny rovněž požadavky pro hotové těsnicí profily. Tato norma platí pro těsnicí profily do spár používané při stavbě a údržbě cementobetonových krytů. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. Pokud jde o informace o nebezpečných látkách je odkázáno na internetové stránky Komise EUROPA týkající se stavebnictví (CREATE), přístup: <http://europa.eu.int/comm/enterprise/construction/internal/dangsub/dangmain.htm>. Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, resp. nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE, ve znění pozdějších předpisů. ČSN EN 14188-3 byla vydána v dubnu 2007. Nahradila ČSN EN 14188-3 z června 2006. Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 14188-3 (73 6151) z června 2006 převzala EN 14188-3:2006 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přijímá překladem.

ČSN EN 14187 (73 6183) Zálivky za studena. Zkušební metody. Norma je složena z následujících částí: Část 1: Zkušební metoda pro stanovení stupně zrání, Část 2: Zkušební metoda pro stanovení doby zaschnutí, Část 3: Zkušební metoda pro stanovení samonivelačních vlastností, Část 4: Zkušební metoda pro stanovení změny hmotnosti a objemu po ponoření do uhlovodíkového paliva, Část 5: Zkušební metoda pro stanovení odolnosti proti hydrolyze, Část 6: Zkušební metoda pro stanovení adheze a koheze po ponoření do roztoků chemikálií, Část 7: Zkušební metoda pro stanovení odolnosti proti působení plamene, Část 8: Zkušební metoda pro stanovení umělého stárnutí vlivem UV záření a Část 9: Funkční zkouška zálivek. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 14187-9 (73 6183) Zálivky za studena. Zkušební metody. Část 9: Funkční zkouška zálivek. Stanoví funkční zkoušku pro zálivky za studena určené pro použití ve spárách krytů pozemních komunikací, letišťích a jiných dopravních ploch v oblastech studeného klimatu, kde může dojít k celkovému posunu spáry většímu než 35% a teplotě nižší než -25 °C. ČSN EN 14187-9 byla vydána v dubnu 2007. Nahradila ČSN EN 14187-9 ze srpna 2006.

ČSN EN 14840 (73 6184) Zálivky a vložky do spár. Zkušební metody pro těsnicí profily do spár. Stanovuje zkušební metody pro tvarované těsnicí profily z vulkanizované pryže do spár cementobetonových krytů pozemních komunikací, letišťích a jiných dopravních ploch. ČSN EN 14840 byla vydána v dubnu 2007. Nahradila ČSN EN 14840 z března 2006. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 14840: (73 6151) z března 2006 převzala EN 14840:2005 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 1992-2 (73 6208) Eurokód 2: Navrhování betonových konstrukcí. Část 2: Betonové mosty. Navrhování a konstrukční zásady. Program Eurokódů tvoří následující normy, které se obvykle sestávají z několika částí: EN 1990 Eurokód: Zásady navrhování konstrukcí, EN 1991 Eurokód 1: Zatížení konstrukcí, EN 1992 Eurokód 2. Navrhování betonových konstrukcí, EN 1993 Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí, EN 1994 Eurokód 4: Navrhování spřažených ocelobetonových konstrukcí, EN 1995 Eurokód 5: Navrhování dřevěných konstrukcí, EN 1996 Eurokód 6: Navrhování zděných konstrukcí, EN 1997 Eurokód 7: Navrhování geotechnických konstrukcí, EN 1998 Eurokód 8: Navrhování konstrukcí odolných proti zemětřesení, EN 1999 Eurokód 9: Navrhování hliníkových konstrukcí. Normy Eurokódy uznávají zodpovědnost řídicích orgánů v jednotlivých členských státech a ponechávají jejich právo stanovit hodnoty týkající se otázek bezpečnosti v předpisech na národní úrovni, takže se tyto úrovně v jednotlivých státech nadále odlišují. (ČSN) EN 1992-2, Eurokód 2, uvádí obecné zásady pro navrhování mostů a jejich částí z prostého, železového a předpjatého betonu, vyrobeného z hutného nebo pórovitého kameniva. Velmi rozsáhlá norma, cca 90 stran. ČSN EN 1992-2 byla vydána v květnu 2007. Nahradila ČSN EN 1992-2 z června 2006. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 1992-2 z června 2005 převzala EN 1992-2 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 1994-2 (73 6210) Eurokód 4: Navrhování spřažených ocelobetonových konstrukcí. Část 2: Obecná pravidla a pravidla pro mosty. V úvodu normy se uvádí: **Vývoj Eurokódů:** Komise evropského společenství v roce 1975 rozhodla o akčním programu v oblasti stavebnictví založeném na článku 95 Smlouvy. Cílem tohoto programu bylo odstranění technických překážek obchodu a harmonizace technických specifikací. V roce 1989 Komise a členské státy EU a EFTA rozhodly na základě dohody mezi Komisí a CEN předat tvorbu a vydávání Eurokódů prostřednictvím řady mandátů organizaci CEN, tak aby

Eurokódy mohly mít v budoucnu status evropských norem (EN). Eurokódy jsou tímto tedy spojeny s ustanoveními všech směrnic Rady a/nebo s rozhodnutími Komise týkajícími se evropských norem (např. směrnice Rady 89/106/EHS pro stavební výrobky - CPD - a Směrnice Rady 93/37/EHS, 92/50/EHS a 89/440/EHS pro veřejné zakázky a služby, a odpovídající směrnice EFTA (ESVO) usilující o vytvoření vnitřního trhu). Program Eurokódů tvoří následující normy, které se obvykle sestávají z několika částí: EN 1990 Eurokód: Zásady navrhování konstrukcí, EN 1991 Eurokód 1: Zatížení konstrukcí, EN 1992 Eurokód 2: Navrhování betonových konstrukcí, EN 1993 Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí, EN 1994 Eurokód 4: Navrhování spřažených ocelobetonových konstrukcí, EN 1995 Eurokód 5: Navrhování dřevěných konstrukcí, EN 1996 Eurokód 6: Navrhování zděných konstrukcí, EN 1997 Eurokód 7: Navrhování geotechnických konstrukcí, EN 1998 Eurokód 8: Navrhování konstrukcí odolných proti zemětřesení, EN 1999 Eurokód 9: Navrhování hliníkových konstrukcí. Normy Eurokódy uznávají zodpovědnost řídicích orgánů v jednotlivých členských státech a ponechávají jejich právo stanovit hodnoty týkající se otázek bezpečnosti v předpisech na národní úrovni, takže se tyto úrovně v jednotlivých státech nadále odlišují. Eurokód 4 je určen pro navrhování spřažených konstrukcí a prvků pozemních a inženýrských staveb. Zahrnuje zásady jejich navrhování a požadavky na bezpečnost a použitelnost konstrukcí. Zásady jejich navrhování a ověřování jsou dány v EN 1990 – Zásady navrhování konstrukcí. Eurokód 4 se týká pouze požadavků na únosnost, použitelnost, trvanlivost a požární odolnost spřažených konstrukcí. Ostatní požadavky, jako např. požadavky týkající se tepelné či zvukové izolace, se neuvažují. Tato část 2 Eurokódu 4 obsahuje pravidla pro navrhování ocelobetonových spřažených mostů nebo mostních prvků, která doplňují obecná pravidla z (ČSN) EN 1994-1-1. Zavěšené mosty nejsou touto částí zcela pokryty. Velmi rozsáhlá norma, cca 80 stran. ČSN EN 1994-2 byla vydána v únoru 2007. Touto normou se nahrazuje ČSN EN 1994-2 z června 2006.

ČSN 73 6360 Konstrukční a geometrické uspořádání koleje železničních drah a její prostorová poloha. *Struktura normy neuvedena. V SZÚ máme k dispozici tyto části: Část 1: Projektování, Část 2: Stavba a přejímka, provoz a údržba. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:*

ČSN 73 6360-2 Konstrukční a geometrické uspořádání koleje železničních drah a její prostorová poloha. Část 2: Stavba a přejímka, provoz a údržba. Stanoví požadavky na stavebně technické parametry konstrukčního a geometrického uspořádání koleje, kolejových spojení a rozvětvení a její prostorovou polohu pro stavbu a přejímku, provoz a údržbu koleje železničních drah normálního rozchodu 1 435 mm, kromě drah speciálních, do rychlosti 300 km/h včetně. Jestliže byla kolej projektována a zřízena podle dříve platných norem, může být provozována s podmínkou, že její konstrukční a geometrické uspořádání vyhovuje mezním hodnotám – mezím bezodkladného zásahu uvedeným v této normě. Konstrukční a geometrické uspořádání koleje se upraví do souladu s ČSN 73 6360-1 a ČSN 73 6360-2 při udržovacích pracích na železničním svršku, nejpozději rekonstrukcí koleje. Pokud stísněné poměry nedovolí úpravu, o dalším řešení rozhodne příslušný vlastník infrastruktury. ČSN 73 6360-2 byla vydána v únoru 2007. Touto normou se nahrazuje ČSN 73 6360-2 z července 1997.

ČSN EN 13674 (73 6361) Železniční aplikace. Kolej. Kolejnice. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Vignolovy železniční kolejnice o hmotnosti 46 kg/m a větší, Část 2: Kolejnice pro výhybky a výhybkové konstrukce používané s Vignolovými železničními kolejnicemi o hmotnosti 46 kg/m a větší, Část 3: Přidržené kolejnice a Část 4: Vignolovy železniční kolejnice pod 46 kg/m do 27 kg/m. Připravují se další normy. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:*

ČSN EN 13674-2 (73 6361) Železniční aplikace. Kolej. Kolejnice. Část 2: Kolejnice pro výhybky a výhybkové konstrukce používané s Vignolovými železničními kolejnicemi o hmotnosti 46 kg/m a větší. Specifikuje kolejnice pro výhybky a výhybkové konstrukce, které jsou zatíženy železničními koly. Tyto kolejnice se používají ve spojení s Vignolovými železničními kolejnicemi. Tato část normy neplatí pro přídržné kolejnice, které nejsou zatíženy železničními koly. Je specifikováno osm tříd perlitické oceli pokrývající rozsah tvrdosti od 200 HBW do 390 HBW a zahrnující tepelně nezpracované nelegované oceli, tepelně nezpracované legované oceli, tepelně zpracované nelegované oceli a tepelně zpracované nízkolegované oceli. V této normě je specifikováno 30 profilů kolejnic, které však nemusí být k dispozici ve všech třídách ocelí. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to ke Směrnici nového přístupu 96/48/ES o interoperabilitě transevropského vysokorychlostního železničního systému ve znění Směrnice EU 2004/50/ES.** *Poznámka recenzenta: V souladu s těmito směrnici (a některými dalšími) je vyhláška č. 352/2004 Sb., o provozní a technické propojenosti evropského železničního systému (tento předpis nevychází ze zákona č. 22/1997 Sb., v platném znění, ale ze zákona č. 266/1994 Sb., o drahách v platném znění). Jsou zapracovány do nařízení vlády č. 133/2005 Sb., o technických požadavcích na provozní a technickou propojenost evropského železničního systému (tento předpis vychází ze zákona č. 22/1997 Sb., v platném znění).* ČSN EN 13674-2 byla vydána v březnu 2007.

ČSN EN 13674-3 (73 6361) Železniční aplikace. Kolej. Kolejnice. Část 3: Přídržné kolejnice. Stanovuje profily přídržných kolejnic, které byly navrženy pro tento účel. Netýká se ochranných kolejnic (pojistných úhelníků), které chrání vozidlo, most, viadukt a jiné stavby v případě vykolejení. Jsou předepsány tři třídy ocelí a pět profilů kolejnic. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to ke Směrnici nového přístupu 96/48/ES o interoperabilitě transevropského vysokorychlostního železničního systému ve znění Směrnice EU 2004/50/ES.** *Poznámka recenzenta: V souladu s těmito směrnici (a některými dalšími) je vyhláška č. 352/2004 Sb., o provozní a technické propojenosti evropského železničního systému (tento předpis nevychází ze zákona č. 22/1997 Sb., v platném znění, ale ze zákona č. 266/1994 Sb., o drahách v platném znění). Jsou zapracovány do nařízení vlády č. 133/2005 Sb., o technických požadavcích na provozní a technickou propojenost evropského železničního systému (tento předpis vychází ze zákona č. 22/1997 Sb., v platném znění).* ČSN EN 13674-3 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN 14730 (73 6362) Železniční aplikace. Kolej. Aluminotermické svařování kolejnic. *Norma se skládá ze dvou částí: Část 1: Schvalování svařovacích procesů; Část 2: Kvalifikace svářečů pro aluminotermické svařování, způsobilost zhotovitelů a přejímka svarů. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici obě části:*

ČSN EN 14730-1 (73 6362) Železniční aplikace. Kolej. Aluminotermické svařování kolejnic. Část 1: Schvalování svařovacích procesů. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 49 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme.* ČSN EN 14730-1 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN 14730-2 (73 6362) Železniční aplikace. Kolej. Aluminotermické svařování kolejnic. Část 2: Kvalifikace svářečů pro aluminotermické svařování, způsobilost zhotovitelů a přejímka svarů. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě)*

další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 18 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 14730-2 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN 14811 (73 6363) Železniční aplikace. Kolej. Kolejnice pro zvláštní účely. Žlábkové kolejnice a související konstrukční profily. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 74 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 14811 byla vydána v lednu 2007.*

ČSN EN 13232 (73 6371) Železniční aplikace. Kolej. Výhybky a výhybkové konstrukce. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Definice, Část 2: Požadavky na geometrické uspořádání, Část 3: Požadavky na interakci kola/kolejnice, tato Část 4: Ovládání, zabezpečení a kontrola polohy, Část 5: Výměny, Část 6: Pevné jednoduché a dvojitě srdcovky, Část 8: Dilatační zařízení a Část 9: Návrh konstrukce, dokumentace a přejímka. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN 13232-9 (73 6371) Železniční aplikace. Kolej. Výhybky a výhybkové konstrukce. Část 9: Návrh konstrukce, dokumentace a přejímka. *Předmětem této části normy je: - popis postupu návrhu výhybek a výhybkových konstrukcí a použití dalších částí normy; - určení hlavních kritérií, která mají být při konstrukčním návrhu brána v úvahu, včetně bezpečnostních a funkčních parametrů a také geometrických a materiálových aspektů; - určení hlavních kritérií, která mají být při schvalování návrhu ověřena; - určení geometrických a negeometrických kritérií pro přejímku výhybkových konstrukcí montovaných jak ve výrobním závodě, tak i na staveništi v případě konstrukcí, které jsou dodávány nesmontované nebo smontované pouze částečně ve formě „stavebnice“; - stanovení rozsahu dodávky; - stanovení minimálních požadavků na zpětnou identifikaci (dílů). Rozsáhlá norma, cca 63 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to ke Směrnici nového přístupu 96/48/ES o interoperabilitě transevropského vysokorychlostního železničního systému ve znění Směrnice EU 2004/50/ES. Poznámka recenzenta: V souladu s těmito směrnici (a některými dalšími) je vyhláška č. 352/2004 Sb., o provozní a technické propojenosti evropského železničního systému (tento předpis nevychází ze zákona č. 22/1997 Sb., v platném znění, ale ze zákona č. 266/1994 Sb., o drahách v platném znění). Jsou zapracovány do nařízení vlády č. 133/2005 Sb., o technických požadavcích na provozní a technickou propojenost evropského železničního systému (tento předpis vychází ze zákona č. 22/1997 Sb., v platném znění). ČSN EN 13232-9 byla vydána v lednu 2007.*

ČSN 73 6425 Autobusové, trolejbusové a tramvajové zastávky, přestupní uzly a stanoviště. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Navrhování zastávek a Část 2: Přestupní uzly a stanoviště. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:*

ČSN 73 6425-1 Autobusové, trolejbusové a tramvajové zastávky, přestupní uzly a stanoviště. Část 1: Navrhování zastávek. *Stanoví všeobecné zásady navrhování autobusových, trolejbusových a tramvajových zastávek. Norma dále platí pro rekonstrukce, změny staveb a přiměřeně pro opravy a údržbu. Norma platí přiměřeně i pro dočasné*

a náhradní zastávky. Rozsáhlá norma, cca 51 stran. ČSN 73 6425-1 byla vydána v květnu 2007. Touto normou se nahrazuje ČSN 73 6425 z prosince 1995.

ČSN EN 12966 (73 7033) Svislé dopravní značení. Proměnné dopravní značky.
Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Norma výrobku, Část 2: Počáteční zkoušky typu a Část 3: Řízení výroby u výrobce. Všechny tři části byly k dispozici v prvním pololetí 2007:

ČSN EN 12966-1 (73 7033) Svislé dopravní značení. Proměnné dopravní značky.
Část 1: Norma výrobku. Specifikuje požadavky a zkušební metody pro nové proměnné dopravní značky (PDZ). Tato norma uvádí požadavky na funkční charakteristiky proměnných dopravních značek používaných pro instrukce a pokyny pro uživatele státních i soukromých pozemních komunikací, včetně tunelů. V této normě je uvedeno množství různých požadavků na funkční charakteristiky (vizuální funkční charakteristiky, elektromagnetickou kompatibilitu (EMC), environmentální funkční charakteristiky, atd.) i na trvanlivost. Požadavky na EMC, bezpečnost a životní prostředí pro oba druhy PDZ jsou součástí této normy spolu s vizuálními funkčními charakteristikami pro PDZ s nespojitým zobrazením. Vizuelní funkční charakteristiky pro značky se spojitým zobrazením a s nespojitým zobrazením, které jsou externě osvětleny, jsou uvedeny v (ČSN) EN 12899-1. Rozsáhlá norma, cca 67 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** Pokud jde o informace o nebezpečných látkách je odkázáno na internetové stránky Komise EUROPA týkající se stavebnictví (CREATE), přístup: <http://europa.eu.int/comm/enterprise/construction/internal/dangsub/dangmain.htm>.

Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, resp. nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE, ve znění pozdějších předpisů. ČSN EN 12966-1 byla vydána v dubnu 2007. Nahradila ČSN EN 12966-1 z října 2005. Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 12966-1:2005 (73 7033) z října 2005 převzala EN 12966-1:2005 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.

ČSN EN 12966-2 (73 7033) Svislé dopravní značení. Proměnné dopravní značky.
Část 2: Počáteční zkoušky typu. Specifikuje požadavky na počáteční zkoušky typu a je určena pro použití společně s (ČSN) EN 12966-1. ČSN EN 12966-2 byla vydána v dubnu 2007. Nahradila ČSN EN 12966-2 z října 2005. Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 12966-2:2005 (73 7033) z října 2005 převzala EN 12966-2:2005 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.

ČSN EN 12966-3 (73 7033) Svislé dopravní značení. Proměnné dopravní značky.
Část 3: Řízení výroby (u výrobce). Specifikuje požadavky na řízení výroby (u výrobce) (FPC) proměnných dopravních značek a je určena k použití společně s (ČSN) EN 12966-1. Požadavky popsané v této normě se vztahují na výrobky v rozsahu (ČSN) EN 12966-1. Tato norma sice specifikuje parametry a zkoušky nutné v systému řízení výroby (u výrobce), ale umožňuje zvolit zkušební metodu v závislosti na vybavení výrobce a na postupech výroby. Přesné parametry a metody se nacházejí ve výrobcem sepsaných postupech řízení výroby (u výrobce). ČSN EN 12966-3 byla vydána v dubnu 2007. Nahradila ČSN EN 12966-3 z října 2005. Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 12966-3:2005 (73 7033) z října 2005 převzala EN 12966-3:2005 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.

ČSN EN 13321 (73 8511) Otevřená datová komunikace v automatizaci, řízení a správě budov. Elektronické systémy pro byty a budovy. Norma má pět částí. V prvním pololetí 2007 byla v SZÚ k dispozici pouze tato část:

ČSN EN 13321-2 (73 8511) Otevřená datová komunikace v automatizaci, řízení a správě budov. Elektronické systémy pro byty a budovy. Část 2: Komunikace KNXnet/IP. Vydána v březnu 2007.

ČSN EN 14908 (73 8525) Otevřená datová komunikace v automatizaci a řízení budov. Řídící síťový protokol. Norma se skládá z pěti částí, v prvním pololetí 2007 máme v SZÚ k dispozici pouze Část 3: Specifikace přenosu po silovém vedení a Část 4: Komunikace IP.

ČSN EN 14908-3 (73 8525) Otevřená datová komunikace v automatizaci a řízení budov. Řídící síťový protokol. Část 3: Specifikace přenosu po silovém vedení. Vydána v květnu 2007.

ČSN EN 14908-4 (73 8525) Otevřená datová komunikace v automatizaci a řízení budov. Řídící síťový protokol. Část 4: Komunikace IP. Vydána v květnu 2007.

ČSN CEN/TS 15231 (73 8530) Otevřená datová komunikace v automatizaci, řízení a správě budov. Mapování mezi Lonworks a BACnet. Vydána v lednu 2007.

Třída 74 - Části staveb

Obsahuje technické normy pro ocelová schodiště, žebříky a zábradlí, pro stropy a podlahy, okna, dveře, vrata z různých materiálů, dále normy pro doplňkové části stavebních objektů a bytová jádra a konečně pro lehké obvodové pláště. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Jak patrně, tato třída prožívá rychlý rozvoj (od roku 2000 počet norem této třídy téměř ztrojnásobil). Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	148
2006	142
2005	135
2004	123
2003	115
2002	106
2001	75
2000	57

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 3 nové nebo novelizované normy.

ČSN 74 4507 Odolnost proti skluznosti povrchu podlah. Stanovení součinitele smykového tření. Platí pro stanovení odolnosti proti skluznosti povrchů podlah laboratorním způsobem. Jedná se o rovinné zkoušení, kde zkoušený povrch je při měření v horizontální poloze a stanovuje se součinitel smykového tření. Účelem stanovení odolnosti proti skluznosti povrchu podlahy je zjištění vhodnosti povrchu podlahy pro bezpečný pohyb osob. Norma se

nevyužívá pro zkoušení pružných, laminátových a textilních podlahových krytin za sucha. Postup při provádění normalizované zkoušky je podrobně popsán. ČSN 74 4507 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN 74 4507 z 14. 4. 1981.

ČSN EN 14964 (74 7718) Pevné podklady pro skládané střešní krytiny. Definice a charakteristiky. Specifikuje technické požadavky pro průmyslově vyráběné desky (dřevěné desky, ploché vláknocementové desky, asfaltové vlnité desky nebo desky z jakéhokoliv jiného materiálu, který může být charakterizován jako jeden z těchto materiálů), které jsou používány jako podklad u konstrukce šikmých střech pro skládanou krytinou (např. tašky, břidlice). Tato norma rovněž stanovuje kontrolní a zkušební metody, stejně jako kritéria hodnocení shody. Norma neplatí pro pevné podklady, které slouží jako kritéria hodnocení shody. Za pozornost stojí článek **4.3.7 Vzduchová neprůzvučnost**: Vzduchová neprůzvučnost se stanovuje pouze pro použití na něž se vztahují požadavky z hlediska akustiky. Vzduchová neprůzvučnost stavebních prvků se stanovuje podle (ČSN) EN ISO 140-3 a klasifikuje podle (ČSN) EN ISO 717-1. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. Pokud jde o informace o nebezpečných látkách je odkázáno na internetové stránky Komise EUROPA týkající se stavebnictví (CREATE), přístup: <http://europa.eu.int/comm/enterprise/construction/internal/dangsub/dangmain.htm>. *Poznámka recenzenta: Směrnice 89/106/EHS je v ČR zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky v platném znění a nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE v platném znění.* ČSN EN 14964 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN 14509 (74 7725) Samonosné sendvičové panely s tepelnou izolací s povrchovými plechy. Prefabrikované výrobky. Specifikace. Specifikuje požadavky na prefabrikované samonosné sendvičové tepelně izolační panely s povrchovými plechy, které jsou určeny pro: a) střechy a střešní krytiny, b) vnější stěny a vnější obklady stěn, c) stěny (včetně příček) a stropy uvnitř budov. Tepelně izolační materiály jádra panelů, pro které platí tato evropská norma, jsou tvrzený polyuretan, expandovaný polystyren, extrudovaný polystyren, fenolická pěna, pěnové sklo a minerální vlna. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. Pokud jde o informace o nebezpečných látkách je odkázáno na internetové stránky Komise EUROPA týkající se stavebnictví (CREATE), přístup: <http://europa.eu.int/comm/enterprise/construction/internal/dangsub/dangmain.htm>. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, resp. nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE, ve znění pozdějších předpisů.* ČSN EN 14509 byla vydána v dubnu 2007.

Třída 75 - Vodní hospodářství

Obsahuje základní, názvoslovné a výpočtové technické normy pro vodní hospodářství, hydromeliorace (všeobecně, průzkumné práce, odvodňování, závlahy apod.), dále normy pro provoz vodohospodářských děl, pro hydrotechniku, úpravy vodních toků, nádrže, zdrže, apod. Posléze normy pro ochranu vodních toků, ochranu vod při manipulaci se závadnými látkami a jejich skladování a pro protierozní ochranu zemědělské půdy. Poměrně značně rozsáhlá skupina normalizující chemické výrobky pro úpravu vody. Dále jsou do této třídy zahrnuty normy pro vodárenství (všeobecně, odběr, jímání, úprava a čerpání vody, vodovodní potrubí a vodárenské objekty). Tato třída obsahuje též normy pro kanalizace (všeobecně, stokové sítě

a objekty na nich, trubní materiály, čištění odpadních vod, vnitřní kanalizace, provoz a zkoušení apod.). Konečně normy pro jakost vod (odběr vzorků, požadavky na jakost, fyzikální, chemický, biologický, mikrobiologický a radiologický rozbor vod a rozbor kalů). Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Jak patrně, tato třída prožívá rychlý rozvoj (od roku 2000 počet norem této třídy téměř zdvojnásobil). Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	510
2006	476
2005	453
2004	430
2003	405
2002	368
2001	342
2000	296

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 37 nových nebo novelizovaných norem.

ČSN 75 0748 Žebříky pevně zabudované v objektech vodovodů a kanalizací. Platí pro navrhování, zřizování, rekonstrukci a používání provozních žebříků pevně zabudovaných v objektech vodovodů a kanalizací (dále jen „žebříky“). Norma neplatí pro pevně zabudované žebříky požární a únikové, které se navrhují podle ČSN 74 3282, a pro žebříky přenosné. Za pozornost stojí obsáhlá kapitola 6 – Ochranné zařízení. ČSN 75 0748 byla vydána v březnu 2007.

ČSN EN 14801 (75 5013) Podmínky pro tlakovou klasifikaci výrobků potrubních systémů určených pro zásobování vodou a odvádění odpadních vod. Platí pro potrubní součásti (trouby, trubní spoje, tvarovky, navrtávací pásy a armatury), které jsou klasifikovány podle provozních přetlaků a jsou předmětem evropských norem výrobků, používaných pro venkovní tlaková potrubí uložená v zemi, určená pro zásobování vodou a odvádění odpadních vod. Tento dokument stanovuje vzájemné vztahy zatěžovacích a prováděcích podmínek, používaných v metodách navrhování (dimenzování), s odkazem na příslušnou normu výrobku pro stanovení dovolených přetlaků (PFA, MPA a PEA) podle (ČSN) EN 805. ČSN EN 14801 byla vydána v dubnu 2007.

ČSN EN 12897 (75 5360) Zásobování vodou. Nepřímo ohřívání uzavřené zásobníkové ohříváče vody. Stanovuje požadavky na provoz a zkušební postupy pro nepřímo ohřívání uzavřené zásobníkové ohříváče až do objemu 1 000 l použitelné v systémech zásobování vodou při tlaku od 0,05 MPa do 1,00 MPa (0,5 bar až 10 bar), vybavené regulačním a zabezpečovacím zařízením, které je navrženo pro zajištění, že teplota pitné vody v zásobníkovém ohříváči nepřestoupí 100 C. Přestože tato norma neplatí pro přímo ohřívání ohříváče, připouští použití elektrických topných článků jako pomocného zdroje tepla. Podle čl. 4.1 – Vliv materiálu na hygienu a jakost pitné vody je normalizován tento text: „Všechny materiály použité v ohříváčích vody a přicházející do styku s pitnou vodou musí plně vyhovovat požadavkům pro stavební výrobky přicházející do styku s pitnou vodou (CPDW). *Poznámka recenzenta: Tuto zkratku norma nevysvětluje.* Za pozornost stojí i v čl. 6.3.2 – Odolnost proti tlaku uvedená tato **VÝSTRAHA: Zkoušení uzavřených zásobníkových**

ohřívačů vody pomocí stlačených plynů je potencionálně nebezpečné, proto takové zkušební zařízení vyžaduje příslušná bezpečnostní opatření. ČSN EN 12897 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN 15072 (75 5642) Chemické výrobky používané pro úpravu vody v plaveckých bazénech. Dichlorisokyanurát sodný, bezvodý. Normu lze použít pro dichlorisokyanurát sodný, bezvodý, používaný přímo nebo k přípravě komerčně dostupných prostředků pro dezinfekci bazénových vod. Popisuje vlastnosti dichlorisokyanurátu sodného, bezvodého. Informuje o jeho použití při úpravě bazénových vod a určuje pravidla bezpečného zacházení a užití (viz přílohu B). Obsahově vychází ze Směrnice 67/548/EHS v platném znění, resp. je kompatibilní se zákonem č. 356/2003 Sb. v ČR v platném znění. Normalizováno je několik sloučenin dichlorisokyanurátu sodného, bezvodého. V kapitole 6 - Označování. Přeprava. Skladování jsou klasifikovány/označovány jako nebezpečná látka. Dichlorisokyanurát sodný, bezvodý musí být označen v souladu s následujícími požadavky platnými v době publikování této evropské normy. Výstražné symboly nebezpečnosti: O: Oxidující, Xn: Škodlivý, N: Nebezpečný pro životní prostředí. Druh specifické rizikovosti nebezpečných látek: R 41, R 22, R 31, R 36/37, R 50/53, S 2, S 7/8, S 26, S 41, S 45, S 60, S 61. Dále v čl. 6.3 je uvedeno, že dichlorisokyanurát sodný, bezvodý je klasifikován jako nebezpečný výrobek pro silniční, železniční, námořní a leteckou dopravu pod číslem UN 2465. Norma – pokud jde o kritéria čistoty (tj. meze toxických látek, zpravidla kovů) s ohledem na seznam ve Směrnici Rady 98/83/ES o jakosti vody určené k lidské spotřebě – uvádí pouze v čl. 4.4, že obsah As, Cd, Cr, Hg, Ni, Pb, Sb a Se musí odpovídat požadavkům určeným v (ČSN) EN 12931. V Příloze A jsou všeobecné informace o dichlorisokyanurátu sodném, bezvodém. V Příloze B jsou všeobecná bezpečnostní pravidla. Je uvedena první pomoc při styku s kůží, zasažení očí, požití a vdechnutí. Dále je uveden postup při náhodném úniku a hasební postup při požáru (výrobek je nehořlavý). ČSN EN 15072 byla vydána v březnu 2007.

ČSN EN 15073 (75 5643) Chemické výrobky používané pro úpravu vody v plaveckých bazénech. Dichlorisokyanurát sodný, dihydrát. Normu lze použít pro dichlorisokyanurát sodný, dihydrát, používaný přímo nebo k přípravě komerčně dostupných prostředků pro dezinfekci bazénových vod. Popisuje vlastnosti dichlorisokyanurátu sodného, dihydrátu, a specifikuje požadavky a příslušné metody zkoušení dichlorisokyanurátu sodného, dihydrátu. Informuje o jeho použití při úpravě bazénových vod a určuje pravidla bezpečného zacházení a užití (viz přílohu B). Obsahově vychází ze Směrnice 67/548/EHS v platném znění, resp. je kompatibilní se zákonem č. 356/2003 Sb. v ČR v platném znění. Za pozornost stojí kapitola 6 - Označování. Přeprava. Skladování, kde je v čl. 6.2 uvedeno toto výstražné a bezpečnostní označování: Xn: Škodlivý, N: Nebezpečný pro životní prostředí, R 22, R 31, R 36/37, R 50/53, S 2, S 7/8, S 26, S 41, S 45, S 60, S 61. Dále v čl. 6.3 je uvedeno, že dichlorisokyanurát sodný, dihydrát není klasifikován jako nebezpečný výrobek pro silniční, železniční, námořní a leteckou dopravu. Norma – pokud jde o kritéria čistoty (tj. meze toxických látek, zpravidla kovů) s ohledem na seznam ve Směrnici Rady 98/83/ES o jakosti vody určené k lidské spotřebě – uvádí pouze v čl. 4.4, že obsah As, Cd, Cr, Hg, Ni, Pb, Sb a Se musí odpovídat požadavkům určeným v (ČSN) EN 12932. V Příloze A jsou všeobecné informace o dichlorisokyanurátu sodného, dihydrátu. V Příloze B jsou všeobecná bezpečnostní pravidla. Je uvedena první pomoc při styku s kůží, zasažení očí, při požití a při inhalaci. Dále je uveden postup při náhodném úniku a hasební postup při požáru (výrobek je nehořlavý). ČSN EN 15073 byla vydána v březnu 2007.

ČSN EN 15075 (75 5646) Chemické výrobky používané pro úpravu vody v plaveckých bazénech. Hydrogenuhličitan sodný. Platí pro hydrogenuhličitan sodný

používaný buď přímo nebo k přípravě obchodních výrobků pro úpravu vody v plaveckých bazénech. Popisuje vlastnosti, stanoví požadavky a odpovídající analytické metody pro hydrogenuhličitán sodný. Poskytuje informuje o jeho použití při úpravě vody v plaveckých bazénech. Obsahově vychází ze Směrnice 67/548/EHS v platném znění, resp. je kompatibilní se zákonem č. 356/2003 Sb. v ČR v platném znění. Za pozornost stojí kapitola 6 - Označování. Přeprava. Skladování, kde se uvádí, že hydrogenuhličitán sodný nepodléhá ustanovení o bezpečnostním označování podle EU. *Poznámka recenzenta: Poněkud vágní informace, hlavní je zda hydrogenuhličitán sodný má nebo nemá nebezpečnou vlastnost podle předpisů EU (a nyní i ČR). Správnější informace by byla: Nemá žádnou nebezpečnou vlastnost podle předpisů EU/ČR.* Dále pak, že hydrogenuhličitán sodný není klasifikován jako nebezpečný výrobek při přepravě po silnici, železnici, po moři a vzduchem. Norma – pokud jde o kritéria čistoty (tj. meze toxických látek, zpravidla kovů) s ohledem na seznam ve Směrnici Rady 98/83/ES o jakosti vody určené k lidské spotřebě – uvádí pouze v čl. 4.4, že obsah arsenu, kadmia, chromu, rtuti, niklu a olova musí splňovat požadavky stanovené v (ČSN) EN 898. V Příloze A jsou uvedeny všeobecné informace o hydrogenuhličitánu sodném a všeobecná bezpečnostní pravidla. Je uvedena první pomoc při zasažení očí. Dále je uveden postup při náhodném rozsypání (rozlítí) a hasební postup při požáru (výrobek je nehořlavý). ČSN EN 15075 byla vydána v březnu 2007.

ČSN EN 15077 (75 5647) Chemické výrobky používané pro úpravu vody v plaveckých bazénech. Chlornan sodný. Platí pro chlornan sodný používaný buď přímo nebo k přípravě obchodních výrobků pro úpravu vody v plaveckých bazénech. Popisuje vlastnosti chlornanu sodného, stanoví požadavky a odpovídající analytické metody pro chlornan sodný. Poskytuje informuje o jeho použití při úpravě vody v plaveckých bazénech. Stanoví rovněž pravidla bezpečnosti při zacházení s chlornanem sodným a při jeho používání (viz přílohu B). Obsahově vychází ze Směrnice 67/548/EHS v platném znění, resp. je kompatibilní se zákonem č. 356/2003 Sb. v ČR v platném znění. Za pozornost stojí kapitola 6 - Označování. Přeprava. Skladování, kde je v čl. 6.2 uvedeno toto výstražné a bezpečnostní označování: C: Korozivní, R 31, R 34, S 2, S 26, S 28, S 37, S 45. *Poznámka recenzenta: Slovo „korozivní“ nelze v ČR podle platných předpisů používat.* Dále, v čl. 6.3 je uvedeno, že pro přepravu jde o nebezpečné zboží pod číslem UN 1791. Norma – pokud jde o kritéria čistoty (tj. meze toxických látek, zpravidla kovů) s ohledem na seznam ve Směrnici Rady 98/83/ES o jakosti vody určené k lidské spotřebě – uvádí pouze v čl. 4.4, že obsah arsenu, kadmia, chromu, rtuti, niklu, olova, antimonu a selenu v každém druhu výrobku musí splňovat požadavky stanovené v (ČSN) EN 901. V Příloze A jsou všeobecné informace o chlornanu sodném. V Příloze B jsou všeobecná bezpečnostní pravidla. Je uvedena první pomoc při styku s kůží a zasažení očí. Dále je uveden postup při náhodném rozptýlu, rozlítí a hasební postup při požáru (chlornan sodný je nehořlavý, ale při požáru je zdrojem mimořádného nebezpečí). ČSN EN 15077 byla vydána v březnu 2007.

ČSN EN 15076 (75 5649) Chemické výrobky používané pro úpravu vody v plaveckých bazénech. Hydroxid sodný. Platí pro roztok hydroxidu sodného používaný buď přímo nebo k přípravě obchodních výrobků pro úpravu vody v plaveckých bazénech. Popisuje vlastnosti, stanoví požadavky a odpovídající analytické metody pro hydroxid sodný. Poskytuje informuje o jeho použití při úpravě vody v plaveckých bazénech. Stanoví rovněž pravidla bezpečnosti při zacházení s hydroxidem sodným a při jeho používání (viz přílohu B). Obsahově vychází ze Směrnice 67/548/EHS v platném znění, resp. je kompatibilní se zákonem č. 356/2003 Sb. v ČR v platném znění. Za pozornost stojí kapitola 6 - Označování. Přeprava. Skladování, kde je v čl. 6.2 uvedeno toto výstražné a bezpečnostní označování pro roztoky o koncentracích 1 - 5 %: Xi: Dráždivý, R 36/38, S 2, S 26, a pro roztoky o koncentraci

vyšší než 5 %: C: Korozivní, R 35, S 2, S 26, S 27, S 37/39. *Poznámka recenzenta: Slovo „korozivní“ nelze v ČR podle platných předpisů používat.* Dále se v čl. 6.3 uvádí, že jde o nebezpečné zboží s číslem UN 1824. Norma – pokud jde o kritéria čistoty (tj. meze toxických látek, zpravidla kovů) s ohledem na seznam ve Směrnici Rady 98/83/ES o jakosti vody určené k lidské spotřebě – uvádí pouze v čl. 4.4, že obsah arsenu, kadmia, chromu, rtuti, niklu, olova, antimonu a selenu musí splňovat požadavky stanovené v (ČSN) EN 896. V Příloze A jsou všeobecné informace o hydroxidu sodném. V Příloze B jsou všeobecná bezpečnostní pravidla. Je uvedena první pomoc při styku s kůží, zasažení očí a při požití. Dále je uveden postup při náhodném rozliti a hasební postup při požáru (výrobek je nehořlavý). ČSN EN 15076 byla vydána v březnu 2007.

ČSN EN 12911 (75 5711) Výrobky používané pro úpravu vody určené k lidské spotřebě. Manganový písek. Platí pro manganový písek používaný pro úpravu vody určené k lidské spotřebě. Popisuje vlastnosti a požadavky na manganový písek a odkazuje na metody zkoušení. Podává informace o jeho použití při úpravě vody. Obsahově vychází ze Směrnice 67/548/EHS v platném znění, resp. je kompatibilní se zákonem č. 356/2003 Sb. v ČR v platném znění. V podstatě jde o zeolit (glaukonit) pokrytý oxidy manganu. Jde tedy o dvě sloučeniny: glaukonit (CAS 90387-66-9, EINECS 291-341-6) a oxid manganu (CAS 1313-13-9, EINECS 215-202-6). *Poznámka recenzenta: glaukonit patří mezi tzv. světlé slídy.* Norma neobsahuje žádné údaje o klasifikaci nebo označování tohoto „manganového písku“. Je pouze uvedeno, že jde o látky neuvedené v Seznamu závazně klasifikovaných látek a „mohou být klasifikovány osobou odpovědnou za marketing těchto látek na základě skutečných vlastností podle kritérií uvedených v směrnici 67/548/EHS“. Tyto látky nejsou také nebezpečnými látkami pro přepravu a nemají s kód UN. Norma neobsahuje kritéria čistoty (tj. meze toxických látek, zpravidla kovů) s ohledem na seznam ve Směrnici Rady 98/83/ES o jakosti vody určené k lidské spotřebě. V Příloze A jsou všeobecné informace o manganovém písku. V čl. A.5 jsou uvedena pravidla pro bezpečné zacházení a používání s uvedením PEL 5 mg.m⁻³ vyjádřený jako mangan. *Poznámka recenzenta: Podle předpisů platných v ČR byl (a nadále je) PEL pro mangan 1 mg.m⁻³.* V čl. A.6 je uvedena první pomoc při styku s kůží, zasažení očí, požití a vdechnutí. Dále je uveden postup při náhodném rozsypaní a hasební postup při požáru (výrobek je nehořlavý a nevznětlivý). ČSN EN 12911 byla vydána v lednu 2007. Nahradila ČSN EN 12911 z července 2000. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 12911(75 5711) z července 2000 převzala EN 12911:1999 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 14718 (75 5467) Vliv organických materiálů na vodu určenou k lidské spotřebě. Určení spotřeby volného chloru. Zkušební postup. Stanovuje postup pro určení spotřeby volného chloru organickými materiály, určenými pro kontakt s pitnou vodou. Norma platí pouze pro průmyslově vyráběné a na místě aplikované výrobky, které slouží k rozvodu, dopravě a akumulaci pitné vody. Norma neplatí pro používání vysokých dávek chloru, určených pro dezinfekci výrobků před jejich uvedením do provozu. ČSN EN 14718 byla vydána v únoru 2007.

ČSN EN 15032 (75 5640) Chemické výrobky používané pro úpravu vody v plaveckých bazénech. Kyselina trichlorisokyanurová. Platí pro kyselinu trichlorisokyanurovou používanou buď přímo nebo k přípravě obchodních směsí pro dezinfekci vody v plaveckých bazénech. Popisuje vlastnosti kyseliny trichlorisokyanurové a stanoví požadavky a odpovídající metody zkoušení pro kyselinu trichlorisokyanurovou. Informuje o jejím použití při úpravě vody v plaveckých bazénech a stanoví pravidla pro bezpečné zacházení a používání (viz přílohu B). Obsahově vychází ze Směrnice 67/548/EHS v platném znění, resp. je v ČR kompatibilní se zákonem č. 356/2003 Sb., v platném znění.

Kyselina trichlorisokyanurová nemá v normě ani CAS, ani EINECS. V kapitole 6 - Označování. Přeprava. Skladování je klasifikována/označována jako nebezpečná látka. Kyselina trichlorisokyanurová musí být označena v souladu s následujícími požadavky platnými v době publikování této evropské normy. Výstražné symboly nebezpečnosti: O: Oxidující, Xn: Zdraví škodlivý, N: Nebezpečný pro životní prostředí. Druh specifické rizikovosti nebezpečných látek (R-věty): R 8-22-31-36/37-50/53, a pokyny pro bezpečné nakládání (S-věty): S 8-26-41-60-61. Dále v čl. 6.3 je uvedeno, že kyselina trichlorisokyanurová je klasifikována jako nebezpečný výrobek pro silniční, železniční, námořní a leteckou dopravu pod číslem UN 2468. Norma – pokud jde o kritéria čistoty (tj. meze toxických látek, zpravidla kovů) s ohledem na seznam ve Směrnici Rady 98/83/ES o jakosti vody určené k lidské spotřebě – uvádí pouze v čl. 4.4, že obsah As, Cd, Cr, Hg, Ni, Pb, Sb a Se musí splňovat požadavky stanovené v (ČSN) EN 901. V Příloze A jsou všeobecné informace o kyselině trichlorisokyanurové. V Příloze B jsou všeobecná bezpečnostní pravidla. Je uvedena první pomoc při styku s kůží, zasažení očí, požití a vdechnutí. Dále je uveden postup při náhodném úniku a hasební postup při požáru (výrobek je nehořlavý). ČSN EN 15032 byla vydána v dubnu 2007.

ČSN EN 1197 (75 5823) Chemické výrobky používané pro úpravu vody určené k lidské spotřebě. Roztok dihydrogenfosforečnanu zinečnatého. Platí pro roztok dihydrogenfosforečnanu zinečnatého používaný pro úpravu vody určené k lidské spotřebě. Popisuje vlastnosti roztoku dihydrogenfosforečnanu zinečnatého a stanoví požadavky a odpovídající metody zkoušení pro roztok dihydrogenfosforečnanu zinečnatého. Informuje o jeho použití při úpravě vody. Obsahově vychází ze Směrnice 67/548/EHS v platném znění, resp. je v ČR kompatibilní se zákonem č. 356/2003 Sb., v platném znění. Dihydrogenfosforečnan zinečnatý (CAS 13598-37-3, EINECS 237-067-2) v kapitole 6 - Označování. Přeprava. Skladování není klasifikován/označován jako nebezpečná látka. V čl. 6.2 – Výstražné a bezpečnostní označování podle směrnic EU je uvedeno, že „k datu vydání této EN není roztok dihydrogenfosforečnanu zinečnatého předmětem předpisů o označování.“ *Poznámka recenzenta: Poněkud vágní informace, hlavní je zda dihydrogenfosforečnan zinečnatý má nebo nemá nebezpečnou vlastnost podle předpisů EU (a nyní i ČR). Správnější informace by byla: Nemá žádnou nebezpečnou vlastnost podle předpisů EU/ČR – pokud je to také prokázáno.* Není také nebezpečnou látkou pro přepravu. Norma obsahuje kritéria čistoty (tj. meze toxických látek, zpravidla kovů) s ohledem na seznam ve Směrnici Rady 98/83/ES o jakosti vody určené k lidské spotřebě. Z nich vyjímáme v tabulce 2 uvedené konkrétní nejvyšší mezní hodnoty (v mg.kg⁻¹ v roztoku): Sb 3, As 3, Cd 3, Cr 10, kyanidy 5, Pb 10, Hg 1, Ni 10 a Se 3. V Příloze A jsou všeobecné informace o dihydrogenfosforečnanu zinečnatém a současně všeobecné bezpečnostní předpisy. Je uvedena první pomoc při zasažení očí. Dále je uveden postup při náhodném rozlití a postup při požáru (výrobek je nehořlavý). ČSN EN 1197 byla vydána v květnu 2007. Nahradila ČSN EN 1197 ze září 2001. *Poznámka recenzenta: Předchozí norma byla převzata do ČSN vyhlášením ve Věstníku ÚNMZ, tato norma je překladem příslušné evropské normy.*

ČSN EN 936 (75 5855) Chemické výrobky používané pro úpravu vody určené k lidské spotřebě. Oxid uhličitý. Platí pro oxid uhličitý používaný pro úpravy vody určené k lidské spotřebě. Popisuje vlastnosti oxidu uhličitého a stanoví požadavky a odpovídající metody zkoušení pro oxid uhličitý. Informuje o jeho použití při úpravě vody. Obsahově vychází ze Směrnice 67/548/EHS v platném znění, resp. je v ČR kompatibilní se zákonem č. 356/2003 Sb., v platném znění. Oxid uhličitý (CAS 124-38-9, EINECS 204-696-9) v kapitole 5 - Označování. Přeprava. Skladování není klasifikován/označován jako

nebezpečná látka. V čl. 5.2 – Výstražné a bezpečnostní označování podle směrnic EU je uvedeno, že „k datu vydání této EN oxid uhličitý není předmětem předpisů o označování.“
Poznámka recenzenta: Poněkud vágní informace, hlavní je zda oxid uhličitý má nebo nemá nebezpečnou vlastnost podle předpisů EU (a nyní i ČR). Správnější informace by byla: Nemá žádnou nebezpečnou vlastnost podle předpisů EU/ČR. Kapalný oxid uhličitý je však uveden pod číslem UN 1013 a pevný oxid uhličitý pod číslem UN 2187 jako nebezpečná látka pro přepravu. Norma neobsahuje kritéria čistoty (tj. meze toxických látek, zpravidla kovů) s ohledem na seznam ve Směrnici Rady 98/83/ES o jakosti vody určené k lidské spotřebě. V Příloze A jsou všeobecné informace o oxidu uhličitém a je uvedena první pomoc při vdechnutí, styku s kůží za vzniku omrzlin, a při zástavě dechu. *Poznámka recenzenta: Formulace nejsou příliš jednoznačné a v některých částech i nepřesné.* Dále je uveden postup při náhodném rozptýlu (zasažené prostory by se měly vyklidit a současně zajistit odvětrání oxidu uhličitého). Dále je připomenuto, že oxid uhličitý je nehořlavý. Za pozornost stojí rozsáhlá tabulka v Příloze A, která specifikuje obsah příměsí, obsažených v oxidu uhličitém. ČSN EN 936 byla vydána v dubnu 2007. Nahradila ČSN EN 936 z února 1999.

ČSN EN 12174 (75 5884) Chemické výrobky používané pro úpravu určené k lidské spotřebě. Hexafluorokřemičitan sodný. Platí pro hexafluorokřemičitan sodný používaný pro úpravu vody určené k lidské spotřebě. Popisuje vlastnosti hexafluorokřemičitanu sodného a stanoví požadavky a odpovídající metody zkoušení pro hexafluorokřemičitan sodný. Informuje o jeho použití při úpravě vody. Stanoví rovněž pravidla bezpečného zacházení a používání hexafluorokřemičitanu sodného (viz přílohu B). Obsahově vychází ze Směrnice 67/548/EHS v platném znění, resp. je kompatibilní se zákonem č. 356/2003 Sb. v ČR v platném znění. Hexafluorokřemičitan sodný (CAS 16893-85-9, EINECS 240-934-8) je v kapitole 6 - Označování. Přeprava. Skladování klasifikován/označován jako nebezpečná látka s výstražným symbolem T: Toxický, R 23/24/25, S 26, 45, 1/2. (Klasifikace/označování odpovídá Seznamu závazně klasifikovaných nebezpečných látek.) Je také nebezpečnou látkou pro přepravu s kódem UN 2674. Norma obsahuje kritéria čistoty (tj. meze toxických látek, zpravidla kovů) s ohledem na seznam ve Směrnici Rady 98/83/ES o jakosti vody určené k lidské spotřebě. Z nich vyjímáme v tabulce 2 uvedené konkrétní limity (v mg.kg⁻¹ obchodního výrobku): Sb 80, As 400, Cd 40, Cr 400, Pb 400, Hg 10, Ni 400 a Se 80. Dále norma uvádí informativní Přílohu A, normativní Přílohu B a Bibliografii. V Příloze A jsou všeobecné informace o hexafluorokřemičitanu sodném. V Příloze B jsou všeobecná bezpečnostní pravidla. Je uvedena první pomoc při styku s kůží a zasažení očí. Dále je uveden postup při náhodném rozsypaní a hasební postup při požáru (výrobek je nehořlavý). ČSN EN 12174 byla vydána v březnu 2007. Nahradila ČSN EN 12174 z června 2002.

ČSN EN 12175 (75 5885) Chemické výrobky používané pro úpravu vody určené k lidské spotřebě. Kyselina hexafluorokřemičitá. Platí pro kyselinu hexafluorokřemičitou používanou pro úpravy vody určené k lidské spotřebě. Popisuje vlastnosti kyseliny hexafluorokřemičité a stanoví požadavky a odpovídající metody zkoušení pro kyselinu hexafluorokřemičitou. Informuje o jejím použití při úpravě vody. Stanoví rovněž pravidla bezpečného zacházení a používání kyseliny hexafluorokřemičité (viz přílohu B). Obsahově vychází ze Směrnice 67/548/EHS v platném znění, resp. je kompatibilní se zákonem č. 356/2003 Sb. v ČR v platném znění. Za pozornost stojí v kapitole 5 – Zkušební metody v čl. 5.1 – Všeobecně toto **BEZPEČNOSTNÍ OPATŘENÍ: S kyselinou hexafluorokřemičitou je nutno zacházet velmi opatrně (viz Příloha B). Všechna zařízení přicházející do styku s kyselinou hexafluorokřemičitou musí být vyrobena z plastů (PE nebo PTFE) a je nutno vyvarovat se styku se sklem.** Kyselina hexafluorokřemičitá (CAS

16961-83-4, EINECS 241-034-8) je v kapitole 6 - Označování. Přeprava. Skladování klasifikována/označována jako nebezpečná látka. Kyselina hexafluorokřemičitá musí být označena v souladu s následujícími požadavky platnými v době publikování této evropské normy. Výstražné symboly nebezpečnosti: C: Žiravý. Druh specifické rizikovosti nebezpečných látek (R-věty): R 34 a pokyny pro bezpečné nakládání (S-věty): S 26-27-45. Dále v čl. 6.3 je uvedeno, že kyselina hexafluorokřemičitá je klasifikována jako nebezpečný výrobek pro silniční, železniční, námořní a leteckou dopravu pod číslem UN 1778. Norma – pokud jde o kritéria čistoty (tj. meze toxických látek, zpravidla kovů) s ohledem na seznam ve Směrnici Rady 98/83/ES o jakosti vody určené k lidské spotřebě – uvádí v čl. 4.4, (v mg.kg⁻¹) obsah : Sb 80, As 400, Cd 40, Cr 400, Pb 400, Hg 10, Ni 400 a Se 80. V Příloze A jsou všeobecné informace o kyselině hexafluorokřemičité. V Příloze B jsou všeobecná bezpečnostní pravidla. Je uvedena první pomoc při styku s kůží, zasažení očí, požití a vdechnutí. Dále je uveden postup při náhodném vylití a hasební postup při požáru. ČSN EN 12175 byla vydána v dubnu 2007. Nahradila ČSN EN 12175 ze srpna 2002.

ČSN EN 15041 (75 5888) Chemické výrobky používané pro úpravu určené k lidské spotřebě. Protiinkrustační přípravky pro membrány. Polyfosforečnany. Platí pro polyfosforečnany používané pro protiinkrustační přípravky (antiskalanty) pro membrány pro úpravu vody určené k lidské spotřebě. Popisuje vlastnosti a stanoví požadavky a odpovídající analytické metody pro polyfosforečnany. Podává informace o jeho použití jako protiinkrustačních přípravků při úpravě vody určené k lidské spotřebě. Obsahově vychází ze Směrnice 67/548/EHS v platném znění, resp. je v ČR kompatibilní se zákonem č. 356/2003 Sb., v platném znění. Norma neuvádí ani číslo CAS, ani EINECS pro polyfosforečnany. V čl. 6.2 – Výstražné a bezpečnostní označování je podle směrnic EU uvedeno, že „k datu vydání této evropské normy polyfosforečnany nepodléhají ustanovením o bezpečnostním označování.“ *Poznámka recenzenta: Poněkud vágní informace, hlavní je zda polyfosforečnany mají nebo nemají nebezpečnou vlastnost podle předpisů EU (a nyní i ČR). Správnější informace by byla: Nemají žádnou nebezpečnou vlastnost podle předpisů EU/ČR.* Polyfosforečnany také nejsou klasifikovány jako nebezpečné výrobky při dopravě po silnici, železnici, po moři a vzduchem. Norma neobsahuje kritéria čistoty (tj. meze toxických látek, zpravidla kovů) s ohledem na seznam ve Směrnici Rady 98/83/ES o jakosti vody určené k lidské spotřebě. Konečně v Příloze A jsou všeobecné informace o polyfosforečnanech a všeobecná bezpečnostní pravidla. Je uvedena první pomoc při styku s kůží a zasažení očí. Dále je uveden postup při náhodném rozsypání nebo vylití a hasební postup při požáru (výrobek je nehořlavý). ČSN EN 15041 byla vydána v březnu 2007.

ČSN EN 1018 (75 5891) Chemické výrobky používané pro úpravu určené k lidské spotřebě. Uhličitan vápenatý. Platí pro uhličitan vápenatý používaný pro úpravu vody určené k lidské spotřebě. Popisuje vlastnosti uhličitanu vápenatého a stanoví požadavky a odpovídající metody zkoušení pro uhličitan vápenatý. Podává informuje o jeho použití při úpravě vody. Obsahově vychází ze Směrnice 67/548/EHS v platném znění, resp. je v ČR kompatibilní se zákonem č. 356/2003 Sb., v platném znění. Uhličitan vápenatý (Norma udává CAS 1317-65-3, EINECS 215-279-6, ta ovšem platí pro vápenec. Uhličitan vápenatý má CAS 471-34-1 a EINECS 207-439-9). Norma uvádí v čl. 6.3 – Výstražné a bezpečnostní označování podle směrnic EU, že „Podle pravidel platných ke dni vydání této normy na označování uhličitanu vápenatého nejsou kladeny požadavky.“ *Poznámka recenzenta: Poněkud vágní informace, hlavní je zda uhličitan vápenatý má nebo nemá nebezpečnou vlastnost podle předpisů EU (a nyní i ČR). Správnější informace by byla: Nemá žádnou nebezpečnou vlastnost podle předpisů EU/ČR.* Uhličitan vápenatý také není klasifikován jako nebezpečný výrobek při dopravě po silnici, železnici, po moři a vzduchem. Norma obsahuje

kritéria čistoty (tj. meze toxických látek, zpravidla kovů) s ohledem na seznam ve Směrnici Rady 98/83/ES o jakosti vody určené k lidské spotřebě. Z nich vyjímáme v tabulce 3 uvedené konkrétní limity (v mg.kg⁻¹ vztažených na sušinu obchodního výrobku): Sb 3, 3; As 3, 5; Cd 2, 2; Cr 10, 20; Pb 15, 20; Hg 0,5, 1; Ni 10, 20 a Se 20, 5. První hodnota je pro druh 1, druhá pro druh 2. Dále v Příloze A jsou všeobecné informace o uhličitanu vápenatém. Je také uvedeno, že pro první pomoc není relevantní údaj, při náhodném rozsypaní je třeba výrobek mechanicky odstranit a pro požár platí, že výrobek je nehořlavý. ČSN EN 1018 byla vydána v březnu 2007. Nahradila ČSN EN 1018 z července 1999.

ČSN EN 15039 (75 5894) Chemické výrobky používané pro úpravu určené k lidské spotřebě. Protiinkrustační přípravky pro membrány. Polykarboxylové kyseliny a jejich soli. Normu lze použít pro polykarboxylové kyseliny a jejich soli používané jako protiinkrustační přípravky pro membrány pro úpravě vody určené k lidské spotřebě. Popisuje vlastnosti a stanoví požadavky na polykarboxylové kyseliny a jejich soli a odkazuje na odpovídající analytické metody. Informuje též o jejich použití jako antiinkrustačních přísad pro membrány při úpravě vody. Obsahově vychází ze Směrnice 67/548/EHS v platném znění, resp. je v ČR kompatibilní se zákonem č. 356/2003 Sb., v platném znění. Normalizováno je několik sloučenin polykarboxylových kyselin a jejich solí. Norma uvádí čtyři čísla CAS pro homopolymery, a to CAS 9003-01-4, 25087-26-7, 26099-09-2 a 25608-40-6. Čísla EINECS neuvádí (jde o polymery). Za pozornost stojí kapitola 6 - Označování. Přeprava. Skladování, kde se v čl. 6.2 uvádí, že „K datu vydání této evropské normy polyfosforečnany nepodléhají ustanovení o bezpečnostním označování.“ *Poznámka recenzenta: Poněkud vágní informace, hlavní je zda polykarboxylové kyseliny mají nebo nemají nebezpečnou vlastnost podle předpisů EU (a nyní i ČR). Správnější informace by byla: Nemají žádnou nebezpečnou vlastnost podle předpisů EU/ČR.* Polykarboxylové kyseliny také nejsou klasifikovány jako nebezpečné výrobky při dopravě po silnici, železnici, po moři a vzduchem. Norma obsahuje kritéria čistoty (tj. meze toxických látek, zpravidla kovů) s ohledem na seznam ve Směrnici Rady 98/83/ES o jakosti vody určené k lidské spotřebě. Z nich vyjímáme v tabulce 2 uvedené konkrétní limity (v mg.kg⁻¹ na sušinu): Sb 3, As 3, Cd 3, Cr 10, Pb 10, kyanidy 5, Ni 10 a Se 3. Dále v Příloze A jsou všeobecné informace o polykarboxylových kyselinách a jejich solích a všeobecná bezpečnostní pravidla. Je uvedena první pomoc při styku s kůží a zasažení očí. Dále je uveden postup při náhodném rozsypaní nebo vylití a údaj, že „nejsou známy reakce s hasicími prostředky“. Konečně v Příloze C jsou uvedena Zdravotní a bezpečnostní opatření a ochrana zdraví v chemické laboratoři. (Jde o velmi stručná obecná bezpečnostní pravidla, která lze aplikovat prakticky na každou chemickou laboratoř.) ČSN EN 15039 byla vydána v březnu 2007.

ČSN EN 15040 (75 5895) Chemické výrobky používané pro úpravu určené k lidské spotřebě. Protiinkrustační přípravky pro membrány. Fosfonové kyseliny a jejich soli. Normu lze použít pro fosfonové kyseliny a jejich soli používané jako protiinkrustační přípravky pro membrány při úpravě vody určené k lidské spotřebě. Popisuje vlastnosti a požadavky na fosforové kyseliny a jejich soli a odkazuje na odpovídající analytické metody. Informuje též o jejich použití jako antiinkrustačních přípravků pro membrány při úpravě vody. Stanoví rovněž pravidla týkající se bezpečného zacházení a používání těchto látek (viz příloha B). Obsahově vychází ze Směrnice 67/548/EHS v platném znění, resp. je v ČR kompatibilní se zákonem č. 356/2003 Sb., v platném znění. Normalizováno je několik sloučenin fosfonových kyselin a jejich solí. Je uvedeno osm čísel CAS a EINECS, a to: (CAS 32545-75-8, EINECS 251-094-7; CAS 6419-19-8, EINECS 229-146-5; CAS 2809-21-4, EINECS 220-552-8; CAS 15827-60-8, EINECS 229-931-4; CAS 1429-50-1, EINECS 215-851-5; CAS 5995-42-6, EINECS 227-833-4; CAS 3791-36-1,

EINECS 253-733-5 a CAS 23605-74-5, EINECS 245-781-0.) V kapitole 6 - Označování. Přeprava. Skladování jsou klasifikovány/označovány jako nebezpečné látky. *Je uveden jediný příklad, a to pro aminotris(methylfosfonovou kyselinu: Xi: Dráždivý, R 36/38, S 24/25, S 36/37/39.* Tyto látky jsou také nebezpečnými látkami pro přepravu s kódem UN 3265 – korozivní kyselá organická látka. Norma obsahuje kritéria čistoty (tj. meze toxických látek, zpravidla kovů) s ohledem na seznam ve Směrnici Rady 98/83/ES o jakosti vody určené k lidské spotřebě. Z nich vyjímáme v tabulce 2 uvedené konkrétní limity (v mg.kg⁻¹ sušiny): Sb 3, As 3, Cd 3, Cr 10, Pb 10, kyanidy 5, Ni 10 a Se 3. Konečně v Příloze A jsou všeobecné informace o fosforových kyselinách a jejich solích. V Příloze B jsou všeobecná bezpečnostní pravidla. Je uvedena první pomoc při styku s kůží a zasažení očí. Dále je uveden postup při náhodném rozsypání nebo rozliti a hasební postup při požáru (výrobky nejsou hořlavé). ČSN EN 15040 byla vydána v březnu 2007.

ČSN 75 6081 Žumpy. Platí pro navrhování, výstavbu/osazování, rekonstrukci a provozování žump a zneškodňování obsahu žump. Z kapitoly 2 stojí za pozornost tyto definice: Čl. 3.1 **Žumpa** podzemní vodotěsná nádrž bez odtoku, používaná ke shromažďování splaškových odpadních vod ve smyslu zákona č. 254/2001 Sb. Čl. 3.2 **Fekální vůz** Vozidlo určené na vyčerpání a přepravu splaškových vod, kalů a sedimentů ze žump, septiků, dešťových vpustí apod. do místa jejich zneškodnění. Čl. 3.3. **Toxické látky** Látky, které již v nízkých koncentracích potlačují biologické procesy (viz ČSN EN 1085:1998). ČSN 75 6081 byla vydána v dubnu 2007. Nahradila ČSN 75 6081 z listopadu 1995.

ČSN EN 14996 (75 7016) Jakost vod. Návod k prokazování kvality biologického a ekologického hodnocení vodního prostředí. Definuje činnosti vhodné pro zajištění toho, že kvalita ekologických hodnocení povrchových vod (včetně řek, jezer, brakických a pobřežních vod a otevřeného moře) a sedimentů splňuje předepsané požadavky. Tato norma také zahrnuje hydromorfologická hlediska týkající se ekologického hodnocení. I když je významná zejména ve vztahu k hodnocení ekologického stavu povrchových vod, je vhodná také pro další typy výzkumu a habitatu (lokalit). V Předmluvě stojí za pozornost toto **BEZPEČNOSTNÍ OPATŘENÍ – Při průzkumu povrchových vod je velmi důležité dodržovat bezpečnostní opatření. Pracovníci by se měli řídit předpisy EU a národními předpisy o ochraně zdraví a bezpečnosti práce a jakýmkoliv dalšími pokyny týkajícími se práce ve vodě nebo u vody.** ČSN EN 14996 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN ISO 15839 (75 7305) Jakost vod. On-line sensorové analyzátory. Specifikace a zkoušení funkční způsobilosti. Předepisuje postup zkoušení funkční způsobilosti on-line sensorových analyzátorů. Norma se dá použít u většiny sensorových analyzátorů, ale je třeba podotknout, že některá sensorová analytická zařízení neumožňují některé zkoušky provádět. Tato norma: – definuje on-line sensorové analyzátory jakosti vod; - uvádí názvosloví popisující charakteristiky funkční způsobilosti (dále jen „charakteristiky“) on-line sensorových analyzátorů; - stanoví zkušební postupy (laboratorní i terénní), používané k vyhodnocení charakteristik on-line sensorových analyzátorů. Za pozornost stojí před předmětem normy uvedené toto **UPOZORNĚNÍ Pracovníci používající tuto normu by měli ovládat běžnou laboratorní praxi. Tato norma si nečiní nárok na uvedení všech bezpečnostních problémů, pokud existují v souvislosti s jejím používáním. Je odpovědností uživatele stanovit náležitá bezpečnostní i zdravotnická opatření a zajistit shodu se všemi podmínkami národních předpisů.** ČSN EN ISO 15839 byla vydána v květnu 2007.

ČSN EN 1622 (75 7330) Jakost vod. Stanovení prahového čísla pachu (TON) a prahového čísla chuti (TFN). Tato norma specifikuje kvantitativní metody stanovení TON

(treshold odor number) a TFN (treshold flavour number) ve vodách a také kvalitativní metodu stanovení abnormálního pachu popřípadě chuti. Je nutné brát v úvahu poznámky k bezpečnosti v kapitole 5, kde se upozorňuje zejména na nutnost zajistit zdravotní nezávadnost vzorků a na možná rizika při požití vzorku a riziko ze vzorků s obsahem toxických látek a patogenních mikroorganismů. Jsou popsány dvě kvantitativní metody: - zkrácená metoda, která se použije, pokud vzorek buď nevykazuje žádný pach nebo chuť, nebo mají-li se pach a chuť porovnávat se specifickým prahovým číslem; - úplná metoda, která se použije, má-li být určeno prahové číslo vzorku. Obě metody lze použít ke kvantitativnímu vyjádření pachu a chuti pitné vody, popř. i vodných výluhů pocházejících z materiálů, které byly v kontaktu s vodou. Za pozornost stojí na konci úvodu tato **UPOZORNĚNÍ Pracovníci používající tuto evropskou normu by měli ovládat běžnou laboratorní praxi. Tato norma neuvádí všechny bezpečnostní problémy, které se mohou vyskytnout při jejím používání. Je odpovědností uživatele stanovit náležitá bezpečnostní i zdravotnická opatření a zajistit shodu se všemi podmínkami národních předpisů. DŮLEŽITÉ Je zcela nezbytné, aby zkoušky prováděné podle této evropské normy vykonávali náležitě školení pracovníci.** ČSN EN 1622 byla vydána v dubnu 2007. Nahradila ČSN EN 1622 z listopadu 1998.

ČSN EN ISO 18412 (75 7423) Jakost vod. Stanovení chromu (VI). Fotometrická metoda pro slabě znečištěné vody. Specifikuje metodu stanovení chromu s oxidačním číslem VI (Cr(VI)) v pitné vodě ve hmotnostních koncentracích od 2 µg/l do 50 µg/l. Ke stanovení vyšších koncentrací se vzorek před analýzou ředí. Metodu lze také používat u slabě znečištěných podzemních a povrchových vod za předpokladu, že jejich matrice neobsahuje rušivé redukující složky. Tato metoda nebyla verifikována pro mořskou vodu a vodu estuárií, takže je na uživateli, aby metodu pro tyto matrice verifikoval. Fotometrické stanovení chromu (VI) v odpadních vodách se provádí podle ISO 11083 Jakost vod – Stanovení chromu (VI) – Spektrofotometrická metoda s 1,5-difenylnkarbazidem. Za pozornost stojí před předmětem normy toto **UPOZORNĚNÍ Pracovníci používající tuto evropskou normu by měli ovládat běžnou laboratorní praxi. Tato norma neuvádí všechny bezpečnostní problémy, které se mohou vyskytnout při jejím používání. Je odpovědností uživatele stanovit náležitá bezpečnostní i zdravotnická opatření a zajistit shodu se všemi podmínkami národních předpisů. DŮLEŽITÉ Je zcela nezbytné, aby . zkoušky prováděné podle této evropské normy vykonávali náležitě školení pracovníci.** ČSN EN ISO 18412 byla vydána v dubnu 2007.

ČSN 75 7300 Jakost vod. Chemický a fyzikální rozbor. Všeobecná ustanovení a pokyny. Určuje všeobecné zásady a požadavky pro stanovení hodnot chemických a fyzikálních ukazatelů jakosti vod. Uvádí kritéria pro výběr metody a pro posouzení její vhodnosti pro daný účel. Pozornost je věnována i některým zásadám nového chemického názvosloví, výpočtu a vyjadřování výsledků a prokazování a řízení kvality. Velmi stručná kapitola 16 - Požadavky na bezpečnost práce a na odstraňování odpadů v podstatě jen odkazuje na ČSN 01 8003 a jiné normy, které necituje. ČSN 75 7300 byla vydána v květnu 2007. Nahradila ČSN 75 7300 z května 2004.

ČSN EN ISO 18857 (75 7568) Jakost vod. Stanovení vybraných alkylfenolů. *Struktura normy uvedena není. V SZÚ máme k dispozici pouze Část 1: Metoda pro nefiltrované vzorky s využitím extrakce kapalina-kapalina a plynové chromatografie s hmotnostně selektivní detekcí, která byla k dispozici v prvním pololetí 2007:*

ČSN EN ISO 18857-1 (75 7568) Jakost vod. Stanovení vybraných alkylfenolů. Část 1: Metoda pro nefiltrované vzorky s využitím extrakce kapalina-kapalina

a plynové chromatografie s hmotnostně selektivní detekcí. Specifikuje metodu stanovení 4-nonylfenolu (směsi izomerů) a 4-(1,1,3,3-tetramethylbutyl)fenolu v nefiltrovaných vzorcích pitné, podzemní a povrchové vody. Metodu lze používat v koncentračním rozsahu od 0,005 µg/l do 0,2 µg/l pro 4-(1,1,3,3-tetramethylbutyl)fenol a od 0,02 µg/l do 0,2 µg/l pro 4-nonylfenol (směs izomerů). Podle matrice lze metodu používat také u odpadních vod, které obsahují analyzované sloučeniny v koncentračním rozsahu od 0,1 µg/l do 50 µg/l. Vyšší koncentrace je možno stanovit po příslušném zředění roztoku. Za pozornost stojí toto **UPOZORNĚNÍ Pracovníci používající tuto evropskou normu by měli ovládat běžnou laboratorní praxi. Tato norma neuvádí všechny bezpečnostní problémy, které se mohou vyskytnout při jejím používání. Je odpovědností uživatele stanovit náležitá bezpečnostní i zdravotnická opatření a zajistit shodu se všemi podmínkami národních předpisů. DŮLEŽITÉ Je zcela nezbytné, aby zkoušky prováděné podle této evropské normy vykonávali náležitě školení pracovníci.** ČSN EN ISO 18857-1 byla vydána v dubnu 2007.

ČSN 75 7626 Jakost vod. Stanovení polonia 210. Platí pro stanovení objemové aktivity polonia 210 (^{210}Po) ve vodách sorpční metodou. Metoda je určena ke stanovení objemové aktivity ^{210}Po ve vzorcích s velmi nízkou koncentrací nerozpuštěných látek, např. ve vzorcích podzemních a pitných vod. Při stanovení je nutno dodržet ustanovení ČSN 75 7600. Stručná norma, cca 7 stran. ČSN 75 7626 byla vydána v květnu 2007.

ČSN EN 15196 (75 7711) Jakost vod. Návod pro odběr a zpracování vzorků svleček kukel pakomárů *Chironomidae* (řád *Diptera*) pro ekologická hodnocení. Specifikuje vybavení a postupy pro odběr plovoucích svleček kukel (pupálních exuvií) skupiny *Chironomidae* (pakomáři) z vodních habitatů (lokalit); z řek od pramene k ústí, kanálů, rybníků, jezer a mořského pobřeží. Je podán návod k přípravě vzorků pro následnou identifikaci. Tyto vzorky poskytují reprezentativní údaje o relativní druhové četnosti (abundanci), vhodné pro numerický rozbor, klasifikaci a monitorování environmentálních podmínek. Za pozornost stojí některé definice: Čl. 3.1: **Dospělec (adult):** Terestrické, reprodukční stádium životního cyklu. Čl. 3.2: **Pakomáři (*Chironomidae*):** Čeď dvoukřídlých (*Diptera*) známá v dospělém stadiu jako nekousaví komáři. Čl. 3.3: **Svlečka; exuvie (exuviae):** Svlečená pokožka (kutikula) členovců, kteří se vyvíjejí v další životní stadium. *Poznámka: Pro toto řecké slovo, znamenající „svlečené šaty“, neexistuje žádný singulární termín.* Za pozornost stojí na konci předmluvy uvedené toto **UPOZORNĚNÍ Práce ve vodě nebo její blízkosti může být nebezpečná. Osoby používající tuto normu by měly být obeznámeny s běžnou laboratorní praxí. Tato norma si nečiní nárok na uvedení všech bezpečnostních problémů, pokud existují v souvislosti s jejím používáním. Je odpovědností uživatele stanovit náležitá bezpečnostní i zdravotnická opatření a zajistit shodu se všemi podmínkami národních předpisů.** ČSN EN 15196 byla vydána v dubnu 2007.

ČSN EN 15204 (75 7718) Jakost vod. Návod pro počítání fytoplanktonu za použití inverzní mikroskopie (metoda podle Utermöhla). Postup popsáný v této normě je založen na validované sedimentační metodě. Norma popisuje obecný postup odhadu abundance a taxonomického složení mořského a sladkovodního fytoplanktonu za použití inverzní (převrácené) světelné mikroskopie a sedimentačních komůrek, včetně předcházejících kroků konzervace a uchovávání. Je kladen důraz na optimalizaci přístupu přípravy mikroskopického vzorku. Norma nezahrnuje terénní odběr vzorků nebo analýzu pikoplanktonu, kvantitativní analýzu plovoucích chomáčů cyanobakterií (*Cyanobacteria*, sinice) nebo specifické metody preparace rozsivek. Za pozornost stojí na konci úvodu

uvedené toto **UPOZORNĚNÍ Osoby používající tuto normu by měly být obeznámeny s běžnou laboratorní praxí. Dlouhodobý mikroskopický rozbor fytoplanktonu může způsobovat fyzickou únavu a ovlivnit zrak. Má se věnovat pozornost ergonomice mikroskopu a mají se požadovat doporučení od zdravotního a bezpečnostního praktika, aby se zajistilo omezení rizik. Použití chemických výrobků, uvedených v této evropské normě může být nebezpečné a uživatelé se mají řídit návody výrobců a nezbytnými radami odborníka. Norma si nečiní nárok na uvedení všech bezpečnostních problémů, pokud existují v souvislosti s jejím používáním. Je odpovědností uživatele stanovit náležitá bezpečnostní i zdravotnická opatření a zajistit shodu se všemi podmínkami národních předpisů. ČSN EN 15204 byla vydána v dubnu 2007.**

ČSN EN ISO 9509 (75 7732) Jakost vod. Zkouška toxicity pro hodnocení inhibice nitrifikace mikroorganismy aktivovaného kalu. Tato norma určuje metodu k posuzování krátkodobých inhibičních účinků vody, odpadních vod nebo zkoušených látek na nitrifikaci bakterie v aktivovaném kalu. Odhad inhibičního účinku se obvykle vztahuje k expoziční době 3 h nebo 24 h pro slabě nitrifikující kal. Při aplikaci metody se používá nitrifikující aktivovaný kal pocházející ze splaškových a syntetických odpadních vod a také kaly z průmyslových a smíšených splaškových a průmyslových odpadních vod. Nitrifikační aktivita aktivovaného kalu se ověří zkoušením v přítomnosti a nepřítomnosti specifického inhibitoru (např. N-allylthiomocoviny; viz příloha A). Metoda je použitelná pro netěkavé ve vodě rozpustné látky a pro odpadní vody. Za pozornost stojí na konci úvodu tato **UPOZORNĚNÍ Odpadní voda a aktivovaný kal obsahují potenciálně patogenní organismy. Před manipulací s nimi je nutné učinit příslušná preventivní opatření. Se zkoušenými toxickými látkami a s látkami neznámých vlastností se musí zacházet opatrně. Osoby používající tuto evropskou normu by měli ovládat běžnou laboratorní praxí. Tato norma neuvádí všechny bezpečnostní problémy, které se mohou vyskytnout při jejím používání. Je odpovědností uživatele stanovit náležitá bezpečnostní i zdravotnická opatření a zajistit shodu se všemi podmínkami národních předpisů. DŮLEŽITÉ Je zcela nezbytné, aby zkoušky prováděné podle této evropské normy vykonávali náležitě školení pracovníci. ČSN EN ISO 9509 byla vydána v dubnu 2007. Nahradila ČSN EN ISO 9509 z prosince 1996.**

ČSN EN ISO 20079 (75 7745) Jakost vod. Stanovení toxických účinků složek vody a odpadní vody na okřehek (*Lemna minor*). Zkouška inhibice růstu okřešku. Určuje metodu stanovení inhibice růstu okřešku (*Lemna minor*) látkami a směsmi obsaženými ve vodě, ve vyčištěných městských odpadních vodách a v průmyslových odpadních vodách. Za pozornost stojí před předmětem normy uvedené toto **UPOZORNĚNÍ Osoby používající tuto normu by měli ovládat běžnou laboratorní praxí. Tato norma neuvádí všechny bezpečnostní problémy, které se mohou vyskytnout při jejím používání. Je odpovědností uživatele stanovit náležitá bezpečnostní i zdravotnická opatření a zajistit shodu se všemi podmínkami národních předpisů. DŮLEŽITÉ Je zcela nezbytné, aby zkoušky prováděné podle této evropské normy vykonávali náležitě školení pracovníci. ČSN EN ISO 20079 byla vydána v květnu 2007.**

ČSN EN ISO 16712 (75 7765) Jakost vod. Stanovení akutní toxicity mořských sedimentů nebo sedimentů pro obojživelníky. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je*

publikován v angličtině a má celkem cca 24 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 16712 byla vydána v květnu 2007.

ČSN EN 14671 (75 8019) Charakterizace kalů. Úprava vzorků pro stanovení extrahovatelných amonných iontů s použitím 2 mol/l roztoku chloridu draselného. Specifikuje postup stanovení extrahovatelných amonných iontů s použitím 2 mol/l roztoku chloridu draselného v surových a anaerobně stabilizovaných kalech. Rozsah použitelnosti metody je do 100 g amoniakálního dusíku na 1 kg sušiny kalu za předpokladu vhodného ředění extraktu v konečném kroku stanovení. ČSN EN 14671 byla vydána v únoru 2007.

ČSN EN 14701 (75 8061) Charakterizace kalů. Filtrační vlastnosti. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Čas kapilárního sání (CST), Část 2: Stanovení specifického filtračního odporu a Část 3: Stanovení stlačitelnosti. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 14701-2 (75 8061) Charakterizace kalů. Filtrační vlastnosti. Část 2: Stanovení specifického filtračního odporu. Specifikuje metodu stanovení specifického filtračního odporu kalů, upravených i neupravených. Tento dokument je použitelný pro kaly a kalové suspenze z: - úpravy přívalových dešťových vod; - městských stokových sítí; - čistíren městských odpadních vod; - úpravy průmyslových odpadních vod obdobným způsobem, jako v případě městských odpadních vod (jak je definováno ve Směrnici 91/271/EHS); - úpraven vody. Metoda je použitelná také pro kalové suspenze jiného původu. ČSN EN 14701-2 byla vydána v únoru 2007.

ČSN EN 14701-3 (75 8061) Charakterizace kalů. Filtrační vlastnosti. Část 3: Stanovení stlačitelnosti. Specifikuje metodu stlačitelnosti kalů, upravených i neupravených. Tento dokument je použitelný pro kaly a kalové suspenze z: - úpravy přívalových dešťových vod; - městských stokových sítí; - čistíren městských odpadních vod; - úpravy průmyslových odpadních vod obdobným způsobem, jako v případě městských odpadních vod (jak je definováno ve Směrnici 91/271/EHS); - úpraven vody. Metoda je použitelná také pro kalové suspenze jiného původu. ČSN EN 14701-3 byla vydána v únoru 2007.

Třída 76 - Poštovní služby

Tato třída byla nově otevřena v r. 2002. Obsahuje (bude obsahovat) terminologické a všeobecné normy z oblasti poštovních služeb. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována. Pohyb norem v této nové třídě od r. 2003 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	33
2006	26
2005	18
2004	7
2003	1
2002	neobsazena
2001	neobsazena
2000	neobsazena

Třída 77 - Obaly a obalová technika

Obsahuje názvoslovné, předmětové a předpisové normy pro obalovou techniku, normy pro zkoušení obalových prostředků, materiálů a balení vůbec, dále pro zkoušení spotřebitelských, obchodních a přepravních obalů. Posléze obsahuje normy pro vlastnosti a zkoušení pomocných obalových prostředků a pro vnější vlivy na obaly a balení. Dále jsou do této třídy zahrnuty normy pro rozměrové a objemové řady obalů, pro obalové prostředky všeobecně a pro obaly na aerosoly. V neposlední řadě normy pro hmatatelné výstrahy na obalech a konečně i normy pro balicí stroje a zařízení. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	303
2006	286
2005	284
2004	284
2003	271
2002	298
2001	266
2000	245

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 6 nových nebo novelizovaných norem.

ČSN ISO 22742 (77 0055) Obaly. Lineární čárový kód a dvourozměrné symboly pro balený výrobek. Vydána v únoru 2007.

ČSN EN 15006 (77 0533) Kovové aerosolové nádoby. Hliníkové nádoby. Rozměry hrdla 25,4 mm. Stanovuje následující rozměry hliníkových kovových aerosolových nádobek s hrdlem 25,4 mm: vnější průměr, vnitřní průměr a dosedací výška. Předpokládá se užití této normy spolu s (ČSN) EN 14848 pro kleštinování s ventilovými kryty. ČSN EN 15006 byla vydána v dubnu 2007.

ČSN EN 15007 (77 0534) Kovové aerosolové nádoby. Nádoby z pocínovaného plechu. Rozměry dvou a třídílných plechovek. Stanovuje rozměry dvou a třídílných nádobek z pocínovaného plechu se jmenovitými skutečnými objemy v souladu s Evropskou směrnicí Rady 80/232/EHS. ČSN EN 15007 byla vydána v květnu 2007.

ČSN EN 15008 (77 0535) Aerosolové nádoby. Hliníkové nádoby. Rozměry jednodílných nádobek s hrdlem 25,4 mm. Stanovuje rozměry a objemy pro jednodílné hliníkové aerosolové nádoby s hrdlem 25,4 mm, v návaznosti na pevně stanovené objemy v Evropské Směrnici Rady 80/232/EHS, týkající se rozsahů jmenovitých množství a jmenovitých objemů přípustných pro určité předbalené výrobky. Tato norma platí pro jednodílné nádoby monoblokové konstrukce s oblými, kulovými nebo kosými rameny. ČSN EN 15008 byla vydána v dubnu 2007.

ČSN EN 15009 (77 0536) Aerosolové nádoby. Dvoukomorové aerosolové nádoby. Stanovuje vztah mezi jmenovitým objemem náplně a skutečným objemem vnější aerosolové nádoby. ČSN EN 15009 byla vydána v dubnu 2007.

ČSN EN 15010 (77 0537) Aerosolové nádoby. Hliníkové nádoby. Tolerance základních rozměrů v návaznosti na kleštinování. Stanovuje kritické rozměry umístění

hrdla 25,4 mm v poměru ke dnu aerosolových nádobek pro kleštinování s ventilovými kryty. Specifikace základních rozměrů v této normě se vztahuje ke všem nádobkám s hrdlem 25,4 mm, které jsou vyrobeny z hliníku a ze slitin hliníku, bez ohledu na velikost, tvar a způsob výroby; jejichž rozměry a tolerance spadají do rozměrového rozsahu stanoveného v normě (ČSN) EN 15008. ČSN EN 15010 byla vydána v dubnu 2007.

Třída 79 - Průmysl kožedělný

Obsahuje názvoslovné a všeobecné technické normy pro kožedělný průmysl, dále normy pro surové kůže, teletiny, hověziny, koniny, vepřovice kozlečiny apod. Posléze normy pro usně spodkové, svrškové, rukavičkářské, technické, brašnářské, podšívkové apod. a pro jejich jakost, rozbory i zkoušení. Dále jsou do této třídy zahrnuty normy pro průmysl obuvnický a pro obuv, brašnářské, sedlářské a rukavičkářské výrobky. Konečně normy pro strojní zařízení pro výrobu obuvi a pro koželužny. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	179
2006	180
2005	160
2004	154
2003	151
2002	135
2001	139
2000	113

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 4 nové nebo novelizované normy.

ČSN CEN/TS 14494 (79 3847) Usně. Chemické zkoušky. Stanovení obsahu pentachlorofenolu v usních. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve praktikovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 8 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme.* ČSN CEN/TS 14494 byla vydána v lednu 2007.

ČSN CEN/TS 14495 (79 3848) Usně. Chemické zkoušky. Stanovení obsahu šestimocného chromu. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve praktikovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 10 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme.* ČSN CEN/TS 14495 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN ISO 17228 (79 3854) Usně. Zkoušky stálobarevnosti. Změna barvy při urychleném stárnutí. Vydána v lednu 2007.

ČSN EN ISO 17070 (79 3888) Usně. Chemické zkoušky. Stanovení obsahu pentachlorofenolu. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Český vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 13 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 17070 byla vydána v červnu 2007.

Třída 80 - Textilní suroviny a výrobky

Zahrnuje všeobecné technické normy pro textilní průmysl, dále zkušební normy pro syntetická i přírodní vlákna, nitě, příze, hedvábí, různé druhy tkanin apod. Dále předmětové normy pro nitě, příze, hedvábí, nejrůznější druhy tkanin běžné potřeby, pro tkaniny zdravotnické, nábytkové i dekorační a technické. Posléze normy pro oděvy (včetně oděvů pracovních), prádlo, punčochové výrobky, tyly, krajkoviny, síťované výrobky, kloboučnické výrobky, různé kusové výrobky apod. Konečně normy pro motouzy, šňůry, lana, popruhy, stuhy, peří apod. Tato třída norem je v SZÚ systematicky sledována až od 1. ledna 2002. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	550
2006	582
2005	564
2004	544
2003	518
2002	516
2001	500
2000	490

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 11 nových nebo novelizovaných norem.

ČSN EN ISO 3071 (80 0066) Textilie. Zjišťování hodnoty pH vodného výluhu. Stanoví metodu pro zjišťování pH vodného výluhu textilií. Metoda je vhodná pro textilie všech forem. *Poznámka recenzenta: Norma má význam pro hodnocení možného negativního účinku textilu na pokožku především z hlediska spotřebitele.* ČSN EN ISO 3071 byla vydána v září 2006. Nahradila ČSN EN 1413 z ledna 1999.

ČSN EN ISO 105-E05 (80 0125) Textilie. Zkoušky stálobarevnosti. Část E05: Stálobarevnost při pokapání: kyselinou. Vydána v únoru 2007. Nahradila ČSN EN ISO 105-E05 ze srpna 1998.

ČSN EN ISO 105-E06 (80 0126) Textilie. Zkoušky stálobarevnosti. Část E06: Stálobarevnost při pokapání: alkálií. Vydána v únoru 2007. Nahradila ČSN EN ISO 105-E06 ze srpna 1998.

ČSN ISO 7768 (80 0832) Textilie. Metoda zkoušení pro hodnocení hladkosti povrchu plošných textilií po čištění. Vydána v únoru 2007. Touto normou se spolu

s ČSN ISO 7769 z února 2007 a ČSN ISO 7770 z února 2007 nahrazuje ČSN 80 0832 z 4. 1. 1991.

ČSN ISO 7769 (80 0887) Textilie. Metoda zkoušení pro hodnocení vzhledu puků plošných textilií po čištění. Vydána v únoru 2007. Touto normou se spolu s ČSN ISO 7768 z února 2007 a ČSN ISO 7770 z února 2007 nahrazuje ČSN 80 0832 z 4. 1. 1991.

ČSN ISO 7770 (80 0888) Textilie. Metoda zkoušení pro hodnocení hladkosti povrchu švů plošných textilií po čištění. Vydána v únoru 2007. Touto normou se spolu s ČSN ISO 7768 z února 2007 a ČSN ISO 7769 z února 2007 nahrazuje ČSN 80 0832 z 4. 1. 1991.

ČSN 80 3010 Textilie a textilní výrobky. Značení. Vydána v únoru 2007. Nahradila ČSN 80 3009 z března 1995 a ČSN 80 3010 z října 1992.

ČSN EN 15114 (80 4444) Textilní podlahové krytiny. Klasifikace textilních podlahových krytin bez vlasu. Stanoví požadavky na klasifikaci textilních podlahových krytin bez vlasu do tříd podle použití s ohledem na opotřebení a zachování vzhledu a do tříd podle komfortu. Tato norma platí pro všechny textilní podlahové krytiny bez vlasu, které nejsou obsaženy v jiných normách, včetně (ČSN) EN 1307, EN 1470 a EN 13297. Tato norma navazuje na klasifikaci uvedenou v (ČSN) EN 685. Je platná rovněž pro kobercové dlaždice, pro které jsou uvedeny doplňující požadavky v Příloze A. Norma neplatí pro kusové výrobky. Mezi normalizovanými jsou i elektrostatické a akustické vlastnosti. ČSN EN 15114 byla vydána v dubnu 2007.

ČSN EN ISO 13433 (80 6124) Geosyntetika. Zkouška dynamickým protržením (zkouška padajícím kuželem). Vydána v březnu 2007. Nahradila ČSN EN 918 z října 1997.

ČSN EN ISO 12236 (80 6127) Geosyntetika. Statická zkouška protržení (zkouška CBR). Vydána v květnu 2007. Nahradila ČSN EN ISO 12236 z prosince 1997.

ČSN EN 14150 (80 6190) Geosyntetické izolace. Zjišťování propustnosti kapalin. Vydána v lednu 2007.

Třída 81 - Strojní zařízení textilního průmyslu

Obsahuje technické normy pro výrobní a konstrukční směrnice, pro součásti strojů a zařízení textilního průmyslu apod. Dále normy vztahující se na hygienu a bezpečnost práce včetně obsluhy a údržby. Posléze normy pro stroje a zařízení (soukací, družicí, motací a tkací stroje, stroje pletáren, úpravnické stroje a jejich detaily nebo součásti). Konečně normy pro stroje pro prádelny, čistírny a barvírny, žehliče a chemicky čistící stroje. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	75
2006	73
2005	74
2004	72
2003	76
2002	70
2001	70
2000	102

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novou nebo novelizovanou normu.

Třída 82 - Stroje a zařízení pro úpravu povrchu

Obsahuje technické normy pro rozprašovací a stříkací zařízení, pro sušičky a pece. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována. Pohyb norem v této velmi malé třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	15
2006	6
2005	3
2004	3
2003	2
2002	2
2001	1
2000	0

Třída 83 - Ochrana životního prostředí, pracovní a osobní ochrana, bezpečnost strojních zařízení a ergonomie

Obsahuje technické normy pro vzorkování venkovního a pracovního ovzduší, pro detekční analytické metody a pro přístroje na zjišťování ovzduší. Dále (zastaralé) normy pro odběr vzorků a rozbory vod a pro ochranu vodních zdrojů. Naproti tomu poměrně nové a stále přibývající normy pro biotechnologické procesy. Posléze rozsáhlý soubor norem pro osobní ochranné pracovní prostředky (zejména pro ochranu hlavy, očí, uší, pro ochranu dýchacích orgánů, ochranu rukou, nohou apod.), normy pro ochranné oděvy, pásy a chrániče a normy pro zkoušení materiálů na ochranné oděvy, rukavice a obuv. Kromě toho neméně rozsáhlý soubor norem pro bezpečnost strojních zařízení, včetně bezpečnostních a ochranných systémů strojů. Nově pak normy ergonomické a pro hodnocení expozice škodlivinám na pracovištích. Dále normy zahrnující širokou problematiku znečišťování venkovního ovzduší (zdroje, metody a přístroje pro měření tuhých i plynných emisí apod.). Konečně soubor norem vztahující se k půdě a jejímu znečišťování (kvalita půdy, ochrana přírody, odpadové hospodářství apod.) a soubor norem pro sadovnictví a krajinářství. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	616
2006	576
2005	546
2004	529
2003	491
2002	455
2001	417
2000	451

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 41 nových nebo novelizovaných norem.

ČSN EN 15154 (83 1901) Bezpečnostní sprchy pro první pomoc. *Norma se skládá z pěti částí, v dubnu 2007 máme k dispozici pouze Část 1: Pevně zabudované sprchy pro laboratoře a Část 2: Pevně zabudovaná zařízení pro vypláchnutí očí.*

ČSN EN 15154-1 (83 1901) Bezpečnostní sprchy pro první pomoc. Část 1: Pevně zabudované sprchy pro laboratoře. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 9 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 15154-1 byla vydána v dubnu 2007.*

ČSN EN 15154-2 (83 1901) Bezpečnostní sprchy pro první pomoc. Část 2: Pevně zabudovaná zařízení pro vypláchnutí očí. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 9 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 15154-2 byla vydána v dubnu 2007.*

ČSN EN 960 (83 2140) Makety hlavy pro zkoušení ochranných přileb. *Stanoví rozměry a konstrukční provedení maket hlavy používaných pro zkoušení ochranných přileb. Vnější povrch každé makety hlavy musí odpovídat bodům souřadnic uvedeným v příloze A. (Str. 13 až 33 normy!) Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS, ve znění směrnic 93/68/EHS, 93/95/EHS a 96/58/EHS. Poznámka recenzenta: Směrnice 89/686/EHS je do českého právního řádu zavedena nařízením vlády č. 21/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění. ČSN EN 960 byla vydána v lednu 2007. Nahradila ČSN EN 960 z prosince 1996.*

ČSN EN 137 (83 2240) Ochranné prostředky dýchacích orgánů. Autonomní dýchací přístroje s otevřeným okruhem na tlakový vzduch s obličejovou maskou. Požadavky, zkoušení a značení. *Specifikuje minimální funkční požadavky pro autonomní dýchací přístroje na tlakový vzduch s otevřeným okruhem s obličejovou maskou používané jako prostředky k ochraně dýchacích orgánů, kromě únikových přístrojů a potápěčských přístrojů. Tento přístroj je určen k použití v pracovních situacích, kde je nízké riziko na přetlak tlakových nádob s ventily díky tepelným podmínkám prostředí. Jsou zde obsaženy laboratorní zkoušky a praktické zkoušky nošením, kterými se provádí porovnání s požadavky. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS, ve znění směrnic 93/68/EHS, 93/95/EHS a 96/58/EHS. Poznámka recenzenta: V České republice je tato směrnice (včetně změn) zavedena nařízením vlády č. 21/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění. ČSN EN 137 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 137 z února 1995.*

ČSN EN 1731 (83 2425) Osobní prostředky k ochraně očí. Prostředky z pletiva k ochraně očí a obličeje. *Specifikuje materiály, konstrukci, funkční požadavky, zkušební*

metody a požadavky na značení pro prostředky z pletiva k ochraně očí a obličeje. Tato norma není vhodná pro prostředky k ochraně očí a obličeje pro použití proti rozstříkující se tekutině (včetně roztaveného kovu), riziku vyplývajících z horkých pevných částic, elektrických nebezpečí, infračervenému a ultrafialovému záření. Tato norma se netýká ani ochranných prostředků z pletiva, které se používají ve sportu např. v ledním hokeji nebo při šermu. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS, ve znění směrnic 93/68/EHS, 93/95/EHS a 96/58/EHS. *Poznámka recenzenta: V České republice je tato směrnice (včetně změn) zavedena nařízením vlády č. 21/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění. ČSN EN 1731 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 1731 z prosince 1997.*

ČSN EN 15090 (83 2506) Obuv pro hasiče. Specifikuje minimální požadavky a metody zkoušení tří typů provedení obuvi pro hasiče pro všeobecné záchranářské práce, vyprošťování z plamenů a havárie nebezpečných materiálů. Tato norma se netýká speciálních osobních ochranných prostředků používaných ve vysoce rizikových situacích (např. v podmínkách popsaných v ISO 15538). Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS, ve znění směrnic 93/68/EHS, 93/95/EHS a 96/58/EHS. *Poznámka recenzenta: V České republice je tato směrnice (včetně změn) zavedena nařízením vlády č. 21/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění. ČSN EN 15090 byla vydána v únoru 2007.*

ČSN EN 13832 (83 2520) Obuv chránící před chemikáliemi. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Terminologie a metody zkoušení, Část 2: Požadavky na obuv odolnou proti chemikáliím v laboratorních podmínkách a Část 3: Požadavky na obuv vysoce odolnou proti chemikáliím v laboratorních podmínkách. Za pozornost stojí ve všech třechdále recenzovaných částech Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS, ve znění směrnic 93/68/EHS, 93/95/EHS a 96/58/EHS. *Poznámka recenzenta: V České republice je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 21/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici všechny tři části:*

ČSN EN 13832-1 (83 2520) Obuv chránící před chemikáliemi. Část 1: Terminologie a metody zkoušení. Specifikuje zkušební metody pro stanovení odolnosti proti degradaci, permeaci a penetraci obuvi odolné proti chemikáliím a definuje použité termíny. Norma umožňuje porovnání odolnosti obuvi proti vybraným chemikáliím v laboratorních podmínkách. ČSN EN 13832-1 byla vydána v dubnu 2007.

ČSN EN 13832-2 (83 2520) Obuv chránící před chemikáliemi. Část 2: Požadavky na obuv odolnou proti chemikáliím v laboratorních podmínkách. Stanoví požadavky pro obuv chránící uživatele proti specifikovaným chemikáliím. ČSN EN 13832-2 byla vydána v dubnu 2007.

ČSN EN 13832-3 (83 2520) Obuv chránící před chemikáliemi. Část 3: Požadavky na obuv vysoce odolnou proti chemikáliím v laboratorních podmínkách. Stanoví požadavky pro celopryžovou nebo celoplastovou obuv s vysokou odolností proti specifikovaným chemikáliím. Tato norma se nevztahuje na usňovou obuv. ČSN EN 13832-3 byla vydána v dubnu 2007.

ČSN EN 12841 (83 2635) Prostředky ochrany osob proti pádu. Systémy lanového přístupu. Nastavovací zařízení lana. Platí pro nastavovací zařízení lana určená pro použití

v systémech lanového přístupu. Norma specifikuje požadavky, zkušební metody, značení a informace poskytované výrobcem. Nastavovací zařízení lana odpovídající této evropské normě mohou být navržena pro použití jednou osobou, nebo v případě záchrany, pro dvě osoby současně. Nastavovací zařízení lana jak jsou specifikována, nejsou vhodná pro použití v systému zachycení pádu. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS.** *Poznámka recenzenta: V České republice je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 21/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění. ČSN EN 12841 byla vydána v květnu 2007.*

ČSN EN 1149 (83 2845) Ochranné oděvy. Elektrostatické vlastnosti. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Zkušební metoda pro měření povrchového měrného odporu (tato část), Část 2: Zkušební metoda pro měření vnitřního odporu, Část 3: Metody zkoušení pro měření snížení náboje a Část 5: Požadavky na funkci. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN 1149-1 (83 2845) Ochranné oděvy. Elektrostatické vlastnosti. Část 1: Zkušební metoda pro měření povrchového měrného odporu. Specifikuje zkušební metodu pro materiály určené k použití na výrobu elektrostatických (rozptylujících elektrostatický náboj) ochranných oděvů (nebo rukavic), které mají zabránit zápalným výbojům. Tato zkušební metoda není vhodná k použití pro materiály používané k výrobě ochranných oděvů nebo rukavic určených pro práce na sítích elektrického napětí. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS, ve znění směrnic 93/68/EHS, 93/95/EHS a 96/58/EHS.** *Poznámka recenzenta: V České republice je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 21/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění. ČSN EN 1149-1 byla vydána v únoru 2007. Nahradila ČSN EN 1149-1 ze srpna 1997.*

ČSN EN ISO 12402 (83 2865) Osobní vztlakové prostředky. *Norma skládá z následujících částí: Část 1: Záchrané vesty pro použití na námořních lodích. Požadavky na bezpečnost; Část 2: Záchrané vesty, úroveň účinnosti 275. Požadavky na bezpečnost; Část 3: Záchrané vesty, úroveň účinnosti 150. Požadavky na bezpečnost; Část 4: Záchrané vesty, úroveň účinnosti 100. Požadavky na bezpečnost; Část 5: Plovací pomůcky (úroveň 50). Požadavky na bezpečnost; Část 6: Záchrané vesty a plovací pomůcky pro zvláštní účely. Požadavky na bezpečnost a doplňkové metody zkoušení; Část 7: Materiály a součásti. Požadavky na bezpečnost a metody zkoušení; Část 8: Příslušenství. Požadavky na bezpečnost a metody zkoušení; Část 9: Metody zkoušení a Část 10: Výběr a použití vztlakových prostředků a jiných srovnatelných prostředků. Ve všech dále recenzovaných normách stojí za pozornost Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS.** *Poznámka recenzenta: V České republice je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 21/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění. Dále za pozornost stojí v Částech 2 až 6 dále recenzovaných norem piktogram pro normalizované druhy vztlakových prostředků. Konečně ve všech dále recenzovaných částech jsou v čl. 4.2 blíže definovány úrovně jednotlivých druhů vztlakových prostředků. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:**

ČSN EN ISO 12402-2 (83 2865) Osobní vztlakové prostředky. Část 2: Záchrané vesty, úroveň účinnosti 275. Požadavky na bezpečnost. Stanoví požadavky na bezpečnost pro záchrané vesty úrovně účinnosti 275. Vztahuje se na záchrané vesty pro dospělé a děti

pro použití na otevřeném moři za extrémních podmínek. ČSN EN ISO 12402-2 byla vydána v květnu 2007. Nahradila ČSN EN 399 z července 1996.

ČSN EN ISO 12402-3 (83 2865) Osobní vztlakové prostředky. Část 3: Záchrané vesty, úroveň účinnosti 150. Požadavky na bezpečnost. Stanoví požadavky na bezpečnost pro záchrané vesty úrovně účinnosti 150. Vztahuje se na záchrané vesty používané dospělými nebo dětmi. ČSN EN ISO 12402-3 byla vydána v květnu 2007. Nahradila ČSN EN 396 z července 1996.

ČSN EN ISO 12402-4 (83 2865) Osobní vztlakové prostředky. Část 4: Záchrané vesty, úroveň účinnosti 100. Požadavky na bezpečnost. Stanoví požadavky na bezpečnost pro záchrané vesty úrovně účinnosti 100. Vztahuje se na záchrané vesty používané dospělými nebo dětmi. ČSN EN ISO 12402-4 byla vydána v květnu 2007. Nahradila ČSN EN 395 z července 1996.

ČSN EN ISO 12402-5 (83 2865) Osobní vztlakové prostředky. Část 5: Plovací pomůcky (úroveň 50). Požadavky na bezpečnost. Stanoví požadavky na bezpečnost pro plovací pomůcky se vztlakem ne více než 50 N používané v chráněných vodách s pomocí a záchranou nablízku za takových okolností, kde prostředky s větším objemem nebo vztlakem mohou nepříznivě ovlivnit činnost uživatele. Vztahuje se na plovací pomůcky používané dospělými nebo dětmi. ČSN EN ISO 12402-5 byla vydána v květnu 2007. Nahradila ČSN EN 393 z července 1996.

ČSN EN ISO 12402-6 (83 2865) Osobní vztlakové prostředky. Část 6: Záchrané vesty a plovací pomůcky pro zvláštní účely. Požadavky na bezpečnost a doplňkové metody zkoušení. Stanoví požadavky na bezpečnost a doplňkové zkušební metody pro záchrané vesty a plovací pomůcky pro zvláštní účely (dále uváděné jako prostředky pro zvláštní účely) v kombinaci s požadavky uvedenými v (ČSN EN) ISO 12402-2 až 5. Vztahuje se na prostředky pro zvláštní účely pro dospělé všeobecně a pro děti mladší než šest let částečně. ČSN EN ISO 12402-6 byla vydána v květnu 2007.

ČSN EN ISO 12402-9 (83 2865) Osobní vztlakové prostředky. Část 9: Metody zkoušení. Stanoví metody zkoušení pro osobní vztlakové prostředky. Definice úrovně bezpečnosti je obsažena v Příloze A normy. Rozsáhlá norma, cca 71 stran. ČSN EN ISO 12402-9 byla vydána v květnu 2007.

ČSN EN ISO 13849 (83 3205) Bezpečnost strojních zařízení. Bezpečnostní části ovládacích systémů. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecné zásady pro konstrukci, Část 2: Ověřování a Část 100: Návod pro používání a aplikaci EN ISO 13849-1. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN EN ISO 13849-1 (83 3205) Bezpečnost strojních zařízení. Bezpečnostní části ovládacích systémů. Část 1: Všeobecné zásady pro konstrukci. Při používání v EU má tato část (ČSN) EN ISO 13849 status všeobecné bezpečnostní normy (B1), jak je stanoveno v (ČSN EN) ISO 12100-1. Tato první část normy uvádí bezpečnostní požadavky a pokyny pro zásady konstrukce a integrace bezpečnostních částí ovládacích systémů (SRP/CS), včetně návrhu software. Pro tyto části SRP/CS specifikuje norma vlastnosti, které zahrnují úroveň vlastností požadovanou k vykonávání bezpečnostních funkcí. Norma platí pro bezpečnostní části ovládacích systémů (SRP/CS) bez ohledu na druh používané technologie a energie (elektrické, hydraulické, pneumatické, mechanické, atd.) pro všechny druhy strojních zařízení. Tato část uvádí specifické požadavky pro bezpečnostní části ovládacích systémů (SRP/CS), které používají programovatelný elektronický systém (systémy). Rozsáhlá norma, cca 83 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to

k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES. *Poznámka recenzenta: V České republice jsou tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění. ČSN EN ISO 13849-1 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 954-1 z února 1998.*

ČSN EN 1093 (83 3240) Bezpečnost strojních zařízení. Hodnocení emise nebezpečných látek šířených vzduchem. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Volba zkušebních metod, Část 2: Metoda značení atomů pro měření míry emise určitého polutantu, Část 3: Metoda měření míry emise určitého polutantu na zkušební stoličce, Část 4: Účinnost zachycení odsávacího systému. Metoda značených atomů, Část 6: Hodnocení účinnosti odlučování, difusní výtok, Část 7: Hmotnostní účinnost odlučování, definovaný výtok, Část 8: Parametr koncentrace polutantu, metoda měření na zkušební stoličce, Část 9: Parametr koncentrace polutantu, metoda měření v místnosti a Část 11: Index dekontaminace. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:*

ČSN EN 1093-2 (83 3240) Bezpečnost strojních zařízení. Hodnocení emise nebezpečných látek šířených vzduchem. Část 2: Metoda značených atomů pro měření míry emise určitého polutantu. *Specifikuje metodu měření míry emise plyných látek od jednotlivého stroje, jehož provoz může být regulován použitím techniky značených atomů plynu. Tato norma neplatí pro strojní zařízení, která byla vyrobena před datem jejího vydání jako EN. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES. Poznámka recenzenta: V ČR jsou obě evropské strojírenské směrnice zavedeny nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění. ČSN EN 1093-2 byla vydána v červnu 2007.*

ČSN EN 1093-3 (83 3240) Bezpečnost strojních zařízení. Hodnocení emise nebezpečných látek šířených vzduchem. Část 3: Metoda měření míry emise určitého polutantu na zkušební stoličce. *Specifikuje metodu měření míry emise určených nebezpečných látek šířených vzduchem od strojů použitím zkušební stoličce při stanovených provozních podmínkách stroje. Měření míry emise určitého polutantu emitovaného stroji může sloužit pro: a) hodnocení výkonnosti stroje; b) hodnocení snížení emisí polutantu stroje; c) porovnání strojů v rámci skupin strojů se stejným předpokládaným použitím (skupiny jsou definovány funkcí a zpracovávány materiály); d) klasifikaci strojů stejné skupiny podle jejich míry emise; e) určení stavu techniky strojů s ohledem k jejich mírám emise. Tato norma neplatí pro strojní zařízení, která byla vyrobena před datem jejího vydání jako EN. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES. Poznámka recenzenta: V ČR jsou obě evropské strojírenské směrnice zavedeny nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění. ČSN EN 1093-3 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN1093-3 ze srpna 1997.*

ČSN EN ISO 13850 (83 3311) Bezpečnost strojních zařízení. Nouzové zastavení. Zásady pro konstrukci. *Specifikuje funkční požadavky a konstrukční zásady pro funkci nouzového zastavení u strojních zařízení, nezávisle na druhu energie použité pro ovládací funkci. Norma platí na všechna strojní zařízení, kromě: - strojů, u kterých by opatření nouzového zastavení nesnižovalo riziko; - přenosných v ruku držných strojů a ručně vedených strojů. Norma se nezabývá takovými funkcemi jako je reverzace nebo omezení pohybu, odklonění, krytí, brzdění nebo odpojení, které mohou být součástí funkce nouzového zastavení. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES. Poznámka*

recenzenta: V České republice jsou tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění. ČSN EN ISO 13850 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN 418 z května 1994.

ČSN EN ISO 14505 (83 3555) Ergonomie tepelného prostředí. Hodnocení tepelného prostředí ve vozidlech. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Zásady a metody posuzování tepelného stresu, Část 2: Určování odpovídající teploty a Část 3: Hodnocení tepelného komfortu pomocí zkušebních osob. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN ISO 14505-3 (83 3555) Ergonomie tepelného prostředí. Hodnocení tepelného prostředí ve vozidlech. Část 3: Hodnocení tepelného komfortu pomocí zkušebních osob. Specifikuje standardní zkušební metodu posuzování tepelného komfortu ve vozidlech pomocí zkušebních osob. Není omezena na žádné zvláštní vozidlo, ale podává obecné zásady umožňující posouzení a vyhodnocení. Metoda může být použita k určení technických parametrů vozidla a zjištění, zda ve stanovených podmínkách poskytnou tepelný komfort, nebo ne. To může být využito pro vývoj a hodnocení vozidel. Tato část je vhodná pro všechny typy vozidel včetně osobních automobilů, autobusů, nákladních automobilů, vlaků, letadel, lodí, ponorek, i kabin jeřábů a podobných prostorů. Platí tam, kde jsou osoby uzavřeny ve vozidle i tam, kde jsou vystaveny vnějším podmínkám. U osob vystavených vnějším podmínkám, jako jsou cyklisté a motocyklisté, řidiči otevřených sportovních automobilů, obsluhy vysokozdvíhových vozíků bez kabin, mohou převládat odezvy dané rychlostí vozidla a povětrnostními podmínkami. Zásady posuzování však přesto budou platit. Tato část platí pro cestující a obsluhu vozidel, kde její použití nezasahuje do bezpečného provozu vozidla. Uvádí zásady posuzování a hodnocení tepelného komfortu včetně použití zkušebních metod a zkoušek. Představuje také subjektivní metody, které mohou být použity při posuzování. Tato část normy je základní ergonomickou normou, která může přispět k vývoji norem týkajících se speciálních vozidel a výrobků. ČSN EN ISO 14505-3 byla vydána v únoru 2007.

ČSN EN ISO 13732 (83 3557) Ergonomie tepelného prostředí. Metody posuzování odezvy člověka na kontakt s povrchy. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Horké povrchy a Část 3: Chladné povrchy. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN ISO 13732-1 (83 3557) Ergonomie tepelného prostředí. Metody posuzování odezvy člověka na kontakt s povrchy. Část 1: Horké povrchy. Uvádí teplotní prahové hodnoty popálení, ke kterým dochází při kontaktu lidské kůže s horkým pevným povrchem. Popisuje také metody posuzování rizik popálení, kdy se lidé mohou dotýkat svou nechráněnou kůží horkých povrchů. Tato část také poskytuje vodítko pro případy, kdy je nezbytné specifikovat teplotní mezní hodnoty pro horké povrchy; nestanovuje však mezní hodnoty povrchové teploty. Tato část vyhovuje pro horké povrchy různých objektů: vybavení, výrobků, budov, přírodních objektů atd. Pro zjednodušení se zmiňuje pouze o výrobcích; platí však také pro všechny další objekty. Je vhodná pro výrobky používané v jakémkoliv prostředí, např. na pracovišti nebo doma. Je vhodná pro horké povrchy výrobků, kterých se mohou dotýkat zdravé dospělé osoby, děti, starší lidé a také osoby se zdravotním postižením. Neposkytuje údaje potřebné k ochraně proti diskomfortu nebo bolesti. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES. *Poznámka recenzenta: V ČR jsou obě evropské strojírenské směrnice nově zavedeny nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se*

stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění. ČSN EN ISO 13732-1 byla vydána v dubnu 2007. Nahradila ČSN EN 13202 z dubna 2001 a ČSN EN 563 z června 1996.

ČSN EN ISO 9241 (83 3582) Část 1 až 17 má společný název: Ergonomické požadavky na kancelářské práce se zobrazovacími terminály. Další části – počínaje částí 20 – název: Ergonomie systémových interakcí člověka. Norma má následující části: Část 1: Obecný úvod. Část 2: Požadavky na pracovní úkoly - pokyny. Část 3: Požadavky na zobrazovací displeje. Část 4: Požadavky na klávesnice. Část 5: Požadavky na uspořádání pracovního místa a na pracovní polohu. Část 6: Požadavky na pracovní prostředí. Část 7: Požadavky na displeje z hlediska odrazů. Část 8: Požadavky na zobrazení barev. Část 9: Požadavky na vstupní zařízení - s výjimkou klávesnic. Část 10: Základní zásady vytváření dialogu. Část 11: Údaje o možnostech využití. Část 12: Zobrazení informací. Část 13: Vedení uživatelů. Část 14: Vedení dialogu s použitím menu. Část 15: Vedení dialogu pomocí povelových jazyků. Část 16: Vedení dialogu pomocí přímé manipulace. Část 17: Vedení dialogu pomocí obrazkových formulářů. Část 20: Přístupové pokyny pro informační sdělovací prostředky. Část 110: Zásady dialogu. Část 400: Zásady pro fyzická vstupní zařízení. Další části se připravují, a to: Část 151: Pokyny pro software uživatelského rozhraní. Část 171: Pokyny pro přístupové software. Část 300: Úvod k požadavkům na elektronické zobrazovací displeje. Část 302: Terminologie pro elektronické zobrazovací displeje. Část 303: Požadavky na elektronické zobrazovací displeje. Část 304: Zkušební metody uživatelské výkonnosti pro elektronické zobrazovací displeje. Část 305: Optické laboratorní zkušební metody pro elektronické zobrazovací displeje. Část 306: Terénní hodnotící metody pro elektronické zobrazovací displeje. Část 307: Analýza a ověřovací zkušební metody pro elektronické zobrazovací displeje. Část 410: Kritéria navrhování fyzických vstupních zařízení. Část 420: Výběrové postupy pro fyzická vstupní zařízení. Část 421: Hodnotící metody pro využívání fyzických vstupních zařízení na pracovním místě. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN EN ISO 9241-110 (83 3582) Ergonomie systémových interakcí člověka. Část 110: Zásady dialogu. Obsahuje ergonomické zásady navrhování formulované všeobecně (tj. uváděné bez ohledu na konkrétní situace, aplikace, prostředí nebo technologie) a poskytuje rámec pro použití těchto zásad k analýze, navrhování a hodnocení interaktivních systémů. Ačkoliv je tato část normy vhodná pro všechny druhy interaktivních systémů, nepokrývá zvláštnosti každé souvislosti použití (např. bezpečnostní kritické systémy, spolupracovní činnosti). Tato část normy se zaměřuje na zásady dialogu související s ergonomickým uspořádáním dialogu mezi uživatelem a interaktivním systémem a neuvazuje o jiných aspektech navrhování, jako jsou např. marketing, estetická nebo společenská hlediska. Seznam doporučení pro každou zásadu dialogu není vyčerpávající. ČSN EN ISO 9241-110 byla vydána v lednu 2007. Nahradila ČSN EN ISO 9241-110 z října 2006. Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN ISO 9241-110 (83 3582) z října 2006 převzala EN ISO 9241-110:2006 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.

ČSN EN 482 (83 3625) Ovzduší na pracovišti. Všeobecné požadavky na postupy měření chemických látek. Blíže určuje všeobecné požadavky na postupy pro stanovení koncentrace chemických látek v pracovním prostředí, jak je vyžadováno směrnicí 98/24/ES z 7. dubna 1988 on the protection of the health and safety of workers from the risks related to chemical agents at work. Tyto požadavky se týkají všech měřicích postupů bez ohledu na fyzikální formu chemické látky (plyn, páry, rozptýlené částice) a použitou metodu odběru vzorku nebo metodu analýzy. Tento dokument se vztahuje na všechny kroky měřicího postupu. Tento dokument se vztahuje k měřicím postupům s oddělenými kroky odběru

a analýzy a také pro přístroje s přímým odečtem výsledků měření. Pro účely této normy se používají následující definice: **Čl. 3.4 Chemická látka (Chemical agent):** Jakýkoliv chemický prvek nebo sloučenina, buď samotná nebo ve směsi vyskytující se v přírodě nebo jako výsledek lidské činnosti jako např. produkty, které jsou používány s nebo se uvolňují, včetně uvolňování jako odpad, produkovaný jakoukoli pracovní činností a nezávisle na tom, zda jsou nebo nejsou produkovány záměrně a zda jsou nebo nejsou na trhu. *Poznámka: Tato definice je převzata z výše citované Evropské směrnice a je značně odlišná od definice látky v soustavě „chemických předpisů“.* **Čl. 3.8 Limitní hodnota (expozice na pracovišti) (occupational exposure limit value):** Limitní hodnota časově váženého průměru pro chemickou látku v ovzduší dýchací zóny pracovníka ve vztahu ke specifikované referenční periodě. *Poznámka: Tato definice je převzata z výše citované Evropské směrnice.* *Poznámka: Limitní hodnota je většinou nastavena pro 8 hodinovou referenční periodu, ale může být také nastavena na kratší dobu nebo na odchylku koncentrace. Limitní hodnoty pro plyny a páry jsou uvedeny v ml.m⁻³ nezávisle na změnách teploty a tlaku vzduchu a v mg.m⁻³ závisle na těchto proměnných pro teplotu 20 °C a tlak 101,3 kPa. Limitní hodnoty pro tuhý aerosol a směsi částic a par jsou udávány v mg.m⁻³ nebo jako násobky tohoto údaje pro aktuální atmosférické podmínky (teplota, tlak) na pracovišti. Limitní hodnoty pro vlákna se udávají v počtu vláken.m⁻³ nebo vláken.cm⁻³ pro skutečné atmosférické podmínky (tepla, tlak) na pracovišti. Za pozornost stojí Národní příloha, která uvádí tuto normu do souladu s nařízením vlády č. 178/2001 Sb., v platném znění, které platilo v době vydání normy. (Nyní nařízení vlády č. 361/2007 Sb.) Jde o jednu ze základních hygienických norem pro analýzu pracovního ovzduší. ČSN EN 482 byla vydána v březnu 2007. Nahradila ČSN EN 482 z června 1996.*

ČSN EN 15058 (83 4740) Stacionární zdroje emisí. Stanovení oxidu uhelnatého (CO). Referenční metoda. Nedisperzní infračervená spektrometrie. Uvádí normovanou referenční metodu (NRM) odběru vzorku a stanovení oxidu uhelnatého v odpadních plynech vypouštěných do ovzduší potrubím nebo komíny. Popisuje analytickou techniku nedisperzní spektrometrie v infračervené oblasti spektra (NDIR) zahrnující vzorkovací systém a systém úpravy vzorku pro stanovení CO v odpadních plynech. Této evropské normy se jako normované referenční metody používá při jednorázovém měření a při kalibraci nebo nastavení automatizovaných měřicích systémů (AMS) trvale instalovaných na komínech a dále pro potřeby řídicích systémů a dalších účely. Má-li však být zavedena jako normovaná referenční metoda (NRM), musí její uživatel prokázat, že charakteristiky této metody jsou lepší než měřítka výkonu určená touto normou a že celková nejistota metody nepřekračuje ±6,0 % hodnoty denního emisního limitu. (ELV). Za pozornost stojí tyto definice: **3.3 automatizovaný měřicí systém (AMS) (automated measuring system AMS)** měřicí systém trvale instalovaný na měřicím stanovišti ke kontinuálnímu měření emisí, **3.6 emisní limit ELV (emission limit value ELV)** emisní limit určený směrnicí EU pro časový interval 30 minut, 1 hodiny nebo 1 dne, **3.22 normovaná referenční metoda (NRM) (standard reference method SRM)** měřicí metoda ověřená odborníky a konvencí přijatá jako metoda referenční, která poskytuje nebo se předpokládá, že poskytuje přijatou referenční hodnotu koncentrace sledovaného analytu. Za pozornost stojí Příloha E, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to ke Směrnicí Evropské rady 1994/67/ES, ke spalování nebezpečného odpadu a Směrnicí Evropské rady 2000/76/ES, o spalovacích nebezpečných odpadech. *Poznámka recenzenta: O způsobu převedení těchto směrnic do českého právního řádu jsme v normách, v nichž jsou citovány, nenašli potřebný odkaz. Stalo se tak, nepochybně, některým právním předpisem z oblasti ochrany životního prostředí. (Viz např. ČSN EN 14789, ČSN EN 14790, ČSN EN 14791, ČSN EN 14792) ČSN EN 15058 byla vydána v únoru 2007. Nahradila ČSN 83 4740 z 14. 5. 1990.*

ČSN EN 1948 (83 4745) Stacionární zdroje emisí. Stanovení hmotnostní koncentrace PCDD/PCDF a dioxinům podobných PCB. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Vzorkování PCDD/PCDF, Část 2: Extrakce a čištění PCDD/PCDF, Část 3: Identifikace a stanovení PCDD/PCDF a (připravovaná) Část 4: Vzorkování, extrakce a analýza PCB podobných dioxinům. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 1948-2 (83 4745) Stacionární zdroje emisí. Stanovení hmotnostní koncentrace PCDD/PCDF a dioxinům podobných PCB. Část 2: Extrakce a čištění PCDD/PCDF. Stanoví postup extrakce a čištění odebraných vzorků PCDD/PCDF (tj. polychlorované dibenzo-p-dioxiny/dibenzofurany). Je nedílnou součástí celkového postupu měření. Pro stanovení PCDD/PCDF je nezbytné použití dalších dvou částí této normy, a to ČSN EN 1948-1 a ČSN EN 1948-3 určujících postupy odběru vzorků a postupy identifikace a stanovení. Tato norma byla vypracována pro měření hmotnostní koncentrace PCDD/PCDF okolo 0,1 ng I-TEQ/m³ (mezinárodní toxický ekvivalent získaný jako součin zjištěné hmotnosti a příslušné hodnoty) v odpadních plynech ze stacionárních zdrojů. Každá ze tří metod odběru vzorku (část 1) může být pro vytvoření celkového postupu měření doplněna extrakcí a čištěním (část 2) a identifikací a stanovením (část 3). Přestože dosud nejsou k dispozici příslušné validované charakteristiky, jsou uvedené měřicí metody vhodné nejen pro stanovení PCDD/PCDF, ale i pro stanovení ostatních netěkavých sloučenin, jako např. PCB podobných dioxinům (podrobnosti týkající se odběru a analýzy vzorků viz CEN/TS 1948-4, která do února 2007 nebyla převedena do soustavy ČSN). Za pozornost stojí Příloha B, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to ke Směrnici Evropské rady 1994/67/ES, ke spalování nebezpečného odpadu a Směrnici Evropské rady 2000/76/ES, o spalovnách nebezpečných odpadů. *Poznámka recenzenta: O způsobu převedení těchto směrnic do českého právního řádu jsme v normách, v nichž jsou citovány, nenašli potřebný odkaz. Stalo se tak, nepochybně, některým právním předpisem z oblasti ochrany životního prostředí. (Viz např. ČSN EN 14789, ČSN EN 14790, ČSN EN 14791, ČSN EN 14792.)* ČSN EN 1948-2 byla vydána v únoru 2007. Nahradila ČSN EN 1948-2 z července 1998.

ČSN EN 1948-3 (83 4745) Stacionární zdroje emisí. Stanovení hmotnostní koncentrace PCDD/PCDF a dioxinům podobných PCB. Část 3: Identifikace a stanovení PCDD/PCDF. Stanoví postup extrakce a čištění odebraných vzorků PCDD/PCDF (tj. polychlorované dibenzo-p-dioxiny/dibenzofurany). Je nedílnou součástí celkového postupu měření. Pro stanovení PCDD/PCDF je nezbytné použití dalších dvou částí ČSN EN 1948-1 a ČSN EN 1948-2 určujících postupy odběru, extrakce a čištění vzorků. Tato norma byla vypracována pro měření hmotnostní koncentrace PCDD/PCDF okolo 0,1 ng I-TEQ/m³ (mezinárodní toxický ekvivalent získaný jako součin zjištěné hmotnosti a příslušné hodnoty) v odpadních plynech ze stacionárních zdrojů. Každá ze tří metod odběru vzorku (část 1) může být pro vytvoření celkového postupu měření doplněna extrakcí a čištěním (část 2) a identifikací a stanovením (část 3). Přestože dosud nejsou k dispozici příslušné validované charakteristiky, jsou uvedené měřicí metody vhodné nejen pro stanovení PCDD/PCDF, ale i pro stanovení ostatních netěkavých sloučenin, jako např. PCB podobných dioxinům (podrobnosti týkající se odběru a analýzy vzorků viz CEN/TS 1948-4, která do února 2007 nebyla převedena do soustavy ČSN). Za pozornost stojí Příloha G, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to ke Směrnici Evropské rady 1994/67/ES, ke spalování nebezpečného odpadu a Směrnici Evropské rady 2000/76/ES, o spalovnách nebezpečných odpadů. *Poznámka recenzenta: O způsobu převedení těchto směrnic do českého právního řádu jsme v normách, v nichž jsou citovány, nenašli potřebný odkaz. Stalo se tak, nepochybně, některým právním předpisem z oblasti ochrany životního prostředí. (Viz*

např. ČSN EN 14789, ČSN EN 14790, ČSN EN 14791, ČSN EN 14792.) ČSN EN 1948-3 byla vydána v únoru 2007. Nahradila ČSN EN 1948-3 z července 1998.

ČSN EN ISO 9169 (83 5020) Kvalita ovzduší. Definice a určení charakteristik automatizovaného měřicího systému. Uvádí definice a určuje metody stanovení charakteristik popsaných automatizovaných systémů měření kvality ovzduší. Tyto zkoušky se provádějí za ustálených laboratorních nebo terénních podmínek. Automatizované měřicí systémy pro zjišťování kvality ovzduší se považují ze černé skříňky fungující podle zadaných postupů. Tato norma se vztahuje na měřicí systémy charakterizované následujícími údaji: - popisem automatizovaného měřicího systému poskytujícího výsledky měření ve fyzikálních jednotkách měřené veličiny; - pracovními postupy automatizovaného měřicího systému doplněnými v případě potřeby postupy pravidelného nastavení a ověření systému a jeho kalibrace; - směrnici pro provedení zkoušek danými požadavky zákazníka a zkušebními podmínkami. Tato norma se vztahuje na měřicí systémy, u nichž lze použít několika referenčních materiálů s přijatými hodnotami měřené veličiny o známé nejistotě v rozsahu jejich použití. ČSN EN ISO 9169 byla vydána v dubnu 2007. Nahradila ČSN ISO 6879 z června 1998 a ČSN ISO 9169 z dubna 1997.

ČSN EN ISO 16000 (83 5801) Vnitřní ovzduší. Norma se skládá z následujících částí, a to: Část 1: Obecná hlediska odběru vzorků, Část 2: Postup odběru vzorků při stanovení formaldehydu, Část 3: Stanovení formaldehydu a dalších karbonylových sloučenin. Aktivní metoda odběru vzorku, Část 4: Stanovení formaldehydu. Pasivní metoda odběru vzorku, Část 5: Postup odběru vzorků těkavých organických látek (VOC), Část 6: Stanovení emisí těkavých organických látek ve vnitřním ovzduší a ve zkušební komoře aktivním odběrem vzorku na sorbent Tenax TA, tepelnou desorpci a plynovou chromatografií za použití MS/FID detekce, Část 7: Postup odběru vzorků při stanovení azbestových vláken v ovzduší, Část 8: Měření rychlosti výměny vzduchu, Část 9: Stanovení emisí těkavých organických látek ze stavebních materiálů a nábytku. Metoda zkušební komory, Část 10: Stanovení emisí těkavých organických látek ze stavebních materiálů a nábytku. Metoda zkušební cely. Část 11: Stanovení emisí těkavých organických látek ze stavebních materiálů a nábytku. Odběr, uchování a úprava vzorků. V současné době se připravují další (následující) části této normy: Část 12: Postup odběru vzorků při stanovení polycyklických aromatických uhlovodíků (PAH), polychlorovaných dibenzo-p-dioxinů (PCDD), polychlorovaných dibenzofuranů (PCDF a polychlorovaných bifenyly (PCB), Část 13: Stanovení celkového obsahu (plynných a sorbovaných na částicích) polychlorovaných dibenzo-p-dioxinů/dibenzofuranů a polychlorových bifenyly stejných vlastností. Záchyt na filtrech s naneseným sorbetem a analýza HPLC/MS. Část 14: Postup odběru vzorků při stanovení oxidu dusičitého (NO_2), Část 15: Stanovení oxidu dusičitého (NO_2), Část 16: Odhalení a sčítání plísní. Odběr vzorků plísní filtrací a Část 17: Odhalení a sčítání plísní. Kultivační metoda. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN ISO 16000-1 (83 5801) Vnitřní ovzduší. Část 1: Obecná hlediska odběru vzorků. Slouží pro přípravu plánu monitoringu znečištění vnitřního ovzduší. Lze ji použít pro vnitřní prostředí jako jsou byty s obývacími místnostmi, ložnicemi, domácími dílnami, rekreačními a sklepními místnostmi, kuchyněmi a koupelnami; dílny nebo pracoviště v budovách, které nespádají, co se týče kvality ovzduší, do působnosti orgánů bezpečnosti a ochrany zdraví při práci (např. kanceláře, prodejny); veřejné budovy (např. nemocnice, školy, mateřské školy, sportovní haly, knihovny, restaurace a bary, divadla, kina a další podobné místnosti) a rovněž kabiny vozidel. ČSN EN ISO 16000-1 byla vydána v únoru 2007.

ČSN EN ISO 16000-2 (83 5801) Vnitřní ovzduší. Část 2: Odběr vzorků při stanovení formaldehydu. Slouží pro přípravu plánu měření formaldehydu ve vnitřním ovzduší. V případě měření vnitřního ovzduší má pečlivá příprava plánu odběru vzorků a celého postupu měření zvláštní význam, protože výsledky měření mohou mít dalekosáhlé důsledky, např. s ohledem na potřebu nápravných opatření nebo hodnocení účinnosti takových opatření. ČSN EN ISO 16000-2 byla vydána v únoru 2007.

ČSN EN ISO 16000-9 (83 5801) Vnitřní ovzduší. Část 9: Stanovení emisí těkavých organických látek ze stavebních materiálů a nábytku. Metoda zkušební komory. Uvádí obecnou laboratorní zkušební metodu pro stanovení emisí těkavých organických látek (VOC) z nově vyrobených stavebních materiálů nebo nábytku za určených klimatických podmínek. Tuto metodu lze použít i pro starší materiály. Získané emisní údaje lze využít k výpočtu koncentrací VOC v modelové místnosti. Tato část je věnována různým zkušebním emisním komorám používaným pro stanovení emisí těkavých organických látek ze stavebních materiálů nebo nábytku. Odběr vzorků, přeprava a skladování zkoušených materiálů spolu s přípravou zkušebních vzorků jsou popsány v (ČSN EN) ISO 16000-11. Metody odběru a analýzy vzorků vzduchu pro stanovení VOC jsou popsány v (ČSN EN) ISO 16000-6 a (ČSN EN) ISO 16017-1. Všeobecný popis zkušební emisní komory je uveden v příloze C této části normy. Stanovení formaldehydu emitovaného deskami na bázi dřeva je uvedeno v EN 717-1:2004. Při stanovení emisí formaldehydu je však v případě desek na bázi dřeva a ostatních konstrukčních materiálů možno použít rovněž (ČSN EN) ISO 16000-9. Postup měření formaldehydu je popsán v (ČSN EN) ISO 16000-3. ČSN EN ISO 16000-9 byla vydána v únoru 2007. Touto normou se nahrazuje ČSN P ENV 13419-1 z července 2000.

ČSN EN ISO 16000-10 (83 5801) Vnitřní ovzduší. Část 10: Stanovení emisí těkavých organických látek ze stavebních materiálů a nábytku. Metoda zkušební cely. Uvádí obecnou laboratorní zkušební metodu pro stanovení emisí těkavých organických látek (VOC) z nově vyrobených stavebních materiálů nebo nábytku za určených klimatických podmínek. Tuto metodu lze použít i pro starší materiály. Získané emisní údaje lze využít k výpočtu koncentrací VOC v modelové místnosti. S ohledem na definici zkušební emisní cely lze rovněž provádět nedestruktivní měření emisí stavebních materiálů přímo na místě v budovách. Postup tohoto měření není uveden v této části normy. Odběr vzorků, přeprava a skladování zkoušených materiálů spolu s přípravou zkušebních vzorků jsou popsány v (ČSN EN) ISO 16000-11. Metody odběru a analýzy vzorků vzduchu pro stanovení VOC jsou popsány v (ČSN EN) ISO 16000-6 a (ČSN EN) ISO 16017-1. Příklad zkušební emisní cely je uveden v příloze C této části normy. Stanovení formaldehydu emitovaného deskami na bázi dřeva je uvedeno v EN 717-1:2004 a ISO 12460-1. Při stanovení emisí formaldehydu je však v případě desek na bázi dřeva a ostatních konstrukčních materiálů možno použít rovněž tuto část normy. Postup měření formaldehydu je popsán v (ČSN EN) ISO 16000-3. ČSN EN ISO 16000-10 byla vydána v únoru 2007. Touto normou se nahrazuje ČSN P ENV 13419-2 z července 2000.

ČSN EN ISO 16000-11 (83 5801) Vnitřní ovzduší. Část 11: Stanovení emisí těkavých organických látek ze stavebních materiálů a nábytku. Odběr, uchovávání a úprava vzorků. Uvádí, že měření těkavých organických látek z nepoužitých stavebních materiálů nebo nábytku ve zkušebních komorách nebo celách vyžaduje řádné nakládání s těmito výrobky před vlastním prováděním zkoušek a v jeho průběhu. Tato část definuje tři typy stavebních materiálů nebo materiálu pro výrobu nábytku: pevné, kapalné nebo kombinované. Pro každý typ jsou určeny požadavky na odběr, podmínky přepravy a uchovávání vzorků a jakost použitých materiálů, které mohou ovlivňovat emise těkavých organických látek. Pro jednotlivé výrobky jsou předepsány postupy přípravy zkušebních

vzorků každého z uvedených typů materiálů. ČSN EN ISO 16000-11 byla vydána v únoru 2007. Nahradila ČSN P ENV 13419-3 z července 2000.

ČSN ISO 11074 (83 6150) Kvalita půdy. Slovník. Definuje termíny používané v oboru kvality půdy. Tyto termíny jsou rozděleny do následujících kapitol: - obecné termíny a definice (termíny vztahující se k půdě, půdním materiálům, pozemkům a stanovištím); - popis půdy (půdní charakteristiky, půdní voda, vlastnosti půd a látek, procesy v půdě, znečištění, obsah pozadí); - odběr vzorků (obecné termíny a definice, druhy vzorků/druhy odběrů vzorků, kroky při odběru vzorků, provedení odběru vzorků, vzorky pro řízení jakosti, úprava vzorků, termíny a definice vztahující se ke geostatistice); - termíny a definice vztahující se k hodnocení půd (kvalita, hodnocení půd a stanovišť s ohledem na rizika, nebezpečí a expozice, ochrana půdy); - remediace (obecné termíny a definice, základní metody remediace, inženýrské metody, technologické metody úpravy). Norma obsahuje abecední rejstřík termínů. Česky, anglicky a francouzsky je uvedeno názvosloví, česky a anglicky je definováno cca 395 hesel. Rozsáhlá norma, 93 stran. ČSN ISO 11074 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN 15238 (83 6634) Půdní melioranty a simulanty růstu. Stanovení množství pro materiály s velikostí částic větší než 60 mm. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 14 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme.* ČSN EN 15238 byla vydána v květnu 2007.

ČSN EN 14735 (83 8004) Charakterizace odpadů. Příprava vzorků odpadu pro testy ekotoxicity. Popisuje nezbytné kroky, které je třeba provést před provedením testů ekotoxicity odpadů. Účelem této normy je dát návod na odběr vzorku, jeho dopravu, skladování a definovat přípravu pro stanovení ekotoxikologických vlastností odpadů za podmínek předepsaných v této normě biologickými zkouškami buď nezpracovaných odpadů nebo vodných výluhů z odpadů. Netýká se přípravy vzorku pro jiné použití (např. hodnocení vlivu odpadu na vodní a terestriální organismy v scénáři odstraňování). Norma neuvádí zkušební postupy k charakterizaci ekotoxikologických vlastností odpadů. Tato norma je vhodná pro pevné a kapalné odpady. ČSN EN 14735 byla vydána v květnu 2007. Nahradila ČSN EN 14735 z dubna 2006.

ČSN P CEN/TS 15234 (83 8204) Tuhá biopaliva. Prokazování kvality paliva. Stanovuje postupy pro splnění požadavků na kvalitu a popisuje opatření, která dostatečným způsobem zaručují, že je splněna specifikace biopaliva. Tato specifikace se zabývá celým dodavatelským řetězcem, od obstarání surovin po místo dodání konečnému uživateli. V souladu s udělením mandátu pro tvorbu norem, spadají pod působnost technické komise (TC 335) pouze tuhá biopaliva, pocházející z následujících zdrojů: - produkty zemědělství a lesnictví, - rostlinný odpad ze zemědělství a lesnictví; - rostlinný odpad z potravinářského průmyslu; - dřevní odpad, s výjimkou dřevního odpadu, který může obsahovat halogenované organické sloučeniny nebo těžké kovy v důsledku ošetření dřeva konzervačními látkami nebo nátěrovými hmotami, a který především zahrnuje dřevní odpad pocházející ze stavebního a demoličního odpadu; - vláknitý rostlinný odpad z výroby čisté (nepoužití) celulózy a z výroby papíru z celulózy, pokud je spoluspalován v místě výroby a vznikající teplo je využíváno; - odpadní korek. ČSN P CEN/TS 15234 byla vydána v lednu 2007.

ČSN P CEN/TS 15370 (83 8227) Tuhá biopaliva. Metoda pro stanovení teploty tání popela. *Struktura norma uvedena není. V prvním pololetí 2007 je k dispozici pouze tato Část 1: Metoda stanovení charakteristických teplot.*

ČSN P CEN/TS 15370-1 (83 8227) Tuhá biopaliva. Metoda pro stanovení teploty tání popela. Část 1: Metoda stanovení charakteristických teplot. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Český vydávající (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 11 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. Anglický text normy má 12 kapitol, Přílohu A a Bibliografii. ČSN P CEN/TS 15370-1 byla vydána v dubnu 2007.*

ČSN P CEN/TS 15440 (83 8303) Tuhá alternativní paliva. Metoda stanovení biomasy. Specifikace popisuje dvě normativní metody a jednu informativní metodu pro stanovení biologicky odbouratelného/biogenního podílu v tuhých alternativních palivech. Metodami jsou selektivní rozpouštění v kyselině sírové, metoda ručního třídění a informativní přepočítávací metoda. Metodami se odhaduje biologicky odbouratelný/biogenní obsah tuhých alternativních paliv stanovením obsahu biomasy. ČSN P CEN/TS 15440 byla vydána v dubnu 2007.

Třída 84 - Zdravotnictví

Obsahuje technické normy pro zařízení pro zdravotnictví a pro technické pomůcky pro osoby se zdravotním postižením, včetně vnějších protéz a ortéz. Dále normy pro nábytek a vybavení pro lůžkový provoz a pro lékařský nábytek. Konečně normy pro nosítka a vozíky, sterilizační a destilační přístroje. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	55
2006	54
2005	51
2004	48
2003	47
2002	62
2001	48
2000	42

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 14 nových nebo novelizovaných norem.

ČSN EN ISO 16201 (84 1007) Technické pomůcky pro osoby se zdravotním postižením. Environmentální ovládací systémy pro každodenní život. Specifikuje funkční a technické požadavky a zkušební metody pro environmentální ovládací systémy určené ke zmírnění nebo kompenzaci zdravotního postižení. Cílem této mezinárodní normy je formulovat bezpečnostní požadavky a doporučení pro výrobce takových environmentálních ovládacích systémů. Touto mezinárodní normou nejsou pokryta cílová zařízení. Technické požadavky týkající se prvků vybavení zapojených uvnitř systému mají být pokryty jejich

vlastními specifickými normami, např. pro nastavitelná lůžka. Za pozornost stojí definice v čl. 3.3: **Environmentální ovládací systém:** (*environmental control system*) Systém poskytující osobám se zdravotním postižením prostředky pro dálkové ovládání a obsluhu elektronických a elektrických příslušenství, která jsou částí systému v životním prostředí, a má za cíl umožnit uživatelům pokud možno samostatně pracovat bez ohledu na jejich postižení a dané prostředí. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici 93/42/ES o zdravotnických prostředcích.** *Poznámka recenzenta: V České republice je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů.* ČSN EN ISO 16201 byla vydána v březnu 2007.

ČSN EN 12183 (84 1021) Ručně poháněné vozíky pro osoby se zdravotním postižením. Požadavky a zkušební metody. Specifikuje požadavky a zkušební metody pro ručně ovládané vozíky určené pro jednu osobu. Obsahuje také požadavky a zkušební metody pro ručně ovládané vozíky s elektricky poháněným pomocným zařízením. Tato norma není jako celek určena pro: - vozíky pro speciální účely; např. ke sportu, sprchování, používání WC; - vozíky vyrobené na míru zákazníka; - stojanové vozíky; - přídavné motorové vybavení k pohonu ručních vozíků. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici 93/42/ES o zdravotnických prostředcích.** *Poznámka recenzenta: V České republice je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů.* ČSN EN 12183 byla vydána v březnu 2007. Nahradila ČSN EN 12183 z května 2001.

ČSN EN 12184 (84 1022) Elektricky poháněné vozíky pro osoby se zdravotním postižením, skútry a jejich nabíječe. Požadavky a zkušební metody. Specifikuje požadavky a zkušební metody pro elektricky poháněné vozíky s maximální rychlostí nepřesahující 15 km/h, které mají unést jednu osobu. Tato norma obsahuje požadavky na: - ruční vozíky s přídavnou poháněcí soupravou, - vozíky s elektrickým pohonem a - skútry s elektrickým pohonem se třemi nebo více koly. Specifikuje také požadavky a zkušební metody pro nabíječe baterií vozíků a skútrů. Tato evropská norma není jako celek určena pro: - vozíky pro speciální účely, např. sportovní; - vozíky vyrobené na míru zákazníka; - vozíky s ručně aktivovaným pohonem pomocí poháněcí obruče a – poháněné kancelářské židle. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici 93/42/ES o zdravotnických prostředcích.** *Poznámka recenzenta: V České republice je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů.* ČSN EN 12184 byla vydána v březnu 2007. Nahradila ČSN EN 12184 z května 2001.

ČSN EN ISO 10535 (84 1050) Zvedáky pro přepravu osob se zdravotním postižením. Požadavky a zkušební metody. Specifikuje požadavky a zkušební metody pouze pro zvedáky a soupravy podpory těla určené k přepravě osob se zdravotním postižením. Norma neplatí pro zařízení, která přepravují osoby mezi dvěma podlažními budovy. Nezahrnuje metody pro určování stárnutí nebo korozi takových zvedáků a souprav. Požadavky této normy jsou formulovány vzhledem k potřebám jak tělesně postižených osob,

tak i obsluhy používající zvedáky. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici 93/42/ES o zdravotnických prostředcích.** *Poznámka recenzenta: V České republice je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů. ČSN EN ISO 10535 byla vydána v červnu 2007. Nahradila ČSN EN ISO 10535 ze srpna 2000.*

ČSN EN ISO 22523 (84 4003) Vnější končetinové protézy a vnější ortézy. Požadavky a metody zkoušení. Specifikuje požadavky a zkušební metody na vnější protézy končetin a vnější ortézy včetně následujících klasifikací dle ISO 9999: 06 03 - 06 15 ortézy, 06 18 – 06 27 protézy končetin. Pojednává o pevnosti, materiálech, omezení použití, riziku a poskytování informací spojených s normálními podmínkami užití i jejich montáže. Rozsáhlá norma, cca 83 stran. *Poznámka recenzenta: Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to jednak ke směrnici 93/42/ES o zdravotnických prostředcích jednak ke směrnici č. 1999/5/ES o rádiových zařízeních a telekomunikačních koncových zařízeních. V České republice je směrnice 93/42/EHS zavedena nařízením vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů. Dále směrnice 1999/5/ES je v České republice zavedena nařízením vlády č. 426/2000 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na rádiová a na telekomunikační koncová zařízení, ve znění nařízení vlády č. 483/2002 Sb., a nařízení vlády č. 251/2003 Sb. ČSN EN ISO 22523 byla vydána v květnu 2007. Nahradila ČSN EN 12523 z června 2001.*

ČSN EN ISO 10328 (84 4004) Protetika. Zkoušení konstrukce protéz dolních končetin. Požadavky a zkušební metody. Za pozornost stojí předmětu normy uvedené toto **UPOZORNĚNÍ – Tato mezinárodní norma není vhodná jako směrnice pro výběr specifického zařízení/konstrukce protéz dolních končetin předepsané jako individuální protéza dolní končetiny! Jakékoliv zanedbání této výstrahy může mít za následek bezpečnostní riziko pro amputovanou osobu.** Tato norma specifikuje postupy pro statické a cyklické zkoušky pevnosti protéz dolních končetin kde je, s jednou výjimkou, zatížení tvořeno použitím jednotlivé zkušební síly. Složené zatížení ve zkušebním vzorku se váže ke špičkovým hodnotám součástí zatížení, které se obvykle vyskytuje v různých okamžicích při chůzi. Velmi rozsáhlá norma, cca 130 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici 93/42/ES o zdravotnických prostředcích.** *Poznámka recenzenta: V České republice je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů. ČSN EN ISO 10328 byla vydána v květnu 2007.*

ČSN EN ISO 22675 (84 4020) Protetika. Zkoušení kotníkových a nožních náhrad. Požadavky a zkušební metody. Za pozornost stojí na začátku první kapitoly toto **UPOZORNĚNÍ - Tato mezinárodní norma není vhodná jako směrnice pro výběr specifické kotníkové nebo nožní náhrady předepsané jako individuální protéza dolní končetiny! Jakékoliv zanedbání této výstrahy může mít za následek bezpečnostní riziko pro amputovanou osobu.** Tato norma v první řadě specifikuje postup cyklické zkoušky pro

kotníkové a nožní náhrady vnějších protéz dolních končetin, který se potenciálně liší od realisticky simulovaných zkoušek zátěžových podmínek kompletní postojové nebo chodící fáze, které jsou podstatné pro ověření takových požadavků na provedení, jakými jsou pevnost, trvanlivost a servisní životnost. Zvláštní význam má hodnocení provedení řady nedávných konstrukcí náhrad kotníků a nohy se specifickými charakteristikami, které ale byly vyvinuty při skutečných podmínkách zátěže. Kromě toho tato norma popisuje postup statické zkoušky náhrad kotníků a nohy, který se skládá ze statické kontrolní zkoušky a statické zkoušky mezní pevnosti, která se kromě jiných znaků odlišuje potenciálem, vytvářejícím síly paty a přední nohy při akčních liniích, které se shodují s těmito silami, vyskytujícími se v momentu maximální zátěže paty a nohy v průběhu cyklické zkoušky. Rozsáhlá norma, cca 87 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici 93/42/ES o zdravotnických prostředcích. *Poznámka recenzenta: V České republice je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů. ČSN EN ISO 22675 byla vydána v květnu 2007.*

ČSN EN ISO 11138 (84 7111) Sterilizace produktů pro zdravotní péči. Biologické indikátory. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecné požadavky, Část 2: Biologické indikátory pro sterilizaci etylenoxidem, Část 3: Biologické indikátory pro sterilizaci vlhkým teplem, Část 4: Biologické indikátory pro sterilizaci suchým teplem a Část 5: Biologické indikátory pro sterilizaci nízkoteplotní párou a formaldehydem. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN ISO 11138-2 (84 7111) Sterilizace výrobků pro zdravotní péči. Biologické indikátory. Část 2: Biologické indikátory pro sterilizaci etylenoxidem. Uvádí specifické požadavky na zkušební organizmy, suspenze, naočkované nosiče, biologické indikátory a zkušební metody určené pro použití při hodnocení funkčnosti sterilizátorů a sterilizačních procesů, využívajících plynný etylenoxid jako sterilizační činidlo, buď jako čistý plyn etylenoxidu nebo směsi tohoto plynu se zředujícími plyny, při sterilizačních teplotách v rozsahu 29 °C až 65 °C. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici 93/42/ES o zdravotnických prostředcích. *Poznámka recenzenta: V České republice je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů. ČSN EN ISO 11138-2 byla vydána v únoru 2007. Nahradila ČSN EN 866-2 z června 1998 a ČSN EN 866-8 z března 2001.*

ČSN EN ISO 11138-3 (84 7111) Sterilizace výrobků pro zdravotní péči. Biologické indikátory. Část 3: Biologické indikátory pro sterilizaci vlhkým teplem. Uvádí specifické požadavky na zkušební organizmy, suspenze, naočkované nosiče, biologické indikátory a zkušební metody určené pro použití při hodnocení funkčnosti sterilizátorů a sterilizačních procesů, využívajících vlhké teplo jako sterilizační činidlo. (Vlhké teplo jako sterilizační činidlo je definováno v této části (ČSN EN) ISO 11138 jako suchá nenasycená pára.) I když se směsi vzduchu a páry mohou používat ve sterilizačních procesech vlhkým teplem, metody a požadavky na funkčnost, uvedené v této části normy, nejsou aplikovatelné pro biologické indikátory použité v takových procesech. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici 93/42/ES o zdravotnických prostředcích. *Poznámka recenzenta: V České republice je tato směrnice zavedena nařízením*

vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů. ČSN EN ISO 11138-3 byla vydána v únoru 2007. Nahradila ČSN EN 866-3 z června 1998 a ČSN EN 866-7 z března 2001.

ČSN EN ISO 11138-4 (84 7111) Sterilizace produktů pro zdravotní péči. Biologické indikátory. Část 4: Biologické indikátory pro sterilizaci suchým teplem. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve praktikovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 8 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 11138-4 byla vydána v lednu 2007. Touto normou se nahrazuje ČSN EN 866-6 z března 2001.

ČSN EN ISO 11138-5 (84 7111) Sterilizace produktů pro zdravotní péči. Biologické indikátory. Část 5: Biologické indikátory pro sterilizaci nízkoteplotní parou a folmaldehydem. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve praktikovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 7 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 11138-5 byla vydána v lednu 2007. Touto normou se nahrazuje ČSN EN 866-5 z března 2001.

ČSN EN ISO 11140 (84 7121) Sterilizace produktů pro zdravotní péči. Chemické indikátory. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecné požadavky, Část 2: Zkušební zařízení a metody, Část 3: Indikátory třídy 2 pro indikaci pronikání páry do zkušebních roušek, Část 4: Indikátory třídy 2 pro indikaci pronikání páry do zkušebních balíků a Část 5: Indikátory třídy 2 pro indikaci odstranění vzduchu ze zkušebních roušek a balíků. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN EN ISO 11140-1 (84 7121) Sterilizace produktů pro zdravotní péči. Chemické indikátory. Část 1: Všeobecné požadavky. Specifikuje všeobecné požadavky a zkušební metody pro indikátory, které indikují vystavení předmětu sterilizačním procesům pomocí fyzikální a/nebo chemické změny látek, a které se používají k monitorování dosažení jednoho nebo více proměnných parametrů vyžadovaných pro sterilizační proces. Jejich funkce není závislá na přítomnosti nebo nepřítomnosti živých organismů. Požadavky a zkušební metody této části platí pro všechny indikátory specifikované v následujících částech (ČSN EN) ISO 11140, pokud tyto požadavky nejsou modifikované nebo doplněné následující částí, v tom případě platí požadavky této zvláštní části normy. O možném riziku vyplývajícím ze zkoušených (sterilizačních) látek se norma nezmiňuje. Za pozornost stojí Příloha ZB, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici 93/42/ES o zdravotnických prostředcích. Poznámka recenzenta: V České republice je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů. ČSN EN ISO 11140-1 byla vydána v lednu 2007. Touto normou se nahrazuje ČSN EN ISO 11140-1 z února 2006.

ČSN P CEN 14175 (84 7500) Digestoře. Norma se skládá ze 6 částí, v prvním pololetí 2007 máme k dispozici pouze Část 5: Doporučení pro instalaci a údržbu:

ČSN P CEN 14175-5 (84 7500) Digestoře. Část 5: Doporučení pro instalaci a údržbu. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 9 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. Anglický text normy má 5 kapitol a Bibliografii. ČSN P CEN/TS 14175-5 byla vydána v dubnu 2007.

ČSN EN 14470 (84 7520) Protipožární bezpečnostní skříně. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Bezpečnostní skříně pro hořlavé kapaliny a Část 2: Bezpečnostní skříně pro láhve na stlačený plyn. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 14470-2 (84 7520) Protipožární bezpečnostní skříně. Část 2: Bezpečnostní skříně pro láhve na stlačený plyn. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 16 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 14470-2 byla vydána v dubnu 2007.

Třída 85 - Zdravotnictví

Obsahuje technické normy pro lékařské nástroje a přístroje i přístroje pro anestezii a umělé dýchání. Dále normy pro chirurgické implantáty včetně aktivních implantabilních prostředků a pro jejich zkoušení. Posléze normy pro zdravotnické materiály, pro systémy jakosti ve zdravotnictví a všeobecné předpisy i směrnice pro výrobky zdravotnické techniky. Dále ještě normy pro zařízení zdravotnických pracovišť, lékařské nástroje a pomůcky, včetně nástrojů pro zubní lékařství a normy pro lékařské stříkačky. Kromě toho také normy pro zařízení a přístroje pro krevní převod a pro materiály pro zdravotnickou techniku. Konečně normy pro zdravotnické systémy in vitro a pro zdravotnické prostředky, složené z živočišných tkání. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	340
2006	336
2005	314
2004	295
2003	280
2002	273
2001	251
2000	222

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 17 nových nebo novelizovaných norem.

ČSN EN ISO 21969 (85 2768) Vysokotlaká flexibilní připojení pro použití se systémy medicijních plynů. Platí pro vysokotlaká flexibilní připojení k lahvím nebo soupravě lahví na plyny se jmenovitými tlaky plnění do 25 000 kPa při 15 °C pro použití s následujícími medicijními plyny: - kyslík; - oxid dusný; - vzduch pro dýchání; - helium; - oxid uhličitý; - xenon; - směsi výše uvedených plynů; - vzduch pro pohon chirurgických nástrojů; - dusík pro pohon chirurgických nástrojů. Za pozornost stojí článek **5.4.8 Odolnost proti vznícení:** Vysokotlaká flexibilní připojení pro medicijní plyny uvedené v předmětu normy se nesmějí vznítit nebo se u nich nesmí projevit vnitřní opálení v případě tlakových rázů kyslíku. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici 93/42/ES o zdravotnických prostředcích. *Poznámka recenzenta: V České republice je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů.* ČSN EN ISO 21969 byla vydána v lednu 2007. Nahradila ČSN EN 13221 z listopadu 2000.

ČSN EN ISO 10993 (85 5220) Biologické hodnocení prostředků zdravotnické techniky. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Hodnocení a zkoušení, Část 2: Požadavky na ochranu zvířat, Část 3: Zkoušky genotoxicity, karcinogenity a reprodukční toxicity, Část 4: Výběr zkoušek interakce s krví, Část 5: Zkoušky cytotoxicity in vitro, Část 6: Zkoušky lokálních účinků po implantaci, Část 7: Rezidua při sterilizaci ethylenoxidem, Část 8: Výběr a způsobilost referenčních materiálů pro biologické zkoušky, Část 9: Obecné zásady pro kvalitativní a kvantitativní stanovení potenciálních degradačních produktů, Část 10: Zkoušky na dráždivost a přecitlivělost oddáleného typu, Část 11: Zkoušky na systémovou toxicitu, Část 12: Příprava vzorků a referenční materiály, Část 13: Kvalitativní a kvantitativní stanovení degradačních produktů z prostředků zdravotnické techniky vyrobených z polymerních materiálů, Část 14: Kvalitativní a kvantitativní stanovení degradačních produktů z keramických materiálů, Část 15: Kvalitativní a kvantitativní stanovení degradačních produktů z kovů a slitin, Část 16: Plán toxikokinetické studie degradačních produktů a vyluhovatelných látek, Část 17: Stanovení přípustných limitů vyluhovatelné látky na základě posouzení zdravotního rizika a Část 18: Chemická charakterizace materiálů. *Připravují se tyto části: Část 19: Fyzikálně chemická, mechanická a morfologická charakterizace a Část 20: Principy a metody imunotoxikologického zkoušení zdravotnických prostředků.* V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN ISO 10993-2 (85 5220) Biologické hodnocení zdravotnických prostředků. Část 2: Požadavky na ochranu zvířat. Je určena okruhu osob, které zadávají, navrhují a provádějí zkoušky, nebo vyhodnocují údaje ze zkoušek na zvířatech prováděných za účelem posouzení biologické snášenlivosti materiálů určených k použití ve zdravotnických prostředcích nebo k hodnocení samotných těchto zdravotnických prostředků. Stanovuje minimální požadavky, které musí být splněny, aby se zajistilo a prokázalo, že byla přijata náležitá opatření na ochranu zvířat používaných při zkouškách na zvířatech pro hodnocení biologické snášenlivosti materiálů používaných ve zdravotnických prostředcích. Dává také doporučení a nabízí vodítko pro usnadnění budoucího dalšího snižování celkového počtu používaných zvířat, zlepšování metod zkoušek vedoucí ke snížení nebo vyloučení bolesti nebo strádání zvířat, a nahrazování zkoušek na zvířatech jiných, vědecky ověřenými prostředky, které nevyžadují zkoušky na zvířatech. Platí pro zkoušky prováděné na živých obratlovcích, s výjimkou člověka, za účelem stanovení biologické snášenlivosti materiálů nebo zdravotnických prostředků. Nevztahuje se na zkoušky prováděné na bezobratlých

a jiných nižších formách života (jiných, než pokud jde o ustanovení vztahující se k druhu, původu, zdravotnímu stavu a péči a umístění), ani na zkoušení prováděná na izolovaných tkáních a orgánech odebraných z obratlovců, kteří byli humánním způsobem usmrceni. Za pozornost stojí tyto definice: Čl. 3.1: **Alternativní metoda:** Každá metoda zkoušení, která nahrazuje zkoušku na zvířatech, snižuje počet použitých zvířat, nebo zlepšuje použité postupy. Čl. 3.2: **Zvíře:** Jakýkoli živý obratlovec vyjma člověka, s výjimkou nezralých forem během první poloviny gestace nebo inkubace. Čl. 3.3: **Pokus na zvířeti:** Každé použití zvířete pro vědecké účely. Pozornost zasluhují obě Přílohy. A obsahuje odůvodnění vývoje této části (ČSN EN) ISO 10993; B obsahuje další doporučení pro nahrazování, omezování a zlepšování zkoušek na zvířatech. ČSN EN ISO 10993-2 byla vydána v dubnu 2007. Nahradila ČSN EN ISO 10993-2 z února 1999.

ČSN EN ISO 10993-11 (85 5220) Biologické hodnocení zdravotnických prostředků. Část 11: Zkoušky na systémovou toxicitu. Stanovuje požadavky na postupy a uvádí pokyny, podle kterých se má postupovat při hodnocení potenciálu materiálů zdravotnických prostředků vyvolávat nežádoucí systémové reakce. Za pozornost stojí např. Přílohy C: Obvyklé klinické příznaky a pozorování; Příloha D Doporučená hematologická a klinická chemická vyšetření a analýza moči; Příloha E: Seznam orgánů doporučených pro histopatologické hodnocení. Za pozornost dále stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k **směrnicím EU 90/385/ES o aktivních implantabilních zdravotnických prostředcích a 93/42/ES o zdravotnických prostředcích.** *Poznámka recenzenta: V České republice jsou tyto směrnice zavedeny jednak nařízením vlády č. 154/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na aktivní implantabilní zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, jednak nařízením vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů.* ČSN EN ISO 10993-11 byla vydána v květnu 2007. Nahradila ČSN EN ISO 10993-11 z července 1998.

ČSN EN ISO 17665 (85 5251) Sterilizace výrobků pro zdravotní péči. Sterilizace vlhkým teplem. *Struktura normy není uvedena. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN ISO 17665-1 (85 5251) Sterilizace výrobků pro zdravotní péči. Sterilizace vlhkým teplem. Část 1: Požadavky na vývoj, validaci a průběžnou kontrolu sterilizačního postupu pro zdravotnické prostředky. Stanovuje požadavky na vývoj, validaci a průběžnou kontrolu postupu sterilizace vlhkým teplem pro zdravotnické prostředky. K postupům sterilizace vlhkým teplem zahrnutým v této části normy patří, avšak nikoli pouze, postupy s(e): a) nasycenou párou odvětrávacími systémy, b) nasycenou párou s aktivními systémy odstranění vzduchu, c) směsí vzduch – pára, d) rozstřikováním vody, e) ponořením do vody. Tato norma nestanovuje požadavky na vývoj, validaci a průběžnou kontrolu postupu inaktivace příčinných agens spongiformních encefalopatií, jako je scrapie, bovinní spongiformní encefalopatie a Creutzfeldtova-Jakobova nemoc. V některých zemích byla vypracována specifická doporučení pro zpracování materiálů, které mohou být kontaminovány těmito agens. Tato část nestanovuje požadavky na bezpečnost práce související s návrhem a provozem zařízení pro sterilizaci vlhkým teplem. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k **směrnicím EU 90/385/ES o aktivních implantabilních zdravotnických prostředcích, 93/42/ES o zdravotnických prostředcích**

a 98/79/ES o diagnostických zdravotnických prostředcích in vitro. *Poznámka recenzenta: V České republice jsou tyto směrnice zavedeny jednak nařízením vlády č. 154/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na aktivní implantabilní zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, jednak nařízením vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, jednak nařízením vlády č. 453/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na diagnostické zdravotnické prostředky in vitro. ČSN EN ISO 17665-1 byla vydána v dubnu 2007. Nahradila ČSN EN 554 z prosince 1996.*

ČSN EN ISO 11137 (85 5253) Sterilizace výrobků pro zdravotní péči. Sterilizace zářením. *Struktura normy uvedena není. V SZÚ máme k dispozici tyto části: Část 1: Požadavky na vývoj, validaci a průběžnou kontrolu sterilizačního postupu pro zdravotnické prostředky, Část 2: Určení sterilizační dávky, Část 3: Pokyny k dozimetrickým aspektům. Za pozornost – ve všech třech částech - stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici EU 90/385/ES o aktivních implantabilních zdravotnických prostředcích, 93/42/ES o zdravotnických prostředcích a 98/79/ES o diagnostických zdravotnických prostředcích in vitro. Poznámka recenzenta: V České republice jsou tyto směrnice zavedeny jednak nařízením vlády č. 154/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na aktivní implantabilní zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, jednak nařízením vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, jednak nařízením vlády č. 453/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na diagnostické zdravotnické prostředky in vitro. V prvním pololetí 2007 byly k dispozici tyto části:*

ČSN EN ISO 11137-1 (85 5253) Sterilizace výrobků pro zdravotní péči. Sterilizace zářením. Část 1: Požadavky na vývoj, validaci a průběžnou kontrolu sterilizačního postupu pro zdravotnické prostředky. Specifikuje požadavky na vývoj, validaci a průběžnou kontrolu postupu sterilizace zářením pro zdravotnické prostředky. Předmětem této první části normy jsou postupy sterilizace zářením využívající zářiče, ve kterých jsou použity: a) radionuklidy ^{60}Co nebo ^{137}Cs , b) svazek z elektronového generátoru, c) svazek z generátoru rentgenového záření. Tato část nespecifikuje požadavky na vývoj, validaci a průběžnou kontrolu postupu pro inaktivaci příčinných agens spongiformních encefalopatií, jako je scrapie, bovinní spongiformní encefalopatie a Creutzfeldova-Jakobova nemoc. V některých zemích byla vypracována specifická doporučení pro zpracování materiálů, které mohou být těmito agens kontaminovány. Tato část nespecifikuje požadavky na bezpečnost práce související s návrhem a provozem ozařovacích zařízení. Za pozornost stojí v čl. 3.47 definice **Validace**: Dokumentovaný postup pro získání, zaznamenání a interpretaci výsledků požadovaných k prokázání toho, že postup bude trvale poskytovat výrobek splňující předem stanovené specifikace. ČSN EN ISO 11137-1 byla vydána v lednu 2007. Touto normou se spolu s ČSN EN ISO 11137-2 a ČSN EN ISO 11137-3 nahrazuje ČSN EN 552 z října 1998.

ČSN EN ISO 11137-2 (85 5253) Sterilizace výrobků pro zdravotní péči. Sterilizace zářením. Část 2: Určení sterilizační dávky. Specifikuje metody stanovení nejnižší dávky potřebné pro dosažení stanoveného požadavku na sterilitu a metody k potvrzení použití dávky 25 kGy nebo 15 kGy jako sterilizační dávky pro dosažení hladiny sterilizační jistoty, SAL (= sterility assurance level), 10^{-6} . Tato část také specifikuje metody provádění auditu dávky k prokázání pokračující účinnosti sterilizační dávky. Rozsáhlá norma, cca 63 stran. ČSN EN ISO 11137-2 byla vydána v lednu 2007. Touto normou se spolu s ČSN EN ISO 11137-1 a ČSN EN ISO 11137-3 nahrazuje ČSN EN 552 z října 1998.

ČSN EN ISO 11137-3 (85 5253) Sterilizace výrobků pro zdravotní péči. Sterilizace zářením. Část 3: Pokyny k dozimetrickým aspektům. Uvádí pokyny k požadavkům (ČSN EN) ISO 11137, část 1 a 2, týkající se dozimetrie. Popsány jsou dozimetrické postupy vztahující se k vývoji, validaci a průběžné kontrole sterilizace zářením. ČSN EN ISO 11137-3 byla vydána v lednu 2007. Touto normou se spolu s ČSN EN ISO 11137-1 a ČSN EN ISO 11137-2 nahrazuje ČSN EN 552 z října 1998.

ČSN EN ISO 11737 (85 5260) Sterilizace zdravotnických prostředků. Mikrobiologické metody. *Struktura normy uvedena není. V prvním pololetí 2007 byla v SZÚ k dispozici Část 1: Stanovení populace mikroorganismů na výrobcích:*

ČSN EN ISO 11737-1 (85 5260) Sterilizace zdravotnických prostředků. Mikrobiologické metody. Část 1: Stanovení populace mikroorganismů na výrobcích. Stanovuje požadavky a uvádí pokyny pro stanovení počtu a pro mikrobiální charakterizaci populace životaschopných mikroorganismů na zdravotnickém prostředku nebo ve zdravotnickém prostředku, součásti, surovině nebo obalu. Tato část nespécifikuje požadavky na stanovení počtu nebo identifikaci virového nebo protozoálního znečištění. Tato část nestanovuje požadavky na mikrobiologické monitorování prostředí, ve kterém jsou zdravotnické prostředky vyráběny. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k **směrnici EU 90/385/ES o aktivních implantabilních zdravotnických prostředcích, 93/42/ES o zdravotnických prostředcích a 98/79/ES o diagnostických zdravotnických prostředcích in vitro.** *V České republice jsou tyto směrnice zavedeny jednak nařízením vlády č. 154/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na aktivní implantabilní zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, jednak nařízením vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, jednak nařízením vlády č. 453/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na diagnostické zdravotnické prostředky in vitro.* ČSN EN ISO 11737-1 byla vydána v lednu 2007. Nahradila ČSN EN 1174-1 z prosince 1998, ČSN EN 1174-2 z června 1998 a ČSN EN 1174-3 z června 1998.

ČSN EN ISO 16409 (85 5267) Stomatologie. Ústní hygienické výrobky. Ruční interdentální kartáčky. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Český vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 18*

stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 16409 byla vydána v březnu 2007.

ČSN EN 13795 (85 5810) Operační roušky, pláště a operační oděvy do čistých prostor, používané jako zdravotnické prostředky pro pacienty, nemocniční personál a zařízení. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecné požadavky na výrobce, zpracovatele a výrobky, Část 2: Zkušební metody a Část 3: Požadavky na provedení a úrovně provedení. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 13795-3 (85 5810) Operační roušky, pláště a operační oděvy do čistých prostor, používané jako zdravotnické prostředky pro pacienty, nemocniční personál a zařízení. Část 3: Požadavky na provedení a úrovně provedení. Specifikuje požadavky na provedení operačních roušek, plášťů a operačních oděvů do čistých prostor. V požadavcích na provedení je mj. i mikrobiologická čistota, odolnost proti penetraci kapalin apod. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici 93/42/ES o zdravotnických prostředcích. Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č.251/2003 Sb., kterým se mění některá nařízení vlády vydaná k provedení zákona č.22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, v platném znění. ČSN EN 13795-3 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN ISO 22610 (85 5813) Operační roušky, pláště a operační oděvy do čistých prostor, používané jako zdravotnické prostředky pro pacienty, nemocniční personál a zařízení. Metoda stanovení odolnosti proti bakteriální penetraci za mokra. Specifikuje zkušební metodu s příslušným zkušebním zařízením (viz příloha A), která se používá ke stanovení odolnosti materiálu proti penetraci bakterií nesených kapalinou, když je vystaven mechanickému odírání. Za pozornost stojí před Předmětem normy uvedené toto **UPOZORNĚNÍ – Použití této normy může být spojeno s nebezpečnými látkami, činnostmi a zařízeními. Tato norma si neklade nárok uvést všechny bezpečnostní problémy spojené s jejím použitím. Je v odpovědnosti uživatele této normy zřídit vhodnou bezpečnostní a zdravotní praxi a před použitím této normy stanovit platná zákonná omezení.** Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici 93/42/ES o zdravotnických prostředcích. Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č.251/2003 Sb., kterým se mění některá nařízení vlády vydaná k provedení zákona č.22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, v platném znění. ČSN EN ISO 22610 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN ISO 21649 (85 6105) Bezkanálové injekční systémy pro zdravotnické účely. Požadavky a zkušební metody. Platí pro požadavky na bezpečnost, funkci a zkoušení pro jednorázově a vícenásobně použitelné bezkanálové injekční systémy určené k použití pro pacienty na klinikách a jiných zdravotnických zařízeních a pro osobní použití pacienty. Dávkovací komora injekčního systému je často pohotovostní a je určena k nahrazení buď po jednom použití nebo po omezeném počtu použití. Někdy je oddělitelná od vstřikovacího mechanismu a často je označována jako „patrona“, „ampulka“, „injekční stříkačka“, „kapsle“, „kotouček“. V protikladu k tomu, dávkovací komora může také být trvalá interní komora navržená nejméně na požadovanou životnost prostředku. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici 93/42/ES o zdravotnických prostředcích. Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády

č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č.251/2003 Sb., kterým se mění některá nařízení vlády vydaná k provedení zákona č.22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, v platném znění. ČSN EN ISO 21649 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN ISO 7886 (85 6174) Sterilní podkožní stříkačky pro jedno použití. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Stříkačky pro manuální použití; Část 2: Stříkačky pro použití se stříkačkovými čerpadly; Část 3: Samoznehodnocovací stříkačky pro fixní dávky vakcíny a Část 4: Injekční stříkačky se zábranou proti opakovanému použití. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN EN ISO 7886-4 (85 6174) Sterilní podkožní stříkačky pro jedno použití. Část 4: Injekční stříkačky se zábranou proti opakovanému použití. Specifikuje požadavky na sterilní jednorázové podkožní injekční stříkačky zhotovené z plastů, s jehlou nebo bez jehly, určené pro nasátí tekutin a pro vstříknutí tekutiny ihned po naplnění a navržených tak, aby se po použití mohla injekční stříkačka způsobit nepoužitelnou. Tato část není platná pro injekční stříkačky vyrobené ze skla (popsáno v ISO 595), samoznehodnocovací injekční stříkačky pro fixní dávky vakcíny ((ČSN EN) ISO 7886-3) a injekční stříkačky, které jsou konstruovány pro naplnění předem. Toto se nedotýká kompatibility s injekčními tekutinami. Mohou být aplikovatelné další normy, když jsou injekční stříkačky použity pro jiný určený účel než ten, který je specifikovaný v této části normy. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici 93/42/ES o zdravotnických prostředcích.** Poznámka recenzenta: V České republice je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č.251/2003 Sb., kterým se mění některá nařízení vlády vydaná k provedení zákona č.22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů v platném znění. ČSN EN ISO 7886-4 byla vydána v červnu 2006.

ČSN EN ISO 9333 (85 6312) Stomatologie. Dentální pájky tvrdé. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 12 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 9333 byla vydána v únoru 2007.

ČSN EN ISO 15841 (85 6313) Stomatologie. Dráty pro použití v ortodoncii. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 16 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 15841 byla vydána v červnu 2007.

ČSN EN ISO 15912 (85 6349) Stomatologie. Zatmelovací hmoty a žáruvzdorné modelové materiály. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 22

stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 15912 byla vydána v březnu 2007.

ČSN EN ISO 22674 (85 6359) Stomatologie. Kovové materiály pro fixní a snímatelné zubní náhrady a aplikace. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Český vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 29 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN ISO 22674 byla vydána v květnu 2007. Touto normou se nahrazuje ČSN EN ISO 1562 z května 2005, ČSN EN ISO 6871-1 z dubna 1998, ČSN EN ISO 6871-2 z dubna 1998, ČSN EN ISO 8891 z března 2001, ČSN EN ISO 16744 z června 2004.

Třída 86 - Zdravotnictví

Obsahuje technické normy pro hromadně vyráběné léčivé přípravky, pro dentální materiály a rostlinné drogy (semena, kořeny, oddenky, hlízy apod.). Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této velmi malé třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	2
2006	2
2005	2
2004	7
2003	7
2002	7
2001	123
2000	123

Většina norem této třídy byla pro zastaralost v r. 2002 bez náhrady zrušena. V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novou nebo novelizovanou normu.

Třída 87 - Telekomunikace

Obsahuje technické normy pro evropské telekomunikační normy (CENELEC), zkušební metody a specifikace, pro podnikové telekomunikace, pro rozbor vlivu prostředí a pro mobilní komunikace. Dále normy pro lidského činitele v telekomunikačních systémech, pro síťová hlediska, pro bezpečnost, pro přístupové sítě širokopásmového radia, pro radiové zařízení a systémy, elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) a radiové spektrum, transevropské svazkové radiové sítě, družicové pozemské stanice a systémy, signalizační protokoly a spojování, pro analogová a digitální koncová zařízení a přístup k síti, pro koncová zařízení a systémy s přímou platbou včetně mobility koncových bezšňůrových zařízení. Konečně normy pro přenos a multiplexování, normy vytvořené společnou technickou komisí EBU/CENELEC/ETSI, pro propojování komunikačních sítí a systémů a další. V této rozsáhlé třídě se prakticky nevyskytují normy, které by měly význam z hlediska ochrany zdraví nebo ochrany životního prostředí. Poznámka recenzenta 1: Pokud se v této třídě vyskytují normy,

keré se v názvu zabývají bezpečností, jde o ochranu dat, přístupu k nim apod., nikoliv o bezpečnost a ochranu zdraví při práci i mimo ni. Poznámka recenzenta 2: Přestože jde o největší třídu českých technických norem, která – nadto – vykazuje bouřlivý rozvoj, nenašli jsme mezi nimi dosud žádnou, která by měla – podle našeho názoru – být malou souvislost s námi široce pojatou problematikou ochrany zdraví. V SZÚ proto tato třída není systematicky sledována. Pohyb v této velmi rozsáhlé (a prakticky největší) třídě technických norem od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	3793
2006	3727
2005	3649
2004	3553
2003	3337
2002	3078
2001	2430
2000	1910

Třída 88 - Průmysl polygrafický

Obsahuje technické normy pro tiskařské stroje, pro úpravu rukopisů včetně korekturních znamének, pro názvosloví, měření a výpočty v polygrafickém průmyslu, pro předlohy pro reprodukci, pro přípravu a zpracování tiskových desek, pro úpravu sazby, pro knižní vazby, časopisy, pohlednice, pro formáty tiskovin a poštovní tiskopisy. Dále pro polygrafické výrobky a konečně pro zařízení na písmo. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této malé třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	4
2006	5
2005	5
2004	7
2003	15
2002	19
2001	20
2000	20

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili jednu novou nebo novelizovanou normu.

ČSN ISO 12637 (88 3001) Technologie grafické výroby. Slovník. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Základní termíny a Část 2: Termíny vztahující se k sítotisku. Následující části se připravují: Část 3: Termíny vztahující se k předtiskové přípravě, Část 4: Termíny vztahující se k tisku a Část 5: Termíny vztahující se k dokončovacímu zpracování. V prvním pololetí 2007 byla k dispozici tato část:

ČSN ISO 12637-1 (88 3001) Technologie grafické výroby. Slovník. Část 1: Základní termíny. Definuje soubor základních termínů, které mohou být používány při

tvorbě návrhů dalších mezinárodních norem pro technologie grafické výroby. Aby se usnadnil jejich překlad do jiných jazyků jsou tyto definice formulovány tak, aby se, pokud možno, zabránilo jakýmkoli nepřesnostem spojeným s daným jazykem. Jednotlivé termíny v této části jsou řazeny abecedně podle anglického originálu. Česky a anglicky je uvedeno názvosloví, česky a anglicky je definováno cca 74 hesel. ČSN ISO 12637-1 byla vydána v lednu 2007.

Třída 90 - Kancelářské, školní a kreslicí potřeby

Zahrnuje technické normy např. na tužky, pryže, pera, šablony, pomůcky pro kreslení a malování, barvy, inkousty, tuše, laky na blány, ale také kancelářské sešivačky a děrovačky, ostatní (kancelářské) pomůcky apod. V SZÚ nebyla do 31. prosince 2001 sledována. Počínaje 1. lednem 2002 je i tato třída v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této malé třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	6
2006	6
2005	8
2004	8
2003	22
2002	24
2001	25
2000	25

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novou nebo novelizovanou normu.

Třída 91 - Vnitřní zařízení

Obsahuje technické normy pro nábytek, včetně bezpečnostních požadavků na něj (tj. nábytek jako takový, úložný, sedací a stolový nábytek, dále laboratorní, lehací, kancelářský, pomocný, lůžkový a venkovní nábytek). Dále normy pro vany, kuchyňské dřezy, výlevky apod. Konečně normy pro podlahové krytiny, nábytková kolečka a jevištní technologie. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	213
2006	210
2005	198
2004	195
2003	188
2002	185
2001	187
2000	174

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 5 nových nebo novelizovaných norem.

ČSN 91 0001 Dřevěný nábytek. Technické požadavky. Předmětem této normy jsou technické požadavky na dřevěný nábytek, které určují užité a bezpečnostní parametry výrobku. Dřevěným nábytkem se rozumí výrobky u nichž je 90 % celkové hmotnosti ze dřeva nebo materiálů na bázi dřeva, do této váhy není započítáno sklo a komponenty vybavení výrobku. Požadavky na ochranu zdraví jsou realizovány většinou jen odkazem na platné předpisy bez bližší specifikace vlastností. ČSN 91 0001 byla vydána v květnu 2007. Nahradila ČSN 91 0001 z 11. 4. 1988.

ČSN EN 15187 (91 0291) Nábytek. Hodnocení účinku vystavení světlu. Vydána v dubnu 2007.

ČSN EN 1729 (91 1710) Nábytek. Židle a stoly pro vzdělávací instituce. *Struktura normy uvedena není. V SZÚ byly v prvním pololetí 2007 k dispozici Část 1: Funkční rozměry a Část 2: Bezpečnostní požadavky a metody zkoušení. Obě části uvádíme dále:*

ČSN EN 1729-1 (91 1710) Nábytek. Židle a stoly pro vzdělávací instituce. Část 1: Funkční rozměry. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 27 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 1729-1 byla vydána v lednu 2007. Touto normou se nahrazuje ČSN P ENV 1729-1 z prosince 2001.*

ČSN EN 1729-2 (91 1710) Nábytek. Židle a stoly pro vzdělávací instituce. Část 2: Bezpečnostní požadavky a metody zkoušení. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 24 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 1729-2 byla vydána v lednu 2007. Touto normou se nahrazuje ČSN P ENV 1729-2 z prosince 2001.*

ČSN EN 14978 (91 7845) Laminátové podlahové krytiny. Prvky s povrchovou vrstvou na bázi akrylátů vytvrzených elektronovým zářením. Specifikace, požadavky a metody zkoušení. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 9 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. Jedna z normalizovaných zkoušek se vztahuje k požární odolnosti. ČSN EN 14978 byla vydána v lednu 2007.*

Třída 93 - Výstrojné zboží

Zahrnuje technické normy na drobné kovové výrobky všeobecně, na háčky, očka a kroužky pro oděvy a obuv a konečně norma na zdrhovadla. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této velmi malé třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	3

2006	3
2005	3
2004	3
2003	5
2002	5
2001	5
2000	6

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novou nebo novelizovanou normu.

Třída 94 - Výstrojné zboží

Zahrnuje technické normy pro nejrůznější výstrojné zboží pod nímž rozumí např.: sportovní, tělocvičné a posilovací nářadí, náčiní i zařízení, dále potřeby pro vodní i zimní sporty, horolezeckou výstroj a potřeby pro různé sporty. Kromě toho normy pro dětské hračky, předměty pro péči o děti, apod. V neposlední řadě normy na předměty běžného užívání přicházející do styku s potravinami, kapesní nože a jídelní příbory. Konečně předmětové normy pro komerční smaltované nádobí, nádobí z hliníku a z korozivzdorného plechu. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	204
2006	197
2005	180
2004	174
2003	164
2002	149
2001	135
2000	126

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 4 nové nebo novelizované normy.

ČSN EN 926-1 (94 2810) Zařízení pro padákové létání. Padákové kluzáky. Část 1: Požadavky a zkušební metody pro pevnost konstrukce. *Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Český vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 13 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. Anglický text normy má 6 kapitol a informativní Přílohy A a B. ČSN EN 926-1 byla vydána v únoru 2007. Nahradila ČSN EN 926-1 z února 1997.*

ČSN EN 15159 (94 5069) Smalty. Smaltovaná zařízení pro výrobní provozy. *Norma má tři části: Část 1: Požadavky na kvalitu zařízení, jejich součástí a příslušenství; Část 2: Označování a specifikace chemické odolnosti a odolnosti proti tepelnému rázu; Část 3: Odolnost proti tepelnému rázu. Všechny tři části byly k dispozici v prvním pololetí 2007:*

ČSN EN 15159-1 (94 5069) Smalty. Smaltovaná zařízení pro výrobní provozy.
Část 1: Požadavky na kvalitu zařízení, jejich součástí a příslušenství. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 21 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 15159-1 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN 15159-2 (94 5069) Smalty. Smaltovaná zařízení pro výrobní provozy.
Část 2: Označování a specifikace chemické odolnosti a odolnosti proti tepelnému rázu. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 7 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 15159-2 byla vydána v lednu 2007.

ČSN EN 15159-3 (94 5069) Smalty. Smaltovaná zařízení pro výrobní provozy.
Část 3: Odolnost proti tepelnému rázu. Počínaje 1. lednem 2007 zavádí ČNI (zřejmě) další způsob přebírání evropských norem do soustavy ČSN. Česky vydává pouze (graficky poněkud jinak upravenou) první stranu titulního listu s názvem normy, měsícem jejího vydání, popř. údajem, kterou normu ruší. Dříve doplňovaná „Národní předmluva“ a česká „Anotace normy“, event. další údaje, již uváděny nejsou. Celý text normy je publikován v angličtině a má celkem cca 10 stran. Recenzi/anotaci takto vydaných norem neprovádíme. ČSN EN 15159-3 byla vydána v lednu 2007.

Třída 97 - Výměna dat

Obsahuje technické normy vztahující se zejména k výměně dat, např. sborníky datových prvků, číselníky, sborníky segmentů, zpráv, popis datové základny, modely dokladů, čárové kódy EAN, dále normy pro presentaci data a času, pro bankovníctví, elektronickou výměnu dat apod. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	181
2006	183
2005	181
2004	171
2003	151
2002	146
2001	137
2000	152

Třída 98 - Zdravotnická informatika

Obsahuje technické normy vztahující se k výměně informací všeobecně, dále normy hlavních pojmových tříd společné struktury terminologických systémů a zpráv týkajících se

pacienta a konečně normy architektury informačních systémů ve zdravotnictví a ochrany dat. V SZÚ tato třída dosud není systematicky sledována, a to především proto, že v ní obsažené normy byly buď převzaty oznámením ve Věstníku ÚNMZ nebo převzetím (anglického) originálu, což znamená, že nebyly vydány obvyklou formou česky a nejsou také dodávány při pravidelné objednávce. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	67
2006	60
2005	60
2004	54
2003	39
2002	33
2001	20
2000	0

Třída 99 - Metrologie

Zahrnuje technické normy obsahující všeobecná ustanovení, názvosloví, značky a měřicí jednotky geometrických veličin, dále normy pro délková měřidla, pro zkoušky měřičů proudu, napětí a výkonu apod. Konečně normy pro teploměry, měřidla hmotnosti, mechanických zkoušek materiálu, měřidla objemu průtoku včetně průtoku plynu a měřidla fotometrická. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována. Pohyb norem v této třídě od r. 2000 je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:
2007	17
2006	19
2005	19
2004	22
2003	20
2002	22
2001	27
2000	27

V prvním pololetí r. 2007, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novou nebo novelizovanou normu.